

CUNOȘTINȚE RELIGIOASE DE BAZĂ

CREZ • CULT • MORALITATE •

VIAȚA PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

SEYFETTİN YAZICI

Publicațiile Departamentului Pentru Servicii Religioase: 1969
Cărți Profesionale: 188

Coordinator General
Prof. Dr. Huriye MARTI

Director de Publicare
Dr. Doc. Fatih KURT

Coordinare
Yunus YÜKSEL

Traducător
Elmas EFETEKİN

Redactare
Emel TOKMAK

Pregătire Tipar
Mehmet Ali KIRCA
Uğur ALTUNTOP

Decizia Comisiei de Revizuire a Lucrării: 19.04.2021/18

2021-06-Y-0003-1969
ISBN: 978-625-7396-38-7
Nr. Certificat: 12930

EDIȚIA I • ANKARA • 2021

Tipar
Epa-Mat Bas. Yay. Prom. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: +90 312 394 48 63

Departamentul Pentru Servicii Religioase

Contact
Directia Generala de Editii Religioase
Departamentul Președinției de Publicații în
Limbi și Dialecte Străine
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Yabancı Dil ve Lehçelerde Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: +90 312 295 72 81 • Fax: +90 312 284 72 88
E-mail / E-Posta: yabancidiller@diyanet.gov.tr

CUNOȘTINȚE RELIGIOASE DE BAZĂ

CREZ • CULT • MORALITATE •
VIAȚA PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

SEYFETTİN YAZICI

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	19
-----------------------------	-----------

CAPITOLUL I PRINCIPIILE CREDINȚEI

UNITATEA I	
RELIGIA ISLAMICĂ ȘI CARACTERISTICILE EI.....	23

CE ESTE RELIGIA?	23
Religiile sunt împărțite în trei grupe	23
LOCUL ISLAMULUI ÎNTRE RELIGII	24
SCOPUL RELIGIEI ISLAMICE	25
Regulile religiei Islamice sunt împărțite în trei grupe	25
CARACTERISTICILE RELIGIEI ISLAMICE.....	26
CARACTERISTICILE CARE DEMONSTREAZĂ UNIVERSALITATEA ISLAMULUI.....	26
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	28
De ce aleg Islamul...?.....	28

UNITATEA II	
CREDINȚA	29

Afirmația La ilahe illa Allah, Muhammedun Rasulullah (Kelime-i Tawhid)	29
Mărturisirea Credenței (Kelime-i Şhadeh).....	30
FUNDAMENTELE CREDINȚEI	30
OAMENII DIN PUNCT DE VEDERE AL CREDINȚEI	32
CREDINȚA OFERĂ OMULUI PACE ȘI FERICIRE SUFLETEASCĂ.....	32
LEGĂTURA DINTRE FAPTE ȘI CREDINȚĂ	33
CONDIȚIILE NECESARE PENTRU A AVEA O CREDINȚĂ AUTENTICĂ ȘI ACCEPTATĂ.....	34

UNITATEA III	
CREDINȚA ÎN ALLAH.....	35

EXISTENȚA ȘI UNICITATEA LUI ALLAH.....	35
ATRIBUTELE LUI ALLAH	36
Atributele Personale.....	36
Atributele Superioare.....	36
IUBIREA FAȚĂ DE ALLAH	37
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	39
O Fată Tânără cu o Credință Adevărată.....	39

UNITATEA IV

CREDINȚA ÎN ÎNGERI.....41

PROPRIETĂȚILE ȘI CARACTERISTICILE ÎNGERILOR.....	41
NUMELE ȘI FUNCȚIILE ÎNGERILOR.....	42
Îngerii Mari și Funcțiile lor.....	42
BENEFICIILE CREDINȚEI ÎN ÎNGERI.....	43

UNITATEA V

CREDINȚA ÎN CĂRȚILE DIVINE.....45

IMPORTANȚA REVELAȚIEI	45
VARIETĂȚILE REVELAȚIEI.....	46
CĂRȚILE ȘI PAGINILE DIVINE.....	46
CUM A FOST REVELAT CORANUL.....	47
SCRIEREA CORANULUI ȘI TRANSFORMAREA LUI ÎN CARTE.....	48
CARACTERISTICILE CORANULUI CEL SFÂNT	49
ÎNDATORIRILE MUSULMANILOR FAȚĂ DE CORAN	50
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	51
Vorbele binecuvântate ale Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)	
legate de beneficiile citirii Coranului:.....	51

UNITATEA VI

CREDINȚA ÎN PROFEȚI.....53

PROFEȚIA ȘI NEVOIA DE PROFEȚI	53
ATRIBUȚIILE PROFEȚILOR.....	54
NUMELE PROFEȚILOR MENȚIONAȚI ÎN CORAN	55
PRINCIPIILE ASEMĂNĂTOARE ÎN RELIGIILE PROPOVĂDUITE	
DE PROFEȚI	55
CE ÎNSEAMNĂ MINUNE ȘI MIRACOL?	55

MINUNILE PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	56
CARACTERISTICILE PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	57
MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) ULTIMUL PROFET	57
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	58

UNITATEA VII

CREDINȚA ÎN ZIUA DE APOI.....61

CE ÎNSEAMNĂ CREDINȚA ÎN ZIUA DE APOI?.....	61
BENEFICIILE CREDINȚEI ÎN ZIUA DE APOI	62
MOARTEA	64
MORMÂNTUL.....	64
APOCALIPSA (Sfârșitul Lumii)	65
RĂSPATA, PEDEAPSA, RAIUL ȘI IADUL	65

UNITATEA VIII

CREDINȚA ÎN DESTIN ȘI ADEVERIREA DESTINULUI.....67

CE ÎNSEAMNĂ DESTIN ȘI ADEVERIREA DESTINULUI?	67
Înțelesul religios al destinului și adevărarea destinului.....	67
RESPONSABILITATEA OMULUI.....	68
BENEFICIILE CREDINȚEI ÎN DESTIN ȘI ADEVERIREA DESTINULUI	69
RÎZÎK (Hrana zilnică asigurată de Allah)	69
EGEL (Predestinarea Morții)	70
MUNCA ȘI ÎNCREDEREA ÎN ALLAH.....	70
IMPORTANȚA MUNCII ÎN RELIGIA ISLAMICĂ	72
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	74
Să plantăm copaci... ..	74

CAPITOLUL II

CULTUL RELIGIOS

UNITATEA I

CULTUL RELIGIOS.....79

CE ESTE CULTUL RELIGIOS?	79
DE CE NE RUGĂM (ÎNCHINĂM)?.....	79

TIPURI DE ÎNDATORIRI	80
SCOPURILE ÎNCHINĂRII.....	80
BENEFICIILE RUGĂCIUNII.....	81

UNITATEA II

ISLAMUL.....83

CE ÎNSEAMNĂ ISLAMUL?	83
REGULILE ISLAMULUI	83
CE ÎNSEAMNĂ PERSOANĂ RESPONSABILĂ?.....	85
REGULI LEGATE DE PERSOANA RESPONSABILĂ.....	85

UNITATEA III

PURIFICAREA (CURĂȚENIA)89

CURĂȚENIA ȘI IMPORTANȚA DATĂ DE ISLAM CURĂȚENIEI	90
APA DIN PUNCT DE VEDERE AL CURĂȚENIEI.....	90
BENEFICIILE ABLUȚIUNII.....	91
OBLIGAȚIILE ABLUȚIUNII (Farz)	92
TRADIȚIILE ABLUȚIUNII (Sunnah).....	92
COMPORTAMENTUL ADECVAT CU PRIVIRE LA ABLUȚIUNE.....	93
CUM SE FACE ABLUȚIUNEA (Abdestul)?	93
CE NU ESTE RECOMANDAT LA REALIZAREA ABLUȚIUNII (Mekruh)?.....	94
SITUAȚIILE CARE ANULEAZĂ ABLUȚIUNEA	95
CE NU SE FACE FĂRĂ ABLUȚIUNE?.....	95
UMEZIREA CIORAPILOR (MESTULUI - ciorap confecționat din piele sau lână)	95
UMEZIREA BANDAJULUI (PANSAMENTULUI)	97
ÎMBĂIEREA (GUSL)	97
OBLIGAȚIILE ABLUȚIUNII MARI.....	98
TRADIȚIILE (Sunnah) ABLUȚIUNII MARI.....	98
CUM SE FACE ABLUȚIUNEA MARE?.....	99
SITUAȚIA CELOR AFLAȚI ÎN CAUZE SPECIALE	99
SITUAȚIILE SPECIALE ALE FEMEILOR.....	100
ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT (TEYEMMUM).....	102
OBLIGAȚIILE ABLUȚIUNII CU PĂMÂNT	102

TRADIȚIILE ABLUȚIUNII CU PĂMÂNT	102
CUM SE FACE ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT?	102
CUM SE ANULEAZĂ ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT	103
ÎN CE CAZURI SE FACE ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT?	103
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	103
Curățenie este porunca Islamului.	103

UNITATEA IV

RUGĂCIUNEA (NAMAZ) (I)..... 107

IMPORTANȚA RUGĂCIUNII.....	107
CINE ARE OBLIGAȚIA DE A FACE RUGĂCIUNEA?	109
ORELE DE RUGĂCIUNE.....	109
ORELE LA CARE NU ESTE INDICATĂ RUGĂCIUNEA	110
TIPURI DE RUGĂCIUNE	111
A) RUGĂCIUNILE OBLIGATORII- FARZ	111
Cele cinci rugăciuni zilnice	111
B) RUGĂCIUNILE NECESARE - WAJIB	112
C) RUGĂCIUNILE VOLUNTARE- NAFILE	112
OBLIGAȚIILE RUGĂCIUNII- FARZ	113
NECESITĂȚILE RUGĂCIUNII- WAJIB.....	114
TRADIȚIILE RUGĂCIUNII SUNNAH	115
ACȚIUNI CARE ANULEAZĂ RUGĂCIUNEA.....	118
ACȚIUNI NERECOMANDATE (MEKRUH) ÎN TIMPUL RUGĂCIUNII	119
CUM SE FAC CELE CINCI RUGĂCIUNI ZILNICE?.....	120
RUGĂCIUNEA DIN ZORII ZILEI (Sabah Namazı)	120
RUGĂCIUNEA DE LA AMIAZĂ (Öğlen Namazı)	124
RUGĂCIUNEA DE DUPĂ AMIAZĂ (İkindi Namazı)	129
RUGĂCIUNEA DE SEARĂ (Akşam Namazı)	132
RUGĂCIUNEA DE NOAPTE (Yatsı Namazı)	134
CUM SE FACE RUGĂCIUNEA VITR?	134
CE SE RECITĂ DUPĂ FINALIZAREA RUGĂCIUNII?	136
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	139

UNITATEA V

RUGĂCIUNEA (NAMAZ) (II)141

PROSTERNAREA (SEJDE) DE CORECTARE	141
DE CE ESTE BENEFIC SĂ FACEM RUGĂCIUNEA ÎMPREUNĂ CU COMUNITATEA (ÎN CONGREGAȚIE)?	142
BUNELE MANIERE ÎN MOSCHEE ȘI COMUNITATE	143
CUM SE FACE RUGĂCIUNEA ÎMPREUNĂ CU COMUNITATEA (ÎN CONGREGAȚIE) ?	145
ZIUA ȘI RUGĂCIUNEA DE VINERI.....	147
CINE ESTE OBLIGAT SĂ FACĂ RUGĂCIUNEA DE VINERI? ...	148
CUM SE FACE RUGĂCIUNEA DE VINERI?.....	149
RUGĂCIUNILE DE SĂRBĂTOARE (BAYRAM).....	150
CUM SE FACE RUGĂCIUNEA DE SĂRBĂTOARE (BAYRAM)? .	150
TAKBÎRURILE TEŞRIK (Preamărirea lui Allah în zilele de sărbătoare)	151
RUGĂCIUNEA TERAWIH	152
RUGĂCIUNEA FĂCUTĂ ŞEZÂND SAU CU PRIVIREA.....	155
RUGĂCIUNEA CĂLĂTORULUI.....	155
COMPENSAREA RUGĂCIUNILOR NEFĂCUTE LA TIMP.....	156
PROSTERNAREA PENTRU VERSETELE CITITE DIN CORAN	157
RUGĂCIUNEA FUNERARĂ	158
CUM SE FACE RUGĂCIUNEA FUNERARĂ?	159
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	164
Vizita la mormânt.	164

UNITATEA VI

POSTUL (ORUÇ)167

IMPORTANȚA POSTULUI	168
BENEFICIILE POSTULUI.....	168
PENTRU CINE ESTE OBLIGATORIU POSTUL ÎN LUNA RAMADAN?	170
BENEFICIILE MESEI DIN ZORII ZILEI (SAHUR) ȘI MESEI DE LA APUS (IFTAR)	170
RUGĂCIUNEA DE ÎNTRERUPERE A POSTULUI.....	171
CÂND ȘI CUM SE SPUNE INTENȚIA PENTRU POST?	171
TIPURI DE POST	172

MOTIVELE CARE NE PERMIT SĂ ȚINEM ZILELE DE POST ALE LUNII RAMADAN ÎN ALTĂ PERIOADĂ.....	173
FIDYE- RĂSCUMPĂRARE.....	173
CE SE ÎNTÂMPLĂ DACĂ FARĂ MOTIV NU POSTIM ÎN LUNA RAMADAN?	174
CAZURILE ÎN CARE ESTE NEVOIE DE RECUPERARE ȘI PEDEAPSA PENTRU ZILELE DE POST ÎNTRERUPT ÎN ÎNȚEȚAT	174
SITUAȚIILE ÎN CARE ESTE NEVOIE DOAR DE RECUPERAREA ZILEI DE POST ÎNTRERUPTĂ ÎNȚEȚAT.....	175
SITUAȚIILE CARE NU ÎNTRERUP (NU ANULEAZĂ) POSTUL.....	176
CE NU ESTE INDICAT SĂ FACĂ CEL CARE POSTEȘTE?.....	176
SITUAȚIILE CARE NU AFECTEAZĂ POSTUL	176
UNITATEA VII	
DANIA (Zekat)	177
IMPORTANȚA ȘI BENEFICIILE DANIEI.....	177
CINE TREBUIE SĂ PLĂTEASCĂ DANIA?	178
NĪSAB.....	179
CUI I SE POATE DA DANIA?	179
CUI NU I SE POATE DA DANIA?	179
BUNURI PENTRU CARE NU SE PLĂTEȘTE DANIA	180
BUNURILE PENTRU CARE SE PLATEȘTE DANIA ȘI CANTITATEA DANIEI	180
PLATA DE CARITATE (Fitre).....	181
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	182
Pentru o societate pașnică.....	182
UNITATEA VIII	
PELERINAJUL (HAJJ)	185
BENEFICIILE ȘI IMPORTANȚA PELERINAJULUI.....	185
CÂND ȘI PENTRU CINE ESTE OBLIGATORIU PELERINAJUL?.....	186
OBLIGAȚIILE PELERINAJULUI	187
FELURILE DE PELERINAJ.....	188
CUM SE FACE PELERINAJUL?	189
UMRA	191

UNITATEA IX

KURBAN (JERTFA/SACRIFICIUL) 193

IMPORTANȚA SACRIFICĂRII	193
CINE TREBUIE SĂ SACRIFICE?.....	194
CÂND ȘI CUM SE FACE SACRIFICAREA?	194
CE TREBUIE FĂCUT CU CARNEA ȘI PIELEA ANIMALULUI SACRIFICAT?.....	195
ANIMALELE CARE SUNT SAU NU PERMISE PENTRU SACRIFICARE	195
ANIMALELE A CĂROR CARNE SE POATE MÂNCA	196
ANIMALELE A CĂROR CARNE NU SE POATE MÂNCA	196
SACRIFICIUL ADAK (PROMISIUNE/JURĂMÂNT).....	196
TIPURILE DE JURĂMÂNT ȘI CONSECINȚELE JURĂMÂNTULUI	197

UNITATEA X

ZILELE ȘI NOPTILE BINECUVÂNTATE..... 199

ZIUA DE VINERI	199
ZILELE DE SĂRBĂTOARE (BAYRAM).....	200
NOAPTEA DE MEWLID - NOAPTEA ÎN CARE S-A NĂSCUT PROFETUL MUHAMMED (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)	200
NOAPTEA DE REGAIB	201
NOAPTEA DE MIRAJ	202
NOAPTEA DE BERAT	202
NOAPTEA DE KADR	203

CAPITOLUL III

MORALITATEA (AHLAK)

UNITATEA I

ISLAMUL ȘI MORALITATEA 207

DEFINIȚIA MORALITĂȚII.....	207
MORALA ÎN ISLAM	208
ROLUL CREDINȚEI ȘI AL RUGĂCIUNII ÎN A FI O PERSOANĂ CU MORALITATE	209

CEL MAI FRUMOS EXEMPLU MORAL - PROFETUL MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	209
IMPORTANȚA MORALITĂȚII PENTRU FIECARE PERSOANĂ	210
MUNCA ȘI MORALITATEA	210
SE POATE SCHIMBA MORALITATEA?	211
IMPORTANȚA ACORDATĂ DE ISLAM RAȚIUNII ȘI ȘTIINȚEI	212

UNITATEA II

ÎNDATORIRILE NOASTRE MORALE.....215

ÎNDATORIRILE NOASTRE MORALE	215
1. ÎNDATORIRILE NOASTRE FAȚĂ DE ALLAH, PROFET ȘI CORAN	216
A) Îndatoririle noastre față de Allah	216
B) Îndatoririle noastre față de Profet	216
C) Îndatoririle noastre față de Coran	216
2. ÎNDATORIRILE NOASTRE FAȚĂ DE NOI ÎNȘINE	217
A) Îndatoririle noastre față de corpul nostru	217
B) Îndatoririle noastre față de sufletul nostru	220
MANIERELE MORALE REFERITOARE LA MÂNCAT ȘI BĂUT	220
ÎNDREPTAREA ȘI INSTRUIREA LIMBAJULUI	221
ÎNDREPTAREA ȘI INSTRUIREA CELORLALTE ORGANE	222
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE	223

UNITATEA III

ÎNDATORIRILE FAȚĂ DE FAMILIE227

IMPORTANȚA FAMILIEI ÎN ISLAM	227
ÎNDATORIRILE MEMBRILOR FAMILIEI UNUL FAȚĂ DE CELĂLALT	228
A) Îndatoririle soților unul față de celălalt	228
B) Îndatoririle părinților față de copii	229
C) Îndatoririle copiilor față de părinți	230
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE	231
D) Îndatoririle fraților unul față de celălalt	234
F) Îndatoririle față de vecini	235
CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE	236

UNITATEA IV

RELAȚIILE SOCIALE ÎN ISLAM.....237

IMPORTANȚA DATĂ DE ISLAM SOLIDARITĂȚII 237

FRĂȚIA ÎN ISLAM..... 238

TOLERANȚA ÎN ISLAM..... 238

UNITATEA V

DREPTURILE OMULUI (Kul Hakki).....241

DREPTUL LA VIAȚĂ 241

DREPTUL DE PROPRIETATE..... 242

BUNURILE STATULUI..... 244

DREPTURILE NON MUSULMANILOR..... 245

DREPTURI PERSONALE 246

UNITATEA VI

ÎNDATORIRILE NOASTRE FAȚĂ DE TOȚI OAMENII249

ÎNDATORIRILE MORALE FAȚĂ DE OAMENI 249

ÎNDATORIRILE FAȚĂ DE ANIMALE..... 253

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE..... 254

ATRIBUȚIILE MUSULMANULUI CARE TRĂIEȘTE CONFORM
MORALITĂȚII ISLAMICE..... 254

INTERDICȚIILE ÎN ISLAM..... 256

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE..... 257

CAPITOLUL IV

**VIAȚA PROFETULUI MUHAMMED (Pacea și Binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)****VIAȚA PROFETULUI**

UNITATEA I

**NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA LUI MUHAMMED (Pacea fie
asupra sa!)263**

SITUAȚIA ARABIEI ÎNAINTE DE ISLAM..... 263

NEAMUL LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) 264

NAȘTEREA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) 264

COPILĂRIA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) 265

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE.....	266
--------------------------	-----

UNITATEA II

TINEREȚEA ȘI CĂSĂTORIA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	269
---	------------

CĂLĂTORIILE LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	269
VIAȚA COMERCIALĂ A LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	270
CĂSĂTORIA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) CU KHATIJA ȘI COPIII LOR.....	270
ÎNDRUMAREA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) LA RENOVAREA KA`BAA-ULUI.....	270

UNITATEA III

ALEGEREA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) CA PROFET ȘI CHEMAREA ÎN SECRET LA ISLAM	273
--	------------

PRIMA REVELAȚIE (610).....	273
ÎNTRERUPEREA REVELAȚIEI.....	274
ÎNCEPEREA INVITĂRII LA ISLAM	275
PRIMII MUSULMANI	275
PRIMUL HEJIRA ÎN ABISINIA.....	275
COMPORTAMENTUL REGELUI NEGEAȘI AL ABISINIEI FAȚĂ DE MUSULMANI	276

UNITATEA IV

CHEMAREA LA ISLAM	277
--------------------------------	------------

PROPOVĂDUIREA ISLAMULUI	277
PERSECUȚIILE POLITEIȘTILOR FAȚĂ DE MUSULMANI	278
CEI MAI MARI DUȘMANI AI LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)	279
MOTIVELE PENTRU CARE NEAMUL QORAYȘ A DEVENIT DUȘMANUL ISLAMULUI	280
APELUL POLITEIȘTILOR LA ABU TALIB	281
CONVERTIREA LUI HAMZA LA ISLAM.....	282
CONVERTIREA LUI OMAR LA ISLAM	282

UNITATEA V

BOICOTUL ȘI ANII DE TRISTEȚE	285
---	------------

BOICOTUL POLITEIȘTILOR FAȚĂ DE MUSULMANI	285
MOARTEA LUI ABU TALIB ȘI A LUI KHATIJA.....	286
CĂLĂTORIA LA TAIF	287
PACTELE DIN ZONA AKABE	287
MINUNEA MIRAJ (MIRAÇ)	288

UNITATEA VI

HEJIRA ȘI PRIMII ANI ÎN MEDINA291

EMIGRAREA PROFETULUI DE LA MECCA LA MEDINA (622)	291
ÎNTÂMPINAREA PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!) LA MEDINA	293
CONSTRUIREA MOSCHEII PROFETULUI	294
FRĂȚIA DINTRE ANSAR ȘI MUHAJIRI.....	294
ȘCOALA PROFETULUI ȘI ASHAB-I SUFFA.....	294

UNITATEA VII

ASALTURILE NECREDINCIOȘILOR ASUPRA MUSULMANILOR ȘI BĂTĂLIILE DUSE ÎNTRE

ACEȘTIA (I)297

MOTIVELE BĂTĂLIEI DE LA BEDR	297
BĂTĂLIA DE LA BEDR ȘI REZULTATELE SALE (624).....	298
MOTIVELE BĂTĂLIEI DE LA UHUD.....	299
BĂTĂLIA DE LA UHUD ȘI REZULTATELE SALE (625)	300
CE SĂ LUĂM AMINTE LEGAT DE BĂTĂLIA DE LA UHUD?....	301
MOTIVELE BĂTĂLIEI HENDEK (ȘANȚUL)	301
BĂTĂLIA DE LA HENDEK ȘI REZULTATELE SALE (626)	302
PACTUL DE LA HUDEYBIYE (628)	303
REZULTATELE PACTULUI DE LA HUDEYBIYE.....	304
SCRISORILE DE INVITAȚIE LA ISLAM TRIMISE CONDUCĂTORILOR ȚĂRILOR ÎNVECINATE.....	305
CUCERIREA HAYBERULUI (628).....	305
VIZITA LA KA' BAA (Vizita de răscumpărare) (629)	306

UNITATEA VIII

ASALTURILE NECREDINCIOȘILOR ASUPRA MUSULMANILOR ȘI BĂTĂLIILE DUSE ÎNTRE

ACEȘTIA (II).....307

CUCERIREA ORAȘULUI MECCA (630)..... 308

BĂTĂLIA DE LA HUNEYN (630)..... 309

BĂTĂLIA DE LA AWTAS ȘI ASEDIIUL DE LA TAIF (630) 310

BĂTĂLIA DE LA TEBUK (630) 310

DĂRMAREA MOSCHEII DÎRAR 311

CARACTERISTICILE ACESTOR BĂTĂLII 311

ABU BAKR (Pacea asupra sa!) CONDUCĂTORUL PELERINAJULUI
(631)..... 312

PELERINAJUL DE ADIO (632) 313

PREDICA DE ADIO 313

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE..... 314

ÎMBOLNĂVIREA ȘI MOARTEA PROFETULUI (Pacea fie
asupra sa!)(632)..... 316

CE EVENIMENTE AU APĂRUT DUPĂ MOARTEA PROFETULUI
(Pacea fie asupra sa!)..... 317

COPIII PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!) 318

AȘERE-Î MÛBEȘȘERE – CEI VESTIȚI CU RAIUL 319

COMPANIONII PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!)..... 319

LUMINAREA OMENIRII PRIN MORALITATEA ȘI
COMPORTAMENTUL PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie
asupra sa!) 320

RUGĂCIUNILE ABLUȚIUNII

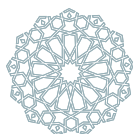
RUGĂCIUNILE CARE SE RECITĂ ÎN TIMPUL NAMAZULUI

SURA-URILE CARE SE RECITĂ ÎN TIMPUL RUGĂCIUNII

EXPLICAREA ABLUȚIUNII CU IMAGINI

EXPLICAREA RUGĂCIUNII (NAMAZ/SALAH) CU IMAGINI .. 341

CUVÂNT ÎNAINTE

Datoria dintâi a fiecărui musulman este de a avea informații corecte și îndeajuns despre religie.

Prima îndatorire a omului față de Allah este aceea de a crede în El, următoarea fiind respectarea prevederilor religioase.

Copacul credinței se alimentează cu rugăciuni, fructul acestuia fiind moralitatea. Musulmanul matur este cel care se comportă frumos cu semenii săi și își îndeplinește îndatoririle față de Allah.

Cel mai frumos exemplu al moralității pentru noi este Profetul Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). De aceea este foarte important pentru noi ca, pe lângă regulile de credință și cult, să învățăm regulile morale și viața exemplară și plină de virtuți a Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

Această carte a fost scrisă cu un limbaj simplu, ținând cont de informațiile religioase de bază regăsite în programa de predare a cursurilor de Coran, care conține subiecte despre crez, cult, morală și viața Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), pentru ca în special tinerii să o înțeleagă cu ușurință.

Totodată pentru a le ușura celor începători învățarea, la sfârșitul cărții am adăugat explicarea cu imagini a abluțiunii și a rugăciunilor zilnice.

Tot ce ne dorim de la Allah este ca această carte să fie de folos tuturor cititorilor de orice vârstă.

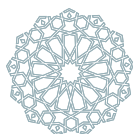
Străduință din partea noastră, succesul din partea lui Allah.

SEYFETTİN YAZICI

6 August 1990

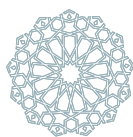
ANKARA

CAPITOLUL I PRINCIPIILE CREDINȚEI

UNITATEA I

RELIGIA ISLAMICĂ ȘI CARACTERISTICILE EI

Subiecte:

- Ce este religia?
- Locul Islamului între religii
- Scopul Religiei Islamice
- Caracteristicile religiei Islamice
- Caracteristicile care demonstrează universalitatea Islamului
- De ce aleg Islamul? (Citește și Gândește)

CE ESTE RELIGIA?

Religia reprezintă legea divină ce îndrumă de bună voie oamenii cu rațiune spre bunătate și fericire atât pe această lume cât și pe lumea cealaltă.

Religiile sunt împărțite în trei grupe

1. Religia adevărată (autentică):

Este religia care a fost revelată de Allah oamenilor prin profeți și nu a suferit nicio schimbare de la revelare până în zilele noastre. Religia cu aceste caracteristici este religia Islamică.

2. Religiile distorsionate:

Sunt religiile care au fost revelate de Allah oamenilor prin profeți, dar care mai târziu au fost schimbate de către oameni și și-au pierdut autenticitatea.

3. Religiile inventate (superstițiile):

Aceste religii au fost inventate de oameni și nu au nicio legătură cu religiile propovăduite de profeți.

LOCUL ISLAMULUI ÎNTRE RELIGII

Primul om și primul profet este Adam (Pacea fie asupra sa!). Prima religie a omenirii este o religie adevărată (autentică). Toți profeții care au fost de la Adam (Pacea fie asupra sa!) până la Isus (Pacea fie asupra sa!) au propovăduit oamenilor credința în Allah și i-au învățat cum să îl slujească. Dar cu timpul aceste principii ale credinței și regulile de cult propovăduite de către profeți au fost schimbate, pierzându-și autenticitatea.

De aceea Allah Preaînaltul, prin intermediul profetului Muhammed (Pacea fie asupra lui!), a transmis oamenilor ultima și cea mai excelentă religie, religia Islamică. Pe tot Pământul singura religie autentică este religia Islamică. Pentru Allah religiile distorsionate (schimbate sau inventate) nu au nici o valoare. Singura religie acceptată de Allah este Islamul.

Acest adevăr a fost afirmat de Allah Atotputernicul prin următorul verset regăsit în Coranul cel Sfânt:

”Unica religie acceptată de Allah este Islamul.”¹

”Acela care dorește o alta religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți”²

Religia mea

Religia mea este măreață, eu îmi iubesc religia

O laud și o țin mai presus de toate religiile,

Islamul este religia mea, cea mai frumoasă dintre religii.

Să spunem ”Allah este unul” este baza religiei noastre,

1 Sura Al- Imran 3/19

2 Sura Al- Imran 3/85

Spunem "Allah este unul", spunem Allah
Tot ceea ce știm este că "Allah este unul".

Profetul meu este Muhammed, soarele celor doua lumi,
Neavând asemănare între profeți.

El este cel care ne-a adus această religie de la Allah,
Această religie care revarsă asupra noastră din ceruri ploi de lumină divină.

Această religie ne spune, fii curat! Această religie ne spune, fii corect!

Există oare o cale mai frumoasă decât această religie?

Coranul este Cartea sfântă, ce o citim în fiecare moment,
Mulțumiri lui Allah că suntem Musulmani.

M. Ș. Yaltkaya

SCOPUL RELIGIEI ISLAMICE

Scopul regulilor impuse oamenilor de Islam este de a găsi fericirea. Cei care se comportă conform acestor reguli vor fi fericiți atât în această lume cât și în lumea de apoi.

Regulile religiei Islamice sunt împărțite în trei grupe

1. *Credința*: Omul care acceptă principiile credinței își asigură hrana sufletească, iar prin curățarea inimii de credințe greșite își va împodobi inima cu o credință corectă, găsindu-și valoarea adevărată.

2. *Faptele*: Faptele reprezintă acțiunile oamenilor. Regulile legate de fapte se împart în două categorii:

- a) Îndatoriri legate de slujirea lui Allah.
- b) Regulile de socializare interumane.

3. *Moralitatea*: Reguli care reglementează gândirea și comportamentul față de oameni.

CARACTERISTICILE RELIGIEI ISLAMICE

1. Islamul este ultima religie. După Islam nu va mai fi revelată o altă religie, iar regulile religiei Islamice vor fi valabile până la sfârșitul lumii. Cel care a propovăduit Islamul este Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ultimul profet, iar după el nu va mai veni altul.

2. Islamul este o religie universală. Religiile propovăduite de ceilalți profeți au fost valabile pentru anumite neamuri/populații, însă religia Islamică a fost propovăduită pentru întreaga omenire.

3. Regulile religiei Islamice sunt perfecte astfel încât corespund tuturor nevoilor omenеști. Tocmai de aceea nu mai este nevoie de o altă religie.

4. Religia Islamică aprobă Profeții și Cărțile sfinte trimise anterior de Allah.

5. Religia Islamică abrogă regulile religioase impuse de profeții anteriori. Deoarece ei au fost trimiși pentru o anumită perioadă și doar pentru anumite neamuri, națiuni sau populații. Însă Islamul este religia care a fost trimisă pentru întreaga omenire și va fi valabilă până la sfârșitul lumii fără să fie schimbată.

CARACTERISTICILE CARE DEMONSTREAZĂ UNIVERSALITATEA ISLAMULUI

Religia Islamică are o serie de caracteristici care o fac universală. Unele dintre ele sunt următoarele :

1. Islamul este religia care a fost trimisă pentru întreaga omenire:

Islamul este ultima religie autentică, fiind trimisă întregii omeniri și va exista până la sfârșitul lumii. Prin urmare Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), cu scopul de a propovădui religia Islamică tuturor națiunilor de pe pământ, a trimis scrisori conducătorilor țărilor din acea vreme, pentru a-i invita la credință și la acceptarea Islamului.

2. Islamul este religia înțelepciunii și a științei:

Religia Islamică a dat importanță rațiunii, iar condiția pentru ca o persoană să fie numită responsabilă este aceea de a fi cu rațiune. Islamul a dat importanță și științei poruncind citirea și învățarea continuă și obligând fiecare musulman să învețe continuu.

3. Islamul este o religie atât pentru lumea aceasta cât și pentru lumea de apoi:

Scopul religiei Islamice este acela de a face omul fericit atât pe această lume cât și pe lumea cealaltă, eternă. Religia Islamică i-a ajutat și îi ajută pe oameni să prospere și să fie fericiți, impunând anumite principii care să răspundă tuturor nevoilor unei persoane sau ale unei societăți, arătându-le calea de a fi fericiți atât pe această lume cât și pe lumea cealaltă.

Legat de acest subiect rezumatul acelor principii este în felul următor: *"Muncește pentru lumea aceasta ca și cum nu vei muri niciodată, și muncește pentru lumea cealaltă ca și cum vei muri mâine."*

4. Islamul este o religie ușoară:

În Islam nu există dificultăți ci ușurințe. Poruncile religiei Islamice sunt pentru a ne maturiza și a ne pregăti pentru o viață superioară. Religia Islamică a luat în considerare capacitatea noastră de a practica rugăciunile asigurându-ne cât mai multă ușurință:

De exemplu cei călători în loc de patru unități de rugăciune vor face doar două. Cel care nu poate să își facă rugăciunea în picioare o va face șezând. Cei care sunt bolnavi în luna Ramadan și nu pot posti, vor posti în alte zile. Cei care au boli incurabile sau sunt foarte bătrâni și nu vor putea posti deloc, vor plăti fidy (răscumpărare) pentru zilele în care nu au postit. Religia Islamică a luat în considerare puterea și nevoile oamenilor legate de practicarea obligațiilor religioase, asigurându-le cât mai multe facilități. Din acest motiv prevederile Islamului pot fi aplicate oricând și oriunde.

5. În Islam nu există extremism:

Regulile Islamului sunt cele mai potrivite rațiunii și creației (naturii) omului. Iar datoria noastră este să respectăm aceste reguli.

Din cele poruncite nu este adecvat Islamului ca omul să se tortureze în numele religiei sau să se îndepărteze de binecuvântările lumeștiducând un trai greu.

6. Islamul este religia iubirii și a păcii:

Un alt scop al Islamului este acela de a înrădăcina în inimile tuturor liniștea și pacea eternă în societate prin iubirea aproapelui și respectarea drepturilor omului. Islamul a impus destule reguli pe această temă pre-

cum răspândirea iubirii aproapelui și respectul reciproc, aceste reguli fiind puse pentru a putea deveni un credincios adevărat.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

De ce aleg Islamul...?

Putem vedea că mulți oameni după ce au studiat Islamul s-au convertit la această religie.

Unul dintre acești oameni este scriitorul și omul de știință olandez Dr.R.L. Mellema.

El și-a pus întrebările: "Care este frumusețea Islamului pentru mine? Ce m-a atras pe mine la Islam?"; după care își răspunde la aceste întrebări în șase sub puncte explicând astfel motivul convertirii sale la Islam.

1. În religia Islamică este ușor pentru orice persoană rezonabilă să creadă că există un Creator Sublim.

2. Între oameni și Creatorul Sublim nu există niciun intermediar. În Islam o persoană își transmite rugile direct lui Allah, nefolosindu-se ca în creștinism de vreun cleric.

3. Musulmanii au definit toleranța prin aceste cuvinte mult cunoscute: "Nu există constrângere în credință".³ Musulmanului i-a fost poruncit să preia adevărul de acolo de unde îl găsește.

4. Ideologia frăției în Islam a învăluit întreaga omenire, fără a face diferențieri de rasă, culoare sau credință. Islamul este singura religie care aplică această ideologie în viața de zi cu zi.

5. Islamul dă importanță atât materiei cât și rațiunii. Dar omul trebuie să facă în așa fel încât mintea să fie mai presus decât materia, iar materia să fie condusă de minte.

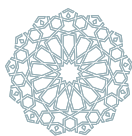
6. Interzicerea alcoolului și a stupefiantelor în Islam ne arată că este cu mult înainte de timpul său.⁴

3 Aceste cuvinte aparțin unui verset Coranic. (Al-Baqara, 256)

4 De ce să alegem Islamul, Ebrailim Ahmad Bavani, p.73.

UNITATEA II

CREDINȚA

Subiecte:

- Kelime-i Tawhid, Kelime-i Şhadeh și înțelesul lor
- Fundamentele credinței
- Ijmali Iman (credința superficială)
- Tafsili Iman (credința profundă)
- Oamenii din punct de vedere al credinței
- Credința oferă omului pace și fericire sufletească
- Legătura dintre fapte și credință
- Condițiile necesare pentru a avea o credință autentică și acceptată

Afirmația La ilahe illa Allah, Muhammedun Rasulullah (Kelime-i Tawhid)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

Citare: "La ilahe illa Allah, Muhammedun Rasulullah."

Înțeles: "Nu există altă divinitate în afară de Allah. Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este profetul Său".

Mărturisirea Credinței (Kelime-i Şehadeh)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Citare : *"Eşhedu en la ilahe illa Allah we eşhedu enne Muhammeden abduhu we Rasuluh"*.

Înțeles : *"Eu mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah. Și mărturisesc că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este profetul și trimisul Său"*.

FUNDAMENTELE CREDINȚEI

Din punct de vedere al înțelesului cuvântului credința înseamnă a crede în ceva anume.

Din punct de vedere religios credința înseamnă: *"A crede din suflet în cele aduse de la Allah de către profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și a rosti cu voce tare această credință."*

Credința este de două feluri:

- a) Ijmali Iman (credința superficială)
- b) Tafsili Iman (credința profundă)

a) *Credința Ijmali*: A crede în Allah și a crede că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este profetul Său.

Deoarece regulile credinței se pot rezuma, au fost numite *"Ijmali"* adică *credință superficială*.

Credința superficială a fost exprimată atât prin Kelime-i Tawhid cât și prin Kelime-i Şehadeh. Dacă o persoană spune cu voce tare Kelime-i Tawhid sau Kelime-i Şehadeh și crede din suflet în ceea ce a spus este considerat convertit la Islam. Dar un musulman nu trebuie să se mulțumească cu atât ci trebuie să învețe și fundamentele credinței și să creadă în fiecare în parte.

b) *Credința Tafsili*: A crede în fiecare regulă a Islamului se numește *Credință Tafsili* adică *credință profundă*.

Fundamentele credinței care au fost transmise în detaliu mai sunt numite și Regulile Credinței.

Regulile credinței în număr de șase sunt următoarele:

1. Să credem în Allah

2. Să credem în Îngerii lui Allah
3. Să credem în Cărțile Divine ale lui Allah
4. Să credem în Profeții lui Allah
5. Să credem în Ziua de Apoi
6. Să credem în Destin (să credem că tot ceea ce este bun sau rău, este creat de Allah)

Regulile credinței au fost adunate în "*Amentu*". Orice musulman ar trebui să învețe "*Amentu*" cu tot cu traducere.

Amentu este așa :

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَ
شَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Citire: "Amentu billahi we melaiketihî we kutubihi we rusulihi we'l yewmi'l-ahiri we bi'l-kaderi hayrihi we şerrihi mineAllahi teala we'l ba'su ba'de'l mewti hakkun: Eşhedu enla ilahe illa Allah we eşhedu enne Muhammeden abduhu we rasuluh."

Înțeles: Eu cred în Allah, în îngerii lui Allah, în cărțile lui Allah, în profeții lui Allah, în Ziua de Apoi și în soartă (precum că tot ceea ce este creat, bun sau rău, este creat de Allah). Este drept că după moarte există înviere. "Eu mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah. Și mărturisesc că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este Profetul și Trimisul Său".

Unul este Allah, în suflet, cuvânt, limbaj și sunet!

Unul este Allah, cât va exista sufletul în piept!

Așa am venit așa dorim să înaintăm...

Unul este Allah, la prima și ultima răsufflare.

Emin Ali Sipahi

OAMENII DIN PUNCT DE VEDERE AL CREDINȚEI

Oamenii din punct de vedere al credinței se împart în trei grupe:

1. *Credincioșii*: Sunt cei care cred din suflet și acceptă existența și unicitatea lui Allah, îl acceptă pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ca drept profet al lui Allah și declară verbal acest lucru. Ei sunt numiți "*Mu'min*" adică credincioși.

2. *Ipocriții*: Sunt cei care declară verbal credință în existența și unicitatea lui Allah și că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este profetul lui Allah, dar care de fapt nu cred în ceea ce spun. Aceștia sunt numiți "*Munafik*" adică ipocriți.

3. *Necredincioșii*: Sunt cei care nu cred în existența și unicitatea lui Allah și nici că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este profet al lui Allah declarând acest lucru verbal. Aceștia sunt numiți "*Kafir*" adică necredincioși.

Cei credincioși vor avea o viață frumoasă și eternă în Rai, iar cei ipocriți și necredincioși nu vor intra în Rai ci își vor ispăși pedeapsa necredinței în Iad.

CREDINȚA OFERĂ OMULUI PACE ȘI FERICIRE SUFLETEASCĂ

Omul este o ființă creată prin unirea trupului cu sufletul. Așa cum corpul are nevoie de mâncare și apă și sufletul are nevoie de hrană.

Hrana cea mai importantă a sufletului este credința puternică. Cel care crede și se încrede în Allah își va primi hrana sufletească și va primi o mare putere. Deoarece omul este dependent de ajutorul lui Allah. Pacea și încrederea sufletească o putem dobândi crezând în Allah Preamărețul.

Allah Preamărețul a spus:

"Căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc sufletele."

Credința salvează oamenii de goluri sufletești și de singurătate. Credința este hrana sufletului nostru și lumina inimilor. Cel fără credință își lasă inima în întuneric, sufletul fără cea mai mare necesitate și fără hrană.

Omul întâmpină diferite greutăți în viață. Iar în aceste perioade, cei cu inimile legate prin credință de Allah, nu cad în disperare. Ci se încredințează în Allah. Cu răbdare și încredere în El, ei așteaptă rezultatul. A te lega de un "prieten" așa puternic, cu iubire și respect, dă o bucurie mare omului.

Oamenii fără credință cad în disperare în astfel de situații și se foiesc în neliniște. Cu gândul că vor scăpa de greutatea situației caută pacea în alcool sau droguri căzând în necazuri și mai mari. Iar în acest fel pierd fericirea atât pe lumea aceasta cât și pe lumea cealaltă.

LEGĂTURA DINTRE FAPTE ȘI CREDINȚĂ

Un musulman dacă nu neagă prevederile religiei, păstrându-și credința în inimă, deși nu practică acele prevederi, nu devine necredincios ci va fi un credincios nepracticant. Dar, deoarece nu practică poruncile lui Allah, este considerat păcătos și merită pedeapsă.

Practicile religioase și rugăciunile ajută la dezvoltarea credinței, dându-i putere. Rugăciunile ne ajută să scăpăm de pedepsele Lumii de Apoi, fiind prilejul de a întâlni frumusețile Raiului. Cel care se mulțumește doar cu credință și părăsește practicile religioase va avea o credință slabă și în final va stinge lumină credinței.

Să explicăm subiectul cu un exemplu.

Credința este ca o lampă ce are flacăra neocrotită. Iar pentru ca lampa să nu se stingă este nevoie de o sticlă care să ocrotească flacăra. Dacă nu se ocrotește în acest fel, la cea mai mică suflare a vântului flacăra se poate stinge. La fel și credința este o lumină ce arde în inimile noastre. Iar ocrotitorii luminii sunt rugăciunea și practicile religioase. Prin rugăciune, post și celelalte practici ne respectăm îndatoririle față de Allah și ne ocrotim și credința.

Dacă nu îndeplinim practicile religioase, atunci lumina credinței va fi ca flacăra neocrotită iar într-o zi se poate stinge. Pierderea credinței este ca și cum un musulman a pierdut cel mai prețios lucru, cheia Raiului. De aceea rugăciunile și practicile religioase au un rol important, ajutându-ne să ne ocrotim credința și să ajungem în Rai.

CONDIȚIILE NECESARE PENTRU A AVEA O CREDINȚĂ AUTENTICĂ ȘI ACCEPTATĂ

Pentru a avea o credință autentică și acceptată trebuie să respectăm următoarele trei condiții:

1. *Credința nu trebuie dobândită pe patul morții.* Credința dobândită pe patul morții, după ce ni se arată pedeapsa ce ni se cuvine, nu este acceptată, deoarece omul trebuie să dobândească această credință înainte de a afla sigur că va muri.

2. *Un musulman (credincios) nu trebuie să folosească un limbaj sau să aibă un comportament prin care să nege credința.* De exemplu: O persoană care crede în toate poruncile lui Allah dar neagă namazul (rugăciunea), nu mai este considerată dreptcredincioasă. Deoarece prevederile credinței sunt un întreg. Iar cel care neagă una dintre acestea este ca și cum le-ar nega pe toate.

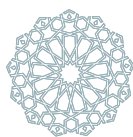
3. *Trebuie să acceptăm că toate aceste prevederi sunt frumoase (benefice).* Celui căruia îi displace una din reguli își poate pierde credința din acest motiv.

Cel mai valoros lucru pentru un musulman este credința sa. Omul va găsi pace și bucurie pe lumea aceasta și fericirea eternă pe lumea cealaltă doar prin credință. Dar este obligatoriu ca pe tot parcursul vieții să ne păstrăm credința și să o ocrotim până vom ajunge pe lumea cealaltă.

Cel care nu reușește să își ocrotească credința și moare necredincios, nu va putea beneficia nici de faptele bune făcute în perioada credinței. De aceea trebuie să ne ocrotim credința ferindu-ne de vorbe sau acțiuni care dăunează religiei noastre. În caz de greșim vorbind sau acționând dăunător credinței noastre, atunci imediat trebuie să ne căim și să îi cerem iertare lui Allah.

UNITATEA III

CREDINȚA ÎN ALLAH

Subiecte:

- Existența și Unicitatea lui Allah
- Atributele lui Allah
- Iubirea față de Allah
- O Fată Tânără cu o Credință Adevărată (Citește și Gândește)

EXISTENȚA ȘI UNICITATEA LUI ALLAH

Prima din cele șase reguli ale credinței, este aceea de a crede în Allah. Prima și cea mai importantă datorie a fiecărei persoane cu rațiune, ajunsă la vârsta pubertății, este de a crede în existența și unicitatea lui Allah.

Dacă ne uităm în jurul nostru putem observa că nimic nu există de la sine. O operă de artă ne arată că există un artist. De exemplu: Nu există o persoană care a făcut ceasul pe care îl purtăm? Un pictor care a pictat tablourile cu care ne ornăm camera sau un inginer care a construit blocul în care locuim? Cu siguranță există!

Atunci cu siguranță există cineva care conform unui plan și într-o ordine excelentă a creat universul și omul care este cea mai frumoasă creație. Acest creator este Allah Atotputernicul. Universul ne arată existența lui Allah, iar armonia și ordinea excelentă în care a fost creat, ne arată unicitatea lui Allah.

Prima noastră datorie este de a crede și de a ne lega din suflet de Allah cel care ne-a creat și ne-a dat viață. Iar pentru a cunoaște Preamăreața Lui existență și pentru a crede în cel mai corect mod trebuie să cunoaștem atributele lui Allah.

ATRIBUTELE LUI ALLAH

Allah are 14 atribute. 6 dintre acestea sunt atribute personale (Zati sîfatlar), iar 8 sunt atribute superioare (Subuti sîfatlar)

Atributele Personale

1. *Wujud: A exista.* Allah există, inexistența Lui este de neconceput.
2. *Kîdem: Allah nu are un început.* Allah nu este o ființă ce a apărut mai apoi, ci el a existat dintotdeauna chiar și înainte de toate creațiile.
3. *Beka: Existența lui Allah nu are sfârșit.* Allah va exista și după ce totul va lua sfârșit.
4. *Wahdaniyet: Allah este unic.* Allah este unul, nu are pereche sau parteneri.
5. *Muhalefetun li 'l- hawadis: Allah nu are asemănare.* Allah nu se aseamănă cu nimic din ceea ce a fost creat.
6. *Kîyam binefsihi: Existența lui Allah este de la sine.* Allah nu este dependent de nimeni și nimic, dar totul depinde de El.

Atributele Superioare

1. *Al-Hayy: Cel viu.* Allah este veșnic viu.
2. *Al- 'Aalim: Atotcunoscătorul.* Allah știe totul; trecutul, viitorul, tot ce e văzut și nevăzut. Allah știe ce trece prin inimile noastre.
3. *As-Samii: Cel care aude totul.* Allah aude absolut orice.
4. *Al-Basir: Cel care vede totul.* Allah este Atoatevăzător.
5. *Irade: Cel doritor.* Allah dorește și face ceea ce dorește.
6. *Kudret: Atotputernicul.* Allah are puterea de a face orice, este Atotputernic.
7. *Kelam: Cel care vorbește.* Allah poate vorbi. Allah a vorbit cu profeții. Coranul este vorba lui Allah.

8. *Tekwin: Creatorul* Allah este Creatorul. El a creat tot universului. Allah dorește să existe ceva iar acel lucru va exista. Iar când dorește poate distruge ceva existent.

Un musulman crede în Allah în următorul fel:

Allah există și este unic. Allah nu are început și nici sfârșit. Allah nu se aseamănă cu nimic din ceea ce a fost creat. Existența lui Allah este de la sine. Allah nu depinde de nimic. Tot ceea ce există depinde de El.

— Allah este veșnic viu. Allah știe, aude și vede totul.

— Allah dorește și face ceea ce dorește. Nimeni nu poate interfera cu faptele Lui.

Allah are puterea de a face orice, este Atotputernic.

— Allah este Creatorul. Allah poate crea ceea ce dorește și poate nimicii ceea ce dorește. Allah a creat tot ce există în univers. Iar în tot ce a creat există o înțelepciune.

Allah poate vorbi. El a vorbit cu profeții Săi și le-a grăit poruncile Sale. Cartea sfântă a religiei Islamice este Coranul, iar Coranul este vorba lui Allah.

Persoana care crede în Allah în acest mod corect își ia locul onorabil printre ființe și își câștigă valoarea adevărată. Modul acesta de credință curăță inima omului de orice fel de răutate și o împodobește cu gânduri bune și obiceiuri frumoase.

Omul, chiar dacă se află într-un loc unde nimeni nu îl vede, tot nu și-ar părăsi comportamentul moral. Deoarece are credința că Allah îl vede și știe ceea ce el face. Credința în Allah este sursa faptelor bune.

IUBIREA FAȚĂ DE ALLAH

Allah ne-a creat superiori celorlalte ființe înzestrându-ne cu inteligență și rațiune, ochi pentru a vedea, urechi pentru a auzi, limbă pentru a vorbi, iar pentru a face diferite lucruri ne-a echipat cu mâini și picioare.

Iar pentru a trăii sănătoși și fericiți ne-a asigurat felurite binecuvântări, începând de la aerul pe care îl respirăm până la apa pe care o bem. Omul care rămâne fără aer o perioadă de timp se sufocă, nu poate trăii și în final moare. Dacă ne gândim la dependența noastră față de aces-

te binecuvântări, atunci ne putem da seama de bunătatea lui Allah față de noi.

Allah Preamărețul a spus așa:

”.. *Și de ați socoti binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra.*”¹

Omul îi iubește pe cei care îi fac bine. Așadar ființa pe care trebuie să o iubim cel mai mult este Allah. Deoarece El ne-a dăruit nenumărate binecuvântări. Iar noi trebuie să îl iubim mult pe Allah. Iubirea nu trebuie să fie doar cu vorba. Omul respectă persoana iubită și nu face lucruri care să nu îi placă. Iubirea față de Allah reprezintă pomenirea cu respect a numelui Său Preamăreț, practicarea cu drag a actelor de adorare poruncite de El și evitarea lucrurilor interzise.

Dacă facem în acest fel și dovedim că Îl iubim, și El ne va iubi și ne va dăruia mult mai multe binecuvântări pe lumea cealaltă.

A fi dintre cei iubiți de Allah, este cea mai mare bucurie a omului.

ALLAH

Creatorul cerului și al pământului,

Cel care a împodobit copacii,

Cel care a înflorit florile,

Un Allah, unul este Allah!

Cel care hrănește fiecare animal,

Cel care dă viață fiecărui om,

Cel care ocrotește țara,

Un Allah, unul este Allah!

Allah este pretudindeni,

Vede tot ceea ce faci,

Aude tot ceea ce spui,

Există, este Unic și Preamăreț.

Eu îl iubesc pe Allah,

Și Îi ascult fiecare cuvânt!

Sabri Cemil Yalkut

1 Sura Ibrahim 14/34

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

O Fată Tânără cu o Credință Adevărată...

Pe vremea califului Omar a fost interzis să se adauge apă în lapte iar această poruncă a fost anunțată peste tot. Într-o noapte când califul Omar se plimba prin Medina pentru a controla situația din oraș, a obosit și s-a așezat lângă o casă rezemându-se de peretele ei. El a auzit dialogul din casă dintre o mamă și fiica sa:

Mama:

— Haide fata mea ridică-te și adaugă puțină apă laptelui.

Fata:

— Nu știi că a fost interzis de către calif să se mai adauge apă?

Mama:

— Da, știu!

Fata:

— Atunci cum pot face ceva ce a fost interzis de calif?

Mama:

— Ridică-te și pune apă laptelui, de unde o să te vadă Omar?

Fata:

— Omar nu mă vede dar mă vede Allah. Lucrul care nu îl fac în prezența lui Omar, jur că nu îl voi face nici în absența lui.

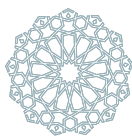
Califul Omar după ce a ascultat această conversație s-a dus acasă. Apoi și-a căsătorit băiatul pe nume Asîm cu această fată săracă dar cu morală și cu o educație religioasă bună.

În acest fel pozitiv este omul influențat de credința în Allah.²

2 Ahmed Cevdet Paşa, Kısas-ı Embiya și Tevarih-i Hulefa, vol.1 p.716

UNITATEA IV

CREDINȚA ÎN ÎNGERI

Subiecte:

- Proprietățile și caracteristicile îngerilor
- Numele și funcțiile îngerilor
- Beneficiile credinței în îngeri

PROPRIETĂȚILE ȘI CARACTERISTICILE ÎNGERILOR

A doua regulă a credinței este Credința în Îngeri. Îngerii sunt creații din lumină. Ei nu mănâncă, nu beau și nu au gen.

Îngerii sunt creaturi iubite de Allah. Ei îndeplinesc poruncile lui Allah în cel mai perfect mod și nu păcătuiesc deloc.

Allah a creat ființele în felurite moduri. Unele au fost create în așa fel încât noi să le putem vedea, iar unele invizibile. Omul nu poate vedea anumite creaturi. Deoarece ochiul omului a fost creat în așa fel încât să nu poată vedea orice, capacitatea de a vedea fiind limitată.

De exemplu, așa cum nu putem vedea un obiect foarte mic, nu putem vedea nici aerul, vântul, sufletul sau mintea. Nici curentul electric care trece prin cablu nu se poate vedea. Dar deși nu le vedem noi știm că toate acestea există. Așa și îngerii, deși există nu se pot vedea.

Îngerii deoarece au fost creați din lumină, noi nu îi putem vedea. Dar noi credem în existența lor deoarece Allah ne-a informat despre

ei, iar profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) i-a văzut și a pomenit despre ei. Toate informațiile de la Allah și de la profetul Său sunt adevărate. De aceea noi credem cu siguranță în existența îngerilor.

NUMELE ȘI FUNCȚIILE ÎNGERILOR

Îngerii sunt în cer, pe pământ, în jurul nostru și peste tot. Doar Allah le știe numărul. Fiecare are o funcție de la Allah.

Unii se închină continuu la Allah. Unii au funcția de a pune în ordine și disciplină universul. Fac lucruri pe care oamenii nu le-ar putea face. Există și îngerii care le sugerează oamenilor binele și îi apără de rele, iar unii sunt trimiși pentru a-i ajuta pe cei credincioși atunci când trec print-o perioadă mai grea. Allah, prin existența îngerilor, Și-a arătat puterea infinită.

Îngerii Mari și Funcțiile lor

1. *Jibril (Gavril)*: Este îngerul cel mai mare. Are funcția de mesager între Allah și Profeți și de a transmite Cărțile lui Allah Profeților. Jibril este cel care a adus Coranul de la Allah Profetului Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

2. *Mikail (Mihail)*: Are funcția de a se ocupa cu fenomenele naturii (de exemplu: să plouă, să bată vântul, să înflorească natura, ș.a.m.d.).

3. *Israfil*: Are funcția de a începe sfârșitul lumii și a reînvia oamenii pe lumea cealaltă.

4. *Azrail (Îngerul Morții)*: Are funcția de a lua sufletele oamenilor ce urmează să moară.

Alți îngeri, în afară de cei patru, mai sunt:

Scribii cei Nobili (Kiramen Keatibin): Aceștia sunt doi îngeri care se află în dreapta și stângă fiecărui om. Cel din partea dreapta notează faptele bune, iar cel din partea stânga notează faptele rele făcute de om. În așa fel apare o "*condică a faptelor*" bune și rele făcute de fiecare om.

Munker și Nekir: Aceștia sunt doi îngeri care vin la mormântul celui care doar ce a murit și îi pun întrebări.

Ridvan: Îngerul superior al Raiului.

Malik: Îngerul superior celorlalți îngeri, care se ocupă de Iad.

BENEFICIILE CREDINȚEI ÎN ÎNGERI

Există îngeri care sunt tot timpul și oriunde cu noi și nu se îndepărtează niciodată de noi. *Kiramen Keatibin* (*Scribii cei Nobili*) îngerii care au funcția de a nota toate faptele noastre bune sau rele. Deci înseamnă că omul nu este singur nici atunci când el crede că așa este. Tot timpul sunt acești îngeri care îl supraveghează și notează toate faptele lui.

Cel care crede în existența îngerilor nu poate face rău sau să spună: *"Nu mă vede nimeni, pot face ce vreau eu"*. Deoarece știe că oriunde ar fi, este supravegheat de îngeri și că îi sunt notate toate faptele bune sau rele. În așa fel credința în îngeri ne face să renunțăm la răutate.

În afară de acești îngeri mari sunt și îngeri care ne îndeamnă să facem bine. În această lume îngerul este simbolul binelui și al frumuseții, iar simbolul urâtului și al răutății este diavolul. Îngerii îndeamnă omul la bine iar diavolul la rău.

De exemplu: Când ne întâlnim cu o persoană flămândă și nevoiașă se trezește în noi un sentiment de milă, iar o voce ascunsă ne spune: *"Ajută-l pe cel sărac!"*. Această voce este îngerul. Între timp apare o altă voce spunând: *"Dacă-l vei ajuta, ți se vor împuțini banii, renunță la ajutor!"* încercând să ne facă să renunțăm la ajutorul pe care dorim să îl acordăm nevoiașului. Această voce este a diavolului.

În acest caz noi trebuie să ascultăm vocea care ne îndeamnă la bine. Deoarece această voce prietenoasă iubește binele și ne îndeamnă la bine. Ascultarea acestei voci ne ajută să facem lucruri bune care vor fi trecute drept fapte bune. Și trebuie să ne ferim de vocea diavolului, deoarece el ne îndepărtează de bine, încercând să ne păcălească pentru a ne face să păcătuim.

A crede în îngeri prevede înfrumusețarea moralității ajutându-ne să ne îndepărtăm de rele.

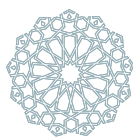
Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

*"De fiii lui Adam se aproprie și îngerii și demonii. Aproprierea diavolului este pentru a-l îndruma către rău și a-l face să ascundă dreptatea. Iar apropierea îngerului este pentru a-l îndruma către bine și a-l face să facă dreptate. Cine simte îndrumarea îngerului să știe că e de la Allah și să îi mulțumească lăudându-L. Și cine simte diavolul, să se încredințeze lui Allah de cel pietruit și alungat (diavol/șeytan)."*¹

1 Tirmizi, Explicare Coranului, 2

UNITATEA V

CREDINȚA ÎN CĂRȚILE DIVINE

Subiecte:

- Importanța și varietățile revelației
- Cărțile și paginile divine
- Cum a fost revelat Coranul?
- Scrierea Coranului și transformarea lui în carte
- Caracteristicile Coranului
- Îndatoririle musulmanilor față de Coran
- Vorbele binecuvântate ale profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legate de beneficiile citirii Coranului (Citește și Gândește)

IMPORTANȚA REVELAȚIEI

Definiția din dicționar a cuvântului revelație: ceva dezvăluit rapid și în ascuns. *Definiția religioasă a acestui cuvânt:* informații certe transmise de Allah, direct sau printr-un mesager, profeților.

Revelația reprezintă o cale specială, aleasă de Allah pentru a transmite informațiile dorite persoanelor alese de El. Allah a revelat poruncile sale profeților în mai multe feluri.

VARIAȚIILE REVELAȚIEI

1. *Revelația prin vis*: Allah a transmis profeților informațiile dorite printr-un vis autentic. Prima revelația a profetului Muhammed așa a fost, printr-un vis care s-a adeverit cu exactitate.

2. *Revelația prin inspirație*: Allah, fără intermediari, a inspirat în inimile profeților ceea ce a dorit să le transmită.

3. *Discursul din spatele "cortinei"*: Auzirea vocii lui Allah fără a vedea cine vorbește și fără a fi ceva între aceea persoană și Allah.

4. *Revelația transmisă printr-un mesager* (îngerul mesager) : Allah Preamărețul a transmis informațiile Sale profeților printr-un înger mesager.

Îngerul mesager, care revela vorba lui Allah profeților, se arăta uneori în propria sa creație. Uneori venea în formă de om, iar cei prezenți îl puteau vedea și auzii. Câteodată îngerul mesager transmitea mesajul profeților fără ca ei să îl vadă.

Profetului Muhammed i-a fost revelat Coranul în al patrulea fel, adică prin îngerul mesager. Îngerul mesager care a luat mesajele Coranului de la Allah și i le-a revelat profetului Muhammed este cel mai mare înger pe nume *Jibril (Gavril)*.

CĂRȚILE ȘI PAGINILE DIVINE

A treia regulă a credinței este credința în Cărțile Divine ale lui Allah. Allah Preamărețul a trimis Cărți Divine oamenilor prin intermediul profeților. Prin aceste Cărți Allah le-a transmis oamenilor poruncile Sale învățându-i cum să își îndeplinească îndatoririle față de El și care sunt căile spre fericire, atât pentru lumea aceasta cât și pentru lumea cealaltă.

Musulmanii acceptă și cred în toate Cărțile Divine trimise de Allah tuturor profeților. Dar știm că în afară de Coran toate celelalte Cărți Divine, trimise profeților, au fost denaturate și schimbate. Din acest motiv musulmanii nu cred în cărțile din ziua de azi care au fost schimbate, ci cred în forma lor neschimbată și originală trimisă de Allah profeților. Însă Coranul a fost ocrotit meticulos în felul în care a fost trimis Profetului Muhammed și nu a suferit nici o schimbare.

Unele cărți trimise de Allah profeților sunt numite cărți mici. Deoarece sunt compuse doar din câteva pagini. Acestea sunt numite "*Suhuf*" ceea ce înseamnă pagini.

Iar celelalte sunt numite "Cele patru Cărți mari".

Paginile au fost trimise următorilor profeți:

1. 10 pagini lui Adam (Pacea fie asupra sa!).
2. 50 de pagini lui Șit (Set) (Pacea fie asupra sa!).
3. 30 de pagini lui Idris (Enoh) (Pacea fie asupra sa!).
4. 10 pagini lui Ibrahim (Avram) (Pacea fie asupra sa!).

Acestea în total sunt 100 de pagini.

Cele patru cărți mari :

1. Tawrat (Tora) care i-a fost trimisă Profetului Moise (Pacea fie asupra sa!)
2. Zabur (Psalmi) care i-a fost trimisă Profetului David (Pacea fie asupra sa!)
3. Injil (Evanghelia) care i-a fost trimisă Profetului Isus (Pacea fie asupra sa!)
4. Kur'an Al-Kerim (Coranul) care i-a fost trimis Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)

CUM A FOST REVELAT CORANUL

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), înainte de a deveni profet, mergea o perioadă pe un munte aflat în apropierea orașului Meca, în peștera Hira, pentru a se gândi la Măreția lui Allah.

În anul 610 în luna Ramadan, într-o noapte de luni, Muhammed (Pacea fie asupra sa!) iar s-a retras în peștera Hira îndreptându-se trup și suflet către Allah. În acel moment a venit la el, prin porunca lui Allah, îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa!) cel mai mare dintre îngeri, și i-a spus: "*Citește!*" și a repetat această poruncă de trei ori. Iubitul Profet l-a întrebat: "*Ce să citești?*", după care Jibril (Pacea fie asupra sa!) i-a revelat cinci versete din Coran. În acest fel a avut prima revelație și Coranul a început a fi transmis profetului.

"S-a arătat lumina cea mai uimitoare a lui Allah,

Răsărind soarele Coranului și încetând noaptea ignoranței.”

Când a primit prima revelație profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) avea patruzeci de ani. Înțelesul primelor cinci versete, revelate la început, care se regăsesc în Coran în Sura Alaq, este în următorul fel:

1. *”Citește! În numele lui Allah care a creat.”*
2. *”Care l-a creat pe om din sânge încheșat.”*
3. *”Citește! Domnul tău este cel mai Nobil.”*
4. *”Este cel care l-a învățat cu calemul.”*
5. *”L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.”*

Odată cu revelarea Coranului, Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a fost informat că va fi ultimul profet. Coranul a fost revelat parțial, câteodată verset cu verset, câteodată sura cu sura, pe o perioadă de 23 de ani. Versetele erau revelate, în mare parte, în funcție de întrebările puse de către oameni profetului, sau în funcție de evenimentele din aceea perioadă. Întrebările sau evenimentele care erau motivul revelării se numesc *”Sebeb-i Nuzul”*.

Ultimul verset revelat din Coran este versetul 281 din Sura Baqara. Înțelesul versetului este în felul următor:

”Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei (oamenii) nu vor fi nedreptățiți.”

SCRIEREA CORANULUI ȘI TRANSFORMAREA LUI ÎN CARTE

Odată cu revelarea versetelor profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) îi chema pe cei care se ocupau cu scrierea versetelor revelate și le spunea de care sura aparține versetul revelat și al câtelea verset va fi. Iar acești scriitori făceau exact cum li se spunea. Companioni profetului (Pacea fie asupra sa!) citeau aceste versete, iar majoritatea dintre ei le memorau. În acest fel, în perioada profetului, Coranul cel Sfânt a fost scris și memorat pentru a fi ocrotit în cel mai corect mod.

Deoarece versetele au fost revelate pe tot parcursul vieții profetului (Pacea fie asupra sa!), paginile care erau scrise nu puteau fi aduse în formă de carte deoarece revelația continua. Coranul a devenit complet atunci când revelațiile s-au terminat.

După moartea profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) califul Abu Bakr (Pace asupra sa!) a ales câteva persoane dintre companionii învățați și a format un comitet. Acest comitet a adunat paginile pe care erau scrise versetele Coranului care se aflau în mai multe locuri, apoi, ascultându-i pe cei care memoraseră versetele Coranului în cel mai corect mod, au transformat aceste pagini într-o carte.

Forma de carte luată de aceste pagini s-a numit "*Mushaf*".

Ordinea versetelor a fost exact cum stabilise profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Abu Bakr a luat mushaful (Coranul) sub ocrotirea sa.

Iar mai târziu Islamul s-a extins și în alte țări iar al treilea calif al musulmanilor, califul Osman (Pace asupra sa!) a decis să multiplice Coranul și să îl trimită și în celelalte țări musulmane.

În acest fel, fără nicio modificare, Coranul a ajuns până în zilele noastre exact cum a fost revelat de Allah profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Și așa va continua până la sfârșitul lumii. Coranul care îl deținem acum este la fel ca cel scris și memorat în perioada Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), la fel ca cel care a fost adus în formă de carte de către califul Abu Bakr (Pace asupra sa!) și la fel ca cel multiplicat de califul Osman (Pace asupra sa!).

CARACTERISTICILE CORANULUI CEL SFÂNT

Coranul este Cartea Sfântă a musulmanilor revelată de Allah ultimului profet, adică profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

Coranul cel Sfânt este mai presus de celelalte Cărți Sfinte și se deosebește de acestea prin mai multe caracteristici.

Acele caracteristici sunt următoarele:

a) Coranul a ajuns până în ziua de azi așa cum i-a fost revelat profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), fără nici o schimbare și așa va continua până la sfârșitul lumii.

Unele dintre celelalte cărți sfinte au fost schimbate total iar unele au fost schimbate în mare parte, dar nici una nu a rămas așa cum a fost revelată de Allah profeților.

Allah a asigurat ocrotirea Coranului până la sfârșitul lumii prin următorul verset:

”Într-adevăr Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”¹

Într-adevăr Allah a ocrotit Coranul cel Sfânt până în ziua de azi și îl va ocroti până la sfârșitul lumii.

b) Coranul nu a fost revelat tot dintr-o dată, ci parțial, verset cu verset, sura cu sura, în funcție de nevoile sau evenimente petrecute în anumite perioade. În acest fel el a fost memorat și înțeles cu ușurință.

c) Coranul este ultima carte sfântă. După Coran nu va mai fi trimisă o altă carte sfântă. Prevederile Coranului vor fi valabile până la sfârșitul lumii, fără a fi schimbate. Cărțile revelate înainte de Coran au fost valabile pentru o anumită perioadă.

d) Coranul a fost trimis pentru întreaga omenire. Fiind plin de adevăr și înțelepciune care să satisfacă nevoile fiecărui secol. Însă celelalte cărți sfinte au fost trimise doar anumitor populații.

e) Coranul este cea mai mare și permanentă minune a profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Atât cuvintele cât și înțelesul acestora, care conțin adevărul suprem, sunt o minune în sine.

ÎNDATORIRILE MUSULMANILOR FAȚĂ DE CORAN

1. Fiecare musulman trebuie să știe că Sfântul Coran este vorba lui Allah și fiecare ar trebui să știe să citească Coranul corect și conform regulilor de tajwid.

2. Fiecare musulman trebuie să ia Coranul în mână doar după realizarea abluțiunii și să îl citească doar după ce recită *”Euzu Bismelle”*. Dacă este posibil, când citește versetele Coranului, trebuie să se întoarcă cu fața către kîbla (direcția de rugăciune a musulmanilor [Sud Est]), să fie cu morală și respect față de Coran, încercând să învețe înțelesul versetelor.

3. Coranul trebuie citit în locuri curate și nu trebuie citit lângă persoane preocupate cu alte treburi sau care nu ascultă citirea și nici în spații murdare.

4. Musulmanul trebuie să asculte cu respect persoana care citește sau recită Coranul.

1 Sura Hijr 15/9

5. Coranul trebuie ținut în locuri înalte și curate și nu în locuri joase.

6. Un musulman trebuie să facă ceea ce îi poruncește Coranul și să se ferească de ceea ce îi interzice, comportându-se conform regulilor morale ale Coranului.

MĂREȚUL CORAN

Preamărite Coran!

Preamărite Coran!

Ce ai fost adus de la Allah

De al meu Profet...

Tu ești lumina Pământului

Lumina sufletelor,

Tu în Ziua de Apoi

Ești adăpostul credincioșilor...

Preamărite Coran!

Preamărite Coran!

Mai mult decât orice

Te iubesc și te respect...

Gökhan Evliyaoğlu

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Vorbele binecuvântate ale Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legate de beneficiile citirii Coranului:

”Cel mai bun dintre voi, este cel care învață și îi învață și pe alții Coranul.”

”Celui care citește o literă din cartea (Coranul) lui Allah i se va scrie o faptă bună, care la rândul ei va fi multiplicată cu zece.”

”Cel care ascultă un verset din Cartea lui Allah va primi nenumărate fapte bune. Iar celui care citește un verset din Cartea lui Allah, acel verset îi va fi lumină pe lumea cealaltă.”

“Citiți Coran! Pentru că el (Coranul) îi va mijloci pe cei care îl citesc.”

” În Ziua de Apoi, părinții celor care au citit Coran și au respectat regulile lui vor fi încoronați cu o coroană ce va strălucii mai mult decât soarele ce vă luminează casele din această lume. Atunci gândiți-vă la răsplata care o va primi cel care a citit Coranul.”

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) i-a spus lui Abu Zer așa:

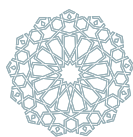
”Să ieși din casă dimineața pentru a învăța un verset din Coran este mai bine pentru tine decât dacă ai face (voluntar) o sută de unități de rugăciune.”

”Pe cel care citește și memorează Coranul și acceptă halal-ul halal și haramul haram Allah îl va pune în Rai, iar el va putea mijloci zece rude de-ale lui care se află în Iad.”²

2 Et-Tergib ve't-Terhib vol.2, pag.342

UNITATEA VI

CREDINȚA ÎN PROFEȚI

Subiecte:

- Profetia și nevoia de Profeți
- Atributele și atribuțiile Profeților
- Numele Profeților pomeniți în Coran
- Principiile asemănătoare în religiile propovăduite de Profeți
- Ce înseamnă minune și miracol?
- Minunile Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Caracteristicile Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), ultimul Profet
- Ce au spus despre Profetul Muhammed (Citește și gândește)?

PROFEȚIA ȘI NEVOIA DE PROFEȚI

A patra regulă a credinței este Credința în Profeți. Profetia reprezintă calitatea de mesager între Allah și oameni. Allah își alege cei mai buni și demni slujitori pentru această misiune. Profetii au fost aleși pentru a îndruma oamenii spre calea cea dreaptă. Oamenii au nevoie de astfel de îndrumători.

Pentru că, deși oamenii pot înțelege existența lui Allah cu propriile lor minți, nu pot înțelege atributele Lui superioare. Nu știu cum să se închine sau să se roage lui Allah, nu cunosc Viața de Apoi și nici nu știu

cine va fi răsplătit sau pedepsit în acea viață și nici cum să câștige fericirea pe această lume și în lumea de apoi.

De aceea Allah a trimis oamenilor profeți, pentru a-i învăța aceste adevăruri și pentru a le arăta calea de a fi fericiți atât pe această lume cât și pe lumea cealaltă.

ATRIBUȚIILE PROFEȚILOR

Profeții l-au prezentat pe Allah oamenilor în cel mai corect mod și i-au învățat pe aceștia principiile credinței și modurile de rugăciune și închinare. Le-au explicat prevederile religioase și morale, fiind ei înșiși exemple pentru ei, practicând ceea ce prevedeau.

Profeții și-au făcut datoria chiar și în cele mai grele condiții, făcând minuni și lucruri nemaivăzute pentru a le dovedi necredincioșilor că sunt profeți. I-au vestit cu Raiul pe cei care s-au supus poruncilor lui Allah, iar cei care nu s-au supus au fost informați că vor fi pedepsiți cu chinul Iadului.

Allah a ales ca profeți pe cei care erau exemplari și cu cea mai frumoasă morală dintre oameni.

Atributele care trebuie să le dețină un profet obligatoriu sunt:

1. *Sîdk: Înseamnă adevăr.* Profeții sunt oameni foarte dreți. Nu mint niciodată. Ceea ce au zis că se va întâmpla s-a întâmplat, iar ceea ce au prezis că se va întâmpla cu siguranță se va adevăra când va veni timpul.

2. *Emanet: Înseamnă a fi de încredere.* Profeții sunt de încredere în orice privință, nu trădează niciodată încrederea.

3. *Fetanet: Înseamnă a fi deștept și isteț.* Profeții au fost deștepți, isteți și cu inteligență înaltă.

4. *Ismet: Înseamnă a nu păcătuia.* Profeții nu păcătuiesc în mod deschis sau în ascuns.

5. *Tebliğ: Înseamnă a transmite înștiința.* Profeții au transmis oamenilor prevederile religioase preluate de la Allah fără a face nici o schimbare.

NUMELE PROFEȚILOR MENȚIONAȚI ÎN CORAN

Primul profet a fost Adam (Pacea fie asupra sa!) iar ultimul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Între ei doi au fost aleși mulți profeți dintre care douăzeci și cinci, sunt menționați în Coran. Însă numărul profeților este mult mai mare. Așa cum credem în profeții menționați în Coran, credem fără a face diferențe și în ceilalți profeți al căror număr îl știe doar Allah.

Numele profeților menționați în Coran sunt următoarele:

1. Adem (Adam) 2. Idris (Enoh) 3. Nuh (Noe) 4. Hud (Eber) 5. Saleh (Saleh) 6. Lut (Lot) 7. Ibrahim (Avraam) 8. Ismail (Ismael) 9. Ishak (Isaac) 10. Yakub (Iacob) 11. Yusuf (Iosif) 12. Șuayb (Ietro) 13. Harun (Aaron) 14. Musa (Moise) 15. Davud (David) 16. Suleyman (Solomon) 17. Eyyub (Iov) 18. Zulkifl (Ezechiel) 19. Yunus (Iona) 20. Ilyas (Ilie) 21. Elyesa (Elisei) 22. Zekeriyya (Zaharia) 23. Yahya (Ioan) 24. Isa (Isus) 25. Muhammed (Pacea fie asupra lor!)

PRINCIPIILE ASEMĂNĂTOARE ÎN RELIGIILE PROPOVĂDUITE DE PROFEȚI

Religiile transmise de Allah profeților sunt religii adevărate. Ceea ce nu s-a schimbat în aceste religii sunt următoarele :

1. Principiile credinței
2. Rugăciunile
3. Regulile morale

Unele reguli religioase și anumite moduri de închinare, în funcție de condițiile sau nevoile oamenilor, au fost schimbate cu timpul. Dar, odată cu venirea profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), acestea au luat forma finală și cea mai perfectă.

CE ÎNSEAMNĂ MINUNE ȘI MIRACOL?

Minune: Evenimentele extraordinare arătate de profeți cu voia lui Allah, pentru a dovedi că sunt profeți. Minunile erau dovada profeției. Aceste minuni erau făcute conform scopului profetic. Ceilalți oameni nu puteau face astfel de minuni deoarece nu aveau o astfel de putere.

A face minuni este specific profeților. Se adevăresc doar prin puterea și voia lui Allah.

Toți profeții și-au dovedit profeția prin minuni, lăsându-i pe necredincioși în tăcere și neputință.

Miracol: Evenimentele extraordinare arătate de cei pioși cu ajutorul lui Allah. Astfel de evenimente extraordinare sunt privite ca miracole pentru slujitorii pioși ai lui Allah și ca minuni pentru profetul căruia îi sunt supuși.

MINUNILE PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a făcut mai multe minuni pentru a dovedi că este profet trimis de Allah.

Unele dintre ele sunt următoarele:

a) Într-o zi se apropia ora de rugăciune de după amiază, iar profetul nu găsisese apă pentru abluțiune. Apoi i-au adus profetului un vas cu puțină apă. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a băgat mâna în vas, după care a început să țâșnească apă printre degetele lui. Acest lucru a continuat până când aproximativ trei sute de oameni prezenți acolo au făcut abluțiunea.

b) Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) la moscheea din Medina urca pe o buturugă de curmal pentru a vorbi cu comunitatea. Iar când numărul musulmanilor a crescut, pentru a vorbi de mai sus, a poruncit să se facă un amvon cu trei trepte. Într-o zi de vineri, când profetul a început să țină predica din acest amvon, a început să se audă că buturuga de curmal, care se afla în partea cealaltă a moscheii, a început a geme ca o cămila ce și-a pierdut puiul, din cauză că a rămas departe de profet. Văzând acest lucru profetul a coborât de pe amvon, a îmbrățișat buturuga și a mângâiat-o, iar geamătul ei s-a oprit.

c) Cu un an și jumătate înainte de Hejira (migrație) profetul a fost dus într-o noapte, de la Masjid al-Haram din Mecca la Masjid al-Aqsa din Ierusalim și de acolo a fost înălțat în ceruri împreună cu Jibril (Gavril pace asupra sa!). Profetul, ca invitat al lui Allah, a făcut această călătorie într-un timp foarte scurt fiind un eveniment fără asemănare în univers. Acest eveniment, care este opera puterii infinite a lui Allah, reprezintă minunea “*Isra și Miraj*” a profetului.

d) Cea mai mare și permanentă minune a Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este Coranul. Coranul, prin lectura sa mângâie su-

fletele oamenilor și dă pace inimilor, iar prin semnificația sa înaltă plină de nenumărate înțelepciuni și prin principiile nemuritoare pe care le aduce pentru fericirea umanității și totodată prin faptele sale științifice, este un miracol unic ce luminează asupra tuturor timpurilor.

CARACTERISTICILE PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Allah Preamărețul a spus așa:

*” O Muhammed! Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea. ”*¹

*” O Muhammed! Spune: O oameni! Eu sunt pentru voi toți trimisul lui Allah. ”*²

Musulmanii cred în toți profeții fără a face diferență între ei. Cu toate acestea, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) are un loc aparte și caracteristici superioare față de ceilalți profeți.

Acele caracteristici sunt următoarele:

1. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este cel mai iubit slujitor al lui Allah, cel mai mare și cel mai virtuos dintre toate creaturile.

2. Este ultimul profet, după el nu va mai veni alt profet.

3. Este profetul întregii omeniri. Profeții dinaintea lui au fost trimiși pentru o anumite populație.

4. Profeția sa a cuprins toate timpurile până la sfârșitul lumii. Profeția celorlalți profeți a fost valabilă doar pentru o perioadă anumite.

5. Religia Islamică propovăduită de el va continua până la sfârșitul lumii.

MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) ULTIMUL PROFET

Allah Preamărețul a spus așa:

*”Ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților.”*³

Ultimul și cel mai mare dintre profeți este profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

1 Sura Saba, 34/28.

2 Sura Al-Araf, 7/158.

3 Sura Al-Ahzab, 33/40.

Religia propovăduită de el este ultima religie, Islamul. Coranul, adus de la Allah de către profet, care se adresează întregii omeniri, este ultima Carte a lui Allah.

O dată cu venirea profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ușile profeției s-au închis. El este profetul tuturor populațiilor de pe pământ. Acest adevăr a fost menționat clar în Coran.

Profeții de dinainte lui au fost trimiși pentru o anume populație. Ei erau asemeni unei lămpi ce luminează interiorul unei case. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) care a fost trimis pentru întreaga omenire, el este precum soarele ce luminează întregul pământ. După ce a răsărit soarele nu a mai fost nevoie de alte lămpi.

RUGĂCIUNE SCURTĂ

O Allah, condu-ne pe noi,
Pe calea luminii de nestins...
Și nu ne îndepărta pe noi
De iubitul Tău profet...

Știm că generozitatea Ta,
Nu-i lipsește nimănui...
Pe cel în disperare și pe cel neputincios
Tu îi îndrumi de braț ținut...

Căința lui nu va fi lipsită,
De iertare ș-acceptare...
Condu-ne pe noi o Allah,
Pe calea Profetului...

E. Ali Sipahi

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Ce au spus despre Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!)?...

“Cea mai mare personalitate a omenirii este profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!).”

Michael H. Omul de știință american pe nume Hart a scris în cercetarea sa istorică numită “Cele 100 de Personalități din Istoria Ome-

nirii” că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este cea mai mare și influentă personalitate din istorie și din zilele noastre, dintre toate cele 100.

Această carte scrisă de omul de știință american a fost publicată în octombrie 1978 și a trezit mare interes. Scriitorul cărții Prof. Dr. Michael H. Hart dovedește în această lucrare că profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este cea mai mare personalitate astfel:

”Faptul că l-am ales pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ca cea mai influentă personalitate a lumii, poate uimi anumiți cititori. Ba chiar unora le poate stârni necesitatea de a pune întrebări. Dar Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este singura persoană din istorie care a reușit cea mai mare realizare în ceea ce privește religia cât și viața lumească.”

(*Ziarul Ministerului Cultelor al Republicii Turcia* 15 Ianuarie 1979. Numărul: 205)

-Omul de stat german, Prințul Bismark, care are un mare respect pentru mult iubitul profet, spune următoarele.

”Îmi pare rău că nu ți-am fost contemporan, O Muhammed! Omenirea a văzut o singură dată o putere distinsă ca tine și nu va mai vedea de acum încolo. Mă aplec în fața ta cu profund respect.”

-Filozoful Francez Alexi Lövazon spune:

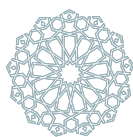
”Cartea trimisă profetului Muhammed pentru îndrumarea oamenilor, este o carte strălucitoare plină de înțelepciune. Nu există nici o îndoială că Muhammed a fost profet. ”

-Renumitul Tolstoy a spus următoarele:

”Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este un mare reformator. El a făcut un mare serviciu umanității. El a îndrumat o comunitate către lumina adevărului. Acest lucru este o onoare mare pentru el. I-a salvat fără a vărsa sânge și i-a adus la pace. Le-a deschis calea spre prosperitate. O persoană grozavă ca el este demnă de tot respectul.”

UNITATEA VII

CREDINȚA ÎN ZIUA DE APOI

Subiecte:

- Ce înseamnă credința în Ziua de Apoi?
- Beneficiile credinței în Ziua de Apoi
- Moartea, Mormântul și Apocalipsa
- Răsplata, Pedepsa, Raiul și Iadul

CE ÎNSEAMNĂ CREDINȚA ÎN ZIUA DE APOI?

A cincea regulă a credinței este "Credința în Ziua de Apoi". Așa cum toți oamenii și toate viețuitoarele au un sfârșit, într-o zi va veni și sfârșitul lumii în care trăim. Când Allah va dori să vină această zi, îngerul Israfil va suna dintr-un "Corn", iar la auzirea acestui sunet puternic toate ființele (în afară de cele exceptate de Allah) vor muri, apoi ordinea cerurilor și a pământului se va strica iar universul va lua o nouă formă.

După ce va trece o perioadă de la această apocalipsă, prin porunca lui Allah, Israfil va suna a doua oară din acest corn după care toți oamenii vor reînvia și vor fi chemați să se adune în locul numit "*Mahşer*". Aici toți oamenii vor ieși în fața lui Allah și vor fi trași la socoteală pentru toate faptele făcute pe această lume. "*Îngerii Scribi*" va da fiecăruia în mână "*cărțile cu fapte*" iar ei își vor vedea în acele cărți toate faptele făcute în această lume.

Se vor scoate la iveală toate faptele rele făcute în ascuns și în văzul tuturor, iar toate faptele bune sau rele vor fi puse în balanța dreptății după care omul în funcție de faptele sale va primi ceea ce merită.

Omul va semăna pe lumea cealaltă ceea ce a plantat pe această lume, dreptatea Divină se va arăta și nimeni nu va fi nedreptățit.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ne-a informat astfel:

“La Judecata de Apoi omul nu va pleca din fața lui Allah până când nu va fi interogat pentru patru lucruri:

— *Unde și-a petrecut viața?*

— *Unde și-a uzat corpul?*

— *De unde și-a câștigat averea și unde a cheltuit-o?*

— *Ce fapte a făcut cu cunoștințele pe care le avea?”¹*

Această perioadă care începe cu reînvierea și care va dura etern se numește *“Viața de Apoi”*. Să credem că oamenii vor fi reînviați și că vor trăi etern pe lumea cealaltă, este una dintre cele mai importante reguli ale credinței.

BENEFICIILE CREDINȚEI ÎN ZIUA DE APOI

a) A crede în viața de apoi dă omului un sentiment de responsabilitate. O persoană responsabilă acordă atenție acțiunilor sale.

A crede în Ziua de Apoi înseamnă a crede că după moarte vom fi reînviați după care ne vom prezenta în fața lui Allah pentru a da socoteală pentru faptele noastre și că cei care au făcut fapte bune vor fi răsplătiți, iar cei care au făcut fapte rele vor fi pedepsiți. Această credință îndepărtează omul de rele și îl face să aibă moralitate și virtute îndreptându-l spre bunătate și dreptate. O comunitate cu această credință nu poate face rău nimănui, fiecare își va respecta reciproc drepturile și va face bine cât poate. Aceste comportamente dezvoltă sentimentele de dragoste și încredere între oameni. Credința în Ziua de Apoi are un rol important în dezvoltarea morală a persoanelor, asigurând pace și încredere în societate.

¹ Et-Tergib ve't-Terhib vol.1, pag. 125.

b) Cel care crede în Ziua de Apoi se va pregăti în această lume trecătoare pentru o viață perfectă și eternă. O persoană care urmează să plece într-o călătorie lungă își va face pregătirile necesare și își va lua bani îndeajuns cu el și nu va pleca la drum fără acestea.

Cu toate acestea, călătoria care va continua după moarte către Viața de Apoi, este mult mai lungă și mai importantă decât călătoriile făcute pe pământ.

Din acest motiv trebuie să facem cât mai multe fapte bune și să ne pregătim mai mult pentru Viața de Apoi.

Cel care crede în Viața de Apoi se va pregăti pentru aceasta, respectând regulile impuse de Allah și ferindu-se de ceea ce i-a fost interzis. Cei care vor pleca în această călătorie pregătiți, vor trece la o viață superioară. Allah Preamărețul, legat de acest subiect, ne cere să ne pregătim spunând *“Agonisiți!”*.

Cei care nu fac pregătiri pentru lumea cealaltă, vor vedea adevărul în momentul morții și vor dori să se întoarcă pe această lume pentru a respecta poruncile lui Allah. Dar această cerință nu va fi acceptată deoarece va fi prea târziu. Acest lucru este precizat în Coran astfel:

“Când va veni moartea unuia dintre ei va spune: O Allah! Întoarce-mă la viață. Pentru ca eu să fac bine, în cele pe care le-am lăsat”.²

c) Credința în Ziua de Apoi consolează omul reducându-i tristețea. Astfel încât...

În această lume sunt destui oameni care fac bine dar nu sunt răsplătiți, mulți cărora li se face nedreptate și nu sunt îndreptățiți, mulți răufăcători care mor fără să fie pedepsiți. Ziua de Apoi este ziua în care cel drept se va despărți de cel nedrept, binele de rău, iar toată lumea va primi răsplata meritată pentru faptele sale.

În Ziua de Apoi dreptatea divină se va arăta, iar cei care au făcut bine vor fi răsplătiți, celor nedreptățiți li se va face dreptate, iar răufăcători vor fi pedepsiți pentru relele făcute. Această credință dă oamenilor pace și le reduce tristețea.

² Sura Al-Mu'minun, 23/100.

MOARTEA

Fiecare om are un termen anume de trăit pe această lume. Iar când acest termen se va termina omul va muri. Omul este o ființă formată din trup și suflet. Sufletul este cel care dă vitalitate și mișcare corpului nostru. Atunci când Allah dorește sufletul se va despărți de trup. Iar această despărțire a corpului de suflet se numește „moarte”. Moartea este prescrisă fiecărui om. Nu există scăpare de aceasta.

Acest adevăr a fost specificat în Coran astfel:

*“Fiecare suflet va gusta moartea.”*³

*“Oriunde ați fi, moartea vă va ajunge, chiar de-ați fi în turnuri semețe.”*⁴

Moartea nu înseamnă dispariție. Ci trecerea din viața de pe pământ în viața eternă de pe lumea cealaltă. Pentru cei care și-au făcut obligațiile față de Allah, moartea este o ușă deschisă către o viață mai bună.

MORMÂNTUL

Locul în care ne petrecem timpul de la moarte până la învierea din Ziua de Apoi se numește „mormânt” iar perioada petrecută în mormânt se numește „viața din mormânt”. Când omul moare corpul lui putrezește și se amestecă cu pământul, dar sufletul deși s-a separat de corp nu moare. Omul după ce este pus în mormânt, îngerii pe nume Munker și Nekir vin pentru a începe socoteala. Pentru cei care reușesc să răspundă la întrebări, mormântul va fi un loc de odihnă, iar pentru cei care nu reușesc să răspundă la întrebări, mormântul va fi un loc de chin.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus despre mormânt astfel:

*“Mormântul ori este o grădină din grădinile Raiului, ori o groapă din gropile Iadului.”*⁵

Pentru cel care și-a făcut îndatoririle față de Allah și a fost bun cu oamenii, mormântul va fi o grădină din Rai unde se va odihni, iar pentru cel care nu și-a făcut îndatoririle va fi o groapă a Iadului unde va fi chinuit.

³ Sura Al-Imran, 3/185.

⁴ Sura Nisa, 4/78.

⁵ Keşfu'l-Hafa, vol. 2, pag. 90.

APOCALIPSA (Sfârșitul Lumii)

Așa cum am specificat înainte, atunci când va veni timpul decis de Allah, Îsrafil, unul dintre cei patru îngeri mari, va suna din cornul numit “*Sur*” din care se va auzi un sunet înspăimântător, apoi toate viețuitoarele vor muri, iar universul va suferii modificări semnificative.

Astfel încât...

Cerul va crăpa, soarele care ne luminează se va stinge pierzându-și lumina iar luna care ne împodobește cerul odată cu răsărirea ei se va uni cu soarele formând eclipsă.

Stelele strălucitoare se vor stinge și vor cădea ca o ploaie de grindină, pământul va fi zguduit de un cutremur puternic, mările vor clocoti iar munții vor fi smulși și aruncați ca bumbacul. Mai pe scurt ordinea universului se va strica, iar cerul și pământul vor lua altă formă.

Acest eveniment extraordinar se numește “*apocalipsa*”. Doar Allah știe când va veni sfârșitul lumii.

RĂSPALATA, PEDEAPSA, RAIUL ȘI IADUL

În schimbul binelui făcut se va da o “*răspaltă*” iar pentru răul făcut o “*pedeapsă*”.

Oamenii au fost trimiși pe această lume pentru a fi supuși unor încercări, primind informații despre obligațiile ce i se cuvin. Cei care vor respecta poruncile lui Allah și se vor feri de cele interzise, vor fi cei care vor trece cu bine peste această încercare, iar în schimb vor primi o răspaltă mare. Pe lumea cealaltă toată lumea va primi răspalta meritată în schimbul faptelor făcute în această lume.

Allah Preamărețul a spus așa:

*“În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și nici un suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin.”*⁶

*“Cel care a făcut un bine cât un grăunțe de colb, îl va vedea. După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunțe de colb, îl va vedea.”*⁷

Raiul este locul de răspaltă pentru cei credincioși.

6 Sura Al-Anbiya, 21/47

7 Sura Az-Zalzala, 99/7-8

În Rai vor fi bunătași care în această lume nu au fost văzute, auzite și nici imaginate de vreun om. Raiul este locul plin de frumuseți nemaipomenite pe care omul le va găsi continuu având tot ce și-a dorit și ceea ce îi place. Acolo totul este pe placul omului, tot ceea ce își dorește va avea instantaneu.

În Rai nu există boli, frică sau supărare. Acolo omul va rămâne mereu tânăr și nu va îmbătrâni. În Rai viața este eternă neexistând moarte. Cel care intră în Rai nu va mai ieși din el, găsind acolo tot ceea ce își dorește iar plăcerea și încântarea vor fi eterne.

În Coran acest lucru este regăsit astfel:

“Iar aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune, aceia sunt oaspeții Raiului și ei în el vor rămâne veșnic.”⁸

“În el vor avea tot ceea ce vor voi. Și la noi este și mai mult.”⁹

Cei care nu au ascultat porunca lui Allah, nu s-au ferit de interziceri și s-au comportat rău cu oamenii, vor primi în schimb pedeapsa cu Iadul.

Iadul este locul în care cei necredincioși și cei care deși au crezut au păcătuțit, vor fi pedepsiți cu focul. Cei care au murit necredincioși vor rămâne etern acolo.

Cei care deși au crezut dar nu s-au comportat conform regulilor lui Allah și nu și-au făcut obligațiile religioase, vor petrece o perioadă în Iad pentru a-și ispăși pedepsele apoi vor ieși și vor intra în Rai. Cei necredincioși și cei ipocriți vor rămâne etern în Iad.

Situația necredincioșilor și a ipocriților este afirmată în Coran astfel:

“Iar aceia care nu cred și iau semnele Noastre drept minciuni, aceia fi-vor părtașii focului și în el veșnic se vor afla.”¹⁰

“Cei fățarnici vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla ajutor pentru ei.”¹¹

8 Sura Al-Baqara, 2/82

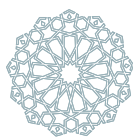
9 Sura Al-Qaf, 50/35

10 Sura Al-Baqara, 2/39

11 Sura An-Nisa, 4/145

UNITATEA VIII

CREDINȚA ÎN DESTIN ȘI ADEVERIREA DESTINULUI

Subiecte:

- Ce înseamnă destin și adevărarea destinului?
- Responsabilitatea Omului
- Beneficiile Credinței în Destin și Adevărarea Destinului
- Rîzîk (Hrana zilnică asigurată de Allah) și Egel (Predestinarea morții)
- Munca și încrederea în Allah
- Importanța Muncii în Religia Islamică
- Să plantăm copaci (Citește și Gândește)

CE ÎNSEAMNĂ DESTIN ȘI ADEVERIREA DESTINULUI?

A șasea regulă a credinței reprezintă credința în destin și adevărarea destinului, credința că tot ce e bun sau rău provine din creația lui Allah.

Înțelesul religios al destinului și adevărarea destinului

Destinul: Faptul că Allah voiește și cunoaște dintotdeauna timpul, locul, detaliile și motivul celor întâmplare în univers se numește destin.

Adevărarea Destinului: Allah a consemnat dinainte tot ceea ce va exista, iar crearea lor la timpul potrivit după voința Sa și conform consemnării Sale reprezintă adevărarea destinului.

Dacă ar fi să asemănăm Destinul cu un plan, Adeverirea Destinului ar însemna îndeplinirea aceluia lucru conform planului. Tot ceea ce există în univers, este prin cunoașterea, voința și creația lui Allah. Nu există alt creator în afară de El.

Credința în Destin și Adeverirea Destinului reprezintă credința că totul, bun sau rău, există cu voia lui Allah, că totul a fost stabilit de El și că tot El creează la timpul stabilit ceea ce a decis înainte.

RESPONSABILITATEA OMULUI

Ațiunile omului sunt de două feluri:

Primul fel, reprezintă acțiunile create de Allah în afara voinței omului cum ar fi să îi tremure mâna din cauza unei boli, să îi bată inima sau să fie înalt sau scund. Deoarece acestea se întâmplă cu voința și prin creația lui Allah. Omul nu este responsabil de aceste acțiuni.

Al doilea fel, reprezintă acțiunile create de Allah conform cerințelor omului. Așezarea, ridicarea, mersul, mișcarea mâinilor sau activitățile făcute cu celelalte organe, reprezintă acțiunile create de Allah în funcție de voința omului, iar omul este responsabil de aceste acțiuni.¹

Allah este cel care creează totul prin voința Sa. Dar Allah a creat omul cu liber arbitru, adică i-a dat libertatea de a alege. Dacă omul alege să facă bine și își folosește abilitățile pentru a face bine, Allah va crea binele. Iar dacă omul alege să facă rău și își folosește abilitățile pentru a face rău, atunci Allah va crea răul.

Observăm că Allah creează ceea ce omul dorește să facă. *“Tot ce este bun sau rău provine de la Allah. Adică Allah este Cel care creează binele și răul”* acesta este înțelesul expresiei.

Motivul pentru care omul este responsabil pentru faptele sale, este că are libertatea de a alege și puterea de a face ceea ce dorește. Acesta este motivul pentru care fiecare om este responsabil pentru acțiunile sale făcute cu voința sa. Dacă a făcut fapte bune va fi răsplătit, iar dacă a făcut fapte rele va fi pedepsit.

¹ Taftazanî, Șerhu'l-akaid, pag.39.

BENEFICIILE CREDINȚEI ÎN DESTIN ȘI ADEVERIREA DESTINULUI

Cel care crede în soartă știe că tot ce există în Univers este creat prin Voința lui Allah și că i s-a dat puterea și libera alegere pentru acțiunile sale. O persoană care are această credință lucrează cu toată puterea pentru a obține succes în viață și nu renunță din niciun motiv. Pentru că omul, dacă își dă voința și puterea pentru a face ceva, știe că Allah va crea acel ceva pentru el și că îl va ajuta să obțină succes.

Deoarece omul știe că va fi tras la răspundere pentru faptele sale, el își va folosi libertatea de alegere pentru a face fapte bune. Și se va feri de faptele rele. Astfel, credința în destin crește puterea de lucru a persoanei și îi dă un sentiment de responsabilitate.

O persoană care crede în soartă nu se simte deprimată sau pesimistă atunci când eșuează în munca sa sau se confruntă cu un dezastru. Pentru că știe că există un scop și înțelepciune în fiecare lucrare a lui Allah, că omul este creat ca o ființă cu putere limitată și că nu va fi responsabil pentru faptele făcute involuntar. De aceea se va supune voinței lui Allah și se va refugia în El. Această credință îi dă omului liniște și îi îndepărtează tristețea.

Credința în destin ne învață că în univers totul a fost creat conform unui plan și cu un scop anume.

Cu această credință oamenii încearcă să își îndeplinească îndatoririle căutând căile și motivele pentru a avea succes în viață.

RÎZÎK (Hrana zilnică asigurată de Allah)

Mâncarea și băutura consumată zilnic de viețuitoare se numește hrană (Rîzîk). Allah este cel care dă hrana tuturor viețuitoarelor. Allah Preamărețul a spus așa:

“Și nu este viețuitoare pe pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah.”²

Prin voința lui Allah a fost stabilită hrana tuturor. Dar procurarea hrănii îi aparține omului. Datoria omului este să-și câștige hrana prin mijloace corecte, conform poruncii lui Allah. Allah îi va da hrana omu-

² Sura Hud, 11/6.

lui, după cum o dorește fiecare persoană. Cel care în timp ce își câștigă hrana alege o cale greșită și mănâncă haram, va fi pedepsit pentru alegerea sa.

EGEL (Predestinarea Morții)

Allah a creat omul din nimic și i-a dat viața, de asemenea tot El a decis cât va trăi fiecare persoană. Perioada delimitată de la naștere până la moarte se numește Viață. Egel (Predestinarea Morții sau momentul morții stabilit de Allah) reprezintă sfârșitul vieții, mai exact este momentul când se termină viața din această lume.

Allah este Cel care decide cât va trăi fiecare persoană, când, unde și cum va muri. Oricare ar fi motivul morții, momentul său nu se schimbă. Atunci când va veni momentul stabilit, omul moare. Allah ne informează prin Coran că momentul morții nu poate fi schimbat, astfel încât:

“Iar dacă sorocul lor sosește, atunci El nu-i mai întârzie nici măcar cu un ceas și nici nu-i grăbește”. (Ei mor în momentul stabilit de Allah, fără nicio întârziere sau grăbire.)³

Datoria noastră este să avem grijă de sănătatea noastră, să ne ferim de lucrurile care ne pun viața în pericol, să nu ne irosim timpul care este limitat pe această lume și să muncim pentru această lume ca și cum nu vom muri niciodată și totodată să muncim pentru lumea cealaltă ca și cum vom muri mâine.

Deoarece omul nu știe când i se va sfârși viața și nici când îi va veni momentul morții, trebuie să își facă îndatoririle la timp și să nu le lase pe viitor.

MUNCA ȘI ÎNCREDEREA ÎN ALLAH

Tevekkul (Încrederea în Allah) înseamnă ca, după ce ne-am dat toată silința și am făcut tot ce ne stă în putință pentru orice muncă pe care o facem, să așteptăm rezultatul de la Allah.

Să explicăm subiectul cu un exemplu:

3 Sura An-Nahl, 16/61

Un fermier care vrea să aibă o recoltă bună întâi va ara tarlăua, apoi va planta semințele, îi va da îngrășămintele și o va uda dacă este nevoie. Iar după ce a luat tot felul de măsuri pentru a proteja cultura de dăunători, lasă totul în seama lui Allah, încredințându-se în El. Astfel fermierul a făcut tot ce îi stă în putință. Acum va avea încredere în Allah pentru ca recolta să dea roade și va aștepta rezultatul de la El. Aceasta este adevărata încredere.

În caz contrar, să ne dorim să se întâmple ceva fără să muncim, așteptând rezultatul de la Allah, nu se poate numi tevekkul. Este o gândire greșită care nu i se potrivește unui musulman.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a atenționat o persoană care și-a lăsat cămila nelegată afară, spunându-i că s-a încredințat în Allah, astfel: “*Întâi leagă-ți cămila, apoi încredințează-te.*”⁴ Din aceste cuvinte binecuvântate ale profetului se înțelege că un musulman va face mai întâi tot posibilul, apoi se va încredința în Allah.

Așa cum a face rugăciunile zilnice și a ține post sunt obligațiile religiei, așa și a munci pentru a ne câștiga existența este o obligație asemănătoare celor religioase.

Allah Preamărețul a poruncit:

*“Apoi, după ce Rugăciunea (As-Salah) a fost împlinită, răspândiți-vă pe pământ și căutați harul lui Allah.”*⁵

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus că:

Este obligatoriu (farz) a-ți câștiga venitul pe cale corectă (helal/halal).⁶ Califul Omar (Pacea asupra sa!) a spus: “*Niciunul din voi să nu renunțe la căutarea hrănilor zilnice, spunând; ”O Allah da-mi hrană!”, deoarece știți cu toții, că din cer nu plouă nici cu aur și nici cu argint.*”⁷

Din aceste vorbe se vede că munca este o obligație religioasă și datorită fiecărui musulman. Pentru a reuși un lucru întâi facem tot ce ne stă în putință și muncim cu toată puterea. Apoi ne încredințăm în Allah, așteptând ca El să ne conducă către succes.

4 Keşfu'l-Hafa, vol. 1, pag. 144.

5 Sura Al-Jumu'a, 62/10.

6 Keşfu'l-Hafa vol. 3, pag. 46.

7 Şerhu Ayni'l-İlm, vol. 1, pag. 182.

IMPORTANȚA MUNCII ÎN RELIGIA ISLAMICĂ

Scopul religiei Islamice, care este ultima și cea mai perfectă religie, este fericirea oamenilor. Această fericire nu este doar pentru această lume.

Religia Islamică ne arată calea spre fericire atât pentru viața din această lume cât și pentru viața din Lumea de Apoi. Fericirea în această lume și în lumea de apoi se câștigă prin muncă. De aceea musulmanul trebuie să muncească pentru amândouă. A munci pentru această lume este porunca religiei.

Allah Preamărețul ne informează despre importanța muncii prin Coranul cel Sfânt astfel: *“Cu siguranță omul nu va dobândi decât rodul celor pe care le-a agonisit.”*⁸

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus: *“Cea mai bună mâncare a omului este mâncarea câștigată prin propria sa muncă. Chiar și profetul lui Allah, David (Pacea asupra sa!), se întreține cu câștiguri din lucru manual.”*⁹

Religia Islamică a dat mare importanță muncii, considerând munca drept faptă bună, atâta timp cât se muncește pentru un venit corect (halal).

Într-o zi, prin locul unde se afla profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), companionii profetului au văzut un om puternic care a trecut pe acolo.

După care ei au spus:

— O, Profet al lui Allah! Ce bine ar fi fost dacă acest om ar fi muncit pe calea lui Allah.

După care Profetul (Pacea fie asupra sa!) a spus:

— *Dacă acest om a ieșit din casă pentru a câștiga pâinea copiilor lui mici, atunci el este pe calea lui Allah. Dacă a ieșit ca să asigure nevoile părinților lui în vârstă, atunci tot pe calea lui Allah este. Dacă a ieșit ca să își câștige propria pâine, atunci tot pe calea lui Allah este. Dar dacă a ieșit pentru a se fâli, atunci este pe calea șeitanului.”*¹⁰

⁸ Sura An-Najm, 53/39.

⁹ Riyazu's-Salihin, vol. 1, pag. 569.

¹⁰ Et-Tergib ve't-Terhib vol.2, pag. 524

Două dintre regulile Islamului, dania (zekat) și pelerinajul (hajj), sunt impuse musulmanilor bogați. Bogăția însă se obține prin muncă. Omul bun este omul muncitor. Deoarece omul muncitor este util familiei, națiunii și lui însuși.

Profetul Muhammed a explicat acest lucru spunând: *“Cel mai bun om este cel care este util pentru oameni.”*¹¹

Musulmanul trebuie să muncească pentru această lume ca și cum nu va muri niciodată și să muncească pentru lumea cealaltă ca și cum va muri mâine.

Profetul (Pacea fie asupra sa!) recomanda întotdeauna munca spunând că *“Cel care a petrecut două zile la fel, se înșală”*¹², cerându-le musulmanilor să avanseze pe zi ce trece.

Unul din musulmanii din Medina a venit la profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) cerându-i să îl ajute. Profetul l-a întrebat:

— *Nu ai nimic în casă?* El a spus:

— *Avem o cuvertură care cu o parte ne învelim iar cealaltă parte o întindem sub noi și un ulcior cu care bem apă*

Profetul i-a spus:

— *Du-te și adu-mi-le mie!* Omul s-a dus și i le-a adus. Apoi profetul a spus:

— *Cine va cumpăra din acestea?*

Unul din musulmani a spus:

— *O profet al lui Allah le cumpăr eu cu un dirham.* Profetul a întrebat:

— *Dă cineva mai mult?* Altcineva a spus:

— *Dau eu doi dirhami.* Profetul le-a vândut celui om. Apoi s-a întors către cel care venise la el și i-a spus:

— *Ia aceștia (dirhami) și cu unul i-a de mâncare pentru casă, iar cu celălalt cumpără un baltag și adu-mi-l mie.* Profetul i-a pus cu mâna lui coada baltagului și i-a spus:

— *Hai, du-te (pe munte) taie lemne, apoi vinde-le, cincisprezece zile să nu te mai văd pe aici.*

¹¹ 250 de Hadisuri, pag. 121.

¹² Keşfu'l-Hafa, vol. 2, pag. 233.

Omul s-a întors peste cincisprezece zile. Câștigase zece dirhami, cu o parte a cumpărat de mâncare, iar cu o parte îmbrăcăminte. După care profetul (Pacea fie asupra sa!) a poruncit:

— *Este mai bine să muncești așa decât să cerșești. Deoarece cerșitul, pe lumea cealaltă, va fi o pată neagra pe fața ta.*¹³

Profetul Muhammed ne-a arătat prin vorbele sale binecuvântate atât căile de a fi fericiți pe această lume cât și pe lumea cealaltă. Spunând astfel:

*“Cel mai bun dintre voi este cel care nu renunță la viața de apoi pentru lumea aceasta și nici la lumea aceasta pentru lumea cealaltă, ci muncește pentru amândouă nefind povară pentru oameni.”*¹⁴

Atunci musulmanul va munci pentru această lume, dar și pentru lumea cealaltă și va avansa în munca sa pe zi ce trece. Aceasta este porunca religiei Islamice.

Să nu crezi că strămoșii au dormit secole întregi;
De unde ai fi găsit atunci patria ce o ai?
Martore sunt rănilor celor trei continente ce sângerează ici colo
O zi nu s-a odihnit generația luptătoare.
M. Akif Ersoy

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Să plantăm copaci...

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

*“Atunci când începe sfârșitul lumii, dacă unul din voi are în mână un lăstar de copac și îl poate planta înainte ca lumea să se sfârșescă, să nu îl lase deoparte ci să îl planteze.”*¹⁵

*“Dacă un musulman, plantează un copac sau orice altceva și din acelea beneficiază o pasăre, un om sau un animal, atunci va fi o pomană pentru el.”*¹⁶

*“Dacă o persoană plantează un copac fructifer atunci i se vor scrie fapte bune atât câte fructe a avut acel copac.”*¹⁷

13 Et-Tergib ve't-Terhib vol.2, pag. 523

14 Muhtaru'l-Ehadis

15 250 de Hadisuri, pag. 27.

16 Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, vol. 7, pag. 121.

17 Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, vol. 7, pag. 122.

Califul Abasin Harun Reșid când a văzut că un om în vârstă planta un lăstar de pom fructifer i-a spus:

— “Tăticul meu! Tu ești foarte bătrân, nu o să apuci să vezi fructele acestui pom, atunci de ce te mai chinui degeaba.”

Bătrânul i-a răspuns astfel:

— “Cei dinaintea noastră au plantat copaci, dar fructele le-am mâncat noi. Acum noi trebuie să plantăm, ca să mănânce cei de după noi.”

Lui Harun Reșid i-a plăcut foarte mult răspunsul bătrânului și i-a dat un pumn de galbeni. Bătrânul a spus:

— “Ai văzut fiule, am beneficiat și eu din fructele copacului plantat.”

Această vorbă i-a plăcut și mai mult lui Harun Reșid.

Copacii și pădurile sunt sursa de bogăție a unei țări. Putem observa existența copacilor începând de la aerul pe care îl respirăm până la apa pe care o bem, de la cartea pe care o citim până la creionul cu care scriem. Oxigenul de care au nevoie viețuitoarele pentru a trăi este produs de păduri, care sunt ca o fabrică și în același timp sunt și căminul feluritor animale și păsări. Pădurea împiedică alunecarea pământului către mare prin eroziune.

De aceea nu există îndoială că a crește un copac este la fel de benefic ca creșterea unui copil. Așa cum este bine și benefic să plantăm un copac, la fel de păcat este să tăiem copacii sau să dăunăm pădurilor.

Profetul Muhammed a spus așa: *“Cel care taie un copac verde, în Ziua de Apoi, Allah îl va arunca pe acela în Iad, cu capul în jos”*.¹⁸

Acest Hadis este un avertisment important pentru musulmani.

Cum poate omul să taie un copac dacă nu este nevoit să facă așa ceva? Cum ar putea provoca arderea pădurilor și a viețuitoarelor transformându-le în scrum?

Cei care distrug nemilos copacii și pădurile vor da socoteală în Ziua Judecății pentru răul făcut, apoi vor primi pedeapsa meritată. Datoria noastră ca musulman este de a asculta de sfatul profetului, astfel să plantăm și să creștem copaci, să avem grijă de ei ca de copiii noștri și să protejăm pădurile ca ochii din cap. Plantare copacilor este o faptă foarte bună dar în același timp este și obligația noastră față de patrie. Un

¹⁸ Feyzu'l-Kadir. vol. 6, pag. 206.

cetățean iubitor de copaci a exprimat sentimentele unui copac într-un mod foarte frumos.

Acesta este strigătul unui copac ce și-a întins crengile către cer, ca mâinile unui om ce se roagă:

”Eu sunt cel care te încălzește în zilele reci de iarnă, eu sunt cel ce te ocrotește vara de soarele cald.

Eu sunt acoperișul, ușa și masa casei tale.

Eu sunt creionul, hârtia și prietenul tău de când ai fost pus în leagăn până ce vei fi îngropat.

Eu sunt martorul bucuriei tale de la naștere, eu sunt cel ce te servește în viață și tot eu sunt martorul durerii simțite la moarte.

Salvează-mă de foc, topor și de dinții caprei.

Deoarece eu sunt frumusețea țării tale, bucuria pământului și veșmântul munților.

Iubește-mă, ca păsările să poată ciripi printre ramurile mele, ca vântul să cânte la capul meu, iar călătorii să se odihnească la umbra mea.

Nu mă arde, altfel râurile se vor vărsa iar munții vor rămâne chei. Fântânile se vor usca, pământul va seca, în sobă îngrășământ vei arde, iar casa de chirpici va fi.

Ascultă-mi sfatul și dă cu toporul în piatră, nu în mine.

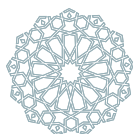
Nu mă arde fie-ți milă de viețuitoarele ce le cazez.

Iubirea față de copaci să fie cea mai mare dorință a ta.”

Cum putem să tăiem un copac care parcă își strigă sentimentele implorându-ne să nu-l tăiem?

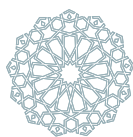
CAPITOLUL II

CULTUL RELIGIOS

UNITATEA I

CULTUL RELIGIOS

Subiecte:

- Ce este cultul? De ce ne rugăm?
- Tipuri de îndatoriri
- Beneficiile rugăciunii și scopurile închinării

CE ESTE CULTUL RELIGIOS?

Cultul reprezintă respectul față de Allah prin închinare, recunoștință și mulțumire pentru nenumăratele binecuvântări acordate nouă.

DE CE NE RUGĂM (ÎNCHINĂM)?

Allah este cel care ne-a creat din nimic și ne-a dat viață. Allah Preamărețul ne-a înzestrat corpul cu ochi care văd, urechi ce aud și limba ce vorbește. Spre deosebire de celelalte ființe, ne-a dat rațiune și ne-a ridicat la un statut distinct față de acestea. În afară de acestea ne-a dat nenumărate binecuvântări pentru a putea supraviețuii, începând de la aerul pe care îl respirăm și până la apa pe care o bem.

În plus nu ne-a lăsat singuri ci ne-a trimis profeți și cărți divine ca să ne arate calea spre fericire atât în viața de pe pământ cât și în viața de apoi. În schimbul acestor binecuvântări Allah dorește să Îl cunoaștem și să ne închinăm Lui. Să ne gândim așa: noi respectăm o persoană în

vârstă care ne-a ajutat mult și îi mulțumim pentru binele făcut. Și dacă ne-ar pune să facem ceva, am face cu mare drag, nu?

Atunci nu ar trebui să Îi mulțumim lui Allah și să respectăm cu mare drag poruncile Lui, cel care ne-a creat din nimic și ne-a dat nenumărate binecuvântări? Cu siguranță trebuie.

Scopul creării noastre este de al cunoaște pe Allah și a ne închina (ruga) Lui. Odată cu îndeplinirea îndatoririlor față de Allah ne vom îndeplini și datoria de a-I mulțumi pentru toate binecuvântările date, în același timp Îi vom câștiga și iubirea. Dacă ne îndeplinim îndatoririle față de Allah și reușim să Îi câștigăm iubirea, Allah ne va da din binecuvântările de pe această lume, mult mai multe pe lumea cealaltă și ne va răsplăti cu Raiul, dăruindu-ne fericirea eternă.

TIPURI DE ÎNDATORIRI

Îndatoririle sunt de trei feluri:

1. *Îndatoririle fizice (folosindu-ne de corp);* de exemplu, cele cinci rugăciuni zilnice (namaz) sau postul.

Îndatoririle fizice sunt personale, fiecare musulman trebuie să le facă personal. Nu este permis să facă altcineva în locul lui. Nimeni nu poate face namazul pentru altcineva sau să țină post în locul altcuiva.

2. *Îndatoririle materiale (prin avere);* de exemplu dania sau kurbanul (sacrificarea unui animal)

O persoană poate împuternici pe altcineva pentru a face aceste îndatoriri.

3. *Îndatoriri fizice și materiale;* de exemplu pelerinajul (hajj).

Cel care are bani îndeajuns dar nu poate merge la Hajj deoarece are o boală, un handicap sau este prea bătrân, atunci el poate trimite pe altcineva să meargă în locul lui.

SCOPURILE ÎNCHINĂRII

Închinarea se poate face în trei moduri;

1. *Ne închinăm la Allah deoarece doar El este demn de venerare și slujire.*

Închinarea la Allah doar cu scopul de a respecta porunca Lui și fără a aștepta ceva în schimb este cel mai înalt nivel de smerenie pe care îl poate atinge ființa umană.

2. Să ne închinăm cu speranța de a intra în Rai sau de teama de Iad.

Cel care se închină în acest fel va respecta porunca lui Allah. Dar omul nu trebuie să se roage pentru a primi în schimb anumite beneficii lumești, ci doar de dragul lui Allah.

3. Închinarea făcută cu ipocrizie, pentru anumite beneficii lumești.

Acesta este cel mai josnic mod de închinare. Ba chiar acest mod nici măcar nu se poate numi închinare. Deoarece închinarea care nu este făcută de dragul lui Allah nu are nici o valoare.

BENEFICIILE RUGĂCIUNII

Așa cum corpul are nevoie de mâncare și apă și sufletul are nevoie de hrană. Iar hrana sufletului este credința și rugăciunea. Rugăciunea ne apără de rele, ne maturizează din punct de vedere moral, ne face sufletul măreț și cel mai important ne apără credința.

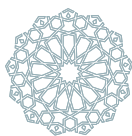
În viață sunt multe perioade în care omul devine depresiv sau rămâne fără speranță. Omul poate scăpa de aceste situații prin rugăciune. Deoarece omul prin rugăciune se apropie de Allah. Se încredințează îndurării Lui și găsește pace sufletească. Rugăciunea, așa cum are beneficii asupra sufletului, are și asupra corpului.

Cel care face namaz (cele cinci rugăciuni zilnice) trebuie să facă și abluțiunea (abdestul). Astfel abluțiunea înseamnă spălarea de câteva ori pe zi. Cu toții știm cât de importantă este curățenia pentru sănătatea noastră.

Este un adevăr că odihnirea organelor și a sistemului digestiv pe perioada postului, mișcărilor făcute în timpul rugăciunii sunt beneficii importante pentru sănătatea omului. Obligația de a da dania (zekat) reprezintă o binefacere importantă din punct de vedere al ajutorului social.

UNITATEA II

ISLAMUL

Subiecte:

- Ce înseamnă Islamul?
- Regulile Islamului
- Persoana responsabilă și îndatoririle ei

CE ÎNSEAMNĂ ISLAMUL?

Islamul reprezintă acceptarea propovăduirilor făcute de profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), iar smerenia față de Allah și profetul Său demonstrează acceptarea acestora. Pe scurt Islamul reprezintă practicarea credinței.

REGULILE ISLAMULUI

Regulile Islamului sunt cinci.

1. Mărturia (Kelime-i Şehadeh):

Mărturia (Kelime-i Şehadeh) reprezintă afirmația: “*Eşhedu enla ilahe illa Allah we eşhedu enne Muhammeden abduhu we rasuluh.*”

Eu mărturisesc că în afară de Allah nu există alt dumnezeu și mărturisesc că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este Trimisul și Profetul Său.

2. Rugăciunea (Namazul):

Îndeplinirea celor cinci rugăciuni zilnice.

3. *Postul (Oruç):*

Postirea pe toată perioada lunii Ramadan, în fiecare an.

4. *Dania (Zekat):*

Conform Islamului cei bogați trebuie să dea în fiecare an o parte din bunurile și banii lor, săracilor.

5. *Pelerinajul (Hajj):*

Conform Islamului cei care au posibilitate financiară trebuie să meargă o dată în viața la Hajj.

REGULILE ISLAMULUI

Islamul cinci reguli are,
Cunoștința în sine fiind fericirea,
Oricine se supune
Raiul i se va deschide...

Prima regulă
Mărturia este.
În afară de Mărețul și Singurul Allah,
Cu siguranță nu există alt dumnezeu.
Ultimul Său Profet
Muhammed este, cel cu măreață faimă.

A doua regulă fiind Rugăciunea...
Ce închinare frumoasă.
Într-o jumătate de ora pe zi,
Se por îndeplini cele cinci îndatoriri...

A treia regulă Postul este...
Intenția este de a posti.
Fără a bea sau fără a mânca întreaga zi.
Cu bucurie va trece timpul...

A patra regulă Dania este,
Dacă Allah a dat bogăție,

Împarte-o la patruzeci,
și dăruiește a patruzecea parte...

O dată să mergi la Hajj,
Dacă îți este sortit.
A cincea regulă a Islamului fiind
Vizita la Ka'baa..

Gökhan Evliyaoğlu

CE ÎNSEAMNĂ PERSOANĂ RESPONSABILĂ?

Persoanele cu judecată ajunse la vârsta pubertății se numesc persoane responsabile.

Cel responsabil are obligația de a respecta poruncile și a se feri de interzicerile impuse de religie. Petru a fi considerat responsabil, omul trebuie să dețină două calități:

1. A fi cu judecată (rațiune),
2. Să fi ajuns la vârsta pubertății.

Cei care nu au ajuns la vârsta pubertății sau nu au rațiune nu sunt considerați responsabili.

Vârsta pubertății se modifică în funcție de organismul copilului și de condițiile climatice. Pubertatea la băieți poate fi între doisprezece și cincisprezece ani, iar la fete între nouă și cincisprezece ani. Copiii care nu prezintă semne de pubertate deși au împlinit vârsta de cincisprezece ani, că e fată sau băiat, se consideră că a ajuns la vârsta matură, de aceea sunt obligați să respecte ordinele și interdicțiile religiei.

REGULI LEGATE DE PERSOANA RESPONSABILĂ

Regulile impuse persoanei responsabile sunt opt. Acestea se numesc "*Af'al-i Mukellefin*" :

1. Obligație (Prevedere/Farz):

Obligațiile impuse de religie se numesc Farz. Ca exemplu: a face rugăciunea de cinci ori pe zi (namaz), a posti sau a da dania (zekat).

Prevederea farzului: Cel care respectă îndatoririle obligatorii va primi în schimb fapte bune. Cel care nu respectă farzul fără motiv merită pedeapsă. Cel care neagă farzul își pierde credința.

Obligația (Farzul) este de două feluri:

a) *Obligația personală:* reprezintă o obligație pe care fiecare persoană responsabilă trebuie să o îndeplinească. De exemplu: cele cinci rugăciuni zilnice.

b) *Obligația socială:* reprezintă o obligație care poate fi îndeplinită doar de o parte din responsabili. De exemplu: rugăciunea funerară. Dacă unii musulmani efectuează rugăciunea funerară a unei persoane, datorită obligatorie este îndeplinită, de aceea ceilalți musulmani care nu au fost prezenți nu mai trebuie să repete rugăciunea pentru acea persoană decedată.

2. Prevederi necesare (Wajib):

Wajib, deși nu este la fel de precis ca farzul, reprezintă porunca susținută cu dovezi puternice. De exemplu rugăciunea de sărbătoare (bayram), binefacerile prin pomană (fitre) sau sacrificarea unui animal (kurban).

Prevederea Wajibului: Cel care respectă Wajibul câștigă fapte bune. Cel care nu respectă wajibul fără motiv merită pedeapsă.

3. Tradiția sau vorbele profetului Muhammed (Sunnah):

În afară de Farz și Wajib există și Sunnah (tradiția) care reprezintă practicile profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa! făcute cu intenția de închinare sau rugăciune.

Sunnah se împarte în două:

a) *Sunnet-i Muekkede:* Reprezintă practicile profetului făcute continuu, foarte rar renunța la ele. De exemplu unitățile sunnah ale rugăciunii de dimineață, de amiază și de seară.

b) *Sunnet-i Gayri Muekkede:* Reprezintă practicile profetului făcute ocazional. De exemplu unitățile sunnah ale rugăciunii de după amiază și primele unități sunnah ale rugăciunii de noapte.

Prevederile Tradiției: Cel care respectă tradiția (sunnah) primește fapte bune și va beneficia, prin intermediul profetului, de iertarea păcatelor pe lumea cealaltă. Cei care renunță intenționat la sunnah sunt dojeniți.

4. *Recomandate (Mustahab):*

Anumite practici benefice făcute din când în când de către profetul Muhammed. De exemplu rugăciunea Duha.

Prevederile Mustahab-ului: Cel care respectă Mustahab-ul câștigă fapte bune, iar dacă nu le respectă nu va fi dojenit.

5. *Permise, acceptate sau firești (Mubah):*

Acțiuni firești, făcute de fiecare la alegere. De exemplu: a sta, a merge, a dormi.

Prevederile Mubah-ului: Cel care face aceste acțiuni nu se consideră că a făcut fapte bune dar nici păcat nu este considerat.

6. *Interzis (Haram):*

Tot ceea ce este strict interzis de religie este numit Haram. De exemplu: a ucide un om, a fura, a consuma băuturi alcoolice, a juca jocuri de noroc, a mânca carne de porc sau răzvrătirea față de părinți.

Prevederile Haramului: Cei care încalcă o astfel de interdicție merită pedeapsă și chin. Cel care se ferește de haram, de frica lui Allah, primește fapte bune. Cel care neagă Haramul își pierde credința.

7. *Nerecomandat (Mekruh):*

Mekruh sunt acțiunile care, deși nu sunt la fel de precise în interdicție ca haramul, totuși sunt nerecomandate.

Mekruh-ul se împarte în două:

a) *Kerahet-i Tahrimiyye* - Acțiunile nerecomandate care sunt aproape de haram. De exemplu nerespectarea wajibului.

Prevederea acestuia: Cel care evită înfăptuirea acestui mekruh câștigă fapte bune. Iar în cazul în care înfăptuiește aceste lucruri nerecomandate, se consideră că a păcătuit.

b) *Kerahet-i Tenzihiiyye* - Acțiunile nerecomandate care sunt aproape de *halal*. De exemplu nepracticarea tradiției (sunnah) sau a recomandărilor (mustahab).

Prevederea acestuia: Cei care se feresc de aceste acțiuni nerecomandate câștigă fapte bune, iar cei care le fac nu vor primi pedeapsă.

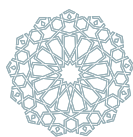
8. Muḥṣit:

Este acțiunea care anulează o rugăciune sau o practica religioasă deja începută. De exemplu a vorbi în timpul rugăciunii (salah/namaz), a mânca sau a bea ceva intenționat în timpul postului. A vorbi anulează rugăciunea iar a mânca sau a bea anulează postul.

Prevederea acestuia: Cel care întrerupe intenționat o rugăciune sau o practică religioasă începută merită pedeapsă.

UNITATEA III

PURIFICAREA (CURĂȚENIA)

Subiecte:

- Curățenia și importanța dată de Islam curățeniei
- Apa din punct de vedere al curățeniei
- Beneficiile Abluțiunii
- Obligațiile, tradiția (sunnah) și Comportamentul adecvat cu privire la abluțiune
- Cum se face abluțiunea?
- Acțiunile nerecomandate ale abluțiunii; Ce anulează abluțiunea?
- Ce nu se realizează fără abluțiune?
- Umezirea ciorapilor (mestului)
- Umezirea bandajului (pansamentului)
- Situațiile care necesită Gusl (îmbăierea) și interdicțiile în perioada când suntem junub
- Obligațiile, tradiția (sunnah) îmbăierii (Gusl); Cum se face îmbăierea?
- Situația celor aflați în cazuri speciale
- Situațiile speciale ale femeilor
- Obligațiile, tradiția (sunnah) abluțiunii cu pământ (teyemmum); Cum se face Teyemmum?
- Curățarea Mediului (Citește și Gândește)

CURĂȚENIA ȘI IMPORTANȚA DATĂ DE ISLAM CURĂȚENIEI

Religia Islamică a fost bazată pe curățenie. A fi musulman înseamnă a fi un om curat. Atât Allah cât și oamenii îi iubesc pe cei curați. Allah Preamărețul a spus în Coranul cel Sfânt astfel:

“Căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curățesc.”¹

Pentru a fi dintre cei iubiți de Allah, trebuie să fim atenți la curățenie. Profetul Muhammed a precizat importanța dată de religie curățeniei astfel: *“Curățenia este jumătatea credinței.”²*

Musulmanul, când își face rugăciunea (salah), se află în fața lui Allah. Pentru a se prezenta în fața lui Allah, corpul, hainele și locul de rugăciune trebuie să fie curate. Religia a acordat importanță și curățeniei interioare. Așa cum musulmanul este curat pe dinafară, trebuie să aibă și inima și sufletul curat.

APA DIN PUNCT DE VEDERE AL CURĂȚENIEI

Apele se împart în două:

a) Apele naturale:

Acestea sunt apa de ploaie sau ninsoare, ghiolul, marea, izvorul sau fântâna. Când ne referim la apa, acestea sunt cele la care ne gândim. Aceste ape sunt considerate curate.

b) Apele amestecate cu ceva anume:

Apă de trandafir, apă de struguri, etc. Cu astfel de ape nu se face abluțiunea sau îmbăierea.

Apele naturale se împart în cinci grupe:

1. Apele care sunt curate și permise pentru curățenie sau spălare:

Acestea sunt apele nefolosite sau nedenaturate, ale căror culoare, gust și miros nu s-au deteriorat. Cu aceste ape se poate face orice fel de curățenie, se poate face abluțiunea, îmbăierea sau se pot folosi la prepararea mâncării sau pentru băut.

¹ Sura Al-Baqara, 2/222

² Meșariku'l-Envar, vol. 2, pag. 107.

2. Apele care, deși sunt curate și se pot folosi pentru curățenie, nu sunt permise:

Aceste ape sunt apele rămase de la animale domestice precum pisica, găina sau păsări prădătoare precum șoimul sau vulturul. În situația existenței apei curate nu este recomandată folosirea acestor ape la abluțiune, îmbăiere, la prepararea mâncării sau pentru băut. Dacă nu există apă curată, atunci pot fi folosite și acestea.

3. Apele care, deși sunt curate, nu se folosesc pentru a spăla sau curăța altceva:

Acestea sunt apele care s-au folosit pentru abluțiune sau îmbăiere. Cu astfel de ape nu se poate realiza din nou abluțiunea sau îmbăierea.

4. Apele care nu sunt curate:

Acestea sunt apele stătătoare și cele murdare. Apele rămase de la porc, câine sau animale prădătoare nu sunt curate și nu se pot folosi pentru curățenie.

5. Ape nesigure:

Acestea sunt apele rămase de la măgari sau câini adulți. Cu aceste ape se pot spăla anumite murdării. Nu se face abluțiunea sau îmbăierea cu astfel de apă dacă există apă curată. Dacă nu avem altfel de apă atunci facem abluțiunea sau îmbăierea cu această apă după care facem *teyemmum* (abluțiunea cu pământ). Deoarece nu suntem siguri dacă apa prezentă este sau nu curată.

BENEFICIILE ABLUȚIUNII

Abluțiunea reprezintă curățarea prin spălare sau umezire, într-o anumită ordine, a anumitor organe. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus despre virtutea și beneficiile abluțiunii astfel:

“Când un musulman își spală mâinile în timpul abluțiunii, i se iartă păcatele făcute cu ele, când își spală fața i se iartă păcatele făcute cu ochii, când își umezește capul i se iartă păcatele făcute prin ascultare, iar când își spală picioarele i se iartă păcatele făcute prin mersul în locuri neadecvate.”³

“Celui care face abluțiunea corect și care spune : “Eşhedu enla ilahe illa Allahu vahdehu laşerike leh, we eşhedu enne Muhammeden abduhu we

3 Et-Tergib ve't-Terhib vol.1, pag. 155.

Rasuluh” i se vor deschide cele opt porți ale Raiului, iar el va intra prin care dorește.”⁴

Abluțiunea are foarte multe beneficii pentru sănătatea noastră. Un musulman care este în contact continuu cu mediul își va spăla des organele murdare prin facerea abluțiunii, ocrotindu-se astfel de multe boli provocate din cauza murdăriilor.

OBLIGAȚIILE ABLUȚIUNII (Farz)

Obligațiile abluțiunii sunt patru:

1. Spălarea feței, o dată.
2. Spălarea brațelor inclusiv coatele, o dată.
3. Umezirea unui sfert din cap,
4. Spălarea picioarelor până la gleznă, inclusiv călcâiele, o dată.

Dacă unul dintre aceste organe nu este spălat, abluțiunea nu este valabilă.

TRADIȚIILE ABLUȚIUNII (Sunnah)

1. Intenția (Niyet) pentru abluțiune.
2. Începerea abluțiunii cu Euzu-besmele.
3. Spălarea mâinilor până la încheieturi.
4. Spălarea dinților și gingiilor cu misvak, periuță sau cu degetul.
5. Spălarea organelor se face fără pauze, adică spălarea unui organ trebuie făcută înainte de uscarea celui spălat anterior.
6. Spălarea prin frecarea fiecărui organ în parte.
7. Luarea de trei ori apă în gură și golirea (scuiparea) acesteia de fiecare dată.
8. Clătirea gurii cu apă din abundență în zilele în care nu se postește.
9. Tragerea apei în nas, suflând apoi de fiecare dată cu ajutorul mâinii stângi (în zilele în care nu se postește se va trage apă multă în nas.)
10. Respectarea ordinii de mai sus la spălarea organelor specificate.
11. Spălarea de trei ori a fiecărui organ.

⁴ A.g.e., vol. 1, pag. 171.

12. Realizarea abluțiunii prin spălarea întâi a organelor din dreapta corpului.

13. Spălarea mâinilor și a picioarelor începând de la degete.

14. Cei cu barbă deasă trebuie să își petreacă degetele prin barbă.

15. Mișcarea inelelor.

16. Umezirea urechilor.

17. Umezirea cefei.

18. Umezirea capului în întregime.

19. Spălarea între degete.

COMPORTAMENTUL ADECVAT CU PRIVIRE LA ABLUȚIUNEA

1. Realizarea abluțiunii înainte de începerea timpului de rugăciune.

2. Întoarcerea cu fața către Kîbla în timp ce se face abluțiunea.

3. Realizarea abluțiunii într-un loc înalt.

4. Realizarea abluțiunii fără ajutor din partea altcuiva.

5. Să nu se vorbească în timpul abluțiunii dacă nu e necesar.

6. Folosirea apei fără a o risipi, dar nici atât de puțină încât să nu se umezească suficient organele.

7. Spunerea mărturiei (kelime-i şhadeh) cu fața către Kîbla după terminarea abluțiunii.

CUM SE FACE ABLUȚIUNEA (Abdestul)?

Întâi se suflecă mânecile până peste cot (dacă este cazul). Apoi dacă este posibil ne îndreptăm cu fața către kîbla. Cel care dorește să facă abluțiunea trebuie să intenționeze acest lucru din inimă și doar de dragul lui Allah, spunând: *"Intenționez să fac abluțiunea de dragul lui Allah"*. Apoi va spune: *"Euzu billahimineşşeytanirraĵim, bismillahirrahmanirrahim"*.

Apoi va spăla în ordine:

Mâinile până la încheieturi de trei ori și va mișca inelele (dacă este cazul) asigurându-se că s-a umezit degetul în întregime.

Apoi cu mâna dreaptă va lua de trei ori apă în gură și va clăti bine gura. Apoi tot cu mâna dreaptă va duce apă la nas, trăgând de trei ori apă în nas și suflându-l cu mâna stângă.

Apoi va spăla toată fața de trei ori (de la terminarea părului, până la lobul urechilor și până sub bărbie). După aceea va spăla întâi brațul drept inclusiv cotul de trei ori, apoi de trei ori brațul stâng inclusiv cotul.

Apoi se vor umezi mâinile iar cu mâna dreaptă (podul palmei și degete) se va umezii capul (partea dintre frunte și creștet). Apoi cu degetele arătătoare se va spăla interiorul urechilor, iar cu degetele mari se va spăla partea posterioară a urechilor. Apoi cu dosul celorlalte trei degete se va umezi ceafa.

În final se va spăla întâi piciorul drept apoi piciorul stâng, inclusiv călcâiele. Când spălăm picioarele, ne vom spăla și între degete începând de la degetul mic până la degetul mare al piciorului drept, iar la piciorul stâng vom începe de la degetul mare continuând până la degetul mic. Este important să ne spălăm bine între degetele de la picioare.

După terminarea abluțiunii se va spune cu fața către kîbla, Kelime-i Şhadeh (mărturia). Abluțiunea va fi completă doar prin respectarea obligațiilor, tradițiilor și a comportamentului adecvat al acesteia. Există anumite rugăciuni care se pot spune în timpul abluțiunii.⁵ Este bine dacă le spunem. Abluțiunea este considerată completă chiar dacă nu spunem aceste rugăciuni.⁶

CE NU ESTE RECOMANDAT LA REALIZAREA ABLUȚIUNII (Mekruh)?

Ce este considerat mekruh în timpul îndeplinirii abluțiunii?:

1. Folosirea apei mai mult decât este necesar.
2. Folosirea apei mai puțin decât este necesar.
3. Stropirea cu apă a feței sau a celorlalte organe.
4. A vorbi în timpul abluțiunii dacă nu este necesar.

⁵ Aceste rugăciuni se află la sfârșitul acestei cărți.

⁶ Explicarea abluțiunii cu ilustrații a fost poziționată la sfârșitul cărții, vezi pagina corespunzătoare.

5. Facerea abluțiunii într-un loc murdar.

Persoana care face abluțiunea trebuie să se ferească de aceste situații.

SITUAȚIILE CARE ANULEAZĂ ABLUȚIUNEA

Abluțiunea se anulează în următoarele situații:

1. In cazul sângerării, a curgerii puroiului sau a altor secreții din oricare parte a corpului.

2. Vomitarea abundentă.

3. In cazul scuipării cu sânge, când cantitatea de sânge este egală sau depășește jumătate din întreaga cantitate de salivă.

4. Urinarea, excretarea sau flatulația.

5. Leșinul sau starea de ebrietate.

6. Râsul în timpul rugăciunii (cele cinci rugăciuni zilnice). Râsul în afara rugăciunii nu anulează abluțiunea.

7. Dormitul.

CE NU SE FACE FĂRĂ ABLUȚIUNE?

a) Rugăciunile zilnice (salah/namaz)

b) Nu se atinge Coranul cel Sfânt.

c) Nu se face prosternarea de citire sau recitare a versetelor Coranice.

d) Nu se face înconjurul la Ka'baa (Este obligatorie abluțiunea pentru a face înconjurul Ka'baa-ului).

UMEZIREA CIORAPILOR (MESTULUI - ciorap confecționat din piele sau lână)

Dacă, după realizarea abluțiunii, s-au încălțat ciorapii speciali (mest), pentru reîmprospătarea acestora este suficient a se umezi ciorapii, nemaifiind nevoie descălțarea lor pentru spălarea picioarelor. Această este o ușurință a religiei pentru cei credincioși.

Cei care nu se află în timpul unei călătorii pot reînnoi abluțiunea timp de 24 de ore prin umezirea ciorapilor speciali. După aceste 24 de ore credinciosul este obligat să realizeze abluțiunea normal, spălându-și

inclusiv picioarele. Pentru cei călători acest interval este de trei zile și trei nopți adică 72 de ore.

Umezirea ciorapilor (mestului) se face astfel:

Așa cum am explicat mai sus, întâi se va face abluțiune normal iar când urmează spălarea picioarelor, se va umezi întâi mâna dreaptă, iar cu trei degete (deschise), se va umezi o dată partea superioară a piciorului drept, începând de la vârful piciorului până la gleznă. Apoi se va uda mâna stângă și se va face la fel cu piciorul stâng. Nu se va umezi talpa piciorului.

Condițiile necesare pentru ca umezirea să fie valabilă;

Pentru ca umezirea ciorapilor să fie valabilă trebuie să se respecte următoarele condiții:

1. Ciorapii (mest) trebuie să fie încălțați după realizarea abluțiunii normale (inclusiv spălarea picioarelor).
2. Ciorapii (mest) trebuie să acopere piciorul cu tot cu călcâi, inclusiv glezna. Dacă sunt mai scurți de atât nu se poate face mesh - umezirea.
3. Ciorapii (mest) trebuie să fie rezistenți la mersul pe jos, până la doisprezece mii de pași sau mai mult.
4. Ciorapii nu trebuie să fie rupți, deșirați sau găuriți mai mult decât de trei ori mărimea diametrului degetului mic de la picior.
5. Ciorapii trebuie să fie îndeajuns de groși încât să poată stea drepti precum o gheată și atunci când nu sunt încălțați.
6. Ciorapii trebuie să fie impermeabili, fără să absoarbă apa încât să se ude picioarele.
7. Cel care încălță ciorapii (mest) trebuie să aibă din laba piciorului măcar de trei ori grosimea degetului mic de la mână.

Dacă nu mai are laba piciorului cel puțin cât trei degete atunci nu poate face umezirea-mesh, ci trebuie să își spele piciorul. Chiar dacă un picior este întreg și unul nu, trebuie să își spele ambele picioare, umezirea-mesh nu este permisă în acest caz.

Situațiile care anulează abluțiunea făcută umezind ciorapii (mest):

1. Tot ceea ce anulează abluțiunea.

De aceea, când se reface abluțiunea, este necesară umezirea ciorapiilor (mest).

2. Descălțarea unuia sau a ambilor ciorapi speciali.

În cazul acesta cel care și-a scos ciorapul (mestul) nu va relua abluțiunea (dacă aceasta nu a fost anulată, evident), ci își va spăla doar ambele picioare, chiar dacă a fost descălțat un singur ciorap. Dacă abluțiunea a fost anulată, atunci va fi obligat să o realizeze normal, spălându-și inclusiv picioarele.

3. Dacă se sfârșește termenul mestului.

La expirarea termenului, dacă persoana are abluțiunea încă valabilă, va scoate ciorapii și își va spăla doar picioarele. Dacă nu are abluțiunea făcută, atunci o va face apoi își va spăla și picioarele.

UMEZIREA BANDAJULUI (PANSAMENTULUI)

Cel care are un bandaj din cauza unei fracturi sau a unei răni, când va dori să facă abluțiunea sau îmbăierea, își va scoate bandajul pentru a spăla locul respectiv. Dacă spălarea locului rănit este dăunătoare, atunci nu mai este nevoie să desfacă bandajul. În cazul acesta se va uda mâna, apoi se va umezi bandajul o dată.

Dacă locul rănit nu este bandajat ci doar uns cu medicament, iar spălarea nu este dăunătoare, atunci se va spăla turnând apă peste locul rănit, dar dacă spălarea dăunează, atunci nu se mai spală ci doar se umezește. Dacă și umezirea dăunează, atunci se va evita și aceasta.

ÎMBĂIEREA (GUSL)

Spălarea din cap până în picioare, fără a lăsa nici un loc uscat, se numește îmbăiere (gusl) sau abluțiunea mare.

În ce condiții este necesară îmbăierea (abluțiunea mare):

1. Starea de impuritate majoră (Junup/Janabet):

- a) Dacă cei trecuți de pubertate întrețin relații sexuale.
- b) Dacă bărbații sau femeile ejaculează în somn sau în trezie.

2. La terminarea perioadei menstruale a fetelor/femeilor.

3. La terminarea lăuziei.

Persoana care se află într-una din aceste situații este obligată să facă abluțiunea mare (gusl). Dacă nu o va face, atunci nu va putea:

- a) Să facă rugăciunile zilnice (Salah/Namaz).
- b) Să citească Coran.
- c) Să pună mâna pe Coran.
- d) Să facă înconjurul la Ka'baa.
- e) Iar dacă nu este absolut necesar, nu va putea intra în Moschee.

Totodată femeile care sunt în perioada menstruației sau a lăuziei nu vor posti.

Chiar dacă nu ne aflăm în niciuna din situațiile enumerate mai sus, în zilele de vineri și de sărbătoare (bayram) este bine să facem abluțiunea mare (gusl), conform tradiției profetului (Pacea fie asupra sa!)

OBLIGAȚIILE ABLUȚIUNII MARI

Abluțiunea mare are trei obligații (farz):

1. Să luăm apă în gură și să clătim bine gura făcând gargară.
2. Să tragem apă în nas și să spălăm bine nasul.
3. Să ne spălăm tot corpul inclusiv capul (asigurându-ne că nu rămâne nici un loc uscat, nici cât un vârful de ac).

TRADIȚIILE (Sunnah) ABLUȚIUNII MARI

Tradițiile abluțiunii mari sunt următoarele:

1. Să începem cu Bismele.
2. Să spunem intenția.
3. Dacă avem impurități pe corp, întâi le vom îndepărta pe acestea.
4. Spălarea zonei intime.
5. Luarea abluțiunii minore înainte de îmbăiere.
6. După abluțiunea mică, întâi vom vărsa de trei ori apă pe cap, apoi de trei ori pe umărul drept, iar în final vom vărsa apă de trei ori pe umărul stâng și de fiecare dată când vărsăm apă ne asigurăm ca am spălat tot corpul.
7. Frecarea corpului în timp ce vărsăm apă.

8. Dacă în locul unde se face îmbăierea se adună apă, picioarele se vor spăla la urmă.

CUM SE FACE ABLUȚIUNEA MARE?

Persoana care dorește să facă Gusl (abluțiunea mare) spune întâi Besmele și își face intenția. După ce își spală mâinile până la încheieturi, va spăla zona intimă (partea dintre buric și genunchi).

Apoi își va clăti mâinile după care, cu mâna dreaptă va lua de trei ori apă în gură și de fiecare dată își va clăti bine gura făcând gargară. Dacă postește va avea grijă să nu înghită apă, apoi tot cu mâna dreaptă va trage de trei ori apă în nas, curățându-l și suflându-l cu mâna stângă.

Apoi va face abluțiunea mică așa cum am explicat mai sus. După ce termină abluțiunea va vărsa întâi de trei ori apă pe cap, apoi de trei ori pe umărul drept și de trei ori pe umărul stâng. La fiecare vărsare de apă va freca cu mâna tot corpul atât cât se poate. Va spăla corpul de trei ori asigurându-se că nu rămâne niciun loc uscat, nici măcar cât un vârf de ac.

În timpul îmbăierii se spală bine ombilicul, urechile în interior și exterior, găurile de la cercei, mustața, barba și rădăcina părului. În timpul abluțiunii mari nu se citește nicio rugăciune, nu este necesară acoperirea corpului sau întoarcerea cu fața către Kîbla și nici nu se vorbește (dacă nu este necesar). Aceasta este abluțiunea făcută conform obligațiilor și tradiției profetului.

Cel care trebuie să facă abluțiunea mare (gusl), dacă ia de trei ori apă în gură și în nas și le clătește bine, apoi se scaldă într-o apă curgătoare, în mare/ocean sau într-un bazin mare, spălându-și tot corpul, abluțiunea se consideră valabilă.

SITUAȚIA CELOR AFLAȚI ÎN CAUZE SPECIALE

Dacă una din situațiile care anulează abluțiunea continuă până la expirarea unei perioade de rugăciune, această situație se numește *Ozr (scuză)*, iar cel care are o astfel de scuză se numește *“persoană scutită”*.

Dacă o persoană are sângerări nazale sau de orice fel datorite unei boli/răni, sau orice fel de scurgeri (picături de urină, sau secreții) va aștepta până se oprește sângerare/scurgerea, apoi va face abluțiunea și rugăciunea în intervalul timpului de rugăciune.

Dacă în tot acest interval al rugăciunii sângerarea sau scurgerea nu se oprește, măcar cât să se facă abluțiunea și rugăciunea, atunci este considerată *“persoană scutită”*.

Persoana aflată în această situație va face abluțiune la începerea timpului de rugăciune, deși sângerarea sau scurgerea continuă, apoi își va face rugăciunea. Dacă în afară de scuza respectivă nu intervine o altă situație care anulează abluțiunea, atunci persoana respectivă poate face în decursul unui interval de rugăciune câte rugăciuni (namazuri) dorește (adică poate face cu aceeași abluțiune și rugăciuni de recuperare sau rugăciuni voluntare).

Abluțiunea persoanei scutite se va anula odată cu expirarea intervalului de rugăciune (namaz vakti), iar în cazul în care scuza continuă, abluțiunea va fi reînnoită la începutul fiecărui interval de rugăciune.

Aceasta este o ușurință asigurată de religie persoanei scutite.

SITUAȚIILE SPECIALE ALE FEMEILOR

Situațiile speciale ale femeilor sunt trei:

1. Menstruația:

Fetele care ajung la vârsta pubertății întâmpină această situație specială. Aceasta se numește *menstruație*. Menstruația apare ciclic și de obicei durează până în jurul vârstei de cincizeci și cinci de ani. Menopauza poate apărea la unele femei și mai devreme de aceasta vârstă.

Ciclul menstrual este diferit la fiecare femeie, acesta putând dura minim trei zile și maxim zece zile. Sângerarea în aceste zile nu trebuie să fie neapărat continuă. Chiar dacă sângerarea are intermitențe în decursul celor trei până la zece zile de menstruație și acestea sunt considerate parte din aceasta. Deoarece în această perioadă unele lucruri sunt haram (interzise), fiecare femeie trebuie să își monitorizeze menstruația și să țină cont de aceste interdicții.

Femeile aflate în perioada menstruației:

1. Nu fac rugăciunile (namaz).
2. Nu postesc.
3. Nu citesc Coran.
4. Nu ating Coranul cel Sfânt.

5. Nu fac înconjurul la Ka'baa.
6. Nu intră în moschee.
7. Nu întrețin relații sexuale cu soțul.

Când se termină perioada menstruației, îmbăierea (gusl) este obligatorie. Rugăciunile nerealizate în perioada menstruației nu trebuiesc compensate, aceasta fiind o binecuvântare a lui Allah. Zilele nepostite în luna Ramadan vor fi recuperate într-o altă perioadă a anului.

2. Lăuzia:

Situația specială a unei femei care a dat naștere unui copil se numește „lăuzie”.

Lăuzia începe odată cu nașterea copilului și durează cel mult patruzeci de zile. Minimul nu se știe exact. Dar se poate termina și înainte de patruzeci de zile. După terminarea lăuziei femeile vor face abluțiunea mare (gusl) și vor continua să își facă rugăciunile. Fără să mai aștepte să treacă patruzeci de zile. Chiar dacă sângerarea se oprește din când în când până la finalizarea totală, acele zile sunt considerate perioadă de lăuzie.

Ceea ce este interzis în perioada menstruației este interzis și în perioada lăuziei.

La terminarea lăuziei este obligatorie îmbăierea (gusl). Rugăciunile (namazurile) neîndeplinite în această perioadă nu se vor compensa, dar zilele de post, da.

3. Sângerarea din cauza unei boli (Istihaza):

Dacă femeia are o sângerare care durează mai puțin de trei zile, atunci nu este considerată menstruație ci o situație specială (o boală, infecție, etc). Menstruația care durează mai mult de zece zile, lăuzia care durează mai mult de patruzeci de zile sau sângerările din timpul sarcinii, sunt la fel ca situația menționată mai sus. Aceste situații speciale se numesc „istihaza”.

Femeile aflate în această situație își fac rugăciunile și postesc. Deoarece aceste situații nu sunt ca menstruația sau lăuzia, ci sunt ca sângerările nazale.

ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT (TEYEMMUM)

Teyemmum este abluțiunea cu pământ și se realizează prin rostirea intenției, lovirea în prealabil a palmelor de pământ curat sau ceva asemănător și apoi ștergerea feței și a brațelor. În lipsa apei pentru abluțiune sau îmbăiere (gusl) se poate face teyemmum.

OBLIGAȚIILE ABLUȚIUNII CU PĂMÂNT

Obligațiile abluțiunii cu pământ sunt două:

1. Intenția.
2. Lovirea de două ori a mâinilor de pământ curat sau ceva asemănător; după prima lovire se va atinge fața, iar după a doua lovire se vor atinge brațele.

TRADIȚIILE ABLUȚIUNII CU PĂMÂNT

1. Începerea abluțiunii cu Bismele.
2. Respectarea ordinii.
3. Îndeplinirea cerințelor consecutiv.
4. După lovirea pământului, întinderea mâinilor înainte.
5. Apoi retragerea mâinilor.
6. Despărțirea degetelor în timpul lovirii.
7. Scuturarea mâinilor lovindu-le una de cealaltă după ridicarea mâinilor de la pământ, dacă sunt prea prăfuite.

CUM SE FACE ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT?

Întâi se suflecă mânecile până peste cot (dacă este cazul). Se face intenția în funcție de ce fel de abluțiune este. Se lovesc o dată mâinile cu degetele deschise de pământ curat sau de ceva asemănător. Dacă mâinile sunt prea prăfuite se vor lovi ușor una de cealaltă ținând palmele în jos.

Apoi cu palmele se va atinge o dată fața.

Din nou se vor lovi mâinile de pământ, apoi cu mâna stângă se va atinge brațul drept până peste cot, iar cu mâna dreaptă se va atinge brațul stâng până peste cot.

CUM SE ANULEAZĂ ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT

1. Tot ceea ce anulează abluțiunea, anulează și teyemmumul.
2. Dacă se găsește apă pentru abluțiune sau îmbăiere și se poate face acest lucru, abluțiunea cu pământ nu mai este valabilă.
3. Persoana care a fost nevoită să facă abluțiunea cu pământ din cauză unei scuze (răni sau boli) ce nu permite spălarea cu apă, după vindecarea sau dispariția ”scuzei”, abluțiunea cu pământ nu va mai fi valabilă.

ÎN CE CAZURI SE FACE ABLUȚIUNEA CU PĂMÂNT?

1. În cazul în care nu se găsește apă curată îndeajuns pentru abluțiunea mică sau mare.
2. În cazurile în care nu este posibilă utilizarea apei, deși apa există.
3. În cazul în care corpul este rănit în majoritate sau totalitate și nu se poate folosi apa.

Teyemmumul este o facilitate oferită de Allah Atotputernicul profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și musulmanilor în general pentru a facilita respectarea prevederilor religiei.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Curățenie este porunca Islamului.

Curățenia este unul din subiectele căruia Islamul îi acordă o mare importanță.

Curățenia este de patru feluri:

1. Curățarea corpului de orice fel de murdărie.
2. Curățarea organelor de păcate.
3. Curățarea inimii de gânduri și obiceiuri rele.
4. Curățarea sufletului de orice, în afară de Allah (La acest grad pot ajunge doar profeții sau cei pioși).⁷

Deși religia acordă o mare importanță curățeniei materiale, mai presus de toate este curățenia sufletească.

⁷ Gazali, *Îhya*, vol.1, pag. 8

Musulmanul este persoana care își curăță exteriorul de murdărie și își purifică interiorul de gânduri și sentimente rele.

Cel care câștigă iubirea lui Allah și încrederea oamenilor este cel curat în interior și în exterior. Societatea formată din oameni cu inimi bune este o societate pașnică, unde domnește iubirea de semenii.

Frumusețea sufletului care face omul om este reprezentată prin curățarea inimii. Curățarea inimii este cheia tuturor binefacerilor. Cel care are un aspect fizic curat, dar are gânduri rele, nu este de încredere, ci înșelător. Acesta este un comportament nepotrivit omului. Credinciosul adevărat este cel care stă departe de un astfel de comportament rău.

Curățenia mediului:

Curățenia nu reprezintă doar curățenia corpului, ci și a hainelor și a sufletului. În Islam curățenia reprezintă mult mai mult. De aceea trebuie să vorbim separat și despre curățenia mediului. Deoarece curățenia mediului este o problemă care ne privește nu numai pe noi, ci și pe ceilalți. Poluarea mediului reprezintă deranjarea și rănirea celorlalți oameni. Musulmanul este cel care nu face rău celorlalți oameni și nici celorlalte viețuitoare.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a specificat că trebuie curățat și împrejurul casei, spunând: *“Curățați-vă curțile.”*⁸

Poluarea mediului este un lucru foarte urât care nu i se potrivește musulmanului.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus: *“Feriți-vă de a fi dintre cei blestemați.”*

După care companionii au întrebat:

— O, profet al lui Allah, cine sunt aceștia? Profetul a spus:

— *“Cei care murdăresc drumurile și locurile umbroase.”*

Murdărirea drumurilor și a locurilor de odihnă a celorlalți oameni și deranjarea acestora nu corespunde moralității Islamului.

Musulmanul nu face lucruri care îi deranjează pe ceilalți oameni, nu ar trebui să facă. Ci trebuie să aibă grijă ca drumurile pe care trecem de

⁸ Tirmizi, Edeb.

⁹ Riyazu's-Sâlihîn, vol.3, pag.282

zi cu zi, spațiile publice, parcurile, grădinile și locurile de plimbare să fie curate și întreținute cu grijă.

Profetul ne arată cât de mare importanță acorda curățeniei, interzicând urinarea în apele stătătoare, ba chiar personal a luat o piatră și a curățat scuipatul de pe peretele locului de rugăciune.

Cum ar putea un musulman să deranjeze oamenii poluând mediul înconjurător, în timp ce profetul nu le-a permis nici măcar să scuie pe jos? Cum se poate comporta într-un mod care provoacă rău altora?

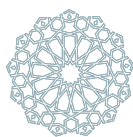
Profetul a poruncit ca: *“Cel care a mâncat ceapă sau usturoi să stea de parte de noi și de locul de rugăciune”*.¹⁰ De fapt ceapa și usturoiul sunt alimente permise de Islam. Totuși, respirația urât mirositoare a celor care le mănâncă, îi deranjează pe ceilalți oameni. De aceea înainte de a merge la moschee nu ar trebui să se mănânce ceapă sau usturoi, dar dacă s-a mâncat, atunci pentru a nu-i deranja pe ceilalți oameni, se va păstra distanța față de ei până când mirosul va dispărea.

Allah Preamărețul relatează în Coranul cel Sfânt că îi iubește pe cei care țin cont de curățenie. Atunci să fim curați, să păstrăm curățenia mediului și astfel să fim dintre cei iubiți de Allah. Și oamenilor le plac persoanele curate. În loc să câștigăm ura celorlalți prin poluarea mediului, mai bine muncim să le câștigăm iubirea păstrând curățenia.

10 Buhari, Bab-u bed'il-Ezan

UNITATEA IV

RUGĂCIUNEA (NAMAZ) (I)

Subiecte:

- Importanța rugăciunii. Cine are obligația de a face rugăciunea (namaz)?
- Timpul rugăciunii și orele la care nu este indicată rugăciunea
- Feluri de rugăciune
- Obligațiile (farz), necesitățile (wajib) și tradițiile (sunnah) rugăciunii
- Acțiunile care anulează rugăciunea și acțiunile nerecomandate în timpul rugăciunii
- Cele cinci rugăciuni zilnice
- Cum se face Rugăciunea din Zorii Zilei (Sabah)?
- Cum se face Rugăciunea de la Amiază (Öğlen)?
- Cum se face Rugăciunea de După-Amiază (İkindi)?
- Cum se face Rugăciunea de Seară (Akşam)?
- Cum se face Rugăciunea de Noapte (Yatsı)?
- Cum se face Rugăciunea Vitri?
- Ce se recită după terminarea rugăciunii?

IMPORTANȚA RUGĂCIUNII

A doua îndatorire a Islamului este Rugăciunea (namaz/salah). Prima îndatorire a oamenilor este de a crede în existența și unicitatea lui Allah

și în profeția profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Apoi cea mai importantă îndatorire este îndeplinirea celor cinci rugăciuni zilnice. Rugăciunea de cinci ori pe zi a devenit obligatorie cu un an jumate înainte de emigrație, în noaptea când a avut loc minunea Miraj (înălțarea profetului în ceruri).

Rugăciunea este ritualul care curăță sufletul, luminează inima și înalță omul în fața lui Allah. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a specificat că rugăciunea este un ritual al religiei foarte important, spunând astfel: *“Rugăciunea este stâlpul credinței.”*¹ Rugăciunea este o lumină care ne ajută să ne curățăm trupul și sufletul. Astfel musulmanul se va lepăda de murdării devenind demn de a intra în Rai.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus, legat de acest subiect, astfel:

“Dacă unul din voi găsește în fața casei un râu și se spăla de cinci ori pe zi în acel râu, va mai rămâne murdărie pe el?”

Cei care îl ascultau au răspuns:

“Nu va mai rămâne nicio urmă de murdărie, o profet al lui Allah!”

Profetul a spus:

*“Cele cinci rugăciuni zilnice seamănă cu acest râu, Allah prin rugăciune (namaz) șterge păcatele celui care o face”*².

Rugăciunea asigură frica de Allah în inimi, ocrotind omul de păcate. Acest adevăr a fost specificat în Coranul cel Sfânt astfel:

*“Recită ceea ce ți s-a revelat din Carte și împlinește rugăciunea. Rugăciunea împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit.”*³

Cel care își face Rugăciunea își va întări credința și va scăpa de păcate, câștigând binecuvântarea lui Allah. I se va deschide calea luminată către Rai. Așa cum musulmanul este obligat să facă rugăciunea, are și obligația de a-și învăța copiii să o facă. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus așa: *“Porunciți-le rugăciunea copiilor voștri când ajung la vârsta de șapte ani.”*⁴

1 Keşfu'l-Hafa, vol. 2, pag. 31

2 Buhari, vol. 2, pag. 475

3 Sura Al-Ankabut, 29/45.

4 Keşfu'l-Hafa, vol. 2, pag. 203

Dacă părinții își învață copiii la vârsta de șapte ani să facă rugăciunea, când vor ajunge la vârsta pubertății vor fi deja familiarizați cu aceasta.

Rugăciunea nu se înstrăinează

Cele cinci timpuri sunt în zorii zilei, la amiază, după amiază, seara și noaptea.

Fă-ți rugăciunea, curăță-te de toate murdăriile interioare

Căci interiorul celor ce fac rugăciunea se umple de lumină,

Iar celui ce nu o face i se va stinge strălucirea feței

Rugăciunea înseamnă prezentarea în fața lui Allah,

Dialogul cu Allah, ajungerea la lumina Sa;

Curăță-te prin abluțiune, fi curat de cu vreme,

Necesară fiind obișnuirea curățeniei din copilărie.

M. Şerafettin Yalrkaya

CINE ARE OBLIGAȚIA DE A FACE RUGĂCIUNEA?

Pentru ca rugăciunea să fie obligatorie persoanele trebuie să îndeplinească trei cerințe:

1. Să fie Musulman.
2. Să fi ajuns la vârsta pubertății.
3. Să fie cu judecată (rațiune).

ORELE DE RUGĂCIUNE

Există cinci rugăciuni zilnice. Acestea sunt: Rugăciunea din Zorii Zilei, de la Amiază, de După Amiază, de Seară și cea de Noapte. Aceste rugăciuni au un anumit interval de timp. Este obligatoriu ca fiecare rugăciune să se facă la timpul potrivit. Așa cum nu este permisă îndeplinirea rugăciunii înainte de timpul stabilit, la fel întârzierea acesteia fără motiv, după timpul stabilit, se consideră un păcat mare. În Coran acest subiect se regăsește astfel:

“CĂCI RUGĂCIUNEA ESTE ORÂNDUITĂ PENTRU

DREPTCREDINCIOȘI LA TIMPURI HOTĂRÂTE.⁵

Timpul Rugăciunii din Zorii Zilei: începe odată cu ivirea zorilor și continuă până la răsăritul soarelui.

Timpul Rugăciunii de la Amiază: începe când soarele a trecut de zenit și umbra omului este egală în lungime cu înălțimea lui și continuă până când umbra crește o dată sau de două ori mai mult decât înălțimea sa.

Timpul Rugăciunii de După Amiază: începe o dată cu terminarea Rugăciunii de la Amiază și continuă până la apusul soarelui.

Timpul Rugăciunii de Seară: începe o dată cu apusul soarelui și continuă până când roșeața cerului sau albeața ce urmează dispare în totalitate.

Timpul Rugăciunii de Noapte: începe o dată cu terminarea timpului Rugăciunii de Seară și continuă până la începerea Rugăciunii din Zorii Zilei.

Timpul Rugăciunii Vitr: este la fel ca cel al Rugăciunii de Noapte. Dar Rugăciunea Vitr se face după Rugăciunea de Noapte.

Timpul Rugăciunii Juma (Rugăciunea Zilei de Vineri): este la fel ca timpul Rugăciunii de la Amiază.

Timpul Rugăciunii Terawih: este la fel ca timpul Rugăciunii de Noapte.

Timpul Rugăciunii de Sărbătoare: începe aproximativ cu 50 de minute după răsăritul soarelui și continuă până când soarele ajunge la zenit.

ORELE LA CARE NU ESTE INDICATĂ RUGĂCIUNEA

În anumite perioade ale zilei nu se face nici un fel de rugăciune. Orele la care nu este indicată rugăciunea:

1. În timp ce răsare soarele.
2. Atunci când soarele este la zenit.
3. În timp ce apune soarele.

5 Sura An-Nisa, 4/103

Doar Rugăciunea de După Amiază (unitățile obligatorii) se poate face în timp ce soarele mai are puțin și apune.

TIPURI DE RUGĂCIUNE

Rugăciunile sunt de trei feluri:

1. Rugăciunile obligatorii- Farz
2. Rugăciunile necesare- Wajib
3. Rugăciunile voluntare- Nafle

A) RUGĂCIUNILE OBLIGATORII- FARZ

Acestea sunt cele cinci Rugăciuni zilnice, Rugăciunea Juma (Giuma/ Vineri) și Rugăciunea funerară.

Cele cinci rugăciuni zilnice

1. *RUGĂCIUNEA DIN ZORII ZILEI: Are 4 unități (Rak'ah/Rek'at)*
2 unități Sunnah.

2 unități Obligatorii (Farz)

2. *RUGĂCIUNEA DE LA AMIAZĂ: Are 10 unități.*

4 unități Sunnah de început

4 unități Obligatorii (Farz)

2 unități Sunnah de sfârșit

3. *RUGĂCIUNEA DE DUPĂ AMIAZĂ: Are 8 unități.*

4 unități Sunnah

4 unități Obligatorii (Farz)

4. *RUGĂCIUNEA DE SEARĂ: Are 5 unități.*

3 unități Obligatorii (Farz)

2 unități Sunnah

5. *RUGĂCIUNEA DE NOAPTE: Are 10 unități.*

4 unități Sunnah de început

4 unități Obligatorii (Farz)

2 unități Sunnah de sfârșit

Alte rugăciuni obligatorii în afară de cele cinci zilnice:

1. *RUGĂCIUNEA JUMA (GIUMA) : Are 10 unități.*

4 unități Sunnah de început

2 unități Obligatorii (Farz)

4 unități Sunnah de sfârșit

2. *RUGĂCIUNEA FUNERARĂ: Este o rugăciune obligatorie cu caracter social.*

B) RUGĂCIUNILE NECESARE - WAJIB

1. *Rugăciunea Vitr: Are 3 unități.*

2. *Rugăciunea de Sărbătoare a Ramadanului (Ramazan Bayram Namazı) : Are 2 unități.*

3. *Rugăciunea de Sărbătoare a Sacrificiului (Kurban Bayram Namazı) : Are 2 unități.*

C) RUGĂCIUNILE VOLUNTARE- NAFILE

Rugăciunile făcute în afara celor farz sau wajib se numesc "rugăciuni voluntare".

Rugăciunile voluntare sunt de două feluri:

1. Rugăciunile voluntare efectuate în conformitate cu cele obligatorii.

Acestea sunt unitățile numite sunnah care se fac înainte sau după unitățile farz și rugăciunea Terawih care se face în nopțile lunii Ramadan, fiind o tradiție continuă.

2. Rugăciunile voluntare efectuate independent de cele obligatorii.

Acestea sunt numite și mustahab sau mendub. Acestea sunt rugăciunile efectuate în anumite perioade cu intenția de a câștiga fapte bune.

Unele dintre ele sunt următoarele:

a) *Rugăciunea Duha:* Este Rugăciunea formată din minim două unități și maxim doisprezece unități, care se poate îndeplini după răsăritul soarelui, mai exact după terminarea timpului nerecomandat pentru rugăciuni.

b) *Rugăciunea Tehejjud:* Se face după miezul nopții, minim două unități, maxim opt unități.

c) *Tahiyyetu'l-Mesjid* (Rugăciunea de vizitare a unei moschei): Este rugăciunea care se face din două unități (dacă nu este perioada nerecomandată pentru rugăciuni) atunci când vizităm o moschee.

OBLIGAȚIILE RUGĂCIUNII- FARZ

Obligațiile (prevederile) rugăciunii sunt 12 dintre care șase trebuie îndeplinite înainte de rugăciuni, acestea numindu-se "*condițiile rugăciunii*". Iar șase în timpul rugăciunii. Acestea numindu-se "*regulile rugăciunii*".

Pentru ca rugăciunea să fie valabilă trebuie respectate toate cele doisprezece obligații.

Condițiile Rugăciunii:

1. *Hadesten Taharet* (Curățenia spirituală): Pentru a îndepărta o murdărie spirituală trebuie să facem abluțiunea sau dacă este cazul îmbăierea.

2. *Necasetten Taharet* (Curățenia fizică): Persoana care urmează să facă rugăciunea trebuie să își curețe corpul, hainele și locul de rugăciune, dacă se află vreo murdărie.

3. *Setr-i Awret* (Acoperirea corpului): Persoana care urmează să facă rugăciunea trebuie să își acopere anumite părți ale corpului.

La bărbați: Partea dintre buric și genunchi (inclusiv genunchii).

La femei: În afară de față și mâini tot corpul trebuie acoperit.

4. *İstikbal-i Kible:* Îndreptarea către Kîbla pentru a face rugăciunea. Kîbla înseamnă orientarea către Ka'ba care se află în orașul Meca, fiind prima clădire de pe pământ construită cu scop de închinare lui Allah. Ka'ba a fost construită de Profetul Ibrahim (Avram) și fiul său Ismail.

5. *Vakit:* Îndeplinirea rugăciunilor la timpul stabilit. Nu este permisă efectuarea rugăciunii în afara timpului stabilit.

6. *Intenția:* Să știm ce rugăciune urmează să efectuăm și să ne dorim din suflet efectuarea sa. Rostirea intenției aparține de tradiție adică este sunnah.

Regulile Rugăciunii:

1. *İftitah tekbiri:* Luarea Takbirului la începutul rugăciunii.

2. *Kîyam*: Statul drept în picioare în timpul rugăciunii.
3. *Kîraat*: Recitarea versetelor din Coran stând drept în picioare.
4. *Ruku*: Plecăciunea cu mâinile pe genunchi în timpul rugăciunii.
5. *Sujud (Sejde)*: Prosternarea în timpul rugăciunii, atingând podeaua cu mâinile, fața, genunchii și picioarele.
6. *Kade-i ahire*: Așezarea finală la sfârșitul rugăciunii unde se stă minim cât durează să citim Ettehiyyatu.

NECESITĂȚILE RUGĂCIUNII- WAJIB

1. Începerea rugăciunii spunând Allah-u Ekber.
2. Se va recita sura Fatiha la primele două unități ale rugăciunilor obligatorii și la fiecare unitate a unei rugăciuni voluntare.
3. După sura Fatiha se va recita o altă sura sau câteva versete din Coran la primele două unități a fiecărui rugăciune obligatorii și la fiecare unitate a rugăciunii Vitr sau a unei rugăciuni voluntare.
4. Sura Fatiha se recită înaintea oricăror altor sura.
5. Atingerea podelei cu fruntea și nasul în timpul prosternării.
6. La rugăciunile cu trei sau patru unități, după două unități se face prima așezare.
7. Recitarea rugăciunii Ettehiyyatu la prima și ultima așezare.
8. Atunci când se face rugăciunea cu comunitatea (în congregație), la Rugăciunea din Zorii Zilei, Juma (Giuma), de Sărbătoare, Terawih și Vitr la fiecare unitate imamul va recita Fatiha și o sura cu voce tare, iar la Rugăciunea de Seara și cea de Noapte doar la primele două unități va recita cu voce tare Fatiha și Sura, iar la Rugăciunea de la Amiază și cea de După Amiază le va recita în șoaptă.
9. Cei care fac namazul în congregație îndrumați de Imam nu vor recita Fatiha și nici sura care se citește după Fatiha.
10. Recitarea rugăciunilor Kunut după al doilea Takbir în timpul Rugăciunii Vitr.
11. Takbirurile luate în plus la Rugăciunea de Sărbătoare.
12. Tādili erkan - Respectarea ficărei acțiuni în timpul rugăciunii, de exemplu: să stăm drepti în picioare, să ținem spatele drept când ne

aplecăm la Ruku. Când ne ridicăm de la Ruku să ne îndreptăm bine și să ne așezăm cum trebuie între două Sejdeuri.

13. Salutarea în dreapta și stângă la sfârșitul rugăciunii.

14. Realizarea prosternării de corectare în cazul în care s-a greșit în timpul rugăciunii.

(Dacă în timpul rugăciunii una din obligații sau necesități se face cu întârziere sau se uită a se îndeplini, atunci trebuie să se facă prosternarea (sejde) de corectare "Sehiv Sejde". Dacă se renunță intenționat la una din ele, atunci rugăciunea trebuie refăcută).

TRADIȚIILE RUGĂCIUNII SUNNAH

1. Ridicarea mâinilor de fiecare dată în timp ce rostim Takbirul la începutul fiecărei rugăciuni, al doilea Takbir al rugăciunii Vitru și la Takbirurile rostite în plus la Rugăciunea de Sărbătoare. (Bărbații ridică mâinile astfel încât degetele mari să atingă lobul urechii, iar femeile ridică mâinile astfel încât degetele mâinilor să fie în dreptul umerilor.)

2. Strigarea Ezanului (chemarea la rugăciune și a Ikametului înainte de cele cinci Rugăciuni zilnice și înainte de Rugăciunea zilei de Vineri. (Femeile între ele nu vor striga ezanul sau ikametul.)

Este recomandată ascultarea Ezanului. Cel care aude Ezanul va repeta ceea ce spune muezinul. Dar când muezinul spune: "*Hayye ale's-Salah*" și "*Hayye ale'l-Felah*" cel care ascultă va spune: "*La hawle we la kuwwete illa billahi'l-aliyyi'l-azim*".

La terminarea ezanului se va spune: Pace și Binecuvântare asupra profetului, apoi se va citi următoarea rugăciune:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ اَتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ
وَالْفَضِيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ

Citire: "Allahumme Rabbe hazihi'd-da'weti-t-tammeti wes'-Salatil-kaimeti ati Muhammeden el-wesilete we-l-fazilete we-b'ashu mekamen mahmuden ellezi waadteh."

Înțelesul: "O, Allah! Domn al acestei perfecte chemări (a ezanului) și a rugăciunii ce urmează să fie împlinită! Dă-i lui Muhammed (Pacea

și binecuvântarea fie asupra sa!) dreptul de a mijloci și superioritate și trimite-l pe el (în Ziua Judecării) în cel mai bun și cel mai înalt loc din Paradis pe care Tu i l-ai promis. ”

Profetul Muhammed a spus: *“Cel care citește această rugăciune la terminarea ezanului, atunci va fi permisă mijlocirea mea pentru el în Ziua Învierii.”*⁶

Ezan (Chemarea la rugăciune)

Allahu ekber-Allahu ekber
 Allahu ekber-Allahu ekber
 Eşhedu enla ilahe illallah
 Eşhedu enla ilahe illallah
 Eşhedu enne Muhammeden Rasulullah
 Eşhedu enne Muhammeden Rasulullah
 Hayye ale's-salah, Hayye ale's-salah
 Hayye ale'l-felah, Hayye ale'l-felah
 Essalatu hayrun minennewm ⁷
 Essalatu hayrun minennewm
 Allahu ekber-Allahu ekber
 La ilahe illallah

Ikameh (Ridicarea la rugăciunea)

Allahu ekber-Allahu ekber
 Allahu ekber-Allahu ekber
 Eşhedu enla ilahe illallah
 Eşhedu enla ilahe illallah
 Eşhedu enne Muhammeden Rasulullah
 Eşhedu enne Muhammeden Rasulullah
 Hayye ale's-salah, Hayye ale's-salah
 Hayye ale'l-felah, Hayye ale'l-felah
 Kad Kameti's-salah
 Kad Kameti's-salah
 Allahu ekber-Allahu ekber
 La ilahe illallah

3. Recitarea rugăciunii Subhaneke.

⁶ Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 371.

⁷ Această parte se citește doar înainte de Rugăciunea din Zori Zilei.

4. Recitarea Euzu-Besmele-ului la prima unitate după Subhaneke, iar la celelalte unități doar besmele înainte de Fatiha.

5. Recitarea rugăciunii Subhaneke, Euzu-Besmele în șoaptă.

6. După citirea Fatiha-ului comunitatea împreună cu imamul vor spune în șoaptă "Amin".

7. În afară de Takbirul de la începutul rugăciunii, toate Takbirurile provin din tradiția profetului.

8. În timpul ridicării de la Ruku se spune "*Semiallahu limen hamideh*", iar când suntem în poziție verticală se spune "*Rabbenâ le-ke'l-hamd*".

9. Să spunem de trei ori la Ruku "*Subhane Rabbiye'l-azim*" și la sejde de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

10. Când stăm drepti în picioare să depărtăm picioarele unul de celălalt cât patru degete distanță.

11. La Ruku să ținem genunchii cu mâinile având degetele depărtate (femeile nu despart degetele și nici nu țin genunchii, ci doar poziționează mâinile deasupra genunchilor).

12. Să ținem coatele și genunchii drepti când suntem la Ruku (femeile vor face la fel, dar dacă se află într-un loc unde sunt și bărbați se va apleca mai puțin îndoind puțin genunchii).

13. Când ne aplecăm pentru prosternare (sejde) trebuie să punem jos întâi genunchii, apoi mâinile, apoi fața; iar la ridicare, vom ridica întâi fața, apoi mâinile, apoi sprijinindu-ne cu mâinile de genunchi ne ridicăm în picioare.

14. Să se pună mâinile pe coapse la așezările din timpul rugăciunii.

15. La așezare să se țină piciorul stâng în poziție orizontală iar cel drept în poziție verticală, cu degetele îndoite către Kibla (femeile, se vor așeza pe coapsa stângă cu picioarele îndreptate spre dreapta).

16. La așezarea finală după "*Ettehiyyatu*" să se citească "*Allahumme Salli și Allahumme Barik*" apoi rugăciunile "*Rabbena atina* și *Rabbenagfirli*".

17. La salutarea finală (Selam) să întoarcem capul întâi spre dreapta apoi spre stânga.

18. La salutare să spunem "*Esselamu aleykum we rahmetullah*".

Reguli ce trebuie respectate în timpul rugăciunii:

- a) Să privim către locul de Sejde când stăm în picioare,
- b) La Ruku să privim spre degetele de la picioare,
- c) Când ne așezăm să privim în poală,
- d) Când suntem la Sejde, spre nări,
- e) În timpul salutului (selamului) ne uităm la umeri.

ACȚIUNI CARE ANULEAZĂ RUGĂCIUNEA

1. Vorbirea în timpul Rugăciunii.
2. Mâncatul sau băutul în timpul Rugăciunii.
3. Să râdem încât să ne auzim pe noi înșine (dacă se râde cât să audă și ceilalți, atunci se anulează inclusiv abluțiunea.)
4. Să salutăm sau să răspundem unui salut în timpul Rugăciunii.
5. Să întoarcem trunchiul corpului de la Kîbla (să nu mai fim cu trunchiul către Kîbla).
6. Să spunem "ah" pentru ceva lumesc sau din cauză unei dureri (să plângem de frică lui Allah nu anulează Rugăciunea).
7. Să tușim intenționat (tușitul de la sine nu anulează Rugăciunea).
8. Să încercăm să facem un lucru în timpul Rugăciunii.
9. Să suflăm către ceva anume.
10. Să recităm versetele Coranului greșit încât să se strice înțelesul.
11. Să citim versetele direct din Coran.
12. Dacă se anulează abluțiunea în timpul Rugăciunii.
13. Cel care a făcut Teyemmum (abluțiunea cu pământ), dacă vede apă în timpul rugăciunii, sau îi expiră termenului pentru încălțarea ciorapilor (mest).
14. Dacă răsare soarele în timpul Rugăciunii din Zorii Zilei.
15. Efectuarea rugăciunii de către femei împreună cu bărbații fără a se afla o perdea între ei.
16. Dacă în timpul rugăciunii s-a descoperit o parte a corpului care trebuie să fie acoperită iar aceasta rămâne descoperită cât să facem

una din cerințele rugăciunii (de exemplu: cât ne aplecăm la ruku și ne și ridicăm).

ACȚIUNI NERECOMANDATE (MEKRUH) ÎN TIMPUL RUGĂCIUNII

1. Să ne jucăm cu hainele în timpul Rugăciunii, să ne trosnim degetele, să legăm degetele între ele sau să le punem aproape de gât.

2. Să căscăm sau să ne întindem.

3. Să închidem ochii sau să ne uităm în dreapta, stânga sau în sus (dacă ne uităm într-una din părți și ne întoarcem și trunchiul către acea parte Rugăciunea se anulează).

4. Să facem Rugăciunea cu mânecile suflecate (femeile dacă își suflecă mânecile Rugăciunea se anulează).

5. Fără să avem un motiv anume, la așezare, să încrucișăm picioarele, să stăm pe vine sau cu genunchii ridicați.

6. Să facem rugăciunea stând față în față cu alți oameni sau îndreptați cu fața către un foc întesit (nu este nicio problemă dacă facem rugăciunea către lampă, lumânare sau bec).

7. Să ne ștergem fața de praf sau transpirație, să ne scărpănăm sau să aranjăm pietrele de la sejde (dacă facem acest lucru din cauza unei boli sau necesități atunci nu este mekruh).

8. Să nu citim tesbihurile (preaslăvirile) de la Ruku sau Sejde sau să citim mai puțin de trei ori.

9. Să avem în față, pe haine, în dreapta sau stânga sau în locul de sejde poze sau ilustrații ale unor ființe (oameni, animale sau insecte). Dacă sunt peisaje sau plante nu este nicio problemă.

10. Să ne sprijinim în timpul Rugăciunii.

11. Este mekruh ca la sejde să punem fruntea jos fără să punem și nasul.

12. Când ne aplecăm la sejde, să punem mâinile jos înaintea genunchilor, iar la ridicare să ridicăm întâi genunchii înaintea mâinilor (dacă facem așa din cauza unei boli nu este nicio problemă).

13. Să facem Rugăciunea în mijlocul unui drum, într-un loc murdar, pe un mormânt, aproape de un loc murdar sau în proprietatea privată a unei persoane fără a cere voie.

14. Să recităm la a doua unitate a Rugăciunii o sura mai lungă decât cea de la prima unitate.

15. Deși știm pe de rost mai multe sura, să citim aceeași sura la două unități.

16. Să recităm la a doua unitate a rugăciunii o sura mai lungă decât cea de la prima unitate.

Când se citește sura se respectă ordinea din Coran (de sus în jos). De exemplu: La prima unitate după Fatiha dacă recităm *“Elemtera”*, iar la a doua unitate dacă recităm *“Li ilafi”*, atunci este corect. Dar nu este recomandat ca la prima unitate să recităm *“Li ilafi”* iar la a doua *“Elemtera”*.

17. Sau să citim la prima unitate o sura iar la a doua unitate să sărim ordinea și să citim altă sura.

Astfel: La prima unitate dacă recităm *“Elemtera”*, la a doua unitate ar trebui să recităm *“Li ilafi”*, dar sărind, dacă am recitat *“Eraeytellezi”*, atunci este mekruh. Dar dacă se sare două sau mai multe sura nu mai este mekruh.

18. Să punem haina sau jacheta pe umeri în loc să o îmbrăcăm în timpul rugăciunii.

19. Când mergem la moschee pentru rugăciune, deși este loc pe rândul din față, să ne așezăm în spate.

CUM SE FAC CELE CINCI RUGĂCIUNI ZILNICE?

Pentru a face corect Rugăciunea trebuie să respectăm toate obligațiile (farz), regulile (wajib) și tradiția (sunnah) ale rugăciunii și să ne ferim de acțiunile care nu sunt recomandate (mekruh) sau care anulează rugăciunea.

RUGĂCIUNEA DIN ZORII ZILEI (Sabah Namazı)

Are două unități sunnah și două obligatorii (farz). În total are patru unități. Întâi se face sunnah apoi farzul.

Cum se fac cele două unități sunnah ale Rugăciunii din Zorii Zilei:

Prima unitate (rekat):

1. Se va sta drept în picioare cu o distanță de patru degete între picioare și direcționat cu fața către Kîbla

Intenția:

2. *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac două unități sunnah ale Rugăciunii din Zorii Zilei.”*

Takbirul de început:

3. Spunem *“Allahu Ekber”* ridicând mâinile.

Bărbații, în timp ce rostesc takbirul, vor ridica mâinile cu palmele către Kîbla. Astfel atingând cu degetele mari lobul urechilor.

Femeile, când rostesc Takbirul, vor ridica mâinile cu palmele către Kîbla, astfel degetele mâinilor să fie în drept cu umerii.

Kîyam- Statul drept în picioare:

4. După rostirea takbirului, mâinile se vor împreuna. Când se stă în picioare, privirea trebuie să fie către locul de prosternare (sejde).

Bărbații vor așeza mâna dreaptă peste mâna stângă înconjurând încheietura mâinii stângi cu degetul mare și degetul mic de la mâna dreaptă, poziționându-le sub abdomen.

Femeile vor așeza mâna dreaptă peste mâna stângă poziționându-le pe piept, neînconjurând încheietura mâinii stângi ca la bărbați.

Kîraat- Recitarea rugăciunilor:

5. În picioare vom recita în ordine: a) *Subhaneke*, b) *Euzu-Besmele*, c) *Sura Fatiha*, d) o *Sura din Coran*.⁸

Ruku (plecăciunea):

6. Spunând *“Allahu Ekber”* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-azim”*. În poziția de Ruku privirea va fi către picioare.

Bărbații vor pune la ruku mâinile pe genunchi, cu degetele separate, ținând spatele drept. Iar genunchii și coatele se vor ține și ele drepte.

⁸ Unele sura sau rugăciuni care se citesc la Namaz se află la sfârșitul cărții.

Femeile se vor apleca la ruku mai puțin ca bărbații. Măinile (fără a separa degetele) se vor pune deasupra genunchilor, ținând genunchii drepi.

Ridicarea (îndreptarea) de la Ruku:

7. În timpul ridicării vom spune: *“Semiallahu limen hamideh”*, iar când suntem în poziție verticală spunem *“Rabbena leke’l-hamd”*.

Sejde (Prosternarea):

8. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca la Sejde. La sejde vom pune jos întâi genunchii, apoi mâinile, apoi fruntea și nasul. La sejde capul trebuie să fie poziționat între mâini și în dreptul lor. În poziția de sejde nu vom ridica picioarele de la sol. Privirea trebuie să fie spre nas. Aici vom spune de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”*.

(Bărbații vor ține coatele îndepărtate de trunchiul corpului și ridicate de la podea. Picioarele se vor ține cu vârful pe podea iar degetele de la picioare vor fi îndoite către Kîbla.)

(Femeile vor ține coatele aproape de corp. Picioarele se vor ține cu vârful pe podea iar degetele de la picioare vor fi îndoite către Kîbla.)

Așezarea între două sejdeuri:

9. Spunând *“Allahu Ekber”* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm. În poziția șezând privirea va fi către poală iar mâinile se vor ține pe coapse cu degetele aproape de genunchi. Aici stăm atât cât am spune *“SubhanAllah”*.

(Bărbații se vor așeza pe piciorul stâng care se va ține culcat, iar piciorul drept se va ține ridicat cu degetele îndoite către Kîbla.)

(Femeile se vor așeza cu picioarele scoase spre dreapta.)

10. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom citi de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”*.

11. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

Când ne ridicăm de la sejde ridicăm mai întâi capul, apoi mâinile, apoi din poziția de îngenunchere ne ridicăm în picioare.

Începând de la Tekbir până aici se numește o unitate *“Rekat”*.

A doua unitate:

1. În picioare vom recita în ordine: *a) Besmele, b) Sura Fatiha, c) o Sura din Coran.*

2. La fel ca la prima unitate vom spune *"Allahu Ekber"* apoi vom face plecăciunea la Ruku, spunând de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-azim"*.

3. Apoi ne vom îndrepta spunând: *"Semiallahu limen hamideh"*, iar în poziția de drept vom spune *"Rabbena leke'l-hamd"*.

4. 9. Spunând *"Allahu Ekber"* se face prosternarea (sejde). Aici vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-ala"*.

5. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm de la sejde și ne așezăm cu mâinile pe coapse. Aici stăm un moment cât am spune *"SubhanAllah"*.

6. Apoi spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom citi de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-ala"*.

Ka'de-i ahire (Așezarea finală a Rugăciunii):

7. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm. În poziția șezând privirea va fi către poală iar mâinile se vor ține pe coapse cu degetele aproape de genunchi.

Bărbații se vor așeza pe piciorul stâng, care se va ține culcat, iar piciorul drept se va ține ridicat cu degetele îndoit către Kibla.

Iar femeile se vor așeza cu picioarele scoase spre dreapta.

8. La așezare vom recita în ordine: *a) Ettehiyyatu b) Allahumme salli c) Allahumme barik d) Rabbena atina și Rabbenagfirli.*

Salutul (selamul) spre partea dreaptă:

9. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând: *"Esselamu aleykum we rahmetullah"*. În timpul salutului (selamului) trebuie să privim umărul.

Salutul (selamul) spre stângă:

10. Apoi vom întoarce capul spre stânga spunând: *"Esselamu aleykum we rahmetullah"*. În acest fel vom completa două unități (rekat) de Rugăciune.

Cum se fac cele două unități obligatorii ale Rugăciunii din Zorii Zilei?

Farzul Rugăciunii din Zorii Zilei se face la fel ca Sunnah însă intenția este diferită, iar bărbații vor recita Ikametul.

Intenția pentru farzul rugăciunii se spune astfel:

“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii din Zorii Zilei.”

RUGĂCIUNEA DE LA AMIAZĂ (Öğlen Namazı)

Rugăciunea de la Amiază are sunnah de început patru unități, patru unități farz și două unități de sunnah de sfârșit. În total are zece unități.

Cum se face sunnah de început al Rugăciunii de la Amiază?

Prima unitate (rekat):

1. *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac sunnah de început a Rugăciunii de la Amiază.”*

2. Spunem *“Allahu Ekber”* ridicând mâinile, apoi le vom împreuna punându-le una peste alta.

3. În picioare vom recita în ordine: *Subhaneke, Euzu-Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran.*

4. Spunând *“Allahu Ekber”* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’l-azim”*.

5. Apoi ne vom îndrepta spunând: *“Semiallahu limen hamideh”*, iar în poziția de drepti vom spune *“Rabbena leke’l-hamd”*.

6. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’l-ala”*.

7. Spunând *“Allahu Ekber”* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. Spunând *“Allahu Ekber”*, ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’l-ala”*.

9. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A doua unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran.*

9 Explicarea efectuării Rugăciunii obligatorii cu ilustrații se află la sfârșitul cărții. Vedeți acolo.

2. Spunând "*Allahu Ekber*" vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-azim*".

3. Apoi ne vom îndrepta spunând: "*Semiallahu limen hamideh*", iar în poziția de drepti vom spune "*Rabbena leke'l-hamd*".

4. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

5. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

7. Spunând "*Allahu Ekber*" ne așezăm și recităm *Ettehiyyatu*. (Aceasta se numește prima așezare.)

8. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom ridica în picioare (pentru a face a treia unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A treia unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele*, *Sura Fatiha* și o *Sura*.

2. Spunând "*Allahu Ekber*" vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-azim*".

3. În timpul ridicării vom spune: "*Semiallahu limen hamideh*", iar când suntem în poziția de drepti spunem "*Rabbena leke'l-hamd*".

4. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

5. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

7. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom ridica în picioare (pentru a face a patra unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A patra unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele*, *Sura Fatiha* și o *Sura* din *Coran*

2. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-azim*”.

3. În timpul ridicării vom spune: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar când suntem în poziția de drepți spunem “*Rabbena leke’l-hamd*”.

4. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

5. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. La așezare vom recita în ordine: *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbena atina și Rabbenagfrli*.

9. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând: “*Esselamu aleykum we rahmetullah*”. Apoi vom întoarce capul spre stânga spunând: “*Esselamu aleykum we rahmetullah*”.

Cum se face Farzul Rugăciunii de la Amiază?

Prima unitate (rekat):

1. Se recită Ikameh (Pentru bărbați)

2. Se face intenția spunând: “*Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de la Amiază.*”

3. Spunem “*Allahu Ekber*” ridicând mâinile, apoi le vom împreuna punându-le una peste alta.

4. În picioare vom recita în ordine *Subhaneke, Euuzu-Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*.

5. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-azim*”.

6. Apoi ne vom îndrepta spunând: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar în poziția de drepți vom spune “*Rabbena leke’l-hamd*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

8. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

9. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-ala"*.

10. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A doua unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele*, *Sura Fatiha* și o *Sura*.

2. Spunând *"Allahu Ekber"* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-azim"*.

3. În timpul ridicării vom spune: *"Semiallahu limen hamideh"*, iar când suntem în poziția de drepți spunem *"Rabbena leke'l-hamd"*.

4. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-ala"*.

5. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-ala"*.

7. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. După ce ne așezăm vom recita *"Ettehiyyatu"*.

9. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom ridica în picioare (pentru a face a treia unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A treia unitate:

1. În picioare vom recita: *Besmele* și *Sura Fatiha*.

2. Spunând *"Allahu Ekber"* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-azim"*.

3. În timpul ridicării vom spune: *"Semiallahu limen hamideh"*, iar când suntem în poziția de drepți spunem *"Rabbena leke'l-hamd"*.

4. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbiye'l-ala"*.

5. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbi'e'l-ala"*.

7. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom ridica în picioare (pentru a face a patra unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A patra unitate:

1. În picioare vom recita: *Besmele și Sura Fatiha*.

2. Spunând *"Allahu Ekber"* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *"Subhane Rabbi'e'l-azim"*.

3. Apoi ne vom îndrepta spunând: *"Semiallahu limen hamideh"*, iar în poziția de drepti vom spune *"Rabbena leke'l-hamd"*.

4. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbi'e'l-ala"*.

5. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând *"Allahu Ekber"* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *"Subhane Rabbi'e'l-ala"*.

7. Spunând *"Allahu Ekber"* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. La așezare vom citi în ordine *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbena atina și Rabbenagfirli*.

9. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând: *"Esselamu aleykum we rahmetullah"*. Apoi vom întoarce capul spre stânga spunând: *"Esselamu aleykum we rahmetullah"*.

Astfel vom termina farzul Rugăciunii de la Amiază.

Apoi vom spune: *"Allahumme entesselamu we minkesselam. Tebarakte yazel'gelali wel'ikram"*, apoi ne ridicăm pentru a face sunnah de sfârșit.

Cum se face sunnah de sfârșit al Rugăciunii de la Amiază?

Se face intenția spunând: *"Intenționez, de dragul lui Allah, să fac sunnah de sfârșit al Rugăciunii de la Amiază."*

După intenție vom face două unități la fel ca la sunnetul Rugăciunii din Zorii Zilei.

RUGĂCIUNEA DE DUPĂ AMIAZĂ (Ikindi Namazı)

Rugăciunea de După Amiază are patru unități de sunnah și patru de farz. În total are opt unități.

Cum se face sunnah al Rugăciunii de După Amiază?

Prima unitate (rekat):

1. Se face intenția spunând: “*Intenționez, de dragul lui Allah, să fac sunnah al Rugăciunii de După Amiază.*”

2. Spunem “*Allahu Ekber*” ridicând mâinile, apoi le vom împreuna punându-le una peste alta.

3. În picioare vom recita în ordine *Subhaneke, Euzu-Besmele, Sura Fatiha* și o *Sura* din *Coran*.

4. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbi’el-azim*”.

5. Apoi ne vom îndrepta spunând: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar în poziția de drepti vom spune “*Rabbena leke’l-hamd*”.

6. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbi’el-ala*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbi’el-ala*”.

9. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) legând mâinile una peste alta.

A doua unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele, Sura Fatiha* și o *Sura* din *Coran*

2. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbi’el-azim*”.

3. În timpul ridicării vom spune: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar când suntem în poziția de drepti spunem “*Rabbena leke’l-hamd*”.

4. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

5. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. La așezare vom recita în ordine *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik*.

9. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom ridica în picioare (pentru a face a treia unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A treia unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Subhaneke, Euzu-Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*

2. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-azim*”.

3. În timpul ridicării vom spune: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar când suntem în poziția de drepti spunem “*Rabbena leke’l-hamd*”.

4. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

5. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom ridica în picioare (pentru a face a patra unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A patra unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*.

2. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-azim*”.

3. În timpul ridicării vom spune: *“Semiallahu limen hamideh”*, iar când suntem în poziția de drepti spunem *“Rabbena leke’l-hamd”*.

4. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”*.

5. Spunând *“Allahu Ekber”* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”*.

7. Spunând *“Allahu Ekber”* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. La așezare vom recita în ordine: *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbena atina și Rabbenagfirli*.

9. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând: *“Esselamu aleykum we rahmetullah”*. Apoi vom întoarce capul spre stânga spunând: *“Esselamu aleykum we rahmetullah”*.

Diferențele dintre cele patru unități de sunnah ale Rugăciunii de la Amiază și cele patru unități de sunnah ale Rugăciunii de După Amiază:

Primul sunnah al Rugăciunii de la Amiază este *“Sunnet-i Muekkede”*, adică o practică a profetului la care renunța ocazional. La prima așezare a acestui sunnah se recită doar *Ettehiyyatu*, iar când ne ridicăm la a treia unitate se recită *Besmele, Fatiha* și o sura.

Sunnah al Rugăciunii de După Amiază este *“Sunnet-i Gayr-i Muekkede”*, adică una din practicile profetului la care renunța mai des. La prima așezare a acestui sunnah se recită *Ettehiyyatu, Allahumme salli* ve *Allahumme barik*, iar când ne ridicăm la a treia unitate se recită întâi *Subhaneke* apoi *Euzu- Besmele* și *Fatiha*, apoi o sura.

Cum se face Farzul rugăciunii de După Amiază?

1. Se recită *Ikameh* (Pentru bărbați)

2. Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de După Amiază.”*

Farzul Rugăciunii de După Amiază se face la fel ca Farzul Rugăciunii de la Amiază. Singura diferență fiind intenția.

RUGĂCIUNEA DE SEARĂ (Akşam Namazı)

Rugăciunea de Seară are trei unități obligatorii (farz) și două unități de sunnah. În total are cinci unități. Întâi se face farzul.

Cum se face Farzul Rugăciunii de Seară?:

Prima unitate (rekat):

1. Se recită Ikameh (Pentru bărbați)
2. Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de Seară.”*
3. Spunem *“Allahu Ekber”* ridicând mâinile, apoi le vom împreuna punându-le una peste alta.
4. În picioare vom recita în ordine *Subhaneke, Euзу-Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*
5. Spunând *“Allahu Ekber”* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’el-azim”*.
6. În timpul ridicării vom spune: *“Semiallahu limen hamideh”*, iar când suntem în poziția de drepti spunem *“Rabbena leke’l-hamd”*.
7. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’el-ala”*.
8. Spunând *“Allahu Ekber”* ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.
9. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’el-ala”*.
10. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A doua unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*.
2. Spunând *“Allahu Ekber”* vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’el-azim”*.
3. Apoi ne vom îndrepta spunând: *“Semiallahu limen hamideh”*, iar în poziția de drepti vom spune *“Rabbena leke’l-hamd”*.
4. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori *“Subhane Rabbi’el-ala”*.

5. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. După ce ne așezăm vom recita “*Ettehiyyatu*”.

9. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom ridica în picioare (pentru a face a treia unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A treia unitate:

1. În picioare vom recita: Besmele și Sura Fatiha.

2. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-azim*”.

3. Apoi ne vom îndrepta spunând: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar în poziția de drepti vom spune “*Rabbena leke’l-hamd*”.

4. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

5. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând “*Allahu Ekber*” ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiye’l-ala*”.

7. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. La așezare vom recita în ordine: *Ettehiyyatu*, *Allahumme salli*, *Allahumme barik*, *Rabbena atina* și *Rabbenagfirli*.

9. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând: “*Esselamu aleykum we rahmetullah*”. Apoi vom întoarce capul spre stânga spunând: “*Esselamu aleykum we rahmetullah*”.

Cum se face sunnah al Rugăciunii de Seară?

Se face intenția spunând: “*Intentionez de dragul lui Allah, să fac sunnah al Rugăciunii de Seară*”. Sunnah al Rugăciunii de Seară se face la fel ca Sunnah al Rugăciunii din Zorii Zilei.

RUGĂCIUNEA DE NOAPTE (*Yatsı Namazı*)

Rugăciunea de Noapte are patru unități sunnah de început, patru unități farz și două unități sunnah de sfârșit. În total are zece unități.

Cum se face sunnah de început al Rugăciunii de Noapte?

Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac sunnah al Rugăciunii de Noapte.”*

După intenție vom face la fel ca la sunnah al Rugăciunii de După Amiază. Amândouă sunt Sunnet-i Gayri Muekkede. Singura diferență este intenția.

Cum se face Farzul Rugăciunii de Noapte?

1. Se recită Ikameh (Pentru bărbați)
2. Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de Noapte.”*

După intenție vom face la fel ca farzul Rugăciunii de la Amiază.

Cum se face sunnah de sfârșit a Rugăciunii de Noapte:

Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac sunnah de sfârșit a Rugăciunii de Noapte.”*

După intenție vom face două unități la fel ca la sunnetul Rugăciunii din Zorii Zilei.

CUM SE FACE RUGĂCIUNEA VITR?

Rugăciunea Vitr, are trei unități, fiind diferită de celelalte rugăciuni. Diferența este următoarea: La a treia unitate, după ce recităm Fatiha și o sura, nu ne aplecăm la Ruku, ci spunând *“Allahu Ekber”*, ridicăm mâinile (ca la Takbirul de început), le așezăm una peste cealaltă și recităm rugăciunile Kunut, apoi ne aplecăm la Ruku.

După această explicație haideți să vedem cum se face Rugăciunea Vitr:

Prima unitate (rekat):

1. Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac Rugăciunea Vitr.”*

2. Spunem *“Allahu Ekber”* ridicând mâinile, apoi le vom împreuna punându-le una peste alta.

3. În picioare vom recita în ordine *Subhaneke, Euzu-Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*

4. Spunând "*Allahu Ekber*" vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-azim*".

5. Apoi ne vom îndrepta spunând: "*Semiallahu limen hamideh*", iar în poziția de drepți vom spune "*Rabbena leke'l-hamd*".

6. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

7. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

9. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A doua unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele, Sura Fatiha și o Sura din Coran*.

2. Spunând "*Allahu Ekber*" vom face plecăciunea (Ruku), apoi vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-azim*".

3. În timpul ridicării vom spune: "*Semiallahu limen hamideh*", iar când suntem în poziția de drepți spunem "*Rabbena leke'l-hamd*".

4. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

5. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

6. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca a doua oară la Sejde și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

7. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de sejde și ne așezăm.

8. După ce ne așezăm vom recita "*Ettehiyyatu*".

9. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom ridica în picioare (pentru a face a treia unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

A treia unitate:

1. În picioare vom recita în ordine *Besmele*, *Sura Fatiha* și o *Sura* din *Coran*.

2. Apoi vom ridica mâinile (ca la Takbirul de început) spunând "*Allahu Ekber*" după care le vom împreuna punându-le una peste cealaltă.

3. Apoi recităm rugăciunile *Kunut*. Cel care nu știe rugăciunile *Kunut* va recita: *Rabbena atina fid'dunya haseneten we fil'ahirati haseneten we kina azabennar*.

4. Spunând "*Allahu Ekber*" vom face plecăciunea (*Ruku*), apoi vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-azim*".

5. În timpul ridicării vom spune: "*Semiallahu limen hamideh*", iar când suntem în poziția de drepti spunem "*Rabbena leke'l-hamd*".

6. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca la *Sejde* și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

7. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de *sejde* și ne așezăm.

8. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom apleca a doua oară la *Sejde* și vom spune de trei ori "*Subhane Rabbiye'l-ala*".

9. Spunând "*Allahu Ekber*" ne ridicăm din poziția de *sejde* și ne așezăm.

10. La așezare vom recita în ordine: *Ettehiyyatu*, *Allahumme salli*, *Allahumme barik*, *Rabbena atina* și *Rabbenagfirli*.

11. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând "*Esselamu aleykum ve rahmetullah*", apoi vom întoarce capul spre stânga spunând "*Esselamu aleykum ve rahmetullah*".

CE SE RECITĂ DUPĂ FINALIZAREA RUGĂCIUNII?

După finalizarea farzului fiecărei Rugăciuni vom spune:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

"*Allahumme entesselamu we minkesselam, tebarakte ya zelgelali wel'ikram*".

Dacă după farz nu urmează sunnah de sfârșit (ca la Rugăciunea din Zori Zilei și cea de După Amiază) atunci vom spune:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

“Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin we ala ali seyyidina Muhammed”, pomenind profetul și cerând de la Allah pace și binecuvântare pentru el. Dacă după Farz urmează sunnah (ca la Rugăciunile de la Amiază, cea de Seară și cea de Noapte), atunci pomenirea profetului se va face după sunnah.

După pomenire se va spune:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“Subhanallahi wel’hamdu lillahi we la ilahe illallahu wallahu ekber we la hawle we la kuwwete illa billahil’aliyyil’azim”.

Apoi se va spune: Euzu-Besmele și Ayete'l Kursi.

Ayete'l Kursi:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Citire:

“Allahu la ilahe illa huwe'l-hayyu'l-Kayyum. La te'huzuhu sinetun we la newm. Lehu ma fi's-semawati we ma fi'l-ard. Men zellezi yeşfeu indehu illa biiznih. Ya'lemu ma beyne eydihim we ma halfehum. We la yuhitune bişey-in min ilmihi illa bima şa'e. Wesia kursiyyuhu's-semawati we'l-ard. We la yeuduhu hifzuhuma. We huve'l-aliyyu'l-azim.”

Înțelesul:

“Allah! Nu există divinitate afară de El, Cel Viu, Veșnicul (Al-Kayyum)! Nici ațipirea nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor. Și ei nu pricep nimic din știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Tronul Lui se întinde peste ceruri și peste pământ și nu-I este grea păzirea lor. El este Preaînaltul, Mărețul (Al-Aliyy, Al-Azim)!”

Apoi în ordine se spune:

De 33 de ori,	سُبْحَانَ اللَّهِ	“Subhanallah”
De 33 de ori,	الْحَمْدُ لِلَّهِ	“Elhamdulillah”
De 33 de ori,	اللَّهُ أَكْبَرُ	“Allahu Ekber”

După acestea se va spune:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“La ilahe illallahu wahdehu la șerike leh, lehul’mulku we lehul’hamdu we huwe ala kulli şey’in kadir”, apoi ne ridicăm mâinile în dreptul pieptului și ne rugăm.

Se poate recita următoarea rugăciune recomandată de profet și al cărei înțeles îl adăugăm aici:

“Laudă și mulțumire lui Allah, al lumilor Stăpânitor. Pacea și binecuvântarea fie asupra profetului Muhammed, asupra celor ce îl urmează și asupra companionilor săi.

O, Allah! Ne încredințăm Ție, de greutățile pe care nu le putem tolera, de treburile dificile din această lume cât și din lumea cealaltă, de destinul care ne poate întrista și de întristările ce pot bucura dușmanii.

O, Allah! Iartă-ne păcatele cu îndurare, Fi mulțumit de noi, acceptă-ne rugăciunile, bagă-ne în Rai, scapă-ne de focul Iadului și îndreaptă-ne toate treburile din această lume cât și din lumea cealaltă. O, Allah! Ajută-ne să Te pomenim să îți mulțumim și să ne închinăm în cel mai corect mod.

O, Allah! Fă ca toate treburile noastre să se termine cu bine, apără-ne de nefericirile lumești și de pedeapsa din Ziua de Apoi.

O, Allah! Cerem de la Tine motive de îndurarea care ne vor îndruma către iertare, milostire și care să ne îndepărteze de păcate. Ajută-ne să obținem tot ce este mai bun și în final să intrăm în Rai scăpând de chinul Iadului.

O, Allah! Nu ne lăsa nici un păcat, iartă-Le pe toate, nu ne lăsa nici o tristețe ci bucură-ne pe noi, dă-ne puterea și străduința necesară încât să ne putem plăti datoriile, dăruiește-ne tot ce ne este necesar pe lumea aceasta cât și pe cealaltă lume. O cel mai Milostiv dintre cei cu milă!

O Allah, fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Lumea de Apoi, iartă-ne cu îndurarea Ta și apără-ne de focul Iadului. O cel mai Milostiv dintre cei cu milă.

O Dumnezeuul nostru! Iartă-mă pe mine, pe mama mea, pe tatăl meu și pe toți cei credincioși în Ziua când vom da socoteală. O cel mai Milostiv dintre cei cu milă.

Pacea fie asupra tuturor profeților, mulțumirea fiind doar pentru Allah, al lumilor Stăpânitor.”

Apoi vom termina rugăciunea recitând următorul verset după care vom atinge fața cu mâinile:

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“*Subhane rabbike rabbil'izzeti amma yesifun. We selamun alel'murse-lin. Wel'hamdu lillahi rabbil'alemin.*”

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Cel care face namaz nu păcătuiește.

Prin Coranul cel Sfânt a fost relatat faptul că Rugăciunea face omul să renunțe la rele astfel: “*Împlinește Rugăciunea cu pioșenie. Rugăciunea împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este rău (neplăcut, oprit).*”¹⁰

¹⁰ Sura Al-Ankabut, 29/45

Deși știa acest verset ce se află în Cartea Sfântă, în perioada profetului Muhammed, musulmanii s-au simțit deranjați de o persoană care își făcea rugăciunea la timp dar continua în același timp să păcătuiască.

După care unul dintre companioni a venit la profet și i-a spus, reclamând:

-“O Profet al lui Allah, cutărică, deși își face rugăciunea, continuă să fure.”

Profetul i-a spus celui care a venit să reclame astfel: *“Acela să continue să își facă rugăciunea. Cu siguranță rugăciunea în curând îl va face să renunțe la furt.”*

Într-adevăr nu trecu mult timp că acea persoană a renunțat la furat devenind o persoană inofensivă.¹¹

Din versetul și întâmplarea ce le-am redat reiese că, dacă cineva, deși își face rugăciunea, continuă să păcătuiască, înseamnă că rezultatul pozitiv așteptat încă nu s-a arătat.

Atunci trebuie să continuăm rugăciunea, îndeplinind-o cu mai multă atenție și smerenie. Mai devreme sau mai târziu îl va face pe cel care o îndeplinește să renunțe la păcate.

¹¹ Alusi, Ruhu'l-Meani, vol.20, pag. 164.

UNITATEA V

RUGĂCIUNEA (NAMAZ) (II)

Subiecte:

- Prosternarea (sejde) de corectare
- Beneficiile îndeplinirii rugăciunii împreună cu comunitatea (în congregație)
- Bunele maniere în moschee și comunitate; cum se face Rugăciunea împreună cu comunitatea (în congregație)?
- Ziua și Rugăciunea de Vineri; cum se face Rugăciunea Zilei de Vineri?
- Rugăciunile de Sărbătoare (Bayram)
- Takbirurile Teşrik (Preamărire lui Allah în zilele de sărbătoare)
- Rugăciunea Terawih
- Rugăciunea făcută șezând sau cu privirea
- Rugăciunea călătorului
- Compensarea rugăciunilor nefăcute la timp
- Prosternarea (sejde) pentru versetele citite din Coran
- Rugăciunea Funerară
- CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE - Vizita la mormânt

PROSTERNAREA (SEJDE) DE CORECTARE

Situațiile în care este nevoie de Sejde de corectare:

Dacă în timpul rugăciunii:

- a) Se întârzie, fără intenție, una din obligații (farz)
- b) Întârzierea sau uitarea realizării unei obligații (wajib)

Pentru a îndrepta această greșală este wajib (obligatoriu) ca la sfârșitul rugăciunii să facem sejde de corectare. Dacă uităm să facem una din obligațiile numite farz sau renunțăm la ea intenționat, rugăciunea

se anulează, neputând îndrepta acest lucru prin prosternarea de corectare, rugăciunea trebuind refăcută. Dacă renunțăm intenționat la una din obligațiile numite wajib, nu este necesară prosternarea de corectare, deoarece rugăciunea trebuie refăcută.

Când și cum se face prosternarea (sejde) de corectare?

Dacă uităm să facem unul din farzuri sau wajiburi, sau nu se face un wajib, la ultima așezare a rugăciunii vom recita doar Ettehiyyatu și vom da salutul spre dreapta.

Apoi spunând “Allahu Ekber” ne vom apleca la Sejde. Aici vom spune de trei ori “*Subhane Rabbiel-ala*”. Apoi ne ridicăm de la sejde spunând “*Allahu Ekber*” după care ne așezăm puțin și din nou spunând “*Allahu Ekber*” ne aplecăm a doua oară la sejde, spunem de trei ori “*Subhane Rabbiel-ala*”, apoi spunând “*Allahu ekber*”, ne ridicăm de la sejde și ne așezăm.

După ce ne așezăm vom recita în ordine: *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbena atina și Rabbenagfirli* după care salutăm spre dreapta și spre stânga pentru a încheia rugăciunea. Acesta se numește Seviv Sejde (prosternarea de corectare).

DE CE ESTE BENEFIC SĂ FACEM RUGĂCIUNEA ÎMPREUNĂ CU COMUNITATEA (ÎN CONGREGAȚIE)?

Religia Islamică a dat mare importanță faptului ca rugăciunile să se îndeplinească în congregație. Musulmanii ce îndeplinesc rugăciunea împreună cu comunitatea au ocazia de a se cunoaște îndeaproape. Cei care nu știu anumite lucruri le pot învăța de la cei ce le știu, pot dobândi obiceiuri frumoase, renunțând la cele rele.

Prin continuarea participării la rugăciunea în congregație musulmanii își dezvoltă sentimentul de iubire unul față de celălalt, întărind legăturile de frăție și solidaritate. Cei care îndeplinesc rugăciunea în fața lui Allah, orânduși ca îngerii, vor dobândi mai multe fapte bune decât cel ce o îndeplinește singur.

Legat de acest subiect profetul (Pacea fie asupra sa!) ne dă următoarea veste:

“Rugăciunea îndeplinită în congregație este răsplătită de douăzeci și șapte de ori mai mult decât cea îndeplinită singur.”

“Cel care îndeplinește Rugăciunea de Noapte în congregație este considerat ca și cum ar fi făcut rugăciuni până la miezul nopții.” “Cel care îndeplinește Rugăciunea din Zorii Zilei în congregație se consideră că a făcut rugăciuni toată noaptea.”

“Cel care se curăță bine acasă, apoi se duce la una din moschei pentru a-și face una din obligațiile impuse de Allah, unul din pașii făcuți către acel loc îi va șterge din păcate, iar celălalt îl va ridica la un grad mai înalt.”¹

Rugăciunile obligatorii se pot îndeplini și separat de comunitate. Dar îndeplinirea acestora în congregație se numește Sunnet-i Muekkede una din tradițiile profetului (Pacea fie asupra sa!) la care renunța foarte rar. Câștigul spiritual de a participa la rugăciunile făcute la moschee este foarte mare, având un rol important în asigurarea solidarității sociale.

Rugăciunile sunnah și cele nafilă (voluntare) nu se fac în congregație. Dar Rugăciunea Terawih, deși este sunnah, se poate face și individual și în congregație. Rugăciunea Vitr, care este wajib, se face în congregație doar în luna Ramadan. Rugăciunea de vineri și cea de sărbătoare (Juma și Bayram) se fac doar în congregație.

BUNELE MANIERE ÎN MOSCHEE ȘI COMUNITATE

Moscheile sunt locurile în care musulmanii își îndeplinesc rugăciunile pentru Allah. Cele mai nobile locuri de pe pământ sunt moscheile numite și *“casa lui Allah”*. Cel care merge la moschee pentru rugăciune este considerat vizitatorul și musafirul lui Allah. Așa cum stăpânul unei case își servește oaspetele și Allah Preamărețul îi va răsplăti pe cei ce merg la moschee.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legat de acest subiect a spus așa: *“Cel care îndeplinește acasă abluțiunea apoi merge la moschee, este oaspetele lui Allah. Iar oaspetele va fi servit de Allah.”²*

Fiecare musulman are datoria de a respecta moscheile. Pe scurt aceste îndatoriri sunt:

¹ Et-Tergib we't-Terhib vol.1, pag. 260 ș.a.m.d

² Et-Tergib ve't-Terhib vol.1, pag. 214

1. Să intre în moschee având abluțiunea făcută, cu haine curate și adecvate.

2. Trebuie să intre cu piciorul drept în moschee, iar la intrare trebuie să îl pomenească pe profetul Muhammed, spunând salevat.

3. Când se iese din moschee trebuie să iasă cu piciorul stâng.

4. Nu trebuie să calce covoarele din moschee cu picioarele sau ciorapii murdari.

5. Dacă nu are niciun impediment nu trebuie să își întindă picioarele în moschee, nu are voie să ridice tonul sau să țipe, să facă gălăgie sau să vorbească treburi lumești, ferindu-se de acțiuni nerespectuoase.

6. Nu trebuie să meargă la moschee dacă îi miroase respirația a cea-pă sau a usturoi și să se ferească de a face lucruri care să provoace silă celor prezenți, pentru a nu îi deranja.

Dacă în moschee se citește Coran sau se ține predica, trebuie ascultat cu atenție și respect, iar cei care vin mai târziu se vor așeza acolo unde găsesc loc liber și nu se vor strecura pentru a sta în rândul din față deranjându-i pe cei prezenți.

Să cunoaștem moscheea:

Moscheile sunt partea nedetașabilă a musulmanilor și simbolul țărilor Islamice. S-a dat o mare importanță construirii moscheilor, pregătind ingineri și construind capodopere unice.

Moscheea: Locul în care musulmani se roagă în congregație se numește moschee sau geamie.

Mesjid: Camera sau locul unde se face rugăciunea. Moscheile mici sunt numite Mesjid, dar și unele moschei mari se pot numi Mesjid. De exemplu Mesjidi-l Nabawi (mesjidul profetului).

De obicei la moscheile mici se fac cele cinci Rugăciuni zilnice, Rugăciunea Zilei de Vineri și cea de Sărbătoare făcându-se la moscheile mari.

Secțiunile Moscheii:

Mihrab: Locul unde se află o nișă centrală direcționată către Kibla în care stă imamul pentru a face rugăciunea.

Minber: Scările înalte din dreapta mihrab-ului, unde se citește predica în zilele de vineri sau de sărbătoare.

Kursu (Dikka): Tribuna de unde se ține predica sau se citește Coran.

Minaretul: Turnul înalt aflat lângă geamie de unde se face chemarea la rugăciune (ezan).

Balcoanele minaretului: Balcoanele construite în jurul turnului pentru citirea ezanului. Urcând scările aflate în interiorul minaretului, putem ajunge în aceste balcoane. Minaretele de obicei au un singur balcon. Dar sunt și minarete cu mai multe balcoane.

Alem: Semiluna aflată în vârful minaretului.

CUM SE FACE RUGĂCIUNEA ÎMPREUNĂ CU COMUNITATEA (ÎN CONGREGAȚIE) ?

Situația celor care urmăresc imamul la prima unitate de rugăciune:

Cel care face rugăciunea în congregație va spune intenția pentru rugăciune dar și pentru urmărire a imamului. Ca exemplu vom vedea cum se face farzul Rugăciunii de la Amiază:

1. Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de la Amiază, urmând imamul.”*

Persoana care îndeplinește rugăciunea urmând imamul, de fiecare dată când va spune intenția, trebuie să adauge expresia *”urmând imamul”*.

2. După ce imamul spune Takbir-ul, în urma lui ceilalți vor repeta, apoi își vor împreună mâinile și vor recita în șoaptă *“Subhaneke”*, după care vor aștepta în liniște. Comunitatea, în afară de această rugăciune, nu mai recită nimic în poziția de stat în picioare. Ci doar după ce imamul citește Sura Fatiha, comunitatea spune în șoaptă *”amin”*.

3. La ruku comunitatea va spune tot în șoaptă de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-azim”*. Imamul îndreptându-se va spune: *“Semiallahu limen hamideh”*, iar comunitatea va spune *“Rabbena leke’l-hamd”*.

La sejde vor spune de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”*.

4. La așezări comunitatea va recita odată cu imamul *“Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbena atina și Rabbenagfirli”* și tot odată cu imamul va saluta.

Cei care îndeplinesc rugăciunea cu imamul, de fiecare dată când imamul spune Takbir (Allahu Ekber), când face plecăciunea la ruku, când se îndreaptă, când se apleacă la sejde, când se ridică de la sejde și când salută de încheiere, îl urmează, fără a o lua înaintea lui.

Cel care se alătură la rugăciunea în curs, dacă reușește să își spună intenția și să spună takbir înainte ca imamul să se îndrepte de la ruku, se consideră că a îndeplinit acea unitate.

Starea celor care urmăresc imamul de la a doua unitate de Rugăciune:

Cel care nu a ajuns înainte de ruku al primei unități își va face intenția spunând takbir și urmărind imamul, va continua rugăciunea împreună cu el (imamul) de unde a rămas. La ultima așezare va recita “*Ettehiyyatu*” și va aștepta ca imamul să salute de încheiere. După ce imamul a salutat spre dreapta, persoana întârziată, fără să salute de încheiere, se va ridica în picioare spunând “*Allahu Ekber*” și își va completa rugăciunea îndeplinind unitatea nerealizată, recitând *Subhaneke, Euзу-Besmele, Fatiha* și o *Sura*. Apoi va face ruku și sejde (de două ori) și se va așeza. Aici va recita “*Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbenaatina și Rabbenagfirli*.” După aceea va saluta în dreapta și stânga și va încheia rugăciunea.

Starea celor care urmăresc imamul de la a treia unitate de rugăciune:

Cel care ajunge la a treia unitate a unei rugăciunii de patru unități urmând imamul, la ultima așezare va recita “*Ettehiyyatu*” apoi va aștepta ca imamul să salute. După ce imamul salută spre dreapta, el nu va saluta ci, spunând “*Allahu Ekber*”, se va ridica în picioare completând cele două unități la care nu a participat.

După cum știm va recita “*Subhaneke*”, “*Euзу-Besmele*”, “*Fatiha*” și o *sura*, apoi va face ruku și sejde (de două ori), apoi se va ridica în picioare spunând “*Allahu Ekber*”. Va recita *Besmele, Fatiha* și o *sura*, apoi va face ruku și sejde (de două ori) și se va așeza. La așezare va recita: *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbenaatina și Rabbenagfirli* după aceea va saluta spre dreapta apoi spre stânga astfel rugăciunea fiind completă.

Cel care urmează imamul la o rugăciune cu trei unități precum Rugăciunea de Seară sau Vitr și ajunge la a treia unitate, o va îndeplini odată cu imamul. Astfel: La așezare va recita “*Ettehiyyatu*” și va aștepta

ca imamul să salute. După ce imamul saluta spre dreapta, se va ridica în picioare spunând *“Allahu Ekber”*, apoi va completa cele două unități nefăcute, astfel: Va recita *“Subhaneke”*, *“Euzu- Besmele”*, *Fatiha* și o sura, apoi va face ruku și sejde (de două ori) apoi se va așeza. Aici va recita doar *“Ettehiyyatu”* apoi, spunând *“Allahu Ekber”*, se va ridica în picioare. Va recita *Besmele*, *Fatiha* și o sura, apoi va face ruku și sejde (de două ori) și se va așeza. La așezare va recita: *Ettehiyyatu*, *Allahumme salli*, *Allahumme barik*, *Rabbena atina* și *Rabbenagfirli*, după aceea va da salam spre dreapta, apoi spre stânga astfel își va termina rugăciunea.

Starea celor care urmăresc Imamul de la a patra unitate a unei rugăciunii cu patru unități.

Persoana care a participat la rugăciune de la a patra unitate, va face acea unitate urmând imamul apoi se va așeza și va recita *“Ettehiyyatu”*, apoi va aștepta. După ce imamul va saluta spre dreapta, persoana întârziată, fără să salute, se va ridica în picioare, spunând *“Allahu Ekber”* și va recita *Subhaneke*, *Euzu-Besmele*, *Fatiha* și o sura. Apoi va face ruku și sejde, se va așeza și va recita *Ettehiyyatu*, apoi spunând *“Allahu ekber”* se va ridica în picioare. Aici va recita *Besmele*, *Fatiha* și o sura, apoi va face ruku și sejde, apoi se va ridica din nou în picioare. Va recita doar *Besmele* și *Fatiha*, apoi va face ruku și sejde și se va așeza. La așezare va recita: *Ettehiyyatu*, *Allahumme salli*, *Allahumme barik*, *Rabbena atina* și *Rabbenagfirli*, după aceea va saluta spre dreapta apoi spre stânga astfel rugăciunea va fi completă.

Cel care urmărește imamul la ultima unitate după ce imamul s-a îndreptat de la ruku, va aștepta ca imamul să salute spre dreapta și, spunând *“Allahu Ekber”*, se va ridica în picioare. Apoi își va face toate unitățile de la început până la sfârșit îndeplinindu-și rugăciunea.

ZIUA ȘI RUGĂCIUNEA DE VINERI

Vinerea este ziua sfântă a musulmanilor. Din acest motiv musulmanii ar trebui să întâmpine această zi cu bucuria unei sărbători și să meargă la moschee, spălați și curați, purtând haine frumoase. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

“Cel care își face abluțiunea apoi merge la Rugăciunea de Vineri și ascultă predica în liniște, de vinerea aceasta până vinerea viitoare și încă trei zile, i se vor ierta păcatele din tot acest timp.”³

Rugăciunea de Vineri are patru unități sunnah de început, două unități farz și patru unități de sunnah de sfârșit. În total sunt zece unități. Rugăciunea de Vineri se face în ziua de vineri în intervalul timpului Rugăciunii de la Amiază și înlocuiește Rugăciunea de la Amiază (adică nu se mai face și Rugăciunea de la Amiază). Rugăciunea de Vineri se îndeplinește numai în congregație. Nu se îndeplinește individual.

CINE ESTE OBLIGAT SĂ FACĂ RUGĂCIUNEA DE VINERI?

Pentru ca Rugăciunea de Vineri să fie obligatorie, persoanele trebuie să îndeplinească anumite condiții și anume: să fie musulman, să fie cu rațiune, să fi ajuns la vârsta pubertății și încă șase condiții.

Condițiile pentru ca Rugăciunea de Vineri să fie obligatorie sunt:

1. Să fie bărbat (pentru femei nu este obligatorie).
2. Să fie liber (să nu fie sclav sau arestat).
3. Să fie rezident (adică să nu fie musafir sau călător).
4. Să fie sănătos.
5. Să nu fie orb.
6. Să aibă picioarele sănătoase (adică să nu fie paralizat).

Rugăciunea de Vineri nu este obligatorie dacă o persoană nu deține aceste condiții. Dar dacă, deși nu se încadrează acestor condiții, o persoană merge la moschee și îndeplinește Rugăciunea de Vineri, atunci nu mai este nevoie să facă și Rugăciunea de la Amiază.

Iar pentru ca Rugăciunea de Vineri să fie valabilă trebuie să respectăm șase condiții.

Condițiile pentru ca Rugăciunea de Vineri să fie valabilă sunt:

1. Rugăciunea să se facă în timpul Rugăciunii de la Amiază.
2. Să se țină predica înainte de Rugăciune.
3. Rugăciunea trebuie să se îndeplinească într-un loc public.

3 Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 440

4. În afară de imam să fie minim încă trei bărbați prezenți.
5. Persoana care efectuează Rugăciunea de Vineri trebuie să fie o persoană desemnată sau autorizată de stat.
6. Zona în care se face rugăciunea trebuie să fie oraș sau asemenea unui oraș.

CUM SE FACE RUGĂCIUNEA DE VINERI?

Rugăciunea de Vineri se face la amiază, după ezan. Întâi se vor face cele patru unități de sunnah de început. Intenția se va face astfel: *“Intenționez, de dragul lui Allah să fac sunnah de început al Rugăciunii de Vineri.”*

Sunnah de început se face la fel ca sunnah de început al Rugăciunii de la Amiază. După acest sunnah se va recita în moschee încă un Ezan, apoi imamul va urca în mimber (amvon) și va ține predica. După predică se va recita Ikameh și se vor face cele două unități obligatorii. Comunitatea, urmând imamului va face intenția astfel: *“Intenționez de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de Vineri, urmând imamul.”*

După Farz se vor face cele patru unități de sunnah de sfârșit. Acestea se fac la fel ca sunnah de început. Intenția se va face astfel: *“Intenționez de dragul lui Allah să fac sunnah de sfârșit al Rugăciunii de Vineri.”*

Astfel Rugăciunea de Vineri va fi completă.

După aceea cine dorește poate face patru unități “Zuhri Ahir=Ultima Rugăciune de la Amiază” și două unități de sunnah ale Rugăciunii de la aceea oră.

Intenția pentru ultima Rugăciune de la Amiază: *“Intenționez de dragul lui Allah să fac ultima Rugăciune de la Amiază pe care încă nu am îndeplinit-o ”*. Această ultimă rugăciune, deși se face ca farzul de patru unități al Rugăciunii de la Amiază, este mai bine ca la fiecare unitate, după Fatiha să se citească o Sura la fel ca la sunnah.

Iar pentru cele două unități de Sunnah intenția se face astfel: *“Intenționez de dragul lui Allah să fac sunnah al timpului prezent.”* După intenție vom face două unități la fel ca la sunnah al Rugăciunii din Zorii Zilei.

RUGĂCIUNILE DE SĂRBĂTOARE (BAYRAM)

Bairamul este zi de bucurie. Rugăciunile de Sărbătoare făcute în congregație sunt un ghid frumos de unitate și solidaritate între Musulmani. Zilele de Bairam sunt zile importante ce aproprie musulmanii unul de celălalt, îi împacă pe cei certați, întărind legăturile de frăție dintre ei. Bairamurile sunt zilele de sărbătoare oferite de Allah celor credincioși.

Într-un an musulmani au două sărbători:

1. Sărbătoarea de Ramadan (Ramazan Bayram).
2. Sărbătoarea Sacrificiului (Kurban Bayram).

Petru cei care Rugăciunea de Vineri este farz, Rugăciunea de Sărbătoare este wajib. Rugăciunea de Sărbătoare (Bayram) are două unități. Se face numai în congregație. Înainte de Rugăciunea de Sărbătoare nu se citește ezanul și nici ikameh. Predica de sărbătoare este sunnah și se ține după rugăciune. Predica de Vineri este farz și se ține înainte de rugăciune.

Diferit de celelalte rugăciuni, Rugăciunile de Sărbătoare au la ambele unități câte trei takbir-uri în afara celui de la început. În total șase Takbir-uri în plus. Acestea se numesc "*Takbirurile Zevaid*".

CUM SE FACE RUGĂCIUNEA DE SĂRBĂTOARE (BAYRAM)?

Rugăciunea de Sărbătoare Ramadan (Ramazan Bayram Namazı):

Prima unitate (rekat):

1. Comunitatea se va așeza în rânduri drepte în spatele imamului și va face intenția astfel: "*Intenționez, de dragul lui Allah, să fac farzul Rugăciunii de Sărbătoare, urmând imamul*".

2. Iar după ce imamul spune "*Allahu Ekber*" ridicând mâinile și comunitatea va face la fel spunând "*Allahu Ekber*", va ridica mâinile în urma imamului apoi le va împreuna sub brâu.

3. Și imamul și comunitatea va recita în șoptă "*Subhaneke*". Apoi se va lua Takbir de încă trei ori. Ele se vor lua astfel:

Primul Takbir: Imamul va spune cu voce tare "*Allahu Ekber*" iar comunitatea în șoptă (la fel ca la Takbir-ul de început) se vor ridica mâinile apoi se vor lăsa pe lângă corp. Aici se așteaptă un timp.

Al doilea Takbir: A doua oară se va spune “*Allahu Ekber*” apoi se vor ridica mâinile și se lasă iar pe lângă corp, așteptându-se un timp la fel ca la primul.

Al treilea Takbir: Din nou se va spune “*Allahu Ekber*”, se vor ridica mâinile apoi se vor împreuna una peste alta.

4. Apoi imamul în șoaptă va spune Euzu-Besmele, după aceea cu voce tare va recita Fatiha și o Sura (comunitatea nu va recita nimic ci va asculta Imamul).

5. Apoi se va face ruku și sejde (de două ori) apoi se vor ridica în picioare (pentru a doua unitate) și vor împreuna mâinile.

A doua unitate:

6. Imamul în șoaptă va spune Besmele, apoi cu voce tare va recita Fatiha și o Sura. După aceea imamul cu voce tare, iar comunitatea în șoaptă (la fel ca la prima unitate) vor lua de trei ori takbir, iar după al treilea takbir, fără să mai împreuneze mâinile, vor face al patrulea takbir și se vor apleca la ruku, apoi vor face sejde (de două ori) și se vor așeza.

7. La așezare imamul și comunitatea vor recita *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbenatina și Rabbenagfirli* apoi vor saluta spre dreapta apoi spre stânga și vor termina rugăciunea. După rugăciune se va ține predica.

Rugăciunea de Sărbătoare a Sacrificiului (Kurban Bayram Namazı):

1. “*Intenționez, de dragul lui Allah, să fac Rugăciunea de Sărbătoare a sacrificiului, urmând Imamul.*”

2. Imamul va spune “*Allahu Ekber*”, apoi și comunitatea va spune în urma imamului “*Allahu Ekber*” apoi vor ridica mâinile după care le vor împreuna punându-le una peste alta.

După intenție se va face la fel ca la Rugăciunea de Ramadan. După Rugăciune se va ține predica.

TAKBIRURILE TEŞRIK (Preamărirea lui Allah în zilele de sărbătoare)

Începând de la Rugăciunea din Zorii Zilei, a zilei de dinainte de Sărbătoarea Sacrificiului numită “*Arefe*”, până la Rugăciunea de După Amiază din a patra zi de Sărbătoare, se va spune câte o dată takbir du-

pă fiecare rugăciune obligatorie zilnică, astfel în total se va spune takbir de două zeci și trei de ori. Takbir se spune astfel:

“Allahu ekber, Allahu ekber, la ilahe illallahu wallahu ekber. Allahu ekber we lillahi'l-hamd”, acestea fiind wajib (obligatorii). Acestea se numesc “Teşrik Tekbiri”.

Acest takbir este wajib pentru cel care face rugăciunea în congregație sau individual, pentru cel călător sau rezident, pentru bărbați dar și pentru femei.

Dacă în aceste zile când trebuie să se spună Teşrik Takbir, s-au omis unele din rugăciunile obligatorii, dar s-au compensat tot în aceste zile, se va compensa și Takbirul. Dacă Rugăciunea se compensează după aceste zile, atunci takbirul nu se va mai spune.

Îndatoririle noastre în zilele de sărbătoare:

Să ne trezim devreme, să ne spălăm, să ne spălăm pe dinți, să ne îmbrăcăm cu cele mai frumoase haine și să ne parfumăm apoi să mergem la moschee, să le zâmbim celor întâlniți, să îi bucurăm pe cei nevoiași ajutându-i, să le urăm sărbători fericite fraților musulmani, să îi vizităm pe cei mai învârstă, să dăm de pomană pentru cei morți, să îi vizităm rugându-ne pentru ei și citindu-le Coran, să renunțăm la supărări, să îi împăcăm pe cei certați și să bucurăm copiii dându-le cadouri. Acestea sunt unele îndatoriri ce trebuiesc făcute în ziua de bairam.

RUGĂCIUNEA TERAWIH

Rugăciunea Terawih are două zeci de unități. Pentru bărbați și pentru femei este sunnah muekked. Se face în luna Ramadan. Pentru cei care nu postesc din cauza unei boli sau a unei călătorii, Rugăciunea Terawih este tot sunnah. Îndeplinirea Rugăciunii Terawih la moschee în congregație, este sunnah și are o răsplată mare. Se poate face acasă singur, sau în congregație. Dar este mai bine să se facă la moschee. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus așa :

“Cel care de dragul lui Allah își petrece noaptele de Ramadan făcând Rugăciunea Terawih, crezând în beneficiile ei și așteptând răsplata de la Allah, i se vor ierta păcatele din trecut.”⁴

4 Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 467

Cum se face Rugăciunea Terawih?

Rugăciunea Terawih se face după Rugăciunea de Noapte. Nu este permis să se facă înainte de Rugăciunea de Noapte. În luna Ramadan Rugăciunea Vitr se face după Rugăciunea Terawih. Dar se poate face și înainte.

Rugăciunea Terawih are două zeci de unități, dându-se selam (de încheiere) la fiecare două sau patru unități. În ambele cazuri se continuă rugăciunea completându-se cele două zeci de unități.

Cum se face Rugăciunea Terawih în congregație, dând selam la fiecare două unități?

După ce terminăm farz și sunnah de sfârșit al Rugăciunii de Noapte, se începe la Rugăciunea Terawih.

Persoana care urmează să fie imam, va spune: *“Intenționez de dragul lui Allah să fac Rugăciunea Terawih, fiind imam celor ce mă urmează”* apoi va spune Takbir și va ridica mâinile.

Comunitatea din urma Imamului va spune: *“Intenționez să fac Rugăciunea Terawih, urmând Imamul”* apoi după takbirul imamului vor spune *“Allahu Ekber”* ridicând mâinile și apoi le va împreuna una peste alta.

Imamul și comunitatea vor recita în șoaptă *“Subhaneke”*. După Subhaneke (comunitatea nu va mai recita nimic în picioare), Imamul va recita în șoaptă Euzu-Besmele, apoi cu voce tare *Fatiha și o Sura*. După ce vor face Ruku și Sejde se vor ridica la a doua unitate.

Imamul va recita în șoaptă Besmele și cu voce tare *Fatiha și o Sura*, apoi vor face ruku și sejde, apoi se așează.

La așezare imamul și comunitatea vor recita; *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbenatina și Rabbenagfirli* după aceea vor da selam. În acest fel va completa două unități de rugăciune.

Apoi se vor ridica în picioare și, așa cum am explicat, vor continua rugăciunea făcând câte două unități. Când se vor face de zece ori a câte două unități, atunci vor fi efectuate cele două zeci de unități, iar Rugăciunea Terawih va fi completă. Apoi se va face Rugăciunea Vitr în congregație.

Cum se face Rugăciunea Terawih de unul singur, dând selam la fiecare două unități.

Se face intenția spunând: *“Intenționez, de dragul lui Allah, să fac Rugăciunea Terawih”* apoi se vor face două unități la fel ca sunnah al Rugăciunii din Zorii Zilei.

Se va continua așa până la completarea celor două zeci de unități apoi după rugăciunea Terawih se va face Rugăciunea Vitri.

Cum se face Rugăciunea Terawih în congregație, dând selam la fiecare patru unități?

Așa cum am explicat mai sus, imamul și comunitatea vor spune intenția și takbirul ridicând mâinile, apoi le vor împreuna una peste alta. După ce imamul și comunitatea recită în șoaptă *Subhaneke* (comunitatea nu va mai recita altceva), imamul va spune în șoaptă *Euzu-Besmele*, apoi cu voce tare *Fatiha* și *o Sura*, apoi vor face ruku și sejde și se vor ridica la a doua unitate.

Imamul va recita în șoaptă *Besmele* și cu voce tare *Fatiha* și *o Sura*, apoi vor face ruku și sejde, apoi se vor așeza. După aceste două unități la prima așezare imamul și comunitatea vor recita *“Ettehiyyatu, Allahumme salli și Allahumme barik”* apoi se vor ridica la a treia unitate.

La începutul unității, atât imamul cât și comunitatea, vor recita în șoaptă *Subhaneke*. Apoi imamul în șoaptă va spune *Euzu-Besmele*, apoi cu voce tare va recita *Fatiha* și *o Sura*. După aceea vor face ruku și sejde și se vor ridica la a patra unitate.

Imamul va recita în șoaptă *Besmele* și cu voce tare *Fatiha* și *o Sura*, apoi vor face ruku, sejde, și se vor așeza.

La așezare, imamul și comunitatea vor recita; *Ettehiyyatu, Allahumme salli, Allahumme barik, Rabbena atina și Rabbenagfirli* după aceea vor da selam. Astfel vor termina primele patru unități de Terawih.

Apoi se vor ridica în picioare și, așa cum am explicat, vor continua rugăciunea făcând câte patru unități. Când se vor face de cinci ori a câte patru unități, atunci vor fi efectuate cele două zeci de unități iar Rugăciunea Terawih va fi completă.

Apoi se va face în congregație Rugăciunea Vitri.

Cum se face Rugăciunea Terawih de unul singur, dând selam la fiecare patru unități?

Se face intenția spunând: Intentionez de dragul lui Allah să fac Rugăciunea Terawih apoi se va face la fel ca Sunnah al Rugăciunii de După Amiază. Singura diferență fiind intenția. Astfel se vor face câte patru unități până se vor completa cele două zeci de unități. După aceea se va face Rugăciunea Vitr.

RUGĂCIUNEA FĂCUTĂ ȘEZÂND SAU CU PRIVIREA

În Islam nu există dificultăți ci ușurințe. Prevederile Islamului sunt în funcție de capacitatea și puterea oamenilor. Cel care nu poate să își facă rugăciunea în picioare o va face șezând.

Astfel, prevederile ce trebuiesc făcute în picioare, se vor face stând. Apoi se vor apleca pentru a face ruku, după îndreptarea de la ruku vor face sejde și astfel continuând, își vor completa rugăciunea.

Dacă nu se poate apleca încât să atingă podeaua cu fruntea, atunci o va face mimic arătând cu capul. Acest mod se numește *rugăciune prin indiciu* astfel plecaciunea (ruku) și prosternarea (sejde) se vor face prin plecarea capului. Persoana aflată într-o astfel de situație pentru ruku va pleca capul puțin, iar pentru sejde îl va pleca mai mult ca la ruku. Dacă pentru sejde nu pleacă capul mai mult decât la ruku atunci rugăciunea nu va fi valabilă.

Persoana bolnavă, dacă nu este în stare să se așeze, se poate întinde așa cum dorește și poate efectua rugăciunea indicând plecaciunile cu capului. Dacă persoana este atât de bolnavă încât nu poate indica plecaciunile cu capul, atunci le va face altădată.

RUGĂCIUNEA CĂLĂTORULUI

Cei care își părăsesc satul sau orașul pentru a merge în alt loc aflat la 18 ore distanță parcursă cu un mers mediu (aproximativ 90 de kilometri), sunt numiți musafiri sau călători.

Cel care pleacă din satul sau orașul de rezidență, din momentul plecării până când va ajunge la destinație, intenționând să stea mai puțin de 15 zile, este considerat călător. Dacă intenționează să stea cincisprezece zile sau mai mult în locul în care s-a dus, atunci nu mai este considerat călător.

Religia Islamică a asigurat anumite facilități pentru cei călători.

Cel călător va face Rugăciunile de patru unități obligatorii, reducându-le la două unități. Rugăciunile farz de două unități din Zorii zilei, cea de trei unități de Seară și Rugăciunea Vitr se vor face în întregime. În timpul călătoriei, dacă are timp, va face Rugăciunile Sunnah fără a le reduce.

Cel care este călător, dacă urmează un imam pentru a face o rugăciune de patru unități, atunci o va completa, fără a o reduce. Cel care este călător dacă va fi imam pentru o comunitate rezidentă, atunci imamul va da selam după două unități, iar comunitatea va completa rugăciunea fără imam până la patru unități. Cel călător care nu și-a făcut anumite rugăciuni în timpul călătoriei, le va compensa după călătorie în forma redusă de două unități. Călătorul poate face abluțiunea umezind ciorapii (mest) încălțați, timp de trei zile și trei nopți.

Cel care călătorește în luna Ramadan, dacă dorește poate postii, dar dacă dorește, zilele respective le poate amâna până la întoarcerea în locul de rezidență. Dacă postul nu este o greutate pentru el, este mai bine să postească. Cel călător, dacă dorește, nu va face Rugăciunea de Vineri sau cea de Sărbătoare. Dar dacă le face, rugăciunile vor fi valabile. Dacă nu face Rugăciunea de Vineri, atunci va face Rugăciunea de la Amiază.

Acestea sunt facilitățile asigurate de Islam celor călători, ținând cont de greutățile călătoriei.

COMPENSAREA RUGĂCIUNILOR NEFĂCUTE LA TIMP

Efectuarea unei rugăciuni la timp se numește “*Eda*”, iar efectuarea unei rugăciuni după sfârșirea timpului se numește “*Kaza (compensare)*”. Cel care intenționat nu își face rugăciunea la timp fără să aibă vreun motiv anume, va comite un păcat mare. Rugăciunea se poate îndeplini prin compensare. Dar, deoarece a fost întârziată, persoana trebuie să își ceară iertare de la Allah.

Doar cele cinci Rugăciuni farz și Rugăciunea Vitr se pot compensa, dacă Rugăciunea a fost întârziată, Rugăciunile sunnah nu se vor compensa. Cel care nu și-a făcut Rugăciunea din Zorii Zilei la timp, în aceeași zi până înainte de prânz poate compensa Rugăciunea în întregime, făcând sunnah și farz. Nu există un timp anume pentru compensarea

Rugăciunilor. Se pot compensa ziua și noaptea. Dar există trei perioade ale zilei când nu este permisă efectuarea niciunui fel de rugăciune, mai exact când răsare soarele, când soarele este la zenit (sus pe cer) și în timp ce soarele apune.

Când dorim să compensăm o rugăciune și dacă nu știm a cărei zile sau a cărei perioade aparține, vom face intenția astfel: *“Intenționez, să fac de dragul lui Allah, fărzul primei Rugăciuni din Zorii Zilei, întârziată”*, iar pentru celelalte Rugăciuni vom spune: prima Rugăciune de la Amiază întârziată, prima Rugăciune de După Amiază întârziată, prima Rugăciune de Seară întârziată, prima Rugăciune de Noapte întârziată și prima Rugăciune Vitr întârziată.

PROSTERNAREA PENTRU VERSETELE CITITE DIN CORAN

Prosternarea (sejde) pentru versetele citite din Coran se face din respect pentru Allah. Aceste versete din Coran sunt paisprezece. Pentru cel care citește sau aude unul din aceste versete prosternarea este obligatorie (wajib).

Dacă unul din aceste versete este spus în timpul rugăciunii, prosternarea trebuie făcută tot în timpul rugăciunii. Astfel, dacă după recitarea unuia din aceste versete persoana dorește să recite în continuare Coran, întâi va face prosternarea pentru citirea acelui verset, apoi se va ridica din nou în picioare și își va continua rugăciunea.

Dacă după recitarea unuia din aceste versete nu va mai continua recitarea sau va recita unu, două sau cel mult trei versete, atunci va continua rugăciunea făcând ruku și sejde, nemaifiind necesară o altă prosternarea.

Versetul recitat în timpul unei rugăciuni, dacă este auzit de o persoană care nu a participat la rugăciune, aceea persoană trebuie să facă prosternarea separat. Dacă cel care se află în timpul rugăciunii aude o altă persoană că recită unul din aceste versete, atunci va trebui să facă prosternarea după terminarea rugăciunii.

Cel care recită unul din aceste versete în timpul rugăciunii, trebuie să facă prosternarea tot în timpul Rugăciunii. Nu o poate face după rugăciune. Imamul care recită unul din aceste versete, va face prosternarea împreună cu comunitatea ce îl urmează. Prosternarea (sejdeul) pen-

tru versetele citite din Coran, este obligatorie (wajib) pentru toate persoanele responsabile (mukellef). Pentru femeile aflate în perioada menstruației sau a lăuziei nu este obligatorie.

Cum se face prosternarea pentru versetele citite din Coran în afara rugăciunii?

Se îndeplinește abluțiunea apoi persoana se va îndrepta către Kibla. Cu intenția de prosternare (Intenționez de dragul lui Allah să fac prosternarea de recitare a versetului/ versetelor din Coran) și fără a ridica mâinile se spune *“Allahu Ekber”*, apoi se face prosternarea (sejde). La sejde se va spune de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”* apoi spunând *“Allahu Ekber”* se va ridica în picioare. Este bine ca atunci când ne ridicăm să spunem *“Gufraneke Rabbeni we ileyke’l-masir”*. Prosternarea se face o singură dată și nu se dă selam (salutul).

Aceste versete din Coran se regăsesc în paisprezece Sura:

1. Sura Al-A'raf (Versetul 206)	8. Sura An-Naml (Versetul 25)
2. Sura Ar-Ra'd (Versetul 15)	9. Sura As-Sajda (Versetul 15)
3. Sura An-Nahl (Versetul 49)	10. Sura Sad (Versetul 24)
4. Sura Al-Isra (Versetul 107)	11. Sura Fussilat (Versetul 37)
5. Sura Maryam (Versetul 58)	12. Sura An-Najm (Versetul 62)
6. Sura Al-Hajj (Versetul 18)	13. Sura Al-Inșiqaq (Versetul 21)
7. Sura Al-Furqan (Versetul 60)	14. Sura Al-Alaq (Versetul 19)

RUGĂCIUNEA FUNERARĂ

Rugăciunea funerară este o rugăciune obligatorie cu caracter social. Este rugăciunea ce se face pentru cei morți. Cerându-I lui Allah iertarea păcatelor și greșelilor fratelui său musulman și făcându-și ultima datorie față de acea persoană.

Pentru a îndeplinii Rugăciunea funerară trebuie îndeplinite anumite condiții.

Pentru a se realiza Rugăciunea funerară trebuie îndeplinite șase condiții. Aceste condiții sunt:

1. Persoana decedată să fie musulmană.
2. Să fie curată (adică să fie spălată și înfășurată în giulgiu).

3. Corpul neînsuflăit al persoanei decedate să se afle la locul unde se realizează rugăciunea, în fața comunității.

4. Corpul persoanei decedate trebuie să fie întreg, mai mult decât jumătate din acesta sau capul plus jumătate din corp.

5. Cel care va face Rugăciunea funerară (dacă nu are niciun impediment fizic) trebuie să stea în picioare.

6. Persoana decedată trebuie pusă jos, nu trebuie ținută pe umeri sau pe un animal.

Deoarece Rugăciunea funerară este obligatorie cu caracter social, este suficientă participarea doar a câtorva musulmani, ceilalți nemaifiind nevoiți să o efectueze. La rugăciunea funerară nu este obligatorie prezența comunității. Dacă un singur bărbat sau o singură femeie face Rugăciunea funerară, farzul este împlinit. Ceea ce anulează celelalte rugăciuni, anulează și Rugăciunea funerară. În afara celor trei perioade ale zilei, nerecomandate pentru rugăciune, Rugăciunea funerară se poate face oricând.

Prevederile Rugăciunii funerare sunt patru Takbir-uri și Kiyam (statul drept în picioare). Salutul este wajib. La Rugăciunea funerară nu se face ruku și sejde.

Tradițiile (sunnah) Rugăciunii Funerare:

1. Imamul care va face Rugăciunea funerară va sta în dreptul pieptului persoanei decedate.

2. După primul takbir se va recita “*Subhaneke*”.

3. După al doilea takbir se va recita “*Allahumme salli și Allahumme barik*”.

4. După al treilea takbir se vor recita diverse rugăciuni.

CUM SE FACE RUGĂCIUNEA FUNERARĂ?

Persoana decedată, după ce a fost spălată și înfășurată în giulgiu, se va pune în locul unde se va face Rugăciunea funerară numit “*Musalla*”. Persoana decedată trebuie să fie în fața comunității. Imamul care va face Rugăciunea funerară va sta în dreptul pieptului persoanei decedate. Comunitatea va sta în rând, în spatele imamului și cu fața către Kibla. Pentru comunitate este recomandat să formeze trei rânduri.

Când se spune intenția se specifică dacă persoana decedată este bărbat, femeie, băiat sau fată.

Imamul care va face rugăciunea va spune: “Intenționez de dragul lui Allah să fac Rugăciunea funerară a prezentului defunct(dacă este bărbat), rugăciune pentru acest bărbat”.

Dacă este femeie va spune: “Rugăciune pentru această femeie.”

Dacă este copil băiat, va spune: “Rugăciune pentru acest băiat”.

Dacă este copil fată, va spune: “Rugăciune pentru această copilă (fată)”.

Comunitatea din spatele imamului va spune: “Intenționez de dragul lui Allah să fac Rugăciunea funerară a prezentului defunct, rugăciune pentru acest bărbat, urmând imamul”.

Dacă este femeie, va spune: “Rugăciune pentru această femeie.”

Dacă copilul este băiat : “Rugăciune pentru acest băiat”.

Dacă copilul este fată, va spune: “Rugăciune pentru această fată ”.

Dacă una din persoanele prezente nu știe dacă persoana decedată este bărbat sau femeie, va face intenția astfel: *“Intenționez de dragul lui Allah, să fac rugăciunea ce urmează să fie făcută de imam pentru persoana decedată, rugându-mă pentru această persoană, urmând imamul.”*

După intenție imamul va spune cu voce tare, iar comunitatea în șoaptă *“Allahu Ekber”*, ridicând mâinile în dreptul urechilor, la fel ca la celelalte rugăciuni, apoi le vor împreuna una peste alta sub brâu.

Imamul și comunitatea vor recita în șoaptă “Subhaneke”. La Subhaneke se va recita și expresia *“we gelle senauk”* care nu se citește la celelalte rugăciuni.

După Subhaneke, fără a ridica mâinile, Imamul va spune cu voce tare *“Allahu Ekber”* iar comunitatea va spune în șoaptă, spunând al doilea takbir. Imamul și comunitatea vor recita în șoaptă *“Allahumme salli și Allahumme barik”*.

Apoi fără a ridica mâinile vor spune al treilea takbir *“Allahu Ekber”* și vor recita rugăciunea funerară. Cel care nu știe rugăciunea funerară în locul ei poate recita rugăciunile Kunut. Cel care nu știe rugăciunile

Kunut va recita versetul: Rabbena atina fid'dunya haseneten we fil'ahirati haseneten we kina azabennar.

Fără a ridica mâinile vor face al patrulea takbir, spunând "Allah Ekber" și fără a recita ceva anume, vor saluta întâi spre dreapta, spunând "Esselamu aleykum we rahmetullah". Apoi vor întoarce capul spre stânga și vor spune "Esselamu aleykum we rahmetullah" și astfel vor încheia rugăciunea funerară.

Rugăciunile care se recită la Rugăciunea funerară, după al treilea Takbir sunt următoarele.

Această rugăciune se recită pentru fiecare persoană decedată:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَعَاثِبِنَا وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا وَصَغِيرِنَا
وَكَبِيرِنَا

اَللّٰهُمَّ مَنْ اَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاحْيِهِ عَلَى الْاِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّنَا
عَلَى الْاِيْمَانِ

Citire: Allahummegfir lihayyina we meyyitina ve şahidina we gaibina we zekerina we unsana we saghirina we kebirina.

Allahumme men ahyeytehu minna fe ehyihi alel'İslami we men teweffeytehu minna fe teweffena alel'İman.

Înțelesul: O, Doamne! Iartă-ne pe noi, cei vii și cei morți, pe cei prezenți și cei absenți, pe bărbați și pe femei, pe cei mici și pe cei mari.

O, Doamne! Creează generația ce va proveni din noi, adeptă a Islamului. Și Ia-ne sufletele celor ce urmează să murim, ca drept credincioși.

După această rugăciune, în funcție de persoana decedată, se va recita una din rugăciunile de mai jos, astfel:

1. Dacă persoana decedată este un bărbat se citește următoarea rugăciune:

وَحُصِّ هَذَا الْمَيِّتَ بِالرَّوْحِ وَالرَّاحَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِيْ اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيًّا فَتَجَاوَزْ

عَنْهُ وَلَقِهِ الْأَمْنَ وَالْبُشْرَى وَالْكَرَامَةَ وَالزُّلْفَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ

Citare: We hussa hazel'meyyite birrawhi werrahati werrahme-
ti wel'magfirati werridvan. Allahumme inkeane muhsinen fezid fi ih-
sanihi we inkeane musien fetegeawez anhu we lekkihil'emne wel'buşra
wel'keramete wez'zulfa birahmetike ya erhamerrahimin.

Înţelesul: Doamne! Da-i acestei persoane decedate linişte eternă şi
îndurare nesfârşită, iartă-i păcatele şi dă-i o viaţă în Rai.

O, Allah! Dacă această persoană decedată făcea fapte bune sporeş-
te-i răsplata şi dacă făcea fapte rele fi îndurător cu ea. Iartă-i păcatele.

Dă-i siguranţă faţă de ceea ce îi este frică, vesteşte-l cu binecuvântă-
rile Tale, onorează-l cu un statut înalt, în lumea de apoi.

O, Allah! Cel mai Milostiv dintre cei cu milă.

2. Dacă persoana decedată este o femeie, se citeşte următoarea rugăciu-
ne:

وُحُصَّ هَذِهِ الْمَيِّتَةُ بِالرَّوْحِ وَالرَّاحَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ اَللّٰهُمَّ اِنْ
كَانَتْ مُحْسِنَةً فَارْدُ فِيْ اِحْسَانِهَا وَ اِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْهَا
وَلَقِّهَا الْاَمْنَ وَالْبُشْرَى وَالْكَرَامَةَ وَالزُّلْفَى بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ

Citare: We hussa hazihil'meyyitete birrawhi verrahati wel'magfira-
ti werridvan. Allahumme inkeanet muhsineten fezid fi ihsaniha we in-
keanet musieten fetegeawez anha we lekkihel'emne wel'buşra wel'kera-
mete wez'zulfa birahmetike ya erhamerrahimin.

Înţelesul: Doamne! Dă-i acestei persoane decedate linişte eternă şi
îndurare nesfârşită, iartă-i păcatele şi dă-i o viaţă în Rai.

O, Allah! Dacă această persoană decedată făcea fapte bune sporeş-
te-i răsplata şi dacă făcea fapte rele fi îndurător cu ea. Iartă-i păcatele.

Dă-i siguranţă faţă de ceea ce îi este frică, vesteşte-o cu binecuvântă-
rile Tale, onorează-o cu un statut înalt, în lumea de apoi.

O, Allah! Cel mai Milostiv dintre cei cu milă.

3. Dacă persoana decedată este un copil băiat se citește următoarea rugăciune:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا وَّاجْعَلْهُ لَنَا اَجْرًا وَّ دُخْرًا وَّاجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا
وَّ مُشَفَّعًا

Citire: Allahummej'alhu lena feratan wej'alhu lena ejran we zuhran wej'alhu lena şafian we muşeffea.

Înţelesul: O Allah! Fă ca această copilă să ne fie dar în lumea de apoi şi cea ce ne va întâmpina în Rai.

O, Allah! Fă ca acest copil să fie mijlocire pentru noi şi acceptă-i mijlocirea.

4. Dacă persoana decedată este o copilă se citește următoarea rugăciune:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا فَرَطًا وَّاجْعَلْهَا لَنَا اَجْرًا وَّ دُخْرًا وَّاجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً
وَّ مُشَفَّعَةً

Citire: Allahummej'alha lena feratan wej'alha lena ejran we zuhran wej'alha lena şafiaten ve muşeffeah.

Înţelesul: O Allah! Fă ca această copilă să ne fie dar în lumea de apoi şi cea ce ne va întâmpina în Rai.

O, Allah! Fă ca această copilă să fie mijlocire pentru noi şi acceptă-i mijlocirea.

Cel care nu ştie rugăciunea funerară poate recita acest verset cu intenţie de rugăciune:

رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ فِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Citire: Rabbena atina fid'dunya haseneten we fil'ahirati haseneten we kina azabennar.

O, Doamne! Fă-ne nouă parte bună în această lume şi parte bună în Lumea de Apoi şi apără-ne de focul Iadului.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Vizita la mormânt.

Religia ne sfătuiește să vizităm mormintele celor decedați.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legat de acest subiect a spus așa:

*“Vizitați mormintele. Deoarece mormintele va amintesc de Ziua de Apoi.”*⁵

Vizita la mormânt ne amintește că, în Ziua de Apoi, vom fi trași la socoteală în fața lui Allah, dând socoteală pentru tot ceea ce am făcut în văz sau în ascuns. Această amintire ne îndepărtează de rele și ne ajută să ne îndreptăm către fapte bune.

Ne învață că și noi într-o zi ne vom lua rămas bun de la această lume, despărțindu-ne de cei dragi și la fel ca cei din mormânt și noi vom fi puși în mormânt rămânând singuri cu faptele noastre.

Mormântul este ultima oprire din această lume și prima oprire din lumea cealaltă, de aici ne vom lua lumina și hrana. Doar noi putem să ne transformăm mormântul într-o grădină a Raiului. Putem reuși acest lucru înmulțindu-ne binefacerile. Cei care aleargă după răutate, să nu uite niciodată ca își vor transforma mormântul într-o groapă a Iadului. Vizita la mormânt cu siguranța ne previne legat de acest subiect trezindu-ne din somnul nesăbuit.

Deși vizita la mormânt se poate face oricând, este mai bine să se facă în special în zilele de vineri și sâmbătă. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) nu doar recomanda vizita la mormânt, ci și el însuși vizita mormintele.

La fel ca și bărbații și femeile pot vizita mormintele. Fatma (Pacea fie asupra sa!), fata profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), a vizitat mormântul unchiului Hamza (Pacea fie asupra sa!), iar stimata soție a profetului, Aișe (Pacea fie asupra sa!), a vizitat mormântul fratelui său Abdurrahman.⁶

⁵ Ibn Mace, Cenaiz, 47

⁶ Tecrid, vol.4, pag. 374

Vizita la mormânt este un simbol precum că cei care sunt în viață nu și-au uitat rudele decedate, iar iubirea pentru ei continuă în inimile lor.

Cel care vizitează mormântul se va întoarce cu fața către cei decedați și îi va saluta astfel: *“O voi locuitori ai țării credincioșilor! Pacea (selam) fie asupra voastră. Și noi cu voia lui Allah vom ajunge la voi. Doresc de la Allah Atotputernicul să ne dea pace nouă și vouă ”*.⁷

Apoi rugați-vă pentru cei morți, ca Allah să le ierte păcatele și greșelile, iar, dacă le va fi ridicată pedeapsa, mormântul să fie una din grădinile Raiului. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a relatat astfel:

*“Dacă unul din musulmani se duce la mormântul unei persoane cunoscute și o salută, persoană îngropată acolo o va recunoaște și îi va răspunde salutului.”*⁸

Vizitatorul, după ce s-a rugat pentru cel decedat, dacă recită versete sau sura din Coran, poate dăruia celor morți faptele bune rezultate din acea recitare. Cei decedați vor simți o liniște mare datorită acestui dar, iar cel care a recitat va primi și el fapte bune.

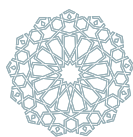
Așa cum pe noi ne bucură darul oferit de o persoană dragă și cei morți se bucură de pomana dată pentru suflete lor și de faptele bune dăruite de noi după rugăciune sau după ce recităm versete din Coran.

7 Muslim, Cenaiz, 103

8 Tecrid, vol.4, pag. 372

UNITATEA VI

POSTUL (ORUÇ)

Subiecte:

- Importanța și beneficiile Postului
- Pentru cine este obligatoriu Postul în luna Ramadan?
- Beneficiile mesei din Zorii Zilei (Sahur) și a mesei de la Apus (If-tar); Rugăciunea de întrerupere a postului
- Când și cum se face intenția pentru post?
- Feluri de post
- Motivele care ne permit să ținem zilele de post ale lunii Ramadan în altă perioadă
- Ce se întâmplă dacă, fără motiv, nu postim în luna Ramadan?
- Cazurile în care este nevoie de recuperare și sancțiunile aplicabile pentru zilele de post întrerupte intenționat
- Situațiile în care este nevoie doar de recuperarea zilei de post întreruptă intenționat
- Situațiile care nu întrerup postul
- Ce nu este indicat a face cel care postește?
- Situațiile care nu afectează Postul

IMPORTANȚA POSTULUI

A treia regulă, din cele cinci reguli ale Islamului, este Postul în luna Ramadan. Postul Ramadan a devenit obligatoriu în al doilea an după Hejira (emigrarea profetului de la Mecca la Medina).

A posti înseamnă a nu mânca, a nu bea nimic și a sta departe de relațiile intime dintre soț și soție, începând din zorii zilei până la apusul soarelui, cu condiția de a spune intenția de postire.

Luna Ramadan în anumiți ani are 29 de zile, iar în alții 30 de zile. Chiar dacă luna Ramadan are 29 de zile, postul este complet. Deoarece condiția obligatorie este să se postească toată luna. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a postit nouă ani în luna Ramadan. Patru ani luna Ramadan a avut 29 de zile, iar cinci ani a avut 30 de zile.

Luna Ramadan pentru musulmani este o lună sfântă și binecuvântată. Soarele Islamului a răsărit în această lună, iar revelarea Coranului cel Sfânt, ce luminează lumea, tot în această lună a început. Noaptea Kadr, care este mai binecuvântată decât o mie de nopți, tot în această lună se regăsește. În această lună se ține postul care ne ajută să ne curățăm interiorul de gânduri rele și exteriorul de comportamente neadecvate.

*Allah Preamărețul a spus așa: ” O, voi cei care credeți! V-a fost statornicit vouă postul, așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră. Poate că veți fi cu frică. ”*¹

Postul este un act important de adorare, ce ne ajută să ne ferim de rele pe această lume, iar pe lumea cealaltă ne ferește de Iad, fiind motiv de iertare pentru păcatele noastre. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ne-a dat următoarea veste: *”Celui care postește în luna Ramadan cu credință și așteaptă răsplata doar de la Allah, i se vor ierta toate păcatele precedente.”*²

BENEFICIILE POSTULUI

a) Postul ne înfrumusețează moralitatea.

Postul ne amintește întotdeauna de Allah și ne dezvoltă sentimentul de responsabilitate. Ne curăță inimile de sentimente și gânduri rele și ne protejează de a face rău altora. Postul ne face mai buni, ajutându-ne să

1 Sura Al-Baqara, 2/183

2 Riyazu's-Salihin, vol. 2, pag. 489

dobândim cel mai frumos comportament moral. Postul ne apără ochii de haram, limba de minciuni și vorbe urâte, urechile de a asculta vorbe interzise, stomacul de a mânca haram, mâinile de a face lucruri rele și picioarele de a merge în locuri neadecvate.

Înțelepciunea ce face postul obligatoriu (farz) este de a ne feri de fapte rele și de a ne îndeplini îndatoririle față de Allah.

b) Postul ne dezvoltă sentimentele de compasiune și ajutor.

O persoană bogată care nu știe ce este foamea, nu poate înțelege foamea și suferința săracilor. Dar dacă această persoană postește va ști ce este foamea, simțind din suflet suferințele celor nevoiași, stărnindu-i-se sentimentele de compasiune și milă față de ei. În final le va întinde o mână de ajutor încercând să le aline suferința.

c) Postul ne învață să fim recunoscători față de binefacerile lui Allah.

Omul înțelege valoarea binecuvântărilor pe care le are abia după ce le pierde, când nu mai are niciun rost deoarece este prea târziu. Postind și stând departe o perioadă de aceste binecuvântări putem înțelege mai bine importanța lor. Această gândire ajută omul să își ocrotească bunurile și să îi mulțumească mai mult lui Allah pentru aceste binecuvântări.

d) Postul îi face pe oameni mai sănătoși.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legat de acest subiect a spus așa: "*Postiți și veți găsi sănătate*".³

Sistemul digestiv, care a obosit timp de unsprezece luni, se va odihni datorită postului. După luna Ramadan își va face treaba mult mai puternic. Oamenii de știință au specificat că postul are multe beneficii pentru organism. Renumitul om de știință, Doctor Alexi Karel, căruia i sa dăruit premiul Nobel, a spus despre post astfel: "*În timpul postului organismul consumă substanțele nutritive stocate, astfel organismul se reînoiește. Postul este foarte benefic din punct de vedere al sănătății*".⁴

e) Postul învață omul să aibă răbdare.

O persoană care se obișnuiește, datorită postului, să nu mai mănânce, sau să mai bea pentru o anumită perioadă de timp, va întâmpina dificultățile și va răbda durerilor și necazurilor, care pot apărea pe parcurs

³ Keşfu'l-Hafa, vol. 2, pag. 33.

⁴ Enciclopedia Vieții, Postul.

sul vieții, mult mai ușor. Nu va înceta să lupte cu inamicul atunci când este necesar, va ști să suporte dificultățile cu care se poate confrunta legat de această cauză.

PENTRU CINE ESTE OBLIGATORIU POSTUL ÎN LUNA RAMADAN?

Condițiile care trebuiesc îndeplinite de o persoană pentru ca postul să fie obligatoriu (farz):

1. Să fie Musulman.
2. A fi cu judecată (rașiune).
3. Să fi ajuns la vârsta pubertății.

Pentru fiecare persoană ajunsă la vârsta pubertății, fie că e băiat sau fată, postul este obligatoriu. Este o poruncă absolută a lui Allah. Copiii neajunși la vârsta pubertății nu sunt obligați să postească. Dar este bine ca încet încet să îi obișnuim cu postul, fără a le dăuna sănătății.

Femeile aflate în perioada menstruației sau a lăuziei nu țin post și nu fac rugăciunile zilnice (salah/namaz). După terminarea acestei perioade vor compensa zilele nepostite, atâtea zile câte nu s-au postit. Însă rugăciunile nefăcute nu vor fi compensate.

BENEFICIILE MESEI DIN ZORII ZILEI (SAHUR) ȘI MESEI DE LA APUS (IFTAR)

Este recomandat să ne trezim și să mâncăm înainte de Zorii zilei. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus: *“Mâncați în timpul de Sahur, deoarece există belșug la această masă.”*⁵ Masa de Sahur ne dă puterea de a rezista postului. Unul din intervalele de timp, în care probabilitatea îndeplinirii rugăciunilor (doriștelor) este foarte ridicată, îl reprezintă perioada mesei de Sahur. Cel care se trezește la Sahur trebuie să se roage la Allah pentru ceea ce dorește și să Îi ceară să îi fie iertate păcatele.

O persoană care își completează postul și ajunge la timpul de Iftar, simte o mare fericire și bucurie din această cauză. Când va ajunge în fa-

⁵ Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 495

ța lui Allah, în Ziua Judecății, va simți cea mai mare bucurie când va primi răsplata pentru postul ținut.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus așa: “*Pentru cel care postește există două bucurii: Una, când întrerupe postul la masa de seară, iar cealaltă, când îl va întâlni pe Allah.*”⁶ Conform spuselor profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), rugăciunile din timpul mesei de Iftar nu sunt respinse, Allah acceptându-le întocmai.

RUGĂCIUNEA DE ÎNTRERUPERE A POSTULUI

Este sunnah să recităm la masa de Iftar următoarea rugăciune:

“Allahumme leke sumtu, we bike amentu, we aleyke tewekkeltu, we ala rizkike eftartu, we sawmel’gadi min şehri ramadane neweytu, fagfir li ma kaddemtu we ma ahhartu”.

Înțeles: “O Allah, pentru Tine am postit, cred și am încredere în Tine și cu hrana de la Tine, mi-am întrerupt postul. Intenționez să țin și postul lunii Ramadan de mâine. Atunci Iartă-mi păcatele din trecut și din viitor!”

CÂND ȘI CUM SE SPUNE INTENȚIA PENTRU POST?

Pentru ca postul să fie valabil, intenția este obligatorie. Postul fără intenție nu este acceptat.

Intenția pentru postul din luna Ramadan se poate face începând de seara până a doua zi aproape de prânz. Așadar:

Intenția se face, de regulă, după masa dinainte de Zorii Zilei (Sahur). Cu toate acestea, dacă o persoană nu s-a putut trezi la sahur, ci abia după expirarea perioadei în care avea voie să mănânce și să bea, deși soarele a răsărit, încă își mai poate face intenția pentru post până înainte de prânz. Este de ajuns ca după ce a început timpul de postire să nu fi făcut ceva care să anuleze postul (adică să fi mâncat sau băut ceva).

Cel care nu vrea să se trezească la sahur, își poate face intenția de cu seară, nemaifiind nevoie să se trezească noapte pentru acest lucru. Cel care deși s-a trezit la Sahur dar a uitat să își spună intenția, o poate face dimineața când își aduce aminte, dar înainte de prânz. Chiar dacă in-

6 Et-Tergib ve't-Terhib vol.2, pag. 81

tenția a fost spusă mai târziu, postul nu este incomplet. După prânz intenția nu se mai poate face. Postul care nu poate fi ținut în Ramadan se va recupera în alte zile, făcând intenția de cu seară. La fel și postul ținut din cauza unei pedepse (keffaret). Intenția pentru aceste posturi nu se face după Sahur.

Intenția, de fapt, se face din suflet. Adică dacă cineva seara sau noaptea se gândește (îi trece prin minte) ca a doua zi dorește să postească, se consideră că și-a făcut intenția. Cel care se gândește să postească trezindu-se la masa de Sahur, se consideră că a făcut intenția pentru post. Este de ajuns să facem intenția din suflet. Dar este mai bine ca această intenție făcută din suflet să fie spusă și verbal. De aceea cel care postește trebuie să facă intenția din suflet și verbal: *“Intenționez să postesc în ziua de mâine a lunii Ramadan”*.

TIPURI DE POST

Sunt șase feluri de post:

1. *Postul obligatoriu (Farz)*: Sunt zilele de post ale lunii Ramadan, compensarea zilelor de post neținute în luna Ramadan și pedeapsa pentru zilele de post întrerupte intenționat.

2. *Posturile Wajib*: Postul Adak, compensarea întreruperii unui post voluntar.

3. *Postul după tradiție (Sunnah)*: Este sunnah să postim în a noua și a zecea zi, sau a zecea și a unsprezecea zi a lunii Muharrem.

4. *Postul recomandat*: Este recomandat să se postească în zilele de treisprezece, paisprezece și cincisprezece ale fiecărei luni (după calendarul arab), în zilele de luni și joi a fiecărei săptămâni și în primele șase zile ale lunii Șevval care urmează după luna Ramadan.

5. *Postul nerecomandat*: Nu este recomandată postirea doar în a zecea zi a lunii Muharrem (calendarul arab) și nici doar vinerea sau doar sâmbăta.

6. *Postul interzis*: Este interzisă postirea în prima zi a Sărbătorii Ramadan (bairam), și cele patru zile ale Sărbătorii Sacrificiului (Kurban Bairam). Deoarece zilele de bairam sunt zile de sărbătoare datorite de Allah. Nu este bine să ne ferim de sărbătoarea lui Allah.

MOTIVELE CARE NE PERMIT SĂ ȚINEM ZILELE DE POST ALE LUNII RAMADAN ÎN ALTĂ PERIOADĂ

A nu posti în luna Ramadan fără a avea un motiv anume este păcat, existând o pedeapsă. Însă celui care se află într-una din situațiile de mai jos, îi este permis să nu postească sau să întrerupă un post început.

1. *Boala*: Persoanei care postește, dacă din cauza postului i se poate agrava boala sau i se prelungește durata bolii, atunci îi este permisă întreruperea postului. Când se însănătoșește, va ține zilele de post neținute.

2. *Călătoria*: Cel care călătorește mai mult de nouăzeci de kilometri este liber să nu postească. Când își va termina călătoria va ține zilele de post neținute. Dacă postul nu este o greutate pentru cel călător, este mai bine să postească.

3. *Aflarea într-o situație grea*: Cel care este amenințat cu moartea sau că va fi torturat, își poate întrerupe postul. Va ține altădată postul întrerupt.

4. *Sarcina și alăptarea*: O femeie însărcinată sau care alăptează, dacă se teme că ea sau copilul poate păți ceva postind, îi este permis să nu postească. Când sarcina sau alăptarea se termină, se vor ține zilele de post neținute.

5. *Foame și sete puternică*: Cel care postește, dacă se teme că, din cauza foamei sau a setei își va ieși din minți sau că îi va dauna corpului, poate întrerupe postul. Apoi va compensa zilele de post într-un timp convenabil.

6. *Bătrânețe și neputință*: Cei care au vârsta destul de înaintată sau copul a devenit neputincios și nu poate rezista postului, nu sunt obligați să postească. Aceștia, deoarece nu vor putea compensa zilele de post neținute, vor plăti fidye (răscumpărare).

FIDYE- RĂSCUMPĂRARE

Cei care sunt foarte bătrâni și neputincioși și cei care au o boală incurabilă vor plăti o răscumpărare pentru fiecare zi de post a lunii Ramadan neținută. Suma răscumpărării postului este aceeași ca suma stabilită pentru Fitre (act de caritate obligatoriu în luna Ramadan). Răscum-

părarea, așa cum se poate da la începutul lunii Ramadan, se poate da și în cursul lunii sau la sfârșitul ei.

Se poate dona întreaga sumă unei singure persoane sau se poate împărți la mai multe persoane. Cei care se află în această situație, dar nu au posibilitatea financiară de a plăti Fidyе, vor cere de la Allah să fie Îndurător cu ei. Dacă cei care sunt în vârstă, neputincioși sau au o boală incurabilă, devin apți pentru post, atunci vor compensa zilele de post neținute. Suma dată ca Fidyе nu mai este valabilă, fiind considerată pomână pentru cei săraci.

CE SE ÎNTÂMPLĂ DACĂ FARĂ MOTIV NU POSTIM ÎN LUNA RAMADAN?

Postirea în luna Ramadan este o poruncă clară a lui Allah. Fiecare musulman trebuie să îndeplinească această poruncă. Dacă un musulman în luna Ramadan a mâncat sau a băut fără a face intenția pentru post, nu va fi pedepsit dar, va trebui să compenseze zilele de post neposite. Deoarece pedeapsa (keffaret) nu se dă pentru postul neținut ci pentru întreruperea intenționată a unei zile de post începută.

Cel care nu ține post fără vreo scuză anume în luna Ramadan, comite un păcat și devine responsabil față de Allah. De aceea trebuie să se căiască și să ceară iertare de la Allah și fără a pierde timp, trebuie să compenseze zilele de post neținute.

CAZURILE ÎN CARE ESTE NEVOIE DE RECUPERARE ȘI PEDEAPSA PENTRU ZILELE DE POST ÎNTRERUPTЕ INTENȚIONAT

Dacă o persoană conștientă de faptul că postește, totuși face una din lucrurile enumerate mai jos, atunci va fi nevoie atât de compensare cât și de pedeapsă:

1. Dacă mănâncă sau bea (nu contează că este mâncare sau medicament).
2. Întreține relații sexuale.
3. Fumează.

Compensarea: Ținerea postului pentru o zi de post întreruptă dintr-un motiv anume.

Keffaret: Pedeapsa dată pentru o zi de post întreruptă intenționat și fără motiv, aceasta fiind două luni sau șaizeci de zile de post consecutiv.

Dacă o persoană face intenția și începe a posti în luna Ramadan, apoi intenționat și fără vreo scuză mănâncă, bea sau întreține relații sexuale, postul îi va fi anulat. Această zi de post întreruptă va trebui compensată, iar pentru că întreruperea a fost intenționată și fără scuză, va fi nevoie și de keffaret.

Pedeapsa de pe lumea aceasta pentru o zi de post întreruptă intenționat se numește keffaret. Adică trebuie să se postească șaizeci de zile consecutiv. Dacă din cauza oricărui motiv se face pauză între zilele de post ținute pentru keffaret, sau se ține mai puțin decât trebuie, atunci va trebui să o ia de la capăt postind cele șaizeci de zile consecutiv. Femeile care postesc pentru keffaret, în zilele de menstruație nu vor posti, dar la terminarea menstruației, fără a face pauză între zile, vor continua postul completând cele șaizeci de zile.

SITUAȚIILE ÎN CARE ESTE NEVOIE DOAR DE RECUPERAREA ZILEI DE POST ÎNTRERUPTĂ INTENȚIONAT

1. Înghițirea anumitor lucruri care nu sunt folosite în calitate de alimente sau medicamente (de exemplu: pământ, hârtie sau bumbac).
2. Luarea (inhalearea) medicamentelor pe nas.
3. Picurarea uleiului în urechi.
4. Înghițirea involuntară a apei pe gură sau pe nas, în timpul abluțiunii.
5. Înghițirea salivei colorate din cauza unei ațe băgate în gură.
6. Întreruperea postului forțat.
7. Turnarea apei în gură de către altcineva în timpul somnului.
8. Vomitatul abundent (intenționat).
9. Să mănânce crezând că a început ora de Iftar (ora începerii Rugăciunii de Seara, apusul soarelui, care reprezintă și terminarea postului), deși nu veni timpul.
10. Să mănânce crezând că ora de Imsak nu a trecut, deși ora de Imsak (ora începerii Rugăciunii din Zorii zilei, care în același timp se consideră și începerea postului) a trecut.

SITUAȚIILE CARE NU ÎNTRERUP (NU ANULEAZĂ) POSTUL

1. Mâncarea sau consumarea băuturilor uitând că postește (dacă uitând mâncăm sau bem ceva iar în timpul consumului ne aducem aminte că postim, vom scoate ce avem în gură clătindu-ne gura și ne vom continua postul, dar dacă după ce ne-am adus aminte de post, am înghițit ce aveam în gură, postul se va anula).

2. Pătrunderea apei în urechi.

3. Punerea picăturilor în ochi.

4. Să facem baie dimineața deși trebuia făcută de cu seară.

5. Să vomităm involuntar.

6. Ejacularea în somn (Ihtilam adică să i se strice abluțiunea mare Gusl în timpul somnului.)

7. Donarea sângelui.

8. Înghițirea involuntară a prafului sau a fumului.

9. Înghițirea salivei.

CE NU ESTE INDICAT SĂ FACĂ CEL CARE POSTEȘTE?

1. Să guste ceva fără a înghiții (dacă soțul femeii își tratează soția în mod neadecvat, căutând să o certe din cauza cantității de sare din mâncare, femeia poate gusta mâncarea fără a o înghiți.)

2. Să înghită saliva adunată în gură (dacă înghite saliva care a fost scoasă din gură și apoi băgată înapoi, postul se strică).

3. Să doneze sânge încât să se simtă slăbit, sau să facă muncă grea.

SITUAȚIILE CARE NU AFECTEAZĂ POSTUL

1. Mirosirea trandafirilor sau a unor mirodenii.

2. Spălatul pe dinți (cu condiția să nu se înghită apa sau pasta de dinți).

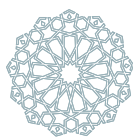
3. Clătirea gurii cu apă.

4. Spălarea nasului trăgând apă în nas.

5. Să facem baie (duș).

UNITATEA VII

DANIA (ZEKAT)

Subiecte:

- Importanța și Beneficiile Daniei
- Cine trebuie să plătească Dania?
- Nisab (Minimul de avere pe care trebuie să o dețină un musulman pentru a plăti Dania)
- Cui i se poate da Dania?
- Bunuri pentru care nu se plătește Dania
- Bunuri pentru care se plătește Dania
- Fitîr Sadakasî (Fitre-Plata de caritate)
- Pentru o societate pașnică (Citește și gândește)

IMPORTANȚA ȘI BENEFICIILE DANIEI

A patra regulă a Islamului, din cele cinci, este Dania. Dania a devenit obligatorie (farz) în al doilea an al migrației, înainte de post. Este o îndatorire materială.

Dania (zekat) reprezintă plata de caritate pe care trebuie să o facă fiecare musulman bogat, an de an, conform criteriilor religioase, musulmanilor săraci. Dania (zekat) este menționată în Coran, împreună cu rugăciunea (namaz), în treizeci și șapte de locuri. Faptul că s-a insistat așa mult pe acest subiect, ne arată că dania are un rol importat în religia Islamică.

Dania este un act de adorare care purifică inima de zgârcenie și dezvoltă sentimentele de compasiune și milă a celor bogați și totodată purifică bunurile de dreptul săracilor. Datorită daniei dispar invidia și gelozia din inimile săracilor, dezvoltându-se sentimentele de iubire și respect față de cei bogați și întărind frăția și solidaritatea în societate.

Religia Islamică a impus mai multe principii care să aline necazurile și să satisfacă nevoile sociale. Zekat-ul, care este porunca lui Allah, este un sistem de ajutor social. Zekatul asigură bunăstare prosperă și belșug. Zekatul dat apără averea de pierderi și de răul oamenilor. Profetul Muhammed a poruncit astfel: *“Ocrotiți-vă bunurile prin Zekat.”*¹

Zekatul este o măsură pentru a decide dacă suntem sau nu sinceri ca musulmani. Cel care donează zekat va arăta cât de sincer este ca slujitor al lui Allah, îndeplinindu-și datoria de mulțumire față de El, Cel care i-a dat aceste bogății. Persoana bogată care și-a plătit dania, este o persoană iubită și benefică, care îi ajută și îi face pe cei săraci să zâmbească.

CINE TREBUIE SĂ PLĂTEASCĂ DANIA?

Persoanele care îndeplinesc următoarele condiții sunt obligate să plătească Dania:

1. Să fie Musulman.
2. A fi cu judecată (rațiune).
3. Să fi ajuns la vârsta pubertății.
4. Să fie liber.

5. Să fie bogat din punctul de vedere al Islamului (adică în afară de nevoile de bază și a datoriilor să aibă bani sau bunuri cât cantitatea nisabului - minimul de avere pe care trebuie să o dețină un musulman pentru a plăti Dania).

6. Bunuri sau bani pentru care se plătește Dania

a) Valoarea minimă a acestora să fie echivalentă cu Nisab-ul (adică 80.18 grame de aur).

b) Să fie deținute de minim un an.

c) Să fie folosite direct sau indirect în scop productiv.

¹ Et-Tergib ve't-Terhib vol.1, pag. 520

NISAB

Nisabul este limita de bogăție stabilită de religie, adică, cel care, în afară de nevoile de bază și a datoriilor, are bani sau bunuri cât limita stabilită sau mai mult, este considerat bogat.

O persoană, pentru a da pomana Fitre sau pentru a sacrifica un animal (kurban), trebuie să dețină minimul de avere (nisab). Dar pentru aceasta nu trebuie să fie îndeplinită condiția de deținere a averii de minim un an de zile și nici aceea de a fi folosită în scopuri productive.

CUI I SE POATE DA DANIA?

Cei cărora li se va da Dania sunt:

1. *Săracii:* Cei care după criteriile religioase nu sunt considerați bogați, deci nu dețin bogăție cât limita nisabului.

2. *Nevoiașii:* Cei care nu au nimic.

3. *Datornicii:* Cei datornici care nu au mai mult decât cantitatea nisabului.

4. *Călătorii:* Deși în locul rezident au bunuri, pe parcursul călătoriei au rămas fără bani, neavând nimic (acestora li se poate da danie cât să se poată reîntoarce la locul de reședință.)

5. *Cei aflați pe calea lui Allah:* Aceștia sunt cei care au plecat spre jihad sau pelerinaj și au rămas fără bani sau cei care au renunțat la locul de muncă, dedicându-se studierii teologiei islamice.

În timp ce dăm zekat, trebuie respectată următoarea ordine:

Întâi fraților și surorilor, copiii fraților și a surorilor, unchii și mătușile din partea tatălui, unchii și mătușile din partea mamei, apoi celelalte rude și vecini, iar mai apoi consătenilor care locuiesc în aceeași zonă. Este mai bine să dăm banii de zekat acelor săraci care îi vor cheltui pentru nevoile lor reale și nu celor care îi vor cheltui sau îi vor risipi în calea păcatului.

CUI NU I SE POATE DA DANIA?

Acestora nu li se dă dania:

1. Mamei, tatălui, bunicilor.

2. Fiului sau copiilor fiului, fetei sau copiilor fetei și copiilor acestora (strănepoților).

3. Celor bogați.
4. Non musulmanilor.
5. Soțul soției sau invers.

BUNURI PENTRU CARE NU SE PLĂTEȘTE DANIA

Nu este nevoie a se da zekat din bunurile folosite personal sau de cei aflați în întreținere. Acestea se numesc "*Havaigi asliye*". Acestea sunt următoarele:

Locuințele, bunurile de uz gospodăresc, îmbrăcămintea, mijloacele de transport, cărțile care nu se folosesc pentru comerț, ustensilele folosite de artiști, nevoile alimentare și bijuteriile precum perle, diamante și smaralde, altele decât aurul și argintul, care nu sunt de vânzare.

BUNURILE PENTRU CARE SE PLATEȘTE DANIA ȘI CANTITATEA DANIEI

Nisabul (limitele) mărfurilor pentru care trebuie să dăm zekat și cantitatea de zekat care urmează să fie dată din acestea, sunt după cum urmează:

1. *Aurul*: Dacă se dețin 80,18 de grame sau mai mult, se va da o parte din patruzeci.
2. *Argintul*: Dacă se dețin 561 de grame sau mai mult, se va da o parte din patruzeci.
3. *Bani*: Dacă se deține minim suma de bani echivalentă cu valoarea cantității nisabului sau mai mult decât atât, se va da o parte din patruzeci din suma de bani totală deținută (limita de bogăție în bani pentru a se da zekatul este suma egală cu cea a contravalorii a 80,18 grame de aur.)
4. *Mărfurile comerciale*: Trebuie a se da o parte din patruzeci din fiecare bun comercial deținut în valoare egală sau mai mult decât cea a nisabului.
5. *Oi și capre*: La patruzeci de oi sau capre, se va da o oaie sau o capră.
6. *Vite și Bivoli*: La fiecare treizeci de vite sau bivoli se va da o vită sau un bivol care a împlinit vârsta de un an.

7. *Cămile*: La cinci cămile se dă o oaie sau o capră.

Cu cât crește numărul animalelor, cantitatea daniei se schimbă. Zekatul pentru produse obținute din agricultură este diferit.

Așa cum pentru bunurile enumerate mai sus se poate da zekat bunul ca atare, în forma fizică, se poate da și contravaloarea aceluia bun în bani.

Condiția pentru ca Dania să fie valabilă este intenția. Persoana bogată care dorește să dea Zekat unui musulman sărac este de ajuns să facă intenția din inimă și nu este neapărat să o spună verbal.

PLATA DE CARITATE (Fitre)

Este obligatoriu (wajib) pentru musulmanul care are un bun sau o sumă de bani egală cu nisabul, în afara datoriilor sau necesităților de bază, să facă Plata de Caritate (Sadaka-i Fîtîr). Pe scurt acesteia i se spune Fitre. Pentru ca Sadaka-i Fîtîr să fie wajib (obligatoriu) nu este necesar ca bunurile deținute să fie în posesia persoanei bogate de un an sau să fie folosite în scop productiv.

Fitre-ul este o pomană care se dă nevoiașilor în luna Ramadan. Este mai bine să se dea înainte de Sărbătoarea lunii Ramadan (Bairam). Se poate da totuși și în ziua de bairam sau după aceea. Din punctul de vedere al criteriilor impuse de religie, pentru cel bogat este wajib să dea fitre atât pentru el însuși cât și pentru copiii lui netrecuți de vârsta pubertății.

Fitre-ul se poate da din aceste patru feluri de alimente, în următoarele cantități:

Felul:	Cantitatea:
1. Grâu	1460 de grame
2. Orz	2920 de grame
3. Stafide	2920 de grame
4. Curmale	2920 de grame

Așa cum aceste produse se pot da ca atare, în forma fizică, se poate da și contravaloarea acestora în bani. Cel mai indicat este a se da în forma care îl avantajează pe cel sărac. Valoarea unui fitre se poate da doar unui singur nevoiaș, nu se împarte la doi. Dar unui sărac i se pot da două Fitre-uri. Înainte de a da fitreul trebuie făcută intenția, dar nu es-

te nevoie să i se spună celui nevoiaș că este fitre. Este de ajuns să se facă intenția în gând.

Persoanele îndreptățite să primească fitre sunt aceleași persoane îndreptățite să primească dania. Și cei care dintr-un anumit motiv nu au putut posti în luna Ramadan, dacă au bunuri sau bani echivalent sau mai mult ca nisabul, sunt obligați să dea Fitre.

Musulmanii bogați, prin darea fitreului, oferă celor săraci ocazia de a trăi bucuria Bairamului. Astfel își vor plăti datoria față de Allah și vor câștiga și fapte bune. A da fitre face ca postul să fie acceptat, diminuează chinurile din momentul decesului și din mormânt.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Pentru o societate pașnică...

Religia Islamică a acceptat ca principiu câștigul prin muncă și nu agreează ca o persoană să fie povară pentru alții. De aceea musulmanul nu trebuie să muncească cât să îi ajungă doar lui, ci trebuie să muncească mult încât atunci când este nevoie, să-i poată ajuta și pe cei nevoiși.

Se știe că oamenii, în viața lumească, nu rămân la un anumit nivel. E posibil ca cel care azi este bogat, mâine să devină sărac, cel sănătos se poate îmbolnăvi sau accidenta, iar cel care azi are tot ce îi trebuie, e posibil ca mâine să nu mai aibă nimic devenind nevoiaș și demn de milă.

În societate există mulți orfani care sunt lipsiți de brațele afectuoase și iubitoare ale mamelor lor și de protecția taților devotați.

Nu îi putem lăsa singuri pe cei care se află într-o astfel de situație. Pentru musulmani, să îi ajute pe aceștia și să încerce să le ușureze situația, este o îndatorire religioasă. Această îndatorire le umple inimile celor care au înțeles obiectivul Islamului cu bunătate, milă și iubire față de oameni, făcându-i credincioși devotați.

Este ușor să dai din mână jumătate de pâine celui nevoiaș. Dar să dai toată pâinea și să dormi flămând este ceva ce poate face doar cel care s-a lepădat de lăcomia banilor, sufletist și plin de merite morale și umane.

Ajutorul față de cei nevoiași nu se limitează la zekat și fitre. Există diverse moduri de ajutor pe care religia Islamică le recomandă, oferind

recompense mari pentru aceste acte de caritate, iar domeniul de aplicare fiind foarte larg. Ajutorul făcut din suflet este o necesitate a credinței și o dovadă a iubirii omenești.

Există nenumărate exemple în istoria Islamului cu privire la comportamentul uman al credincioșilor care sunt devotați înaltelor principii morale ale Islamului. Unul din aceste exemple a fost trăit în perioada profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Și anume:

Un om a venit la profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și i-a spus:

-O profet al lui Allah! Nu mai pot de foame. Profetul lui Allah a trimis vorbă rudelor sale. Dar nu a găsit nimic de mâncare la ei. Apoi le-a spus celor prezenți:

-Nu este nimeni care să-l găzduiască pe acest om în această seară, astfel încât Allah să-l trateze cu mila Sa?

Apoi unul din companioni pe nume Abu Talha s-a ridicat imediat și a spus: "Îl găzduiesc eu, o profet al lui Allah!" luându-l pe acel om și ducându-l la el acasă. Apoi i-a spus soției:

- Pregătește mâncare pentru oaspetele profetului. Femeia a spus:

- Jur în numele lui Allah că nu am decât mâncarea ficei mele. Apoi soțul i-a spus:

- Atunci când copila va cere de mâncare, adoarme-o, iar mâncarea să i-o dăm oaspetelui, iar noi vom dormi flămânzi. Într-adevăr așa au și făcut.²

Allah Atotputernicul a laudat acest măreț comportament moral în Coran și a vestit că cei care au făcut acest sacrificiu vor fi mântuiți.³

Ar putea exista o fericire mai mare pentru o persoană, decât să primească vestea mântuirii și lauda lui Allah?

Un alt exemplu similar de sacrificiu ar fi astfel:

Unuia dintre companioni i-a fost dăruită o bucată de carne de oaie.

El a spus: "Frate, cutărică este mai nevoieaș ca mine." Și a trimis acel dar aceleuia. Dar și el cu același gând, a dăruit-o altuia pe care l-a consi-

2 Hak Dini Kur'an Dili, vol:6 pag.4844

3 Sura Al-Haşr, 59/9

derat mai nevoiaș ca el. Astfel după ce acest dar a umblat prin șase case, a ajuns la a șaptea care era de altfel prima casă.⁴

Și în această întâmplare putem vedea cum musulmanii din aceea zi se iubeau unii pe alții.

Rețeta pentru o societate fericită și pașnică este ascunsă în această ideologie.

Acestea sunt tablouri exemplare care ne arată structura socială din acea perioadă și că musulmanii care au trecut prin educația profetului, se gândeau mai mult la frații lor de religie, decât la ei înșiși.

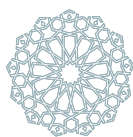
Chiar dacă aceste evenimente par simple, ele poartă mesaje cu o semnificație foarte importantă, încărcate cu lecții umanitare.

Dacă în societățile lumii actuale mărețele valori morale ale Islamului ar deveni un principiu de viață, umanitatea ar găsi pacea la care tânjește.

4 Hak Dini Kur'an Dili, vol:6 pag.4844.

UNITATEA VIII

PELERINAJUL (HAJJ)

Subiecte:

- Beneficiile și Importanța Pelerinajului (Hajj)
- Când și pentru cine este obligatoriu pelerinajul?
- Feluri de pelerinaj
- Ihram, Telbiye, Tawaf, Sa'y și Vakfe
- Cum se face Hajj-ul?
- Umra

BENEFICIILE ȘI IMPORTANȚA PELEERINAJULUI

A cincea regulă a Islamului este pelerinajul (Hajj). Pelerinajul se face într-o perioadă anume, vizitând într-un anumit mod special, anumite locuri.

Pelerinajul a devenit obligatoriu în al șaselea an după Hejira. Pelerinajul este o îndatorire atât fizică cât și materială. Este obligatoriu ca musulmanii, care îndeplinesc anumite condiții, să meargă la Hajj o dată în viața. Ca în fiecare poruncă a lui Allah și în porunca de Hajj există multe beneficii și înțelepciuni.

Musulmanii care vin pe tăramurile sfinte din diferite țări și ale căror limbi și culori sunt diferite, se reunesc în jurul unui singur scop și împreună se întorc către Allah, întărind frăția Islamică. Astfel li se permi-

te musulmanilor să se cunoască și să găsească reciproc soluții problemelor și necazurilor.

Astfel, atât musulmanii bogați cât și cei săraci, poartă aceleași haine în ihram, insuflând ideea egalității, amintindu-și de Ziua Judecării. Călătoria pentru Hajj amplifică cunoștințele și bunele manierele ale omului, dezvoltându-i obiceiul de a rezistă greutăților. Reduce dependența de bunurile materiale dezvoltând sentimentele de compasiune și ajutor față de nevoiași și săraci.

Văzând locurile sacre în care s-a născut și a crescut profetul Mohammed (Pacea fie asupra sa!) și de unde religia Islamică a început să se răspândească în întreaga lume, dă sufletelor entuziasm spiritual și întărește sentimentele religioase. Omul se simte mai aproape de Allah în aceste locuri sfinte, primește multiple recompense pentru actele de adorare făcute în acele locuri. Multe păcate ale celor care își îndeplinesc pelerinajul de dragul lui Allah și evită să facă rău oamenilor, sunt iertate (cu excepția drepturilor omului). Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legat de acest subiect a spus:

“Oricine face pelerinajul pentru Allah și evită cuvintele și faptele rele, se întoarce liber de păcate ca în ziua în care mama sa l-a născut.”¹

CÂND ȘI PENTRU CINE ESTE OBLIGATORIU PELERINAJUL?

Cei care îndeplinesc următoarele condiții sunt obligați să meargă la Hajj:

1. A fi cu judecată (rațiune),
2. Să fi ajuns la vârsta pubertății.
3. Să fie Musulman.
4. Să fie liber.
5. Să știe că Hajj-ul este obligatoriu (această regulă este pentru cei convertiți la Islam în țările non-islamice. Pentru musulmanii care trăiesc în țările islamice, nu este o scuză a nu ști că Hajj-ul este farz.)
6. Persoana care dorește să meargă la Hajj trebuie să aibă puterea financiară necesară de a-și asigura cheltuielile de călătorie și întreținere

¹ Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 521

și trebuie să asigure strictul necesar celor pe care îi are în întreținere, pe perioada cât durează să se ducă și să se întoarcă de la Hajj.

7. Trebuie să dețină banii necesari pentru a-și plăti cheltuielile de călătorie cu un vehicul adecvat și pentru a-și suporta cheltuielile pe perioada călătoriei.

8. Trebuie să ajungă în timpul de Hajj.

Pe lângă aceste reguli enumerate mai sus trebuie să respecte și următoarele reguli pentru a-și îndeplini personal datoria de Hajj. Acestea sunt numite condiții de îndeplinire a Hajj-ului.

Condițiile pentru îndeplinirea Hajj-ului sunt:

1. Să fie sănătos fizic (nu trebuie să fie orb, invalid, bolnav sau bătrân încât să nu suporte călătoria pentru Hajj).

2. Să nu aibă vreun impediment pentru a merge la Hajj (de exemplu să nu fie în pușcărie).

3. Să aibă siguranță pe parcursul călătoriei.

4. Femeia să fie în prezența soțului sau a unui bărbat cu care nu îi este permisă căsătoria (mahrem).²

5. Să fi expirat termenul de așteptare în cazul femeilor divorțate sau ale căror soț a murit.

Persoanele care îndeplinesc aceste condiții în timpul primului sezon al pelerinajului trebuie să meargă la Hajj, deoarece Hajjul devine obligatoriu.

OBLIGAȚIILE PELERINAJULUI

Obligațiile Pelerinajului sunt trei, una fiind obligatorie iar celelalte două necesare:

1. Intrarea în Ihram (este Farz).

2. Oprirea la Arafat.

3. Vizita pentru înconjurarea Ka'baa-ului.

2 Din punct de vedere al școlii Șafii, femeia care nu are soțul sau un bărbat permis de religie ca însoțitor, poate merge pentru a-și îndeplini obligația de Hajj, cu două sau mai multe femei de încredere.

FELURILE DE PELERINAJ

Din punct de vedere al efectuării Hajjul este de trei feluri:

1. *Hajj-ul Ifrat*: Înseamnă Hajjul care se face fără Umra. Pelerinul intră în Ihram după care va face intenția pentru Hajj, apoi va îndeplini îndatoririle Hajj-ului. Cei care fac Hajj-ul Ifrat nu sunt obligați să taie Kurban (să sacrifice un animal).

2. *Hajj-ul Temettu*: Efectuarea Hajj-ului și Umra îmbrăcând Ihram-uri separate. Pelerinul întâi intră în Ihram pentru Umra apoi își va îndeplini îndatoririle după care va ieși din Ihram. Când va veni ziua de Hajj, va reintra în Ihram și va îndeplini îndatoririle Hajj-ului. La Hajj-ul Temettu sacrificarea unui animal este wajib.

3. *Hajj-ul Kîran*: Umra și Hajj-ul se vor îndeplini cu un singur Ihram. Pelerinul, când începe pregătirea pentru a intra în Ihram, va face intenția atât pentru Umra cât și pentru Hajj. Întâi va face Umra apoi, fără să iasă din Ihram, va face Hajj-ul. La Hajj-ul Kîran sacrificarea unui animal de asemenea este wajib.

Cel care dorește să îndeplinească datoria de Hajj va face ce fel de Hajj dorește din cele trei. Oricare variantă va alege, dacă o îndeplinește corespunzător, datoria de Hajj este îndeplinită.

Ihram, Telbiye, Tawaf, Sa'y și Vakfe

Ihram: Persoana care urmează să facă Hajj sau Umra își va interzice anumite acțiuni sau comportamente, care, în mod normal, sunt permise, pentru o anumită perioadă de timp. Spunerea intenției pentru Hajj sau Umra și a Telbiye-ului se consideră intrarea în Ihram.

Telbiye: Înseamnă spunerea cu voce tare, după intrarea în Ihram, astfel: "*Lebbeyk, Allahumme lebbeyk, lebbeyke la șerike leke lebbeyk, innel'hamde we'n nia'mete leke we'l-mulk, la șerike lek.*" Femeile vor spune în șoaptă Telbiye-ul.

Tawaf: Înconjurarea de șapte ori, în mod corespunzător, a Ka'baa-ului.

Sa'y: Mersul între dealurile Safa și Marwah, aflate în apropierea Ka'baa-ului. Acest mers dus-întors se face de șapte ori, astfel de la Safa la Marwah de patru ori și de la Marwah la Safa de trei ori.

Vakfe: Oprirea (staționarea) pentru o anumită perioadă în locurile numite Arafat și Muzdalifah. Oprirea la Arafat este farz iar oprirea la Muzdalifah este wajib.

CUM SE FACE PELERINAJUL?

Cel care dorește să meargă la Hajj trebuie să câștige bani halal pentru această datorie sfântă. Înainte de a ieși la drum, dacă are datorii și le va plăti și va cere persoanelor, față de care a greșit în vreun fel, helallik, adică "iertare". Se va căi cerându-i lui Allah iertare pentru păcatele sale. Își va compensa îndatoririle religioase dacă are, atât cât se poate (de exemplu: salah sau post). Înainte de a ieși la drum, acasă, va face două unități de rugăciune. Își va lua rămas bun de la familie, prieteni și cei apropiați, apoi va ieși la drum. În timpul călătoriei și al pelerinajului va evita vorbele și comportamentele rele care îi pot răni pe alții.

Înainte de a ajunge la locul unde se intră în Ihram, numit "*Mikat*", își va tăia unghiile și își va face curățenia corporală necesară, apoi, dacă se poate, va face îmbăierea (gusl), dacă nu, va face doar abluțiunea (abdest). Bărbații își vor scoate toată îmbrăcămintea, învelindu-se în cele două bucăți de pânză numite "*Izar*" și "*Rida*". Pe toată perioada Ihram-ului vor ține capul și picioarele descoperite. Femeile, când intră în Ihram, nu își scot hainele.

Apoi la granița zonei numite "*Mikat*" vor face două unități de rugăciune cu intenția de "*Sunnah al Ihram-ului*", după care vor face intenția pentru Hajj, apoi vor începe a spune Telbiye. Astfel se va intra în Ihram. Atâta timp cât starea de Ihram continuă, trebuie să evite lucrurile interzise.

Când se ajunge la Mecca, se va face îmbăierea (gusl) sau abluțiunea (abdest). Apoi se va merge la Mesjid Al-Haram și se va face ocolul la Ka'baa numit Kudum, după care se vor face două unități de Rugăciune Tawaf, iar după rugăciune, în modul corespunzător, se va face Sa'y între Safa și Marwah. După aceea pelerinul va rămâne în Ihram în Mecca. Atâta timp cât rămâne aici, dace este posibil își va face rugăciunile la Masjid Al-Haram și dacă are ocazia poate face Tawaf voluntar (nafil) pentru a câștiga mai multe fapte bune.

Cu două zile înainte de Sărbătoarea Sacrificiului (bairam), adică cu o zi înainte de Arafa, se va merge la muntele Arafat. Se va sta la Ara-

fat până la apusul soarelui din ziua Arafă (ziua de dinaintea bairamului). Timpul se va petrece cu vorbe de adorare și rugăciuni (dua). Aici Rugăciunea de la Amiază (Öğle) și Rugăciunea de După Amiază (İkindi) se vor face în congregație, în intervalul de timp al Rugăciunii de la Amiază (Öğle). Această unire se numește *“Jem’i Takdim”*. După Rugăciunea de la Amiază se va face oprirea (Vakfe). După apusul soarelui, înainte de a se îndeplini Rugăciunea de Seară, se va pleca către Muzdalifah. La Muzdalifah se va face în congregație Rugăciunea de Seară (Akşam) și Rugăciunea de Noapte (Yatsı) în intervalul de timp al Rugăciunii de Noapte (Yatsı), această unire numindu-se *“Jem’i Tehir”*. De aici pelerini care înnoptează la Muzdalifah vor aduna pietre, pe care le vor folosi pentru a lovi simbolic în șeitan.

În dimineața sărbătorii de Bairam, Rugăciunea din Zorii Zilei se va face devreme, apoi se va face Vakfe-ul (oprirea) de la *“Muzdalifah”*. Iar când se luminează, se va pleca către Mina.

În prima zi de Bairam la Mina, în ordine:

a) Se vor arunca șapte pietre la Akaba Jemrat.

b) Se va tunde părul ieșind din Ihram (cei care au făcut Hajj-ul İfrat, deoarece sacrificiul (kurbanul) nu este wajib, după aruncarea pietrelor la Akaba Jemrat, se vor tunde ieșind din Ihram. Cei care au făcut Hajj-ul Temettu sau Kîran vor arunca pietrele la Akaba Jemrat, iar după tăierea kurban-ului - sacrificarea animalului - se vor tunde și vor ieși din Ihram).

c) În aceeași zi, dacă se găsește timp și oportunitate, se va merge la Mecca și se va face Tawaf-ul (înconjurul) obligatoriu (farz).

A doua zi de bairam, pe rând: se vor arunca câte șapte pietre către stâlpul mic, mijlociu și cel mare. Cei care nu au făcut Tawaf-ul în prima zi de bairam, îl vor face a doua zi.

A treia zi de bairam: se vor arunca din nou câte șapte pietre către stâlpul mic și cel mijlociu. În aceeași zi la întoarcerea de la Mina la Mecca se va face Hajj-ul de Adio, datoria pelerinajului fiind finalizată.

Până aici am explicat cum se face Hajj-ul İfrat. La efectuarea Hajj-ul Temettu și Kîran sunt anumite deosebiri.

Hajj-ul Temettu: Cel care urmează să facă Hajj-ul Temettu va intra în Ihram pentru a face Umra, la granița locului numit Mikat. Când va ajunge la Mecca va face Umra în mod corespunzător, apoi se va tunde ieșind din Ihram. Până înainte cu două zile de Bairam (adică înainte de Arafa cu o zi) va aștepta la Mecca fără Ihram. Înainte cu două zile de Bayram, la Mecca, va intra din nou în Ihram și își va face datoria de Hajj așa cum am explicat mai sus.

Însă la Hajj-ul Ifrat regăsim următoarele diferențe:

1. În prima zi de Bairam, după ce a aruncat pietrele la Akaba Jemrat (stâlpul mare), va tăia Kurban, apoi se va tunde ieșind din Ihram.
2. După Hajj-ul de Vizită va face Sa'y-ul Hajj-ului.

Hajj-ul Kîran: Cel care urmează să facă Hajj-ul Kîran la granița locului numit Mikat își va spune intenția atât pentru Hajj cât și pentru Umra, intrând într-un singur Ihram pentru amândouă. Când ajunge la Mecca întâi va face Umra, iar după Umra va face Tawaf-ul Kudum și imediat după va face Sa'y-ul pentru Hajj. Dar nu va ieși din Ihram. Va aștepta în Ihram până înainte cu două zile de Bairam, apoi va face Vakfe la Arafat și își va îndeplini datoria de Hajj, așa cum am explicat mai sus. Diferit de Hajj-ul Kîran și Hajj-ul Ifrat, în prima zi de Bairam, după ce a aruncat pietrele la Akaba Jemrat (stâlpul mare), va tăia Kurban, apoi se va tunde ieșind din Ihram.

UMRA

Fără a avea un timp anume de îndeplinire, Umra constă în intrarea în Ihram apoi îndeplinirea Tawaf-ului și a Sa'y-ului după care într-un mod corespunzător se va tunde.

Îndeplinirea Umra-ului este Sunnah. Nu există un timp anume pentru Umra. În afara de ziua de Arafa și următoarele zile ale Sărbătorii Sacrificiului, adică în afara acestor cinci zile din an, oricând se poate face Umra.

Cum se face Umra?

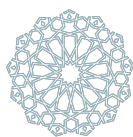
Persoana care dorește să facă Umra, după ce și-a făcut curățenia necesară în afara zonei numite Mikat, va spune intenția pentru Umra, apoi va spune Telbiye-ul și va intra în Ihram. Când ajunge la Mecca, într-un mod corespunzător, își va face Tawaf-ul pentru Umra, în jurul

Ka'baa-ului. La terminarea Tawaf-ului va face două unități de Rugăciune pentru Tawaf. Apoi va face Sa'y-ul între Safa și Marwah pentru Umra. Iar la terminarea Sa'y-ului se va tunde și va ieși din Ihram. Astfel Umra va fi complet îndeplinită.

UNITATEA IX

KURBAN (JERTFA/SACRIFICIUL)

Subiecte:

- Importanța sacrificării (Kurban). Cine trebuie să sacrifice?
- Când și cum se face sacrificarea?
- Ce trebuie să facem cu carnea și blana animalului sacrificat?
- Animalele care sunt sau nu sunt permise pentru sacrificare
- Animalele a căror carne se poate sau nu se poate mânca
- Sacrificiul Adak (pentru o promisiune)
- Felurile de Jurământ și dispozițiile lor

IMPORTANȚA SACRIFICĂRII

Kurbanul reprezintă sacrificarea unui animal într-un timp stabilit și cu intenție de adorare (adică pentru Allah).

Kurbanul este un act de adorare realizat prin bunuri și este wajib. A fost poruncit în al doilea an după Hejira. Kurbanul reprezintă un sacrificiu pe calea lui Allah, prin care ne îndeplinim datoria de mulțumire și recunoștință pentru binecuvântările dăruite nouă.

Faptul că cei săraci beneficiază de carnea animalelor sacrificate de către cei bogați, întărește sentimentele de dragoste și frăție dintre musulmani. Odată cu cei bogați se bucură și cei săraci. Bucuria venită odată cu sacrificiul sporește pacea și fericirea socială.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a poruncit ca: *“Cel care găsește posibilitatea financiară și nu sacrifică un animal, să nu se aproprie de mesjidurile noastre”*¹, specificând că sacrificarea unui animal de către cel bogat este o îndatorire foarte importantă.

CINE TREBUIE SĂ SACRIFICE?

Este wajib pentru cei care îndeplinesc următoarele condiții să sacrifice Kurban:

1. Să fie Musulman.
2. A fi cu judecată (rațiune).
3. Să fi ajuns la vârsta pubertății.
4. Să fie liber.
5. Să fie rezident (adică să nu fie musafir).

6. Să dețină minimul de avere (nisab) în bunuri sau bani (pentru kurban nu este nevoie ca bunurile sau banii să îndeplinească un an de la deținere.)

CÂND ȘI CUM SE FACE SACRIFICAREA?

Timpul pentru sacrificare este în prima, a doua și a treia zi a Sărbătorii Sacrificiului (Kurban Bayram). După apusul soarelui din ziua a treia de bairam nu se va mai tăia Kurban.

Trebuie să ne comportăm frumos cu animalul ce urmează să fie sacrificat, ducându-l la locul de sacrificiu fără al împinge. Pentru a nu chinui animalul, cuțitul trebuie să fie bine ascuțit, iar dacă proprietarul animalului se pricepe, ar trebui să îl taie el însuși. Dacă nu se pricepe îl poate tăia altcineva în locul lui.

Animalul care urmează să fie sacrificat va fi culcat pe partea stângă cu fața către Kîbla. Persoana care va tăia animalul va spune *“Bismillahi Allahu ekber”*, apoi de sub bărbie îi va tăia esofagul, traheea și vena jugulară. Nu este permisă desprinderea capului sau jupuirea animalului înainte ca acesta să își fi dat sufletul. Dacă intenționat nu s-a spus *“Besmele”* în timpul sacrificării, atunci carnea acelui animal nu poate fi mâncată.

¹ Et-Tergib ve't-Terhib vol.2, pag. 155.

CE TREBUIE FĂCUT CU CARNEA ȘI PIELEA ANIMALULUI SACRIFICAT?

Așa cum persoana care a sacrificat animalul poate mânca din carnea acestuia, o poate da și altora să o mănânce.

Carnea animalului sacrificat se împarte în trei: o treime trebuie donată săracilor care nu au avut posibilitatea de a sacrificat vreun animal, a doua treime trebuie dăruită rudelor și prietenilor, iar a treia treime va fi păstrată de persoana în cauză și familia sa. Este permis ca toată carnea animalului sacrificat să fie împărțită. Carnea și blana animalului sacrificat nu se vând și nici nu se plătește măcelăria cu ele. Așa cum este permis ca blana animalului sacrificat să fie folosită drept covoraș de rugăciune sau ca obiect de design al casei, este permis să i se dea unui sărac sau unui institut cu scop caritabil.

ANIMALELE CARE SUNT SAU NU PERMISE PENTRU SACRIFICARE

Dintre animale sunt permise pentru sacrificare doar oile, caprele, vitele, bovinele și cămilele. Dintre acestea oile și caprele trebuie să aibă minim un an, vitele și bovinele doi ani, iar cămilele cinci ani. Însă dacă oaia care a împlinit șase luni, e dezvoltată precum una de un an, atunci se poate sacrifica. La capre trebuie neapărat să îplinească un an.

Oaia și capra pot fi animal de sacrificiu doar pentru o persoană. Dar la vite, bovine și cămile, se pot asocia până la șapte persoane. Nu este un impediment pentru sacrificare dacă acestor animale le lipsesc coarnele sau una dintre ele este ușor ruptă, dacă le lipsesc din dinți sau dacă șchiopătează.

Dacă animalul are unul din aceste defecte, nu se poate sacrifica:

1. Dacă are un ochi sau amândoi ochii orbi.
2. Dacă are o coarnă sau amândouă coarnele rupte de la bază.
3. Dacă are urechea sau coada mai mult de jumătate ruptă.
4. Dacă este șchiop încât nu poate călca pe picior.
4. Dacă din naștere nu are urechi sau coadă.
6. Dacă îi lipsesc majoritatea dinților și nu se poate hrăni.
7. Dacă este bolnav.

8. Dacă este foarte slab încât i se văd oasele.

9. Dacă mameloanele sunt rupte.

10. Dacă la oi sau la capre unul din sâni, iar la vite doi sâni s-au uscat.

Animalele precum găinile, cocoșii și alte animale sălbatice a căror carne se poate mânca, nu se sacrifică.

ANIMALELE A CĂROR CARNE SE POATE MÂNCA

Dacă animalele precum oile, caprele, vitele, bovinele, cămilele, găinile, găștele, rațele, girafele, struții, urla, porumbeii, prepelițele, păunii, rândunicile, bufnițele, iepurii, cocorii, vrăbiuțele și graurii sunt sacrificate adecvat, carnea lor poate fi consumată. De asemenea se pot consuma tot felul de pești care trăiesc în apă.

ANIMALELE A CĂROR CARNE NU SE POATE MÂNCA

Carnea animalelor prădătoare, care prind și rup cu molarii carnea prăzilor și a celor care se pot autoapăra precum lupul, ursul, leul, tigru, veverița, jderul, maimuța, porcul, hiena, pisica, câinele, elefantul, șopârla, vulpea și dihorul nu se mănâncă.

Nu se mănâncă nici carnea de cal, catâr sau măgar. Nici carnea păsărilor care vânează cu ghiarele și mănâncă mizerii și cadavre nu se mănâncă. Acestea sunt vulturul, zmeul, vulturul sur, barza, corbul, uliul, șoimul, liliacul și cioara.

Cele dezgustătoare din creație precum șoarecele, scorpionul, șarpele, șopârla, broasca, broasca țestoasă de mare sau de uscat, cârțița, arișul, melcul, râma, viermii, toate insectele și gândacii, târâtoarele, albinele și fluturii nu se mănâncă.

Nici animalele de mare care nu se aseamănă peștilor și nici racii, scoicile, stridiile și nici homarul nu se mănâncă.

SACRIFICIUL ADAK (PROMISIUNE/JURĂMÂNT)

Prin Adak o persoană transformă în wajib un lucru ce anterior nu îi era impus să îl facă.

Adak-ul se împarte în două:

1. Jurămintele făcute, fără a fi legate de ceva anume:

Dacă o persoană promite spunând că ”voi sacrifica un animal de dragul lui Allah”, sacrificarea acelui animal devine wajib (obligatorie), putând îndeplini această promisiune când dorește ea.

2. Promisiunile făcute pentru ca ceva să se întâmple sau nu:

De exemplu dacă o persoană spune: ”Dacă bolnavul meu se va vindeca, voi sacrifica un animal de dragul lui Allah” iar dacă bolnavul se vindecă, atunci pentru acea persoană sacrificarea devine wajib. Dacă vindecarea încă nu s-a adevărit, atunci nu este necesară sacrificarea animalului.

Adak-ul se poate face doar pentru animalele permise sacrificării. Găina, cocoșul și animalele asemănătoare nu sunt adecvate pentru Sacrificarea Adak.

Din carnea animalului sacrificat ca Adak, așa cum nu pot mânca persoana în cauză, soțul/soția, tatăl, mama, bunicii, bunicile, copiii și nepoții, nu pot mânca nici cei considerați bogați. Kurbanul Adak trebuie împărțit în totalitate celor săraci.

Sacrificarea unui animal pentru cei morți:

Nu există nicio obligație cum că trebuie sacrificat kurban pentru o persoană decedat. Dar dacă moștenitorii doresc să sacrifice, o pot face. Dar cel care dorește să taie kurban pentru o persoană decedată trebuie să facă acest lucru în zilele de bairam. Astfel cel care a tăiat Kurban-ul, poate mânca din carnea animalului și poate da și altora.

Dacă persoana decedată a cerut să fie sacrificat un animal după moartea sa, atunci cel care a tăiat animalul nu va mânca din carnea acestuia, el fiind obligat a o împărți nevoiașilor.

TIPURILE DE JURĂMÂNT ȘI CONSECINȚELE JURĂMÂNTULUI

Jurământul reprezintă menționarea numelui lui Allah pentru a înțări o promisiune.

Jurământul este de trei feluri:

1. *Jurământul Lagw:* Este jurământul făcut atunci când mințim fără intenție. E ca și cum jură spunând ” (Wallahi) Allah îmi este martor, nu am bani” crezând că nu are, când de fapt avea. Pentru astfel de jurăminte nu se dă pedeapsă.

2. *Yemin-i Gamus*: Înseamnă a jura intenționat pentru o minciună. A jura intenționat pentru o minciună spunând că a văzut ceva deși nu a văzut, sau să spună că și-a plătit datoria, deși nu a plătit-o ("Wallahi - Allah îmi este martor - am văzut" sau "Wallahi am plătit"). A jura pentru o minciună este un mare păcat. Pentru a-i fi iertat acest păcat persoana respectivă trebuie să se căiască și să își ceară iertare față de Allah.

Dacă jurământul făcut este motiv de nedreptățire pentru cineva, atunci trebuie să își ceară iertare de la acea persoană. Nu este necesar să se dea Keffaret pentru astfel de jurăminte. Deoarece pentru a i se ierta acest păcat, nu este de ajuns Keffaret-ul.

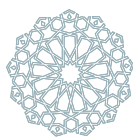
3. *Yemin-i Mun'akide*: Înseamnă a jura că va face sau nu va face ceva în viitor. De exemplu: "Wallahi mâine îmi voi plăti datoria". "Wallahi nu mai vorbesc cu acea persoană". Dacă face așa cum a jurat nu este nevoie de Keffaret (pedeapsă). Dar dacă nu face după cum a jurat, atunci jurământul nu este îndeplinit, iar Keffaret-ul devine necesar.

Keffaret-ul (pedeapsa) pentru jurământ:

Cel care jură că în viitor va face sau nu ceva și nu se comportă conform jurământului făcut, atunci acela va trebui drept pedeapsă să îmbrace zece persoane sărace sau să le dea bani fiecăruia cât suma Fitre-ului. Cel care nu are posibilitatea de a face unul din acestea, atunci va posti trei zile consecutiv drept Keffaret.

UNITATEA X

ZILELE ȘI NOPTILE BINECUVÂNTATE

Subiecte:

- Zilele de Vineri și de Sărbătoare
- Noaptea de Mewlid
- Noptile Regaib și Miraj
- Noptile Berat și Kadr

ZIUA DE VINERI

Ziua de vineri reprezintă o zi de sărbătoare pentru musulmani. Rugăciunea de Vineri se face în congregație. Astfel musulmani au ocazia de a se aduna la un loc pentru a se vedea și a se cunoaște mai bine unul pe celălalt. Musulmanii care se reunesc în fiecare săptămână vor fi mai uniți, întărind relațiile de prietenie și solidaritate dintre ei.

Multe evenimente importante au avut loc în ziua de vineri, care este o zi foarte binecuvântată și plină de virtuți. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus :

“Cea mai bună zi în care răsare soarele este ziua de vineri. În această zi a fost creat Adam, a intrat în Paradis și tot în aceasta zi a fost alungat din Paradis.”¹

1 Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 439

*"În ziua de Vineri există o ora în care dacă cel credincios se roagă cerându-I lui Allah ceva anume, Allah îi va accepta ruga."*²

ZILELE DE SĂRBĂTOARE (BAYRAM)

Într-un an calendaristic sunt două Sărbători Religioase (Bairam):

1. Sărbătoarea de Ramadan (Ramazan Bayram).
2. Sărbătoarea Sacrificiului (Kurban Bayram).

Bairamul reprezintă o zi de bucurie. Musulmanii care au postit în luna Ramadan, au sacrificat un animal în zilele Sărbătorii de Sacrificiu și au îndeplinit Rugăciunile de Sărbătoare în congregație, simt bucuria și fericirea de a îndeplinit porunca lui Allah dând dovadă de devotament pe calea Sa.

Prin zekat și fitre în luna Ramadan și prin împărțirea cărnii animalelor sacrificate de Kurban Bairam se întinde o mână de ajutor nevoiașilor. Astfel se formează o adevărată legătură de iubire și respect între cei bogați și cei săraci.

În zilele de Bairam părinții și bătrânii sunt vizitați, cei certați se împacă și prin cadouri reciproce se întăresc legăturile de prietenie și rude-nie. Această bucurie comună trăită în societate întărește sentimentele religioase și naționale. Prin pacea adusă de sărbători oboseala musulmanilor va dispărea și durerea lor va fi uitată.

De bairam dreptcredincioșii sărbătoresc felicitându-se unul pe altul și totodată îi bucură și pe cei care sunt departe trimițându-le urări și felicitări. Mormintele sunt vizitate, făcându-se rugăciuni pentru cei morți. Sufletele lor vor fi binecuvântate prin pomenile date și prin citirea Coranului.

Bairamurile sunt zilele de sărbătoare oferite de Allah celor credincioși. Aceste zile vor fi sărbătorite prin comportamente care să fie pe placul lui Allah.

NOAPTEA DE MEWLID - NOAPTEA ÎN CARE S-A NĂSCUT

² a.g.e., vol. 2, pag. 444.

PROFETUL MUHAMMED (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Ultimul și cel mai mare profet trimis pentru mântuirea umanității este profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), care s-a născut pe 12 Rebbiu'l-ewwel după calendarul arab, în anul 571. Această noapte binecuvântată se numește *“Noaptea de Mewlid.”*

În epoca în care s-a născut profetul ignoranța, cruzimea și imoralitatea erau răspândite peste tot în lume, credința în Allah fiind uitată, iar umanitatea căzuse într-o stare teribilă și întunecată astfel încât viața pe aceasta lume devenise insuportabilă.

Odată cu nașterea profetului lumea a fost luminată, inimile oamenilor fiind și ele luminate cu credința într-un singur Dumnezeu. Și totodată s-au instaurat egalitatea, dreptatea și frăția. Societățile care credeau în el au găsit adevărata pace. Noaptea în care El s-a născut constituie început foarte bun și binecuvântat pentru mântuirea umanității.

Această noapte este sărbătorită de secole cu mare entuziasm de către musulmani, profetul (Pacea fie asupra sa!) fiind pomenit cu profund respect. Cartea Mewlid scrisă de marele scriitor turc Suleyman Celebi, care de fapt se numește *“Vesiletun’negeat”*, este o operă valoroasă ce exprimă în cel mai frumos mod nașterea, superioritatea și minunile profetului Muhammed.

Pomenirile rostite cu ocazia aniversării profetului trebuie ascultate cu respect, acestea fiind fără îndoială dovada de devotament și mare iubire față de profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

Cu toate acestea datoria principală a unui musulman este de a învăța despre morala și despre viața sa plină de virtuți, luându-le ca exemplu pentru el. Abia atunci vom câștiga dragostea și afecțiunea sa.

NOAPTEA DE REGAIB

Lunile Rejeb, Șaban și Ramadan, cunoscute sub numele de ”cele trei luni”, din punct de vedere spiritual sunt superioare și pline de belșug. La începutul lunii Rejeb profetul Muhammed se ruga astfel:

“O, Allah binecuvântează-ne lunile Rejeb și Șaban și ajută-ne să ajungem la luna Ramadan”³

Prima noapte de vineri a lunii Rejeb este Noaptea de Regaib. Această noapte este o noapte binecuvântată, în care mila și iertarea lui Allah se regăsesc din belșug, iar rugăciunile făcute sunt acceptate. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

”Există cinci nopți în care rugăciunile sunt acceptate. Acestea sunt:

- *Prima noapte de vineri a lunii Rejeb,*
- *A cincisprezecea noapte a lunii Șaban,*
- *Noapțile de Vineri,*
- *Noapte Sărbătorii Ramadan,*
- *Noapte Sărbătorii Kurban.”⁴*

NOAPTEA DE MIRAJ

La invitația lui Allah profetul Muhammed a fost dus într-o noapte de la Masjid al-Haram din Mecca la Masjid al-Aqsa din Ierusalim, iar de acolo, împreună cu îngerul Gavril a traversat toate cerurile, fiind înălțat până la „Sidretul'munteha”. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) de aici a mers mai departe și s-a întâlnit direct cu Allah Atotputernicul.

Partea acestei călătorii sfinte de la Mecca la Ierusalim se numește Is-ra, iar partea care continuă de la Ierusalim se numește Miraj. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a adus drept cadou pentru comunitatea musulmană (ummah) cele cinci Rugăciuni Zilnice.

Înălțarea (Miraj) este una dintre cele mai mari minuni ale profetului Muhammed. A avut loc în a 27-a noapte a lunii Rejep, cu un an și jumătate înainte de migrație (Hejira).

NOAPTEA DE BERAT

A cincisprezecea noapte a lunii Șaban este „Noaptea de Berat”. Cuvântul Berat înseamnă achitarea/eliberarea de datorii, greșeli și pedepse, iar Noaptea de Berat înseamnă noaptea mântuirii de păcate.

³ Camiu's-Sağir, vol. 5, pag. 131

⁴ a.g.e., vol. 3, pag. 454.

Această noapte este noaptea în care Allah Atotputernicul acordă mântuire și îndurare celor credincioși care se îndreaptă către EL cerând iertare. Profetul Muhammed, care a vrut să ne petrecem această noapte treji și să ne transmitem dorințele lui Allah, a spus astfel:

“Când este cea de-a cincisprezecea noapte a lunii Șaban, petreceți acea noapte cu rugăciunii și postii în timpul zilei. Deoarece Allah în acea noapte Își arată mila față de întreaga lume, până la răsăritul soarelui, spunând:

— *Nu este nimeni care vrea să fie iertat, ca să îl iert?*

— *Nu este nimeni care vrea rîzîk (hrană zilnică), ca să îi dau?*

— *Nu este nimeni care are probleme sau necazuri, ca să îi dau remediul?*

— *Cereți orice fel de dorințe, ca să vi le îndeplinesc!”*

Atunci și noi ar trebui să ascultăm și să profităm de aceste oportunități oferite de Allah.

NOAPTEA DE KADR

A douăzeci și șaptea noapte a lunii Ramadan este “Noaptea de Kadr”. Revelarea Coranul cel Sfânt profetului Muhammed, care este cartea sfântă a Islamului și care le arată oamenilor calea de a fi fericiți atât pe lumea această cât și pe lumea cealaltă, a început în luna Ramadan în Noaptea de Kadr. Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) în această noapte i-a fost dată profeția și tot în această noapte a răsărit soarele Islamului. Astfel aceste evenimente importante au acordat o mare onoare Noptii de Kadr, adăugându-i o valoare superioară.

În Coranul cel Sfânt se spune clar că noaptea de Kadr este mai presus decât o mie de luni. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus următoarele despre virtutea acestei nopți:

*“Persoanei care crede sincer în binecuvântările Noptii de Kadr și se roagă în timpul nopții, îi vor fi iertate păcatele din trecut.”*⁵

Noaptea de Kadr reprezintă pentru cei credincioși o mare binecuvântare și denotă mila infinită a lui Allah. Trebuie să petrecem această

5 Et-Tergib ve't-Terhib vol.2, pag. 119

noapte în cel mai bun mod, făcând rugăciuni, citind Coran și rugându-ne de dragul lui Allah.⁶

Aișe (Pace asupra sa!) într-o zi l-a întrebat pe Profet:

— “O, Profet al lui Allah: Dacă întâlnesc noaptea de Kadr, cum să mă rog?”

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) i-a spus:

— “*Spune: O, Allah, Tu ești foarte iertător, iubești iertarea, atunci iartă-mă.*”⁷

Atunci să repetăm și noi această rugăciune învățată de la profet în noaptea de Kadr.

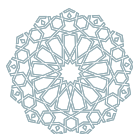
Noapțile sfinte trebuie să petrecem făcând rugăciuni (namaz), citind Coran de dragul lui Allah, și trimițând binecuvântări profetului, cerând iertare de la Allah pentru păcatele noastre, făcând dua (rugăciune) pentru ai cere lui Allah binecuvântări pentru lumea această cât și pentru lumea cealaltă și bucurându-i pe cei săraci și nevoiași ajutându-i.

⁶ Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 464

⁷ Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 467

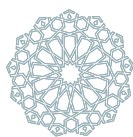
CAPITOLUL III

MORALITATEA (AHLAK)

UNITATEA I

ISLAMUL ȘI MORALITATEA

Subiecte:

- Definiția moralității
- Morala în Islam
- Rolul credinței și al Rugăciunii în a fi o persoană cu morală
- Cel mai frumos exemplu moral profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Importanța moralității pentru fiecare persoană
- Munca și moralitatea
- Se schimbă moralitatea?
- Importanța acordată de Islam rațiunii și științei

DEFINIȚIA MORALITĂȚII

Moralitatea reprezintă obiceiurile fixate în sufletele oamenilor. Aceste obiceiuri reprezintă acțiunile și comportamentul nostru realizate fără a fi nevoie să ne gândim prea mult.

Obiceiurile fixate în sufletele noastre sunt de două feluri:

1. Obiceiuri bune.
2. Obiceiuri rele.

Activitățile organelor noastre depind de sufletul nostru. Dacă sufletul nostru deține obiceiuri bune, atunci vom avea acțiuni și comporta-

ment bun. Acestea se numesc *moravuri bune*. Dacă sufletul nostru deține obiceiuri rele, atunci vom avea acțiuni și comportament rău. Acestea se numesc *moravuri rele*. Pentru a avea comportamentul și moralitatea bună trebuie să adoptăm obiceiuri bune, curățându-ne sufletul de obiceiurile rele.

Vom culege recolta în funcție de sămânța plantată. Așa cum grâul crește din semințele de grâu, orzul crește din semințele de orz. Se vede că ce sămânță plantăm în pământ, potrivit acesteia va ieși și planta. La fel, dacă plantăm semințele moravurilor bune în adâncul sufletului nostru, aceste semințe se vor reflecta în comportamentul nostru ca o frumoasă morală. Dacă plantăm semințe cu moravuri rele atunci aceste semințe se vor reflecta în comportamentul nostru ca o morală rea.

MORALA ÎN ISLAM

Morala are o mare importanță și valoare în religia Islamică. Scopul Islamului este de a-i face pe oameni să se maturizeze prin valori morale. Islamul înseamnă moralitate. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

“Eu am fost trimis pentru a completa bunele moravuri”.¹ Valoarea unui musulman este stabilită în funcție de morala sa. Profetul a spus:

*“Cel mai iubit pentru mine și cel mai apropiat de mine în Ziua Judecării va fi cel cu cea mai frumoasă morală.”*²

L-au întrebat pe Profet:

“Care sunt cei mai iubiți oameni de către Allah?”

Profetul a spus:

*“Cei cu moralitate.”*³ Așa cum prevederile religiei sunt obligatorii și îndeplinirea prevederilor morale sunt o poruncă a religiei. Unul din scopurile Islamului este acela de a-i îndepărta pe oameni de rele și a-i ajuta să devină persoane cu moralitate.

1 Keşfu'l-Hafa, vol.1, pag. 211

2 Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 54

3 Hadisuri alese, pag. 32

ROLUL CREDINȚEI ȘI AL RUGĂCIUNII ÎN A FI O PERSOANĂ CU MORALITATE

O persoană cu o credință adevărată este conștientă de faptul că toate acțiunile sale sunt văzute de Allah și că sunt notate de îngerii responsabili. Știe că, pentru fiecare lucru și comportament făcut în această lume, va da socoteală în Ziua Judecării. El crede cu tărie că cei care fac bine vor fi răsplătiți iar cei care fac rău vor fi pedepsiți.

Allah Preamărețul a spus în Coranul cel Sfânt astfel:

*“Cel care a făcut un bine cât un grăunțe de colb, îl va vedea. După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunțe de colb, îl va vedea.”*⁴

Această credință îndepărtează omul de rele, îndrumându-l să facă fapte bune. Cei care nu poartă o astfel de credință și responsabilitate în suflet nu fac nici o faptă bună fără a fi în interesul lor, fiind capabili să facă orice fel de răutate.

Musulmanul care poartă în suflet o credință fermă va acorda atenție tuturor acțiunilor sale. Și nu va face rău nimănui. Ci va face bine atât cât îi stă în putință. Practicile religioase ne întăresc credința din suflet și ne ajută să fim persoane cu moralitate.

Cele cinci rugăciuni zilnice ne amintesc întotdeauna de Allah și ne fac să renunțăm la tot felul de comportamente urâte. Postul ne dezvoltă sentimentele de bunătate și compasiune, apărându-ne mâinile de haram și limba de minciuni. Zekat-ul ne scapă de lăcomie, dezvoltându-ne sentimentele de bunătate și amabilitate, făcându-ne o persoană utilă societății.

Astfel credința alimentată cu aceste practici religioase va da roade, implementând bunele moravuri în comportament, dând omului adevărata valoare. Cei care nu au moralitate sunt asemeni copacilor neînfloriți, fără frunze și fără fructe.

CEL MAI FRUMOS EXEMPLU MORAL - PROFETUL MUHAMMED (*Pacea fie asupra sa!*)

Profetul Muhammed (*Pacea fie asupra sa!*) este un profet cu o înaltă moralitate, fiind crescut cu disciplina lui Allah. El a preluat mora-

⁴ Sura Az-Zalzala, 99/7-8

la din Coran, adunând tot binele în sine. Când Aișe (Pacea asupra sa!) a fost întrebată despre moralitatea profetului, ea a dat următorul răspuns:

“Morală sa era Coranul.”⁵

Profetul (Pacea fie asupra sa!) a învățat și a practicat el însuși îndatoririle morale. El nu a părăsit niciodată dreptatea și bunătatea, fiind exemplul oamenilor prin comportamentul și moralitatea sa. Allah Preamărețul a spus prin Coran că dorește să preluăm viața profetului ca exemplu, astfel: *“Ați avut voi în trimisul lui Allah o pildă frumoasă.”*⁶ Datoria noastră este să învățăm temeinic viața morală și virtuoasă a profetului Muhammed și să trăim luând ca exemplu comportamentul său moral.

IMPORTANȚA MORALITĂȚII PENTRU FIECARE PERSOANĂ

După cum se știe, marea comunitate numită neam este formată prin unirea familiilor. Iar familiile sunt formate din persoane. În acest caz, ca o națiune să fie puternică și să trăiască în fericire, are nevoie de familii structurate puternic. Soliditatea și liniștea familiei sunt posibile numai dacă membrii familiei își îndeplinesc îndatoririle morale.

Din acest motiv este foarte important ca persoanele care alcătuiesc societatea să aibă o bună morală. Așa cum o navă nu poate fi construită din lemne putrezite, nici o societate puternică și unită nu poate fi alcătuită din persoane iresponsabile și imorale.

MUNCA ȘI MORALITATEA

A munci este o poruncă a religiei. Un musulman este nevoit să muncească pentru a-și asigura traiul și a trăi fără a depinde de nimeni. Felurile și modalitățile de muncă și câștig ale oamenilor sunt diferite. Trebuie să acordăm atenție ca în muncă și câștig să nu adăugăm haram iar câștigul să fie prin căi permise (helal).

Profetul ne-a informat că:

“Oamenii vor fi trași la socoteală în Ziua Judecării, fiind întrebați cum au câștigat și unde și-au cheltuit averile”⁷, atenționându-i pe cei care adaugă haram în câștigul lor și spunându-le că:

5 Șerhu’-Şifa Aliyyu’l-Kari, vol. 1, pag. 222

6 Sura Al-Ahzab, 33/21

7 Et-Tergib ve’t-Terhib vol.1, pag. 125

“Cel care păcăleşte un musulman, îi face rău sau îl înşală, nu este dintre noi.”⁸

El a dat următoarea veste celor care acţionează corect în timp ce lucrează şi câştigă, spunându-le astfel:

“Cei care nu se îndepărtează de dreptatea în comerţ, în Ziua Judecăţii vor fi împreună cu profeţii.” Dreptatea este o regulă morală foarte importantă în Islam. Ceea ce i se potriveşte unui musulman este să nu se abată de la dreptate în viaţa de afaceri, să evite înşelarea oamenilor, să evite afacerile de pe piaţa neagră şi orice fel de contrabandă şi să câştige într-un mod halal şi curat.

Datoria unui producător este de a produce lucruri de calitate într-un mod corect. Datoria muncitorilor şi a funcţionarilor este de a îşi îndeplini atribuţiile fără lipsuri. Persoana care munceşte nu trebuie să îşi neglijeze munca spunând ”nu mă vede nimeni”, deoarece astfel va fi nedrept iar câştigul lui nu va fi halal iar astfel de comportamente sunt interzise de religie. A încălca dreptul cuiva este un abuz la locul de muncă. Cei ce procedează astfel fac ca eforturile lor să fie irosite. Procedându-se astfel va fi afectat şi statul, iar oamenii nu vor mai avea încredere unul într-altul. Un musulman cu sufletul curat şi cu moralitate este departe de astfel de comportamente.

Persoana cu moralitate îşi face treaba corect, netrişând, neînşelând şi nepăcălind pe nimeni. Îşi va face treaba în mod corespunzător, fiind benefic atât pentru sine, cât şi pentru anturajul său.

SE POATE SCHIMBA MORALITATEA?

Un copil vine pe lume nevinovat, curat. Dacă este bine educat de părinţi şi înzestrat cu maniere bune va deveni o persoană cu moralitate. Dacă nu este bine educat şi dacă obiceiurile rele îi acaparează sufletul, nu putem aştepta de la el să aibă maniere bune sau moralitate.

Aşa cum bolile care ne slăbesc corpul sunt tratate cu medicamente şi sufletul se poate trata înlăturând obiceiurile rele şi înlocuindu-le cu obiceiuri bune.

⁸ 250 de Hadisuri, pag. 159

⁹ 250 de Hadisuri, pag. 62

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a demonstrat că moralitatea se poate schimba spunând: *“Dezvoltați-vă moralitatea.”*¹⁰

Cel care intră în contact cu o persoană care suferă de o boală molipsitoare se va contamina și el. Cei care se împrietesc cu oameni imorali vor fi afectați de comportamentul lor și în timp se vor lepăda de moravurile bune devenind la rândul lor persoane imorale. Din acest motiv, pentru a fi o persoană cu moralitate și pentru a menține acest lucru, este necesar să aveți educație morală, să vă împrieteniți cu oameni cuțți și morali, evitând contactul cu cei răi.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus că:

— Prietenia făcută cu oameni buni este asemenea șederii într-un magazin de parfumuri. Chiar dacă proprietarul magazinului nu îl servește cu nimic, el va profita totuși de mirosul plăcut.

— Iar prietenia făcută cu oameni răi se aseamănă cu statul în atelierul fierarului. Cel care se află acolo va fi deranjat de scânteii sau de mirosul urât.¹¹

Cel care se împrietenește cu oameni buni va fi influențat de bunele maniere ale acestora, devenind și el o persoană cu morală. Cel care se împrietenește cu oameni răi va fi influențat de comportamentul rău al oamenilor cu care s-a împrietenit, devenind și el o persoană imorală.

Datoria noastră este de a avea grijă cu cine ne împrietenim, de a opta pentru compania oamenilor buni și cuțți, profitând de vorbele și conversațiile lor și de a sta departe de oamenii răi. Este recomandat însă să intrăm în contact și cu oameni cu un comportament urât pentru a-i ajuta să devină și ei persoane cu moralitate.

IMPORTANȚA ACORDATĂ DE ISLAM RAȚIUNII ȘI ȘTIINȚEI

Rațiunea este o mare binecuvântare acordată de Allah oamenilor. Omul separă binele de rău prin rațiune. Rațiunea este cea mai mare calitate care diferențiază omul de celelalte viețuitoare.

Pentru a devenii responsabil (mukellef) din punct de vedere religios este obligatoriu să avem rațiune. Prima condiție în credință și în practi-

¹⁰ A. Hamdi AKSEKİ, Lecții de morală, pag. 19

¹¹ Cami'u's-Sagır

ca religioasă este rațiunea. Faptul că cei care nu au rațiune nu sunt responsabili față de poruncile religiei, ne arată importanța rațiunii în Islam. Dar pentru a profita de adevărata valoare a rațiunii și de utilitatea acesteia, trebuie să o folosim cum trebuie. Cei care nu își folosesc mintea într-un mod bun sunt pomeniți într-un mod josnic în Coran. Mintea este unul dintre cele mai importante mijloace de cunoaștere.

Religia Islamică a acordat o importanță deosebită atât rațiunii cât și științei și a poruncit întotdeauna cititul și învățatul. Începerea primului verset revelat al Coranului cu porunca „Citește” ne arată clar importanța lecturii. Legat de valoarea acordată științei și oamenilor de știință Allah Preamărețul ne spune astfel:

“Spune, oare sunt egali cei care știu, cu aceia care nu știu?”¹² Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a afirmat că acumularea de cunoștințe este o datorie importantă pentru musulmani, spunând următoarele:

“Acumularea de cunoștințe este obligatorie pentru fiecare musulman, fie că e bărbat sau femeie.”¹³

În conformitate cu porunca religiei strămoșii noștri au apreciat știința și au dat dovadă de mare respect față de oamenii de știință.

La întoarcerea din războiul egiptean, marele domnitor turc Yavuz Sultan Selim împreună cu savantul religios Ibn-i Kemal au trecut printr-un loc noroi. Ibn-i Kemal a fost foarte supărat când a văzut cum copitele calului său au stropit hainele lui Yavuz, murdărindu-le.

Yavuz Sultan Selim, când a văzut că mentorul său s-a întristat, a spus:

“Nu te întrista! Noroiul stropit de animalul omului de știință asupra noastră este un ornament pentru noi. Acest caftan să fie depozitat cu tot cu noroi, iar când eu voi muri, să fie pus asupra sicriului meu”. Astfel poruncind, și-a arătat respectul față de oamenii de știință.¹⁴

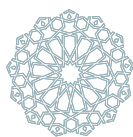
12 Sura Az-Zumar, 39/9

13 Mişkātu'l-Mesabih, vol. 1, pag. 233

14 Tahsin Ünal, Osmanlılarda Fazilet Mücadelesi, pag.80

UNITATEA II

ÎNDATORIRILE NOASTRE MORALE

Subiecte:

- Îndatoririle morale în Religia Islamică
- Îndatoririle noastre față de Allah, Profet și Coran
- Îndatoririle față de noi înșine
- Îndatoririle noastre față de propriul corpul
- Îndatoririle noastre față de sufletul nostru
- Manierele morale referitoare la mâncat și băut
- Educarea și îndreptarea limbajului
- Educarea și îndreptarea celorlalte organe
- Religia interzice risipa (Citește și gândește)

ÎNDATORIRILE NOASTRE MORALE

În religia Islamică îndatoririle se împart în patru grupe principale:

1. Îndatoririle noastre față de Allah, Profet și Coran.
2. Îndatoririle față de noi înșine.
3. Îndatoririle noastre față de familie.
4. Îndatoririle față de toți oamenii.

1. ÎNDATORIRILE NOASTRE FAȚĂ DE ALLAH, PROFET ȘI CORAN

A) Îndatoririle noastre față de Allah

Allah este cel care ne-a creat din nimic, ne-a dotat cu organe perfecte și a creat tot ceea ce există pe pământ în favoarea noastră. Aceste caracteristici superioare acordate omului nu au fost date niciunei viețuitoare. Există anumite îndatoriri ce trebuie să le îndeplinim pentru a beneficia de aceste binecuvântări.

Aceste îndatoriri sunt:

- a) Să credem în unicitatea și existența lui Allah.
- b) Să ne îndeplinim îndatoririle religioase.
- c) Să respectăm poruncile și să ne ferim de ceea ce ne este interzis.
- d) Iubirea față de Allah să fie mai presus de orice.
- e) Să-I pomenim numele cu respect.
- f) Să-I mulțumim pentru binecuvântările date.

B) Îndatoririle noastre față de Profet

Allah i-a dat profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) datoria de a propovădui religia Islamică oamenilor. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a muncit din greu pentru mântuirea umanității, întâlnind multe greutăți pe această cale. A luminat lumea cu lumina Islamului. Le-a arătat oamenilor căile de a fi fericiți.

De aceea trebuie:

- a) Să credem că el este ultimul și cel mai mare profet.
- b) Să îl iubim, iar când îi auzim numele, trebuie să îl pomenim spunând salevat-î șerif.
- c) Să îi urmărim calea.
- d) Să luăm ca exemplu moralitatea sa. Acestea sunt îndatoririle pe care trebuie să le îndeplinim față de profet.

C) Îndatoririle noastre față de Coran

- a) Să credem că este ultima carte sfântă trimisă de Allah oamenilor prin intermediul profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

- b) Să îl citim în mod corespunzător.
- c) Să încercăm să-i înțelegem semnificația.
- d) Să fim extrem de respectuoși în timp ce citim sau ascultăm Coran.
- e) Să facem ceea ce Coranul ne poruncește și să ne ferim de ceea ce ne interzice.

2. ÎNDATORIRILE NOASTRE FAȚĂ DE NOI ÎNȘINE

Omul este o ființă creată din trupul și suflet. De aceea îndatoririle față de noi înșine sunt împărțite în două grupe:

1. Îndatoririle noastre față de corpul nostru.
2. Îndatoririle noastre față de sufletul nostru.

A) Îndatoririle noastre față de corpul nostru

a) *Alimentație echilibrată*: Trebuie să avem o alimentație echilibrată, ținând cont de ceea ce mâncăm și ce bem. Deoarece pentru a avea un corp puternic și sănătos acest lucru este foarte important. În Coran se poruncește astfel: *“O, oameni! Mâncați din ceea ce se află pe pământ și este îngăduit și bun.”*¹

Profetul Muhammed a spus: *“Credinciosul puternic este mai bun decât cel slab și este mai iubit de Allah.”*² Dorindu-și ca musulmanii să fie sănătoși și puternici.

b) *Să ne ocrotim sănătatea*: Este datoria noastră să ne protejăm corpul de boli, să luăm măsurile necesare în acest sens și să ne tratăm în cazul în care ne îmbolnăvim. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus, legat de acest subiect, astfel:

*“O, slujitori ai lui Allah! Tratați-vă. Deoarece Allah a creat și leacul pentru fiecare boală.”*³

Religia Islamică a interzis orice fel de lucruri care dăunează sănătății precum alcoolul, drogurile și comportamentele ce ne pot dăuna sau pune în pericol sănătatea.

1 Sura Al-Baqara, 2/168

2 Meşariku'l-Envar, vol. 2, pag. 112

3 Camiu's-Sagir.

Cea mai importantă binecuvântare dată de Allah omului este sănătatea. Omul este obligat să se îngrijească de această binecuvântare pe tot parcursul vieții. O persoană care nu are o stare de sănătate bună nu poate trăi o viață pașnică și nici nu își poate îndeplini îndatoririle religioase în mod corespunzător. De aceea strămoșii noștri au spus că: *“Sănătatea este pe primul loc”*.

Trebuie să fim conștienți de importanța sănătății și să prevenim mereu bolile. Deoarece, de cele mai multe ori, oamenii nu realizează importanța binecuvântărilor atunci când le dețin. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), legat de acest subiect, a spus astfel:

*“Există două binecuvântări a căror valoare oamenii nu o știu. Una este sănătatea, cealaltă timpul liber.”*⁴

Pentru a deține fericirea atât în această lume, cât și în lumea de apoi depinde de sănătatea noastră. De aceea religia a acordat o mare importanță sănătății, cerând să ne ocrotim de orice fel de boală. Iar în cazul în care ne îmbolnăvim, ne-a poruncit să ne tratăm.

Trebuie să ne întărim corpul și să îl dezvoltăm printr-o alimentație adecvată, prin respectarea igienei și a activităților benefice și totodată să nu uităm de vorba Profetului *“Credinciosul puternic este mai bun decât cel slab și este mai iubit de Allah”*.

Trebuie să stăm departe de locurile unde ne putem contamina și să ne ferim de lucrurile dăunătoare sănătății precum oboseală excesivă, încăperi neaerisite, insomnii, consumarea alcoolului, locuri poluate, consumarea apei și alimentelor infestate. Este bine să ne vaccinăm copiii la timp împotriva posibilelor boli conform recomandării medicului.

Profetul Muhammed a spus: *“Fugi de cel cu lepră ca și cum ai fugi de un leu”*⁵ poruncind să stăm departe de persoanele infestate cu vreo boală molipsitoare.

Într-un alt hadis a spus: *“Când auziți de ciumă într-un loc, nu intrați acolo.”*⁶ astfel poruncind să fim precauți față de bolile molipsitoare.

4 Camiû's-Sagîr, punctul “Nun” .

5 Buhari, Medicină.

6 Keşfu'l-Hafa, vol.1, pag. 104

Profetul Muhammed a spus: *“Allah a creat și leacul pentru fiecare boală pe care a creat-o, atunci tratați-vă.”* Arătându-ne că este porunca religiei să ne folosim de orice fel de tratament pentru a ne vindeca de o boală anume.

Și profetul Muhammed s-a tratat, atunci când a fost nevoie, sfătuiindu-i pe cei bolnavi să folosească anumite substanțe, din aceea perioadă, pentru a se vindeca.

Islamul acordă o mare importanță tratamentelor medicale, acest lucru reieșind din faptul că în lumea islamică s-au remarcat foarte mulți erudiți în medicină, printre care și cunoscuții savanți Ibn-i Sina și Abu Bakr Razi ale căror lucrări în domeniul medicinei au fost studiate secole la rând în Europa.

A ne trata nu este împotriva credinței Tevekkul. Din contră, credința adevărată Tevekkul este atunci când o persoană bolnavă dorește vindecarea de la Allah, după ce a încercat toate remediile posibile. În caz contrar nu este corect să spunem ”am încredere în Allah” fără a încerca să ne tratăm, iar dacă procedăm așa, înseamnă ca am înțeles greșit credința tevekkul. Este ca și cum am aștepta o recoltă fără a semăna semințele. O astfel de gândire nu are nicio legătură cu credința tevekkul.

Totul în lume este legat de o cauză anume. Mai întâi vom depista cauza, apoi vom aștepta rezultatul. Descoperirea și utilizarea medicamentului înseamnă depistarea cauzei, iar vindecarea bolii este rezultatul acesteia. Plantarea seminței în sol reprezintă cauza, iar recoltarea produsului este rezultatul.

c) *Să acordăm atenție curățeniei:* Una dintre îndatoririle noastre față de corpul nostru este curățenia. Corpul, îmbrăcămintea și mediul musulmanului trebuie să fie curat. Curățenia are un rol important în protejarea sănătății noastre. Profetul a precizat importanța dată de religie curățeniei astfel: *“Curățenia este jumătate din credință.”*⁷

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a considerat de o deosebită importanță și igiena orală, și i-a sfătuit pe companionii săi să se spele pe dinți, adresându-li-se în felul următor:

7 Meşariku'l-Envar, vol. 2, pag. 107

“Ce se întâmplă cu voi de veniți la mine cu dinții îngălbeniți? Folosiți Miswak-ul.”⁸

B) Îndatoririle noastre față de sufletul nostru

Îndatoririle noastre față de sufletul nostru sunt:

- a) Să ne curățăm sufletul de credințe nefondate și greșite.
- b) Să stabilim credințe corecte și ferme.
- c) Să-l echipăm cu informații corecte și utile.
- d) Să-l curățăm de gânduri rele și comportamente urâte.
- e) Să-l împodobim cu gânduri bune și comportamente frumoase.

Trebuie să ne curățăm sufletul de următoarele sentimente și comportamente rele: dușmănie, furie, gelozie, minciună, nerespectarea promisiunilor, fățarnicie, nesimțire, lipsa de respect, grosolănie, neîndurare, lașitate, lene, zgârcenie, mândrie, cruzime, nedreptate, trădarea încrederii, nerăbdare, comportament urât și jignitor și de a avea o inimă rea.

Trebuie să ne decorăm sufletele cu aceste sentimente și obiceiuri bune precum: prietenie, compasiune, dreptate, generozitate, curaj, hărnicie, răbdare, bun simț, respect față de cei mai mari, iubire față de oameni, îndeplinirea promisiunilor, să fim amabili și politicoși, buni, corecți, cu morală, iertători, modești, fără furie și să avem milă față de toți oamenii și toate viețuitoarele.

MANIERELE MORALE REFERITOARE LA MÂNCAT ȘI BĂUT

Aceste condiții sunt:

1. Mâncarea și băuturile să fie helal.
2. Să ne spălăm pe mâini înainte de masă și după masă.
3. Înainte de a mânca să spunem “*Bismillah*”, iar după masă să spunem “*El-Hamdulillah*”.
4. Să mâncăm din fața noastră și cu mâna dreaptă.

8 Beyhaki-ul sau Miswak-ul: Este o perișor de dinți naturală, mai exact un beșor din ramurile copacului “Arak” ce crește în Arabia Saudită. Astăzi, perișorele de dinți produse din material plastic, înlocuiesc miswak-ul. Scopul este curățarea dinților.

5. Să luăm mușcături mici și să le înghițim doar după ce le-am mestecat bine.

6. Să nu vorbim cu gura plină.

7. Să nu luăm un alt dumaticat până nu îl înghițim pe cel anterior.

8. Să nu suflăm în mâncare pentru a o răcii.

9. Când bem apă, să nu răsuflăm în pahar.

10. Să nu spunem sau să facem lucruri ce pot provoca silă celorlalți.

11. Să nu risipim mâncarea, să ne punem în farfurie doar cât putem mânca și să terminăm de mâncat ceea ce avem în farfurie.

12. Când se mănâncă în colectiv, să nu ne ridicăm de la masă până nu-și termină toată lumea mâncarea.

13. Să așteptăm ca cei mai învârstă să înceapă a mânca.

14. Să nu mâncăm pe străzi.

ÎNDREPTAREA ȘI INSTRUIREA LIMBAJULUI

Una dintre îndatoririle noastre față de noi înșine este instruirea limbajului. Așa cum trebuie să ținem cont de ceea ce băgăm în gură, la fel trebuie să fim atenți și la vorbele ce ne ies din gură. Religia Islamică ne-a învățat bunele maniere de vorbire și exprimare.

Regulile morale pe care trebuie să le respectăm când vorbim sunt următoarele:

1. Să vorbim după ce ne-am gândit la consecințele ce pot apărea după rostirea acelor vorbe.

2. Să nu spunem vorbe ce nu sunt utile pentru această lume și nici pentru cealaltă lume.

3. Să nu jignim pe nimeni prin vorbele noastre și nici să nu întrerupem persoana care vorbește.

4. Să vorbim conform persoanei sau conform rangului său.

5. Să nu exagerăm când laudăm o persoană.

6. Să nu vorbim pe un ton ridicat în prezența celor mai în vârstă.

7. Să nu vorbim fără rost, spunând lucruri ce nu ar trebui spuse.

8. Să ne controlăm mimica în timp ce vorbim, să nu fim pedanți sau să căutăm greșeli în spusele celorlalți.

9. Să nu ne obișnuim să vorbim urât, să mințim, să jurăm deși mințim, să vorbim oamenilor de rău, să purtăm vorba de colo colo, sau să facem promisiuni de care nu ne vom ține.

10. Să nu batjocorim alte persoane și să nu punem nume rele altora.

11. Să nu dezvăluim secretele altora.

Unul dintre oameni l-a întrebat pe profetul Muhammed, "care este calea mântuirii?" iar el i-a răspuns astfel: "*Ține-ți gura!*"⁹

Altul dintre companioni l-a întrebat pe profet: care este cel mai periculos lucru pentru mine de care ar trebui să mă feresc? Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și-a arătat limba cu mână și i-a spus: "*Aceasta este.*"¹⁰

Profetul Muhammed într-un hadis a spus astfel: "*Cel care crede în Allah și în Ziua de apoi să spună vorbe bune, dacă nu, să tacă.*"¹¹

Se vede că a ține cont de ceea ce spunem este o regulă morală foarte importantă.

ÎNDREPTAREA ȘI INSTRUIREA CELORLALTE ORGANE

Pe lângă limbaj, o altă îndatorire pe care trebuie să o îndeplinim față de noi înșine, este aceea de a ne corecta comportamentul nostru prin educarea celorlalte organe, folosindu-le conform regulilor morale. Pe scurt aceste îndatoriri sunt:

1. Să ne ferim mâinile și picioarele de haram și să fim atenți a nu face lucruri ce pot dăuna celorlalți.

2. Să nu ne uităm cu ochi răi la ceva ce nu ne aparține, să nu scoatem la iveală greșelile altora pe care noi le-am văzut și să nu deranjăm pe nimeni cu privirea noastră.

3. Să nu ascultăm minciuni, bârfe sau vorbe ce nu ne sunt de folos în această lume sau în lumea de apoi.

⁹ Riyazu's-Salihin, vol. 3, pag. 107

¹⁰ a. g. e. , vol. 3. pag. 106

¹¹ a. g. e. , vol. 3. pag. 103

4. Să nu încălcăm proprietatea, viața sau onoarea nimănui.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Religia a interzis risipa.

Religia Islamică ne ordonă să muncim și să câștigăm în mod cinstit și halal, ne interzice să risipim ceea ce am câștigat prin muncă, cheltuiind pe lucruri inutile. În Coran acest lucru este regăsit astfel:

”Mâncați, beți dar nu întreceți măsura (nu risipiți). Fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care întrec măsura (risipesc).”¹²

Sfârșitul versetului care afirmă clar că risipa este haram spunând ”Fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care întrec măsura (risipesc)” este un avertisment important pentru musulmani. Bineînțeles că niciun musulman nu ar vrea să fie disprețuit de Allah.

Religia Islamică ne-a cerut să evităm zgârcenia, să fim tot timpul calculați, poruncindu-ne să urmăm în viață o cale moderată și rezonabilă.

În Coranul cel Sfânt este relatat că slujitorii lui Allah care au primit mila Sa sunt cei care au adoptat acest mod de viață urmând această cale:

”Aceia care, când cheltuiesc, nu sunt nici risipitori nici zgârciți, ci fac aceasta cu măsură.”¹³

Se pare că religia noastră așa cum ne-a învățat să câștigăm, ne învață și cum să cheltuim. Datoria noastră este să respectăm poruncile lui Allah Preamărețul și sfaturile profetului Muhammed, organizându-ne viața într-un mod calculat și echilibrat, fără a da în extreme.

Persoana care risipește câștigul său cheltuind chiar mai mult decât câștigă, nu va mai putea să își plătească cheltuielile lunare și nici să atingă nivelul de viață dorit, nemaiaivând pace în familie. Trebuie să ne folosim proprietățile și banii pentru propriile nevoi și în beneficiul societății.

Acest lucru este valabil atât pentru familii cât și pentru societate. Risipa împiedică dezvoltarea națiunii, împingând persoanele și comunitatea spre sărăcie, făcând ca eforturile lor să fi irosite.

¹² Sura Al-Araf, 7/31

¹³ Sura Al-Furqan, 25/67

Este extrem de îngrijorător nivelul la care s-a ajuns referitor la risipa făcută prin aruncarea la gunoi a pâinii, care este alimentul de bază al omenirii. De fapt nu doar pâinea este aruncată la gunoi. Ci și sudoarea fermierului, munca celor care au transformat recolta în pâine și banii celui care a cumpărat-o.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a poruncit respectul față de pâine.

Prin aruncarea pâinii la gunoi nu vom urma sfatul profetului și nici nu vom arăta respectul față de pâine.

Este risipă să aruncăm la gunoi mâncarea rămasă în farfurie, să lăsăm luminile aprinse sau apa să curgă continuu. Nimeni nu are dreptul să le folosească în exces, irosindu-le.

Petrecerea timpului fără a face nimic de asemenea este risipă. De asemenea să ne aruncăm lucrurile modeste și să cumpărăm altele mai scumpe încercând să ne asemănăm celor bogați, sau să ne facem datori pentru a ține pasul cu moda care se schimbă în fiecare zi, este o mare risipă. Acestea sunt comportamente care strică echilibrul social și economic, nefiind în conformitate cu principiile religiei care ne cere să trăim moderat.

Națiunile dezvoltate sunt acelea care muncesc din greu consumând conform necesităților și ferindu-se de risipă.

Ar trebui să apreciem oportunitățile și binecuvântările oferite de Allah și să economisim timpul, bogățiile supraterane și subterane, economisind veniturile ferindu-ne de risipă. Dacă procedăm astfel putem atinge nivelul țărilor dezvoltate.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ne-a învățat un principiu important ce trebuie urmat în viață și anume: *“Cel care economisește nu va săracii.”*¹⁴ Să nu uităm că pagubele provocate prin risipă nu constau doar în pierderile de pe lumea aceasta.

Cei care nu își apreciază viața și averea cum trebuie vor da socoteală în Ziua de Apoi.

¹⁴ Keşfu'l-Hafa, vol.2, pag. 189

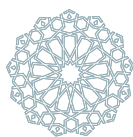
Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus: *“La Judecată de Apoi omul nu va pleca din fața lui Allah până când nu va fi interogat pentru patru lucruri:*

1. — *Unde și-a petrecut viața?*
2. — *Unde și-a uzat corpul?*
3. — *Cum și-a câștigat averea și unde a cheltuit-o?*
4. — *Ce fapte a făcut cu cunoștințele care le avea?*¹⁵

15 Et-Tergib ve't-Terhib vol.1, pag. 125

UNITATEA III

ÎNDATORIRILE FAȚĂ DE FAMILIE

Subiecte:

- Importanța familiei în Islam
- Îndatoririle membrilor familiei unul față de celălalt
- Îndatoririle soților unul față de celălalt
- Îndatoririle părinților față de copii
- Îndatoririle copiilor față de părinți
- Întâmplarea trăită de un tânăr care și-a supărat mama (Citește și gândește)
- Îndatoririle fraților unul față de celălalt
- Îndatoririle față de rude
- Îndatoririle față de vecini
- Așa trebuie să se gândească un musulman la vecinul său (Citește și gândește)

IMPORTANȚA FAMILIEI ÎN ISLAM

Cel mai mic grup de oameni format din soț și soție, bunici și copii se numește familie.

Națiunea se formează prin unirea familiilor. Pentru o națiune, familia este foarte importantă. Deoarece familia este temelia națiunii. Dacă familiile sunt fericite și pașnice, atunci și națiunea va fi stabilă și puternică.

Familia este o școală în care se învață tradițiile și obiceiurile, valorile naționale și spirituale care formează națiunea. Aici ne învățăm îndatoririle față de Allah și față de țară și națiune. Cei mici copiază comportamentul adulților, acțiunile văzute constant, fiind înregistrate în subconștient care mai târziu devin obiceiuri. Astfel formându-se personalitatea și structura morală a copiilor.

Membrii adulți ai familiei ar trebui să se comporte întotdeauna corespunzător pentru ca creierul copilului, care acționează precum un aparat de fotografiat, să capteze doar imagini frumoase și pozitive. Din acest motiv, este foarte important ca membrii familiei să își îndeplinească îndatoririle și responsabilitățile morale unul față de celălalt. De aceasta depinzând fericirea familiei și viitorul națiunii.

ÎNDATORIRILE MEMBRILOR FAMILIEI UNUL FAȚĂ DE CELĂLALT

Soțul și soția sunt baza familiei. Familia este întemeiată mai întâi de aceștia.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus :

“Fiți atenți! Voi aveți drepturi asupra soțiilor voastre, iar ele au drepturi asupra voastră.”¹

A) Îndatoririle soților unul față de celălalt

1. În primul rând trebuie să existe iubire reciprocă între soț și soție.
2. Soțul trebuie să muncească pentru a asigura hrana, îmbrăcămintea și celelalte nevoi ale familiei, iar câștigul său trebuie să fie helal.
3. Soțul trebuie să-și ajute familia pentru a-și îndeplini îndatoririle religioase și morale.
4. Bărbatul trebuie să fie blând și tandru cu soția, nu jignitor și nepolitic.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legat de acest subiect, a spus astfel:

¹ Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 318

*“Credincioșii perfecți sunt credincioșii care respecta întocmai regulile și normele etice”. Cel mai bun dintre voi este cel care se comportă cel mai frumos cu femeia.”*²

5. Femeia trebuie să fie atașată de soțul ei cu dragoste și respect și să-și ajute soțul în gospodărie și în creșterea copiilor.

6. Femeia nu trebuie să risipească ci să economisească ceea ce câștigă soțul ei și să aibă grijă de casa.

7. Femeia trebuie să fie devotată casei și căminului său și să-și protejeze în cel mai conștiincios mod onoarea.

Profetul Muhammed (Pace fie asupra sa!) a spus astfel:

*“Dacă o femeie face cele cinci rugăciuni zilnice, își ține postul în luna Ramadan, își ocrotește onoarea și i se supune soțului său, atunci i va se spune: Intră în Rai prin orice ușă dorești.”*³

“Dacă bărbatul se declară mulțumit de soția decedată, atunci acea femeie va intra în Rai”.

B) Îndatoririle părinților față de copii

Copiii sunt o încredințare de la Allah pentru mamă și tată și totodată sunt decorul căminului și sursa de fericire a familiei. Educarea copiilor este o responsabilitate a părinților față de Allah și față de societate. Îndatoririle părinților față de copii sunt următoarele:

1. Trebuie să-și hrănească și să-și crească copiii într-un mod sănătos, ocrotindu-le sănătatea fizică și spirituală.

2. Să nu îi hrănească cu mâncare haram.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus: *“Cheltuielile făcute în numele lui Allah care vor fi cel mai generos răsplătite cu fapte bune, sunt cheltuielile făcute în folosul membrilor familiei.”*⁴

Apoi i-a atenționat pe musulmani spunând că: *“Drept păcat este de ajuns pentru o persoană să neglijeze membrii familiei de care este responsabil.”*⁵

² Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 320

³ 250 de Hadisuri, pag. 186

⁴ Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 329

⁵ Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 331

3. Să-i pună copilului un nume frumos.

4. Să-și educe copilul, fiind pentru el un exemplu din punct de vedere moral.

Profetul a specificat importanța educației copilului astfel: *“Nici un tată nu poate lasă moștenire copilului său ceva mai de preț decât bunele maniere.”*⁶

5. Trebuie să își învețe copilul să se roage și să își îndeplinească și celelalte îndatoriri morale și religioase.

6. Trebuie să îl trimită la școală pentru a avea o pregătire profesională cu care să se poată întreține mai târziu.

Califul Ali (Pacea asupra sa!) a spus: “Educați-vă copiii pentru o perioadă viitoare celei în care vă aflați. Deoarece ei au fost creați pentru timpuri ulterioare (viitoare).”

7. Trebuie să îi iubească și să îi îngrijească. Deoarece copiii, așa cum au nevoie de mâncare și apă, au nevoie și de iubire.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) iubea copiii și își petrecea timpul cu ei.

8. Trebuie să fie nepărtinitori cu copiii, să nu facă diferențe nici când le oferă iubirea lor și nici când le dăruiesc cadouri.

9. Să îi căsătorească atunci când ajung la vârsta căsătoriei.

C) Îndatoririle copiilor față de părinții

1. Să fie buni cu ei.

2. Să îi întrețină dacă nu au posibilități financiare.

3. Să nu îi jignească prin vorbele sau comportamentul lor, nici măcar “Of” să nu le spună.

4. Să nu se uite urât și furioși la ei, ci zâmbitori și să le vorbească blând.

5. Să le răspundă imediat când sunt chemați de către părinți.

6. Să respecte poruncile părinților dacă aceste porunci nu sunt împotriva lui Allah.

7. Să îi mulțumească în orice treabă făcută.
8. Să nu vorbească pe un ton ridicat în prezența lor.
9. Să îi îngrijească dacă au nevoie de îngrijire și să o facă de bună voie.
10. Când merg pe stradă, să nu stea în calea lor.
11. Să nu plece nicaieri fără a le cere voie.
12. După ce mor trebuie să îi pomenească, să se roage pentru iertarea lor, să dea de pomană în numele lor, să le respecte testamentul, să se comporte frumos cu prietenii lor și să nu facă lucruri ce pot aduce vorbe rele părinților.

Legat de dreptul părinților, Profetul Muhammed a spus așa:

“Rugăciunea făcută la timp și comportamentul frumos față de părinți sunt cele mai îndrăgite fapte de către Allah.”

*“Persoanele care vor cădea în dizgrația lui Allah în Ziua de Apoi sunt cele care nu și-au ascultat părinții.”*⁸

“Allah, în Ziua de Apoi, dacă dorește, poate ridica pedeapsa oricărui păcat, dar pedeapsa pentru nerespectarea părinților va fi resimțită de persoana vinovată chiar în această lume, înainte ca ea să moară.”

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Întâmplarea trăită de un tânăr ce și-a supărat mama

Abdullah b. Ebi Awfa a relatat:

Când ne aflam în prezența profetului, o persoană a venit la profet și i-a spus:

— O, profet al lui Allah, este un tânăr ce se află pe patul de moarte și, deși noi îl îndrumăm să zică “La ilahe illa Allah”, el nu spune. Profetul a întrebat:

— Își îndeplinea rugăciunile? Persoana aceea a spus:

⁷ Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 347

⁸ Et-Tergib ve't-Terhib vol.3, pag. 327

⁹ Hadisuri alese, pag. 58

— Da, și le îndeplinea. După aceea profetul (Pacea fie asupra sa!) s-a ridicat. Și noi ne-am ridicat odată cu el. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a dus la acel tânăr și i-a spus:

— Spune “La ilahe illa Allah” ! Tânărul a spus:

— Nu pot spune. Profetul l-a întrebat:

— De ce nu poți spune? După care persoana care a venit la profet a spus:

— Nu îți respecta mama. Profetul a întrebat:

— Mama lui mai trăiește? Cei prezenți au spus:

— Da, trăiește. Profetul a spus:

— Chemați-o să vină până aici. Și ei s-au dus să o cheme, iar femeia a venit. Profetul a întrebat-o:

— Acest bolnav este fiul tău? Femeia a spus:

— Da (este băiatul meu). Profetul a întrebat-o:

— Uite, dacă acolo am pregăti un foc mare și ți-am spune: “Dacă mijlocești iertarea fiului tău, nu îl vom arde în acest foc, dar dacă nu, îl vom arde!” ce ai face? I-ai mijloci iertarea? Femeia a spus:

— Da, îi mijlocesc iertarea. Profetul a spus:

— Atunci (pentru a îți salva băiatul din flăcările Iadului, iartă-l) arătându-mă pe mine și pe Allah drept martori, fi mulțumită de el. Femeia a spus:

— O, Allah, vă țin pe Tine și pe profetul Tău drept martori. Sunt mulțumită de băiatul meu (l-am iertat). După care profetul Muhammed i-a cerut tânărului să spună:

— La ilahe illallahu wahdehu la șerike leh we eşhedu enne Muhammeden abduhu ve rasuluh” . Bolnavul a repetat și imediat a murit. După care profetul (Pacea fie asupra sa!) a spus:

— Mulțumiri lui Allah că prin intermediul meu, Allah l-a scăpat pe acest tânăr de flăcările Iadului.¹⁰

¹⁰ Hadisuri alese, pag. 161

Mama

Mamă! Mamă! Dragă mamă!
Întreaga mea inimă îți aparține...
Inima mea este o comoară
Plină de iubire mamă...
Tu ești stăpâna acestei iubiri
Tu ești cea care mă îndrumă,
Cea care este blândă cu mine,
Uitându-se la mine ca la un înger.
Cea care m-a ținut în brațe când eram mic,
Legănându-mă în leagăn.
Tu ești cea care m-a crescut,
Care m-a învățat primul lucru,
Care mi-a zâmbit când m-am întristat,
Și mi-a vorbit dulce când m-am supărat.
Mama îmi dă bucurie
Topindu-mi furia de îndată.
Tu ești a mea mamă, da,
Și eu cu siguranță sunt al tău copil!

E. Ali Sipahi

Tăticul meu!

Tu ești stâlpul casei noastre!
Lumina ochilor noștri!
Ce draguț și ce bun ești tu
Sufletul meu, tăticul meu.
Seara când tu vii,
Ne cuprinde o bucurie,
Ce transformă noapte-n zi.
Sufletul meu, tăticul meu.
Noi râdem dacă râzi și tu,
Noi mâncăm dacă mănânci și tu.
Oricând ascultăm ceea ce tu zici,
Sufletul meu, tăticul meu.

Rakım Çalapala

D) Îndatoririle fraților unul față de celălalt

1. Trebuie să existe iubire sinceră și unitate între frați.
2. Frații sunt ca părțile unui întreg care se completează. Nimic nu trebuie să strice această unire și nici să despartă frații unul de celălalt.
3. Moștenirea, banii, averea sau interesele materiale nu ar trebui să rupă unitatea dintre frați.
4. Frații mai mari sunt ca părinții pentru frații mai mici. Cei mici trebuie să îi respecte pe cei mai mari, să îi asculte, ferindu-se de vorbe sau comportamente jignitoare. Iar cei mari trebuie să îi apere pe cei mici, oferindu-le iubire și afecțiune.
5. Frații trebuie să își facă bine unul altuia, apărându-și interesele reciproc.

E) Îndatoririle față de rude:

Deoarece și rudele fac parte tot din aceeași familie, avem îndatoriri morale față de ele.

Aceste îndatoriri sunt următoarele:

1. Să le arătăm iubire și respect.
2. Să le ajutăm dacă au nevoie.
3. Din când în când să le vizităm, să le bucurăm cu mici daruri și să nu le dăm uitării.
4. Să le sunăm sau să le trimitem scrisori întrebându-le despre sănătate și bunăstare, întărind legăturile de familie.

Mătușile și unchii de mamă și de tată sunt ca părinții pentru noi. Trebuie să le acordăm iubire și respect.

Profetul a specificat că este important să întreținem legăturile de familie, spunând astfel:

*“Cel care rupe legăturile de familie, nu va intra în Rai.”*¹¹

Companionul profetului Abdullah b. Ebi Awfa a relatat că:

Noi ne aflam în prezența profetului. Iar profetul a spus:

“Cel care și-a rupt legăturile cu familia, azi să nu stea lângă noi.” Prin urmare, un tânăr care era certat cu mătușa sa, s-a ridicat și s-a dus la

¹¹ Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 370

ea, au vorbit și s-au împăcat. Apoi acel tânăr s-a întors la locul unde ne aflam. După care profetul (Pacea fie asupra sa!) a spus:

*„Nu există îndurare pentru o comunitate cu persoane care și-au rupt legătura cu rudele.”*¹²

F) Îndatoririle față de vecini

Oamenii care sunt cei mai apropiați de noi, după familia și rudele noastre, sunt vecinii noștri. Este porunca religiei noastre să ne înțelegem bine cu vecinii pe care îi întâlnim aproape în fiecare zi și cu care suntem adesea împreună.

Allah Atotputernicul, în versetele Coranice, ne-a poruncit să facem bine vecinilor iar profetul Muhammed a spus astfel:

*„Cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi să-i facă bine vecinului său”.*¹³

*„Cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi să nu-și tortureze vecinii”*¹⁴.

Profetul Muhammed a spus că cei care își torturează vecinii nu vor putea deveni credincioși adevărați și nici nu vor putea intra în Paradis.

Îndatoririle față de vecini sunt următoarele:

a) Să respectăm drepturile vecinilor noștri și să nu îi jignim prim vorba sau comportamentul nostru.

b) Să împărtășim bucuriile și durerile lor, să le zâmbim și să vorbim frumos.

c) Să încercăm să le rezolvăm problemele sau necazurile, să-i ajutăm sau să-i împrumutăm când au nevoie și să le oferim mici daruri din când în când.

d) Să nu îi deranjăm făcând gălăgie.

e) Să-i vizităm pe cei bolnavi, să participăm la înmormântările lor și să ne exprimăm condoleanțele.

Mai pe scurt, să le dorim ceea ce ne dorim și pentru noi înșine și să nu le facem lucruri pe care nu am vrea să ni se facă nouă.

12 Hadisuri alese, pag. 208

13 Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 343

14 Riyazu-Salihin, vol.1, pag. 342

Chiar dacă vecinii noștri nu sunt musulmani, este datoria noastră să ne înțelegem bine cu ei, să evităm certurile și să ne purtăm frumos cu ei.

Aceasta fiind porunca religiei Islamice. Musulmanii conform acestei porunci, de-a lungul istoriei, s-au comportat frumos cu vecinii lor, deși ei nu erau musulmani.

Să dăm un exemplu.

Fiul califului Omar, Abdullah, i-a poruncit servitorului său să sacrifice o oaie, iar o parte din carne să o împartă vecinilor, începând întâi de la cei care nu erau musulmani, repetând lucrul acesta de trei ori.¹⁵

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Așa trebuie să se gândească un musulman la vecinul său.

Într-o zi Sultanul Fatih Mehmet a ieșit în piață deghezizat (pentru a nu fi cunoscut) cu intenția de a controla calitatea și prețul produselor alimentare. A intrat într-un magazin și după ce a salutat a spus:

— “Dați-mi jumătate de măsură de ulei, jumătate de miere și jumătate de brânză.” Vânzătorul, după ce a cântărit jumătate de măsură de ulei, a socotit banii și apoi i-a spus:

— “Frate, celelalte cerințe ia-le de la vecinul din față. Deoarece produsele lui sunt mai bune, iar el încă nu a vândut nimic pe ziua de azi. Vânzătorul celui de-al doilea magazin, după ce i-a dat jumătatea de măsură de miere, i-a spus sultanului:

— “Mulțumiri lui Allah frate, eu mi-am făcut prima vânzare câștigându-mi rizîk-ul pentru copiii mei, dar vecinul meu încă nu a făcut vânzare. După aceea sultanul a spus:

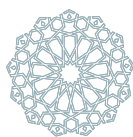
— “Această națiune va cuceri toată lumea cu această moralitate. Fie ca Allah să îi pedepsească pe cei care vor să strice moralitatea națiunii.”¹⁶

15 Aliyyu'l-Kari Şerhu Aynu-l İlmi, vol. 1, pag. 291

16 Tahsin Ünal, Osmanlılarda Fazilet Mücadelesi, pag. 66

UNITATEA IV

RELAȚIILE SOCIALE ÎN ISLAM

Subiecte:

- Importanța dată de Islam solidarității
- Frăția în Islam
- Toleranța în Islam

IMPORTANȚA DATĂ DE ISLAM SOLIDARITĂȚII

Realizările Musulmanilor de-a lungul istoriei s-au datorat unității și solidarității. Majoritatea dezastrelor întâmpinate de musulmani au fost din cauza destrămării uniunii și din cauza divizării musulmanilor.

Allah Atotputernicul ne cheamă la unitate prin Coran, spunând: “*Și țineți-vă cu toții strâns de Frânghia lui Allah și nu scindați.*”¹

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a specificat importanța unității și a solidarității în Islam, spunând astfel:

*“Credincioșii sunt ca părțile unei clădiri prinse una de alta.”*²

Unitatea reprezintă forță, separarea însă duce la dezastru. Datoria noastră este de a apăra unitatea și solidaritatea dintre musulmani, fără a permite separatismul.

1 Sura Al-Imran, 3/103

2 250 de Hadisuri, pag. 85

Profetul Muhammed îi avertizează pe cei care vor să destrame unitatea musulmanilor, astfel:

*“Cel care face separatism, nu este dintre noi.”*³

Trebuie să fim atenți la acest avertisment al profetului și să evităm orice comportament care ar duce la separare.

FRĂȚIA ÎN ISLAM

Allah, în Coranul cel Sfânt, spune astfel: *“Dreptcredincioșii sunt frați. Deci împăcați-i pe cei certați. Și fiți cu frică de Allah. Poate că veți afla îndurare.”*⁴

Prin acest verset se înțelege clar că Islamul este religia frăției. Sentimentul de fraternitate se realizează și se întărește prin iubirea musulmanilor unul față de celălalt. Legat de acest subiect profetul Muhammed a spus: *“Dacă nu credeți nu veți intra în Rai și până nu vă veți iubi unul pe celălalt nu sunteți considerați dreptcredincioși.”*⁵

Se vede că pentru a deveni musulmani adevărați trebuie să ne iubim reciproc. Supraviețuirea noastră în lume este posibilă numai prin păstrarea unității și integrității noastre. Iar condiția acesteia este soliditatea sentimentelor de iubire și fraternitate dintre musulmani. Aceasta fiind porunca Coranului și sfatul profetului. Datoria musulmanului este de a acționa conform poruncilor religioase în ceea ce privește frăția.

TOLERANȚA ÎN ISLAM

Datorită faptului că oamenii trăiesc în comunitate, ei trebuie să se comporte corespunzător unul față de celălalt, să fie toleranți și să își apere reciproc drepturile.

Se observă faptul că profetul, care este cel mai bun exemplu moral pentru noi, a fost foarte tolerant față de oameni. Enes b. Malik spunea că: *“L-am slujit pe profetul Muhammed timp de zece ani, dar nu l-am auzit niciodată să-mi spună nici măcar ”of”.”*⁶

3 250 de Hadisuri, pag. 186

4 Sura Al-Hujurat, 49/10

5 Riyazu's-Salihin, vol. 2, pag. 228

6 Riyazü's-Salihin, vol. 2, pag. 50

În bătălia de la Uhud dușmanii l-au atacat pe profet cu săgeți și pietre, i-au spart dintele și i-au rănit fața. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) nu le-a spus cuvinte rele din cauza comportamentului lor, dând cel mai bun exemplu de iubire și toleranță umană, zicând astfel: *“O, Allah! Iartă-mi compatrioții deoarece ei nu știu ce fac.”*⁷

Allah, lăudându-i în Coranul cel Sfânt pe credincioșii adevărați astfel: *“Care-și stăpânesc mânia și care iartă greșelile semenilor”*⁸, ne sugerează să fim toleranți față de oameni.

Trebuie să avem un comportament adecvat și tolerant față de persoanele ale căror gânduri și credințe sunt diferite de ale noastre. Musulmanii de-a lungul istoriei nu au fost toleranți doar față de frații lor musulmani, ci și față de adepții celorlalte religii.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a explicat cum ar trebui să se comporte musulmanii unul față de celălalt, spunând astfel: *“Credinciosul este docil. Se înțelege bine cu ceilalți. Se înțelege bine cu el însuși. Nu este bine pentru o persoană să fie în conflict cu ceilalți sau ca oamenii să o evite pentru a evita un conflict cu ea.”*⁹

Una dintre condițiile ca națiunea noastră să trăiască în pace și fericire este să fim toleranți unul față de celălalt. Această toleranță nu înseamnă a trece cu vederea răul și nedreptatea făcută intenționat. Ci în astfel de cazuri datoria noastră este să îndreptăm faptele rele cu o abordare constructivă și cu vorbă bună.

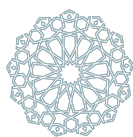
7 Mecmau'z-Zevaid, vol. 6, pag. 117

8 Sura Al-Imran, 3/134

9 250 de Hadisuri, pag. 85

UNITATEA V

DREPTURILE OMULUI (KUL HAKKI)

Subiecte:

- Dreptul la viață
- Dreptul de proprietate
- Bunurile statului
- Dreptul non musulmanilor
- Drepturile personale

DREPTUL LA VIAȚĂ

Oamenii sunt civilizați din creație, de aceea simt nevoia de a trăi într-o societate. Din acest motiv între oameni există unele drepturi și îndatoriri. Dacă acestea sunt respectate, în societate va fi pace, continuându-și existența. În caz contrar, liniștea societății va fi perturbată ducând la haos, existența acestora fiind pusă în pericol.

Oamenii din naștere au anumite drepturi de neatins. În predica de adio profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a declarat aceste drepturi întregii omeniri prin următoarele cuvinte:

O, oameni!

Să știți bine că, așa cum luna în care ne aflăm, acest oraș și această zi sunt sacre, sângele, bunurile, castitatea, cinstea și onoarea voastră sunt apărute de orice fel de profanare.”¹

Aceste drepturi, numite drepturile omului, așa cum au fost afirmate prin hadis-uri sunt următoarele:

1. Dreptul la Viață: Fiecare om are dreptul de a trăii. Nimeni nu are autoritatea de a lua viața altcuiva pe nedrept.

Așa cum cel mai important drept al omului este dreptul la viață, la fel și a omorî un om încălcându-i dreptul la viață, după păcatul de ai aduce asociați lui Allah, este cel mai mare păcat. Ba chiar omorârea unui om este un păcat așa mare, încât după cum se știe și din Coranul cel Sfânt, ”cel care ucide un suflet nevinovat, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii”.²

Iar pedeapsa acestui păcat va fi foarte aspră. În Coran acest subiect se regăsește astfel:

“Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic. Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.”³

În Ziua Judecății, ca drept al lui Allah, primul lucru pentru care va trebui să se dea socoteală este rugăciunea (namaz). Iar ca drept al omului, profetul Muhammed ne-a atenționat că, prima judecată va fi vendeta (cutumă justițiară frecventă în trecut potrivit căreia o stare de inimiție provocată de o ofensă sau de un omor se stinge și asupra ru-delor victimei, care își asumau obligația de a o răzbuna).⁴

DREPTUL DE PROPRIETATE

Fiecare persoană are dreptul de a dobândi bunuri sau averi, atâta timp cât le câștigă prin căi legitime. Nimănui nu îi este permis să profaneze aceste drepturi. Nimeni nu poate sechestra, fura sau delapida prin mijloace ilegale o proprietate care aparține altcuiva.

În Coran acest lucru este regăsit astfel:

1 Tecrid, vol.10, pag.403.

2 Sura Al-Ma'ida, 5 / 32

3 Sura An-Nisa, 4/ 93.

4 Buhari, Dieta, 1 Muslim, Kasame, 28

*"O voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept. Doar dacă este un negoț (legal), cu bună învoială între voi. "*⁵

Căile ilegale sunt: furtul, sechestrul, mita, dobânda, jocurile de noroc, șarlatania, înșelarea, mărturia mincinoasă, escrocheria și celelalte asemănătoare. Proprietățile și banii dobândiți sau deturnați în aceste moduri sunt haram. Profanarea drepturilor omului este un păcat mare, o crimă. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) face o atenționare importantă legat de acest subiect:

"Cel care a făcut o nedreptate privind cinstea sau onoarea fratelui său musulman, înainte de ziua în care aurul și argintul nu vor mai avea valoare, să își ceară iertare.

*Deoarece dacă are fapte bune, i se vor lua din ele atât cât nedreptatea, iar dacă nu are, i se vor lua din păcatele celui neîndreptățit atât cât nedreptatea și i se vor da celui care a făcut nedreptatea."*⁶

Dreptul care aparține altcuiva, oricât de mic este, nu trebuie subestimat. Deoarece oricât de neimportant ar părea, este dreptul lui.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a specificat despre acest subiect asemănător, că trebuie să fim atenți, spunând astfel:

"Oricine încalcă drepturile unui musulman pe nedrept, Allah face Iadul pentru el wajib și raiul haram."

Un om a spus:

- O, Profet al lui Allah, și dacă este ceva simplu (neseemnificativ) ?

Profetul a spus:

*- Poate fi chiar și o ramură din copacul de miswak."*⁷

Este înfricoșător să ne gândim la ce vor păți în Ziua de Apoi, cei care au încălcat mai mult sau mai puțin drepturile celorlalți oameni și au murit înainte de a se căi și a restitui bunurile sau banii proprietarilor de drept. Deoarece oricât de mult s-ar fi rugat, ar fi dat pomană, ar fi citit Coran și ar fi făcut bine, nici una dintre aceste fapte bune nu va fi îndeajuns să îl scape de pedeapsa pentru încălcarea drepturilor omului.

⁵ Sura An-Nisa, 4 / 29

⁶ Buhari, Mezalim, 10

⁷ Muslim, Îman, 218

Atunci singura soluție este să nu ne ducem pe lumea cealaltă cu datorii față de ceilalți oameni, mai exact să nu ne atingem de dreptul altcuiva, iar dacă am făcut o astfel de greșală, atunci trebuie să restituim dreptul proprietarului de drept, cerându-ne iertare, înainte ca moartea să ne prindă.

BUNURILE STATULUI

Așa cum este haram să furăm proprietățile omului, este haram și să furăm banii și proprietățile statului sau să le deturnăm în moduri ilegale.

Deoarece proprietățile statului sunt proprietățile națiunii. A fura proprietățile statului înseamnă a fura proprietățile națiunii. Acest comportament urât, considerat un păcat major, reprezintă tot profanarea drepturilor omului.

Așa cum deturnarea în mod ilegal sau furtul banilor și a proprietăților statului este haram și deteriorarea bunurilor și a proprietăților statului sunt interzise de religie. Deoarece proprietățile statului sunt proprietățile națiunii. Toată lumea are drepturi asupra acestor bunuri.

A fost un om care îl ajuta pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) în călătoriile sale. După moartea acestuia profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ne-a spus că el este în Iad.

Apoi s-au dus și s-au uitat în lucrurile lui și au găsit o aba pe care o furase din proprietățile statului.⁸ Aba este un tip de vestă din lână. Dacă situația acestei persoane care nu a furat ceva foarte valoros este așa, gândiți-vă în ce stare va fi cel care fură în cantități mai mari bani sau bunuri.

Fiecare musulman trebuie să apere proprietățile publice ca și cum ar fi ale lui, să evite stricarea lor, cât și comportamentul dăunător acestora.

Legat de cei care deturnează în mod ilegal bunurile statului, Coranul spune astfel:

⁸ Buhari, Cihad, 190

*“Iar acela care își va însuși o pradă, va veni în Ziua de Apoi cu ceea ce și-a însușit. Atunci fiecare suflet va primi pe de-a-întregul răsplata care și-a agonisit-o.”*⁹

Acest verset ne arată că cel care fură din proprietățile statului va primi pedeapsa meritată.

DREPTURILE NON MUSULMANILOR

Conform religiei Islamice nu există nicio diferență între un musulman și un non-musulman în ceea ce privește drepturile oamenilor. Așa cum este haram încălcarea drepturilor musulmanilor, la fel este și încălcarea drepturilor non-musulmanilor.

Musulmanii trebuie să se ferească de orice fel de încălcare a drepturilor omului, dând importanță vorbelor Profetului: *”Îl voi reclama în Ziua Judecării pe cel care nu le dă dreptul meritat sau le încalcă drepturile non-musulmanilor aflați sub conducerea noastră sau le ia un bun fără consimțământul său.”*¹⁰

Din acest motiv trebuie să fim atenți în a nu le face rău sau a-i nedreptăți pe non-musulmani în relațiile sociale, comerciale sau de vecinătate.

Deoarece a ne judeca în Ziua de Apoi cu non-musulmanii va fi mult mai dificil.¹¹

Cel care a delapidat ilegal dreptul unei persoane, fie ca e musulmană fie că e non-musulmană, întâi trebuie să se căiască pentru ca Allah să îl ierte, apoi să predea bunurile sau banii acelei persoane, cerându-și iertare de la ea.¹²

În cazul în care proprietarul de drept a murit, atunci banii sau bunurile delapidate ilegal, vor fi date moștenitorilor săi cerându-se iertare de la ei.

Dacă nu este posibilă găsirea moștenitorilor și dacă proprietarul de drept era musulman, atunci va da bunurile sau banii, în numele decedatului, săracilor, nevoiașilor sau organizațiilor caritabile.

9 Sura Al-Îmran, 3 / 161

10 Acluni, Keşfü'l-hafa, vol.2, pag.261

11 Reddû'l-Muhtar, vol.5, pag.316

12 Reddû'l-Muhtar, vol.4, pag.201

Dacă proprietarul de drept nu era musulman, atunci va da banii sau bunurile pentru a se folosi în interesul public sau îi va depune în contul folosit pentru astfel de treburi. Dacă bunurile și banii delapidați ilegal aparțin publicului, întrucât nu există o anumită persoană de la care să ne cerem iertare și să predăm bunurile sau banii, atunci ele vor fi folosite în locuri benefice publicului, precum drumuri, poduri, fântâni sau lăcaș de cult.¹³

DREPTURI PERSONALE

Al treilea drept ce trebuie protejat este onoarea și cinstea unei persoane.

Religia Islamică, pe lângă dreptul la viață și dreptul de proprietate, apără și drepturile personale, onoarea și cinstea acestora de orice fel de profanare. De aceea nimeni nu are dreptul de a tortura fizic sau psihic, să bârfească, să calomnieze, să batjocorească, să înjosească, să înjure, să jignească, să deranjeze prin vorbele sau comportamentul său o altă persoană.

Acestea sunt faptele rele ce încalcă personalitatea spirituală a omului. Încălcarea acestor drepturi considerate drepturi ale omului, este interzisă de religie, fiind considerată păcat.

Iar pentru a scăpa de acest păcat trebuie să ne căim și să ne cerem iertare de la proprietarul de drept.

După cum știm, dacă păcatul nu reprezintă încălcarea drepturilor omului și este făcut doar față de Allah, atunci există trei condiții pentru căință:

1. Să renunțăm la păcatul făcut.
2. Să ne pară rău pentru comiterea sa.
3. Și să promitem că nu vom mai face același păcat.

Dacă una din aceste trei condiții lipsește, atunci căința nu este valabilă. Dacă păcatul făcut reprezintă încălcarea drepturilor unei persoane, atunci sunt patru condiții pentru căință. Pe lângă cele trei condiții enumerate mai sus, trebuie să restituim dreptul persoanei nedreptățite.

¹³ Gazali, *Îhya*, vol.2, pag.78

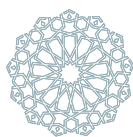
Dacă acest drept reprezintă bunuri, bani sau ceva similar, atunci vom restitui acele lucruri proprietarului de drept și ne vom cere iertare. Dacă aceste bunuri nu sunt restituite, atunci căința nu va fi valabilă.

Dacă acel păcat reprezintă bârfa, calomnierea, jignirea sau încălcarea drepturilor spirituale ale unei persoane, atunci trebuie să ne cerem iertare de la persoana nedreptățită.

Pentru că păcatele legate de drepturile omului sunt în afara sferei iertării divine. Să nu uităm asta niciodată.

UNITATEA VI

ÎNDATORIRILE NOASTRE FAȚĂ DE TOȚI OAMENII

Subiecte:

- Îndatoririle morale față de oameni
- Îndatoririle față de animale
- Un tablou înduioșător (Lectură)
- Atribuțiile musulmanului care trăiește conform moralității Islamice
- Interdicțiile în Islam
- Marele pericol ce amenință umanitatea (Citește și Gândește)

ÎNDATORIRILE MORALE FAȚĂ DE OAMENI

1. Să nu facem rău nimănui.

Este interzis de religie să încălcăm viața, proprietatea, reședința, libertatea, onoarea și cinstea oamenilor. Acestea sunt drepturile de neatins ale oamenilor. Un musulman are datoria de a respecta drepturile altora și de a evita tot felul de acte și comportamente dăunătoare acestora. Aceasta este o condiție pentru a putea fi un musulman adevărat. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

“Musulmanul este acela care nu afectează ceilalți musulmani prin vorba și comportamentul său.”¹

1 Riyazu's-Salihin, vol. 3, pag. 148

2. Să îi ajutăm pe ceilalți.

Este porunca religiei și cerința bunelor maniere să vorbim frumos cu oamenii, să le zâmbim, să-i ajutăm pe cei săraci și să le satisfacem nevoile, să-i ocrotim pe cei orfani și să-i îndrumăm pe cei abătuți din cale.

3. Respect față de cei în vârstă și compasiune față de cei mici.

Este o regulă morală importantă să ne respectăm părinții, frații mai mari, profesorii și pe cei mai în vârstă decât noi, totodată să arătăm compasiune celor mai mici, orfani și neputincioși, ajutându-i. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) legat de importanța acestui subiect a spus:

*“Cel care nu-i respectă pe cei în vârstă și nu are compasiune față de cei mici, nu este dintre noi.”*²

4. Salutarea.

Când musulmanii se întâlnesc, se salută și dau mâna. Să salutăm este sunnah, iar a răspunde salutului este farz. Întâi va saluta cel mai mic pe cel mare, sau cel care merge pe cel care stă. Salutul întărește legăturile de iubire și prietenie dintre musulmani.

5. Să nu stăm certați.

Dacă din orice motiv există vreun resentiment în rândul musulmanilor, aceștia trebui să se împace fără a pierde timp.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a specificat ca este un comportament urât să stăm supărații și că este un mare păcat să rămânem supărați o perioadă lungă de timp, spunând astfel: *“Nu îi este permis unui musulman să rămână supărat pe fratele său musulman mai mult de trei zile.”*³

*“Cel care stă mai mult de un an supărat pe fratele său musulman, păcătuiește ca și cum i-ar fi vărsat sângele.”*⁴

6. Să-i împăcăm pe cei certați.

Cel care vede doi musulmani certați unul cu celălalt, are datoria de ai împăca. În Coran, legat de acest subiect, se spune astfel:

² Hadisuri alese, pag. 218

³ Riyazu's-Salihin, vol. 3, pag. 168

⁴ Riyazu's-Salihin, vol. 3, pag. 170

“Dreptcredincioșii sunt frați. Deci împăcați-i pe cei doi frați ai voștri.”⁵

Și Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a specificat că a-i împăca pe cei certați este o faptă foarte bună, spunând: *“Cea mai bună binefacere este împăcarea celor certați.”⁶*

7. Să ne vizităm prietenii apropiați.

Musulmanii, atunci când au timp, ar trebui să-și viziteze rudele, bătrânii și prietenii tatălui.

În timpul vizitei trebuie luate în considerare următoarele:

- a) Să alegem un timp potrivit pentru vizită.
- b) Vizita să nu fie prea frecventă încât să deranjăm.
- c) Să anunțăm înainte persoana ce urmează să o vizităm.
- d) Să avem îmbrăcămintea curată și adecvată.
- e) Să nu intrăm în casa sau camera nimănui fără a cere voie.

8. Să ne găzduim musafirii.

Găzduirea oaspeților este o faptă bună pe care religia noastră o recomandă. Ospitalitatea are un loc important în tradițiile noastre. Musulmanii sunt cunoscuți de-a lungul istoriei pentru comportamentul lor bun față de musafiri.

Îndatoririle față de musafiri:

- a) Să îi primim cu vorbă bună și cu zâmbetul pe față.
- b) Să îi găzduim în cel mai frumos mod și să îi servim cu bucate.
- c) Să nu certăm servitoarele sau copiii în prezența oaspeților și să nu fim morocănoși.
- d) Să petrecem oaspetele atunci când dorește să plece.

9. Prezentarea la o invitație.

Dacă nu există nicio situație neadecvată, un musulman ar trebui să meargă la invitația fratelui său musulman și să participe la masa pe care o va da. Acest comportament va întări sentimentul de iubire printre musulmani. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), legat de acest subiect, a spus:

⁵ Sura Al-Hujurat, 49/10

⁶ Hadisuri alese, pag. 237

“Dacă fratele vostru musulman vă invită la o masă de nuntă sau ceva asemănător, atunci duceți-vă.”⁷

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) nu făcea niciun fel de diferențe între cel bogat sau sărac, ci se ducea chiar dacă cel care îl invita era un servitor.

10. Să sărutăm mâna celor în vârstă.

Musulmanii, pentru a-și arăta respectul, sărută mâinile celor în vârstă și celor învățați.

11. Să nu cautăm defecte altora.

Un musulman nu investighează viața personală a fratelui său musulman. Dacă vede un defect anume, nu îl transmite celorlalți. Nu îl vorbește de rău pe fratele său musulman de față cu ceilalți. Trebuie să îi îndrepte comportamentul neadecvat cu vorbă bună și fără al jigni.

12. Să îi iertăm pe cei care au făcut rău.

Cel cu o bună morală îl iartă pe cel care i-a făcut rău. Ba chiar nu doar îl iartă, ci îi face și bine. Acesta fiind un comportament frumos al musulmanului care și-a dezvoltat comportamentul moral.

Profetul Muhammed a spus: *“Pe cei care au trei obiceiuri frumoase, Allah îi va primi în Rai prin îndurarea Sa.”*

Iar când a fost întrebat *“care sunt acele obiceiuri?”*, a răspuns astfel:

— *“Să dai celui care nu îți dă.*

— *Să te duci la cel care nu vine la tine.*

— *Și să îl ierți pe cel care ți-a făcut rău.”⁸*

13. Să ne vizităm bolnavii.

Musulmanul trebuie să își viziteze fratele musulman bolnav, să se roage pentru vindecarea lui și să se ferească de vorbe sau comportamente ce pot supăra persoana bolnavă.

14. Să participăm la înmormântări.

Să participăm la rugăciunea funerară a fratelui nostru musulman, să îl însoțim până la mormânt și să ne rugăm la Allah pentru iertarea lui,

⁷ Camiû's-Sagîr.

⁸ Hadisuri alese, pag. 211

este o datorie foarte importantă față de cel care a părăsit această lume ducându-se în lumea cealaltă.

15. Să vrem binele fratelui nostru musulman.

Musulmanul trebuie să îi poarte gânduri bune fraților săi musulmani, să le dorească și lor ceea ce îi place și își dorește pentru el și să nu dorească nimănui ceea ce lui însuși nu-i place.

Aceasta este măsura de a fi un musulman matur, cu o bună morală.

ÎNDATORIRILE FAȚĂ DE ANIMALE

Religia Islamică poruncește să ne comportăm bine cu animalele. Este o datorie morală să avem grijă și milă de ele și să nu le torturăm.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), legat de o femeie ce s-a comportat nemilos cu o pisică, ne-a spus astfel:

— *O femeie a închis o pisică într-o cușcă fără a-i da de mâncare sau apă și nici nu i-a dat voie să plece pentru a-și găsi singură de mâncare. Biata pisică după un timp a murit de foame în cușca în care era închisă. Acea femeie din acest motiv a fost pedepsită și a intrat în Iad.*⁹

Legat de un bărbat care și-a arătat mila față de un câine, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

— *Într-o zi un om care mergea pe drum a simțit o sete puternică, în cele din urmă a găsit o fântână, a coborât în ea a băut apă după care a ieșit. În preajma fântânii se afla un câine care răsuflea cu limba scoasă și lungea pământul umed de sete. Văzându-i starea, bărbatul a spus: "Acest câine este la fel de însetat ca mine" apoi a coborât în fântână, iar, deoarece nu avea un vas pentru a lua apă, a umplut apa în pantoful său și, ținându-l cu gura, a ieșit din fântână. Apo i-a dat apa câinelui s-o bea. Din acest motiv Allah a fost mulțumit de el și i-a iertat păcatele.* Companionii au spus:

— O Profet al lui Allah, primim fapte bune și din cauza animalelor? Profetul a spus:

— *Primiți fapte bune pentru orice ființă.*¹⁰

9 Riyazu's-Salihin, vol. 3, pag. 174

10 Riyazu's-Salihin, vol. 1, pag. 161

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Un tablou înduioșător...

Huzeyfetu'l-Adevi, care a participat la bătălia dintre musulmani și bizantini de la Yarmouk, povestește:

”Când bătălia s-a terminat, am început să-l caut pe fiul unchiului meu în zona unde a avut loc bătălia. L-am găsit rănit. Am vrut să îi dau puțină apă. Chiar când să bea apa, s-a auzit geamătul unui alt rănit din apropiere. Vărul meu nu a băut apa, mi-a făcut semn să îi duc apa întâi celui alt rănit. Iar eu i-am dus apa, și ce să văd? Era Hişam, fiul lui As. Când să îi dau apa să o bea, s-a auzit geamătul altui rănit. Nici Hişam nu a băut apa făcându-mi semn să îi duc apa celui alt, iar eu i-am dus-o. Am văzut că tocmai își predase sufletul, m-am întors din nou la Hişam și am văzut că și el a murit. Am fugit către vărul meu, măcar lui să îi dau apă și l-am găsit și pe le mort. Astfel nu am reușit să dau apă niciunui.”

Ce sentiment frumos, ce gest nobil. Deși nu mai puteau de sete înainte de ultima suflare, au dat dovada de moralitate, gândindu-se mai întâi la frații lor musulmani.¹¹

ATRIBUȚIILE MUSULMANULUI CARE TRĂIEȘTE CONFORM MORALITĂȚII ISLAMICE

Un musulman bun este cel care:

1. Crede fără îndoială în principiile credinței și își declară credința verbal.
2. Își îndeplinește îndatoririle așa cum a fost poruncit de Allah și arătat de profetul Muhammed.
3. Se ferește de interdicțiile religiei precum băutura, jocurile de noroc, furt sau înșelăciune.
4. Nu minte, nu este martor mincinos, nu jură pentru o mărturie mincinoasă și nu vorbește de rău alte persoane.
5. Nu jignește pe nimeni prin vorbă și nici prin comportament.
6. Se ține de promisiuni și nu trădează încrederea.
7. Își îndeplinește sarcinile în cel mai bun mod.

¹¹ A. Hamdi AKSEKİ, Carte de religie pentru soldați, pag. 269

8. Evită toate vorbele și faptele care ar putea deteriora relațiile dintre oameni și îi împacă pe cei certați.

9. Evită ipocrizia, gândul și vorba lui corespund una cu cealaltă fiind mereu corect.

10. Se împrietenește cu oameni buni și morali, stând departe de cei răi.

11. Este respectuos cu părinții săi, ferindu-se de vorbe și comportamente ce îi poate jigni.

12. Este respectuos cu cei mari și le arată afecțiune celor mici.

13. Nu își supără vecinii și face bine pe cât se poate.

14. Dacă a făcut o nedreptate cuiva, își va cere scuze, îndreptându-și greșeala. Își va cere iertare și de la Allah.

15. Nu se răzbună pe cel care i-a făcut rău, iertându-l pe cel care a făcut o nedreptate.

16. Trebuie să câștige prin căi permise (helal) muncind pentru această lume ca și cum nu va muri niciodată și pentru lumea cealaltă ca și cum va muri mâine.

17. Muncește pentru binele tuturor, în special pentru cei săraci, nevoiași și orfani, ajutându-i.

18. Nu ezită să facă sacrificii în calea lui Allah, pentru țară și națiune.

19. Nu-și bate joc de nimeni, nu înjosește pe nimeni, se înțelege bine cu toată lumea, fiind modest.

20. Îi acceptă pe toți musulmanii ca drept frații lui.

21. Nu disperă în fața dificultăților pe care le întâmpină, ci este răbdător.

RUGĂCIUNE

O Allah, Fă ca aceste căi întunecate

Să fie căile ce ne îndrumă către Tine!

Fă aceste brațe unite cu pasiune,

Să se unească una cu cealaltă!

Fă ca afecțiunea Ta să ne cuprindă sufletele,

Drumul nostru să fie cel ce ajunge la Tine.
 Fă ca prăpastiile să se închidă în fața noastră,
 Iar spinii cei avem în cale Fă-i trandafiri.

Nu lăsa omul în răutate,
 Făcându-l cel mai înfricoșător animal de pe pământ.
 Nu ne lăsa să uităm de dreptate și de conștiință,
 Ci Fă-ne robi demni de Tine!

Orhan Seyfi ORHON

INTERDICȚIILE ÎN ISLAM

Lucrurile ce sunt interzise în Islam se numesc Haram.

Așa cum poruncile lui Allah conțin multe înțelepciuni și beneficii pentru noi și interdicțiile conțin daune ce ne pot afecta atât această viață cât și viața de apoi. Allah, deoarece este Milostiv față de noi, ne-a interzis aceste lucruri dăunătoare nouă, cerându-ne să stăm departe de ele. Cei care încalcă aceste interdicții înseamnă că nu I se supun lui Allah și nu-L respectă. Cei care încalcă interdicțiile vor fi pedepsiți pentru acest comportament.

Este foarte important ca noi să cunoaștem bine lucrurile care sunt interzise în religia Islamică și să le evităm, pentru a scăpa de posibilele daune și pentru a nu fi pedepsiți.

Ce este interzis (haram) în Islam:

1. Să credem în altă divinitate împotriva credinței Unicității lui Allah (șirk).
2. Nerespectarea și nesupunerea față de părinți.
3. Să omorâm oameni pe nedrept.
4. Să profanăm bunul sau onoarea cuiva, să facem zina (întreținerea relațiilor sexuale în afară căsătoriei sau adulter).
5. Să consumăm orice fel de băutură alcoolică și să consumăm orice tip de droguri.
6. Să jucăm jocuri de noroc, să facem cămătărie, să luăm sau să dăm dobândă.
7. Să furăm, să înșelăm sau să trișăm în comerț.

8. Să mâncăm carnea unui animal mort (mortăciuni), carne de porc sau a altor animale interzise de religie.

9. Să mințim, să fim martori mincinoși, să vorbim contra altor persoane, să calomniem, să-i batjocorim pe alții, să îi poreclim sau să nu ne ținem de promisiune.

10. Să fim invidioși (să invidiem bunul altcuiva), să purtăm ură sau să stăm certați cu ceilalți.

11. Să fugim de armată sau să ne trădăm țara.

12. Să stricăm unitatea socială sau să umblăm cu vorba de colo colo întorcând oamenii unul împotriva altuia.

13. Să fim ipocriți, să îi înjosim pe ceilalți, arătându-ne superiori lor.

14. Să decidem legat de ceva despre care nu avem cunoștințe sigure.

15. Să ne împrietenim cu oameni răi.

16. Să facem vrăji sau să credem în vorbele celor care fac vrăji.

17. Să ne risipim bunurile și banii sau să fim zgârșiți.

18. Să invadăm casa cuiva, sau să intrăm în casa sau camera cuiva fără a cere voie.

19. Să facem rugăciunile sau binefacerile de ochii lumii în loc să le facem de dragul lui Allah.

20. Să cercetăm defectele sau greșelile celorlalți.

21. Să ajutăm la o nedreptate sau la o faptă rea.

22. Să nu protejăm bunurile încredințate, trădând încrederea.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Marele pericol ce amenință umanitatea.

Religia Islamică acordă o mare importanță sănătății umane, interzicând cu strictețe băutul, utilizarea sau introducerea în corp prin orice mod a substanțelor dăunătoare sănătății fizice sau mentale.

Cu toate acestea, creșterea consumului de droguri din toată lumea, cât și creșterea numărului de oameni care folosesc această otrăvă, ar trebui să ne facă să ne gândim serios la consecințele acestei situații. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ne-a avertizat într-un mod foar-

te clar legat de interdicția Islamului a băuturilor alcoolice cât și a celorlalte substanțe de natură distructivă, declarând următoarele: *“Feriți-vă de alcool, deoarece el este mama tuturor răutăților”*¹² și *“Feriți-vă de alcool, deoarece el este cheia tuturor răutăților.”*¹³

Într-adevăr băuturile alcoolice și drogurile au efecte negative asupra creierului, care este centrul administrativ al corpului uman, oprind activitățile mentale și de gândire, lăsând persoana uneori în situații ridicole, alteori în situații jalnice și fără conștientizare de sine. Totodată provocând diverse boli prin distrugerea organismului.

Cât de dureros este pentru o persoană să-și distrugă corpul cu propriile mâini, mai ales să-și distrugă sistemul de gândire, care îl separă de alte viețuitoare și îl aduce într-o poziție distinsă. Chiar și prietenii apropiați, din cauză băuturilor alcoolice, ajung să se dușmănească încât să se împuște unul pe celălalt, iar în final unul va ajunge în mormânt și celălalt la pușcărie. Nu din cauza băuturilor alcoolice sunt provocate nenumărate accidente rutiere, care prin urmare provoacă moartea multor persoane într-un mod neașteptat?

Allah Preamărețul a interzis alcoolul și jocurile de noroc, specificând că mântuirea poate fi doar prin renunțarea la acestea și poruncind astfel: *“Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți.”*¹⁴ Profetul Muhammed a vrut să-i scape pe oameni de acest obicei prost, spunându-le: *“Toate băuturile alcoolice sunt haram.”*¹⁵ *“Este haram consumarea lor în cantități mici sau mari.”*¹⁶

Trebuie să ne concentrăm în mod special pe pastilele care perturbă echilibrul mental și sistemul nervos al ființei umane și care distrug corpul ducând la o moarte absolută. Islamul interzice folosirea și vânzarea acestor substanțe otrăvitoare, de aceea toată lumea, în special tinerii noștri, ar trebui să fie bine informați despre acest lucru. Toată lumea ar trebui să facă tot necesarul pentru ca tinerii să nu cadă în capcana traficantilor sau a prietenilor cu intenții rele.

12 Keşfu'l-Hafa, vol.1, pag. 382

13 Camiu's-Sagir

14 Sura Al-Maide, 5/90

15 Buhari, Eşribe

16 Camiu's-Sagir

Este foarte dificil pentru cei care încep să consume droguri cu gândul că „nu se va întâmpla nimic dacă folosesc o dată” și apoi să scape ușor de acestea. Astfel făcând, înseamnă a încerca acestă otravă. Iar încercarea poate fi doar o dată. A doua oară nu se mai consideră încercare. Iar prima încercare poate sfârși cu moartea. Drogurile sunt la fel ca otrava, a doua oară nu le mai poți încerca. Cel care a început să consume droguri, intră pe o cale foarte periculoasă care nu mai are întoarcere. Iar în capătul drumului va găsi doar o moarte cruntă.

De aceea:

Trebuie să ne protejăm copiii. Trebuie să știm cu cine se împrietesc, cu cine umblă și pe unde umblă. Trebuie să ne protejăm copiii de această catastrofă care ne poate face suferi o viață întreagă.

Să nu spunem “Copilul meu nu face așa ceva”. Copilul nostru poate fi un copil foarte bun și putem avea încredere în el. Dar este posibil să nu știm pericolele cu care se pot întâlni copiii noștri. Cum putem fi siguri că nu vor fi afectați copiii noștri de aceste capcane rele? Deoarece nu putem fi siguri, trebuie să fim foarte atenți și precauți legat de acest subiect.

Este vital să luăm măsuri permanente cât mai curând posibil împotriva tuturor pericolelor persoanelor viclene și nemiloase ce le pot face rău tinerilor, adormindu-i, amorțindu-i și folosindu-i pentru scopurile lor rele, dorind să strice viitorul tinerilor dinamici, puternici și creativi împiedicând dezvoltarea și avansarea națiunii.

Trebuie să fim foarte vigilenți împotriva jocurilor inamice care vor să ne întunece viitorul prin o generație cu dizabilități psihice și fizice și prin otrăvirea copiilor noștri. Trebuie să luăm măsuri radicale împotriva acestui pericol ce ne înconjoară copii și tinerii.

Dacă nu se iau măsuri foarte urgente și eficiente, națiunea și mai ales tineretul se pot confrunta cu un pericol foarte mare. Acest incendiu, care este încă în stare de scânteie, trebuie stins înainte de a atinge dimensiuni de nedescris.

Consumarea drogurilor este ca și cum ne-am arunca într-o prăpastie îndreptându-ne către moarte. Drogurile sunt o astfel de capcană în cât este foarte dificil sau aproape imposibil să scapi din ea.

Noi avem încredere în tineretul nostru care reprezintă viitorul nostru. Și credem că au credința și rațiunea necesare de a se feri de droguri.

Dar, deși în jurul nostru sunt un număr mic de persoane care au căzut în această capcană a drogurilor, când îi vedem, ne doare sufletul și ne întristăm.

Din acest motiv exprimăm încă o dată necesitatea de a fi atenți, ca națiune, la pericolul drogurilor.

Cea mai bună măsură este să nu ne apropiem niciodată de această capcană cumplită și să nu cădem pradă acestei fiare cumplite. Singura cale de a scăpa de acestea este să nu le folosim. Să nu uităm asta niciodată.

Vouă vă spunem, tinerilor!

Dragi tineri!

Gândiți-vă la voi înșivă.

Gândiți-vă la viitorul vostru.

Aveți un viitor frumos înaintea.

Nu va prăpădiți în floarea vârstei.

Gândiți-vă la familia voastră care ar face totul pentru voi.

Gândiți-vă la țara voastră care așteaptă servicii nemaipomenite de la voi.

Gândiți-vă la viața eternă din Ziua de Apoi, care este o a doua viață.

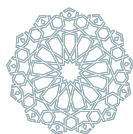
Nu vă transformați această viață și nici viața de apoi într-o temniță.

Nu va supărați comunitatea care are așteptări de la voi.

Haideți să ascultăm aceste vorbe.

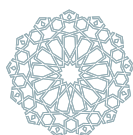
Și împreună să spunem "Nu!" drogurilor care sunt capcana morții.

CAPITOLUL IV
VIAȚA PROFETULUI MUHAMMED
(Pacea și Binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
VIAȚA PROFETULUI

UNITATEA I

NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA LUI MUHAMMED
(PACEA FIE ASUPRA SA!)

Subiecte:

- Situația Arabiei înainte de Islam
- Neamul Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Nașterea Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Copilăria Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Ocrotirea Ka'baa-ului de către Allah (Citește și Gândește)

SITUAȚIA ARABIEI ÎNAINTE DE ISLAM

Înainte de Islam, arabii erau într-o profundă ignoranță. Cei care știau să scrie și să citească erau în număr foarte mic. Nu exista respect față de drepturile omului. Cei puternici îi maltratau pe cei slabi. Femeia era privată de majoritatea drepturilor sale, era vândută și cumpărată ca un obiect. Fetele erau îngropate de vii, iar această situație dureroasă devenise un obicei pe care nu îl oprea nimeni.

Credința într-un singur Dumnezeu a fost uitată, oamenii închinându-se la idoli pe care și-i făceau cu propriile lor mâini. În Ka'baa se aflau mai mult de 360 de idoli. Ka'baa de fapt a fost construită de profetul Avram împreună cu fiul sau Ismail, ca loc de slujire lui Allah. În plus în fiecare casă se afla câte un idol la care se rugau membrii familiei. Băutul, jocurile de noroc și tot felul de imoralități au cuprins societatea,

iar sentimentele de milă și îndurare au fost șterse din inimile lor. Situația oamenilor care trăiau în alte țări ale lumii era și mai rea.

Era o mare nevoie de un ultim profet care să salveze omenirea întunecată de această situație teribilă și să le arate oamenilor căile de a fi fericiți în această lume cât și în lumea de apoi.

NEAMUL LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Tatăl profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este Abdullah. Tatăl lui Abdullah este Abdulmuttalib, din ramura familiei Hashim a tribului Qoraysh, una dintre persoanele proeminente din Mecca. Mama profetului, Amine, era fiica lui Vehb din ramura Zuhreoğulları a tribului Qoraysh.

Fiind membru al unei familii cinstite și onorabile atât din partea tatălui, cât și din partea mamei, originea profetului Muhammed ajunge până la profetul Avraam.

NAȘTEREA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a născut în anul 571 în a 12-a zi a lunii Rebiu'l-evvel, după calendarul gregorian fiind 20 aprilie, în zorii zilei de luni, în orașul Mecca.

Cea mai fermecată și cea mai luminată noapte a creației!
În această noapte se va naște cel mai mareț născut!
Munții, pietrele și copacii... S-au pregătit pentru al saluta!
S-au pregătit din suflet să-i ureze pace și binecuvântare spunând: Salat, Selam!
El este cel așteptat în cer și pe pământ, cel fără asemănare printre oamenii,
Într-o astfel de noapte s-a născut Soarele Creatorului.

M. Asım Köksal

În dimineața în care s-a născut, pământul s-a umplut de lumină. Tatăl său, Abdullah, a murit cu două luni înainte de nașterea sa, de aceea nu a apucat să își vadă unicul copil.

Când mama sa, Amine, l-a născut pe acest copil ca o sferă de lumină, bunicul său Abdulmuttalib, a dat un mare ospăț, numindu-l pe iubitul său nepot Muhammed.

Celor care îl întrebau: — Ce nume i-ai pus nepotului tău?

Le spunea: — Muhammed, i-am pus numele.

Ei când au întrebat spunând:

— Nu exista un astfel de nume printre strămoși. Cu ce scop i-ai pus acest nume?

Abdulmuttalib le-a răspuns:

I-am pus acest nume cu speranța că va fi lăudat în cer de Allah și de oameni pe pământ.

În noaptea în care s-a născut profetul în lume s-au întâmplat multe evenimente extraordinare. În acea noapte paisprezece stâlpi ai castelului reginei Kira din Iran s-au prăbușit, ghiolul Sava s-a uscat, iar focul celor care se rugau la el de peste o mie de ani s-a stins. Aceste întâmplări arătau că imperiul Iranian se va destrăma. Imperiul bizantin va cădea iar credința în idoli va dispărea. Într-adevăr așa s-a și întâmplat.

COPILĂRIA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Nobilii din orașul Mecca aveau un obicei. Își dădeau bebelușii nou-născuți pentru a fi alăptați altor mame din triburile care locuiau în jurul orașului Mecca. Deoarece temperatura orașului Mecca era înăbușitoare, ceea ce nu era bine pentru copii.

Profetul a fost alăptat de mama lui, Amine, trei zile, iar două zile l-a alăptat o femeie pe nume Suveybe. După aceea profetul Muhammed a fost dat spre alăptare unei femei pe nume Halime din tribul Sa'd. Halime îl iubea mai mult ca pe proprii copii, ferindu-l chiar și de vântul ce adia. Fata lui Halime, Șeyma, care era sora lui de lapte, îl iubea mult și se juca tot timpul cu el. Acest copil orfan de tată a adus belșug acestei familii. Soțul lui Halime într-o zi a spus așa:

“Halime, acest copil este de bun augur pentru noi. De când a venit în această casă laptele animalelor s-a înmulțit, devenind mai gras. Casa s-a umplut de belșug. Traiul ni s-a ușurat. Și eu, ca și tine, simt că acest copil este diferit.”

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), după ce a stat cinci ani cu această familie, a fost readus la familia sa în Mecca.

Amine, mama profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) avea rude în Medina. Amine, cu scopul de a-și vizita rudele și a-i arăta lui Muhammed mormântul tatălui său, a plecat împreună cu fiul său spre Medina. În Medina au stat o lună. Au vizitat mormântul tatălui său, Abdullah, după care Amine, împreună cu fiul său și cu Ummu Eymen, care era servitoarea lui Amine, au plecat către Mecca. În acea seară au ajuns în satul Ebwa și au înnoptat acolo.

Aici Amine (Pace asupra sa!) s-a îmbolnăvit. L-a sărutat tandru și l-a mângâiat cu durere pe singurul său fiu care se afla la capul ei. Amine, simțind că o să moară și că se va despărți de fiul său pe care nu îl va mai vedea vreodată în această lume, uitându-se în ochii lui i-a spus:

“Tot ce este nou se va învechii și totul va lua sfârșit. Și eu voi muri. Dar nu mă întristez. Deoarece am născut un copil pur. Lăsând pe această lume o ființă bună și măreață.”

După aceste vorbe Amine (Pacea fie asupra sa!) a murit. Pe atunci profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) avea șase ani. Ummu Eymen a luat copilul și s-a întors la Mecca.

Abdulmuttalib l-a luat sub întreținerea sa pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!) care rămăsese orfan și de mamă și de tată. Profetul a trăit cu bunicul său doi ani. Când Abdulmuttalib s-a apropiat de moarte, l-a încredințat pe nepotul său lui Abu Talib, care era unchiul profetului, spunându-i să aibă mare grijă de el. Profetul atunci avea opt ani. Abu Talib și soția sa, Fatma, au avut mare grijă de el. Îl iubeau ca pe propriul copil.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Ocrotirea Ka'baa-ului de către Allah...

Ka'baa-ul este primul lăcaș de cult construit în lume, cu scopul de al sluji pe Allah. Ka'baa, prin porunca lui Allah, a fost construită de profetul Ibrahim (Avram) și fiul său Ismail. Situată în orașul Mecca din Arabia, Ka'baa și-a menținut sfințenia de-a lungul istoriei atrăgând atenția oamenilor.

Înainte de Islam, Ka'baa a fost umplută de idoli de către idolatrii, fiind folosită în afara scopului său. Ka'baa a fost curățată de idoli în anul 630, când profetul Muhammed a cucerit orașul Mecca.

Înainte de Islam Mecca era centrul comercial al arabilor și mulți oameni veneau în fiecare an la Mecca pentru a vizita Ka'baa.

Abraha, prefectul Yemenului din Abisinia, a construit un templu mare în orașul San'a pentru a atrage oamenii care se adunau în Mecca pentru a vizita Ka'baa. Dar nu a reuși să îi facă să renunțe la Ka'baa. De aceea Abraha a decis să dărâme și să distrugă Ka'baa, venind până în apropierea orașului Mecca cu o armată întărită cu elefanți. În fruntea armatei se afla un elefant mare.

Locuitorii orașului Mecca nu aveau putere de a lupta cu această armată. Oamenii lui Abraha le-au luat bunurile și animalele arabilor și i le-au dus lui Abraha. Printre bunurile jefuite se aflau și 100 de cămile ale lui Abdulmuttalib, bunicul profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Unii dintre locuitorii orașului Mecca s-au dus la Abraha pentru a vorbi cu el. Printre aceștia se afla și Abdulmuttalip. Abraha i-a întrebat de ce au venit. Abdulmuttalib i-a spus că au venit pentru a-și lua cămilele înapoi. După care Abraha le-a spus:

“Și eu am crezut că ați venit să mă implorați să nu dărâm Ka'baa. Pe când voi vă gândiți doar la cămilele voastre.”

Abdulmuttalib i-a spus lui Abraha.

“Eu sunt stăpânul cămilelor și le vreau înapoi. Ka'baa are stăpânul ei, iar el o va ocroti.”

Abraha i-a dat înapoi cămilele lui Abdulmuttalib, apoi a înaintat atacul către Ka'baa. În fruntea armatei se afla un elefant mare. Când elefantul s-a apropiat de Ka'baa, nu a mai vrut să înainteze. Când îl întorceau în direcția opusă a Ka'baa-ului mergea, iar când era întors spre Ka'baa se oprea. În ciuda tuturor eforturilor depuse nu au reușit să facă elefantul să meargă spre Ka'baa.

În acel moment s-a întâmplat ceva neașteptat. Un stol de păsări a început a zbura asupra armatei acoperind cerul. Aceste păsări au început a arunca asupra armatei pietricelele mici ce le țineau în ghiare și plisc, iar aceste pietricele cădeau asupra lor precum bombele. Trupurile soldaților loviți de pietre au fost rănite grav iar armata a fost devastată în scurt timp. Astfel Ka'baa a fost salvată de la distrugere. Abraha de-abia și-a salvat viața după care s-a întors în țara sa, iar după un scurt timp a

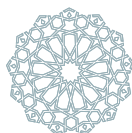

murit. Așa cum a spus și Abdulmuttalib, Ka'baa a fost ocrotită de stăpânul ei, adică de către Allah.

Astfel au fost pedepsiți cei care au vrut să dărâme Ka'baa pentru a-și continua superstițiile. Nefindu-le permisă distrugerea ei. Deoarece foarte curând urma a se naște cel mai iubit rob al lui Allah, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Iar în anul 571 după aproximativ 50 de zile de la această întâmplare s-a născut profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

UNITATEA II

TINEREȚEA ȘI CĂSĂTORIA LUI MUHAMMED
(PACEA FIE ASUPRA SA!)

Subiecte:

- Călătoriile lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Viața comercială a lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Căsătoria lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!) cu Khadija și copiii lor
- Îndrumarea lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!) la renovarea Ka'baa-ului

CĂLĂTORIILE LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Unchiul său, Abu Talib, se ocupa cu comerțul. O dată l-a luat și pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!) cu el. În apropierea Damascului s-au oprit în orașul Busra. Acolo s-au întâlnit cu un preot pe nume Bahira.

Bahira a văzut la acest copil semnele ultimului profet al cărui nume și atribute au fost scrise în Tora și în Biblie. Apoi i-a spus lui Abu Talib să-l ducă înapoi la Mecca, deoarece evreii i-ar putea face rău acestui copil. Abu Talib a urmat sfaturile lui Bahira și, finalizându-și cumpărăturile aici, renunță să mai meargă la Damasc, întorcându-se la Mecca.

La vârsta de 17 ani Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a dus la Yemen cu unchiul său Zubeyr.

VIAȚA COMERCIALĂ A LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

O femeie din neamul nobil al Qorayș-ului, văduvă și bogată, pe nume Khatija, acorda capital anumitor persoane angajându-se într-un parteneriat comercial. Khatija i-a acordat capital lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!), apoi la trimis cu o caravană în Siria.

Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a bucurat de un mare succes și în viața de afaceri datorită onestității și integrității sale. Din acest motiv, din fiecare călătorie organizată se întorcea cu un profit mult mai mare decât se aștepta. Khatija era foarte mulțumită de parteneriatul făcut cu Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

CĂSĂTORIA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) CU KHATIJA ȘI COPIII LOR

După ce s-a întors din călătoria de la Damasc, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a căsătorit cu Khatija, care era o femeie nobilă și bogată a tribul Qorayș. În acea vreme Muhammed (Pacea fie asupra sa!) avea două zeci și cinci de ani. Khatija însă avea patru zeci de ani. Împreună au întemeiat o familie fericită.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a avut trei băieți și patru fete. Șase dintre aceștia cu soția sa Hhatija (Pacea asupra sa!), iar pe Ibrahim cu Mariye (Pacea asupra sa!). *Numele băieților erau* Kasîm, Abdullah și Ibrahim. *Numele fetelor erau* Zeyneb, Rukiye, Ummu Gulsum și Fatma. Kasîm și Abdullah au murit în orașul Mecca la vârste mici, înainte ca Muhammed să devină profet. Ibrahim s-a născut după emigrarea, la Medina și a murit tot acolo la o vârstă foarte fragedă. Fetele toate au crescut și s-au căsătorit. În afară de Fatma (Pacea asupra sa!), toate cele trei fete au murit înaintea profetului. Neamul profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a continuat prin căsătoria lui Ali cu Fatma (Pacea fie asupra lor).

ÎNDRUMAREA LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!) LA RENOVAREA KA'BAA-ULUI

Oamenii din Mecca au început a renova părțile afectate de inundații ale Ka'baa-ului. După ridicarea pereților, când veni rândul așezării pietrei negre sfinte, numită "*Hajeru'l-Eswed*", în peretele Ka'baa-ului, toate triburile concureau pur și simplu între ele pentru a se bucura de aceas-

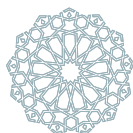
tă onoare. Ba chiar din cauza acestui motiv au izbucnit conflicte și certuri între ei. În cele din urmă au decis să-l facă pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!) arbitru și să fie de acord cu verdictul său, deoarece îl considerau o persoană corectă și de încredere.

Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a pus piatra "*Hajer'ul-Eswed*" pe o pânză. Apoi a pus pe fiecare conducător al fiecărui trib să țină câte un colț al acelei pânze. Au ridicat piatra împreună. Apoi Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a așezat piatra în perete. Prin acest comportament a mulțumit pe toată lumea. Astfel o mare neînțelegere a fost eliminată. La momentul acestei întâmplări profetul Muhammed avea treizeci și cinci de ani.

Muhammed (Pacea fie asupra sa!) era de încredere, având o personalitate extrem de corectă și înainte de a fi profet. Datorită acestei caracteristici el era numit "*Muhammedu'l-Emin*" adică "*Muhammed cel de încredere*". Câștigase iubirea și respectul tuturor, strălucind ca o stea în societate cu viața sa exemplară. Allah Preamărețul l-a educat în cel mai bun mod, dotându-l cu moralitate și virtuți. Deoarece pe el l-a ales ca profet pentru mântuirea omenirii.

UNITATEA III

ALEGEREA LUI MUHAMMED (PACEA FIE ASUPRA SA!)
CA PROFET ȘI CHEMAREA ÎN SECRET LA ISLAM

Subiecte:

- Prima revelație
- Întreruperea revelației
- Începerea invitației la Islam
- Primii musulmani
- Primul Hejira în Abisinia
- Comportamentul regelui Negeași al Abisiniei față de musulmani

PRIMA REVELAȚIE (610)

Când Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a împlinit vârsta de 40 de ani a început să simtă unele schimbări. Și-a luat mâncarea cu el și s-a retras în peștera Hira din apropierea orașului Mecca, unde a stat singur zile întregi, meditănd măreția lui Allah, creatorul universului. Orică vise se adevăra. El vedea ceea ce alții nu puteau vedea sau cunoaște, într-un mod foarte clar. Această situație a continuat timp de șase luni. Astfel Allah îl educa, pregătindu-l pentru profeție.

În anul 610, în luna Ramadan, într-o noapte de luni, Muhammed (Pacea fie asupra sa!) iar s-a retras în peștera Hira îndreptându-se trup și suflet către Allah. În acest timp îngerul Gavril (Jibril) i s-a arătat și i-a spus:

— *Citește!*

Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus:

— *Eu nu știu să citesc.*

Jibril i-a spus și a doua oară : “*Citește!* ” Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a spus din nou “*Eu nu știu să citesc.* ”

Când Jibril i-a spus și a treia oară: “*Citește*”, Muhammed (Pacea fie asupra sa!) l-a întrebat : *Ce să citesc?*” Atunci Jibril i-a revelat versetele de la începutul surei Alaq, cu următorul înțeles:

”*Citește! În numele lui Allah care a creat.*”

”*Care l-a creat pe om din sânge închegat.*”

”*Citește! Domnul tău este cel mai Nobil.*”

”*Este cel care l-a învățat cu calemul.*”

”*L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.*”

Astfel profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a avut prima revelație, începând coborârea versetelor Coranice. După aceasta îngerul a dispărut. Aceste versete revelate au fost introduse în inima profetului, iar el a început a le recita.

S-a întors acasă presat de sentimentul de responsabilitate al primei revelații și al sarcinii primite. Ajuns acasă i-a povestit lui Khatija (Pacea asupra sa!) cele întâmplate. Khatija (Pacea asupra sa!) consolându-l, i-a spus:

“Vești bune! Fii ferm! Jur pe Allah, care îmi ține viața în mâinile Lui, că tu vei fi profetul acestei omeniri, iar Allah Atotputernicul nu te va lăsa singur. Pentru că tu respecți drepturile de rudenie, vorbești adevărul, înduri dificultăți, îți găzduiești oaspeții și ajuți pe oricine dă de un ne-caz. Allah nu Își lasă singur un astfel de slujitor.”

ÎNTRERUPEREA REVELAȚIEI

După revelarea primelor cinci versete din sura Alaq, o perioadă revelația s-a întrerupt. Jibril (Pacea asupra sa!) a devenit nevăzut. În această perioadă Muhammed (Pacea fie asupra sa!) trebuia să se pregătească bine pentru a primi o nouă revelație. Într-adevăr profetul Muhammed

(Pacea fie asupra sa!) și-a dorit din toată inima ca revelația divină să revină, fiind gata să o accepte.

După care Jibril (Pacea asupra sa!) i s-a arătat, aducându-i primele versete din sura Muddasir. Înțelesul acelor versete fiind astfel:

“O, tu cel acoperit (Muhammed) !

Ridică-te și îndeamnă!

Pe Domnul tău preamărește-L,

Veșmintele tale curățește-le.

Și de nelegiuire stai departe. ”

De atunci revelația a continuat neîntrerupt, iar Coranul a fost completat într-o perioadă de 23 de ani.

Așa cum se specifică mai sus, perioada în care mesajele divine au fost întrerupte după prima revelație, se numește *”Perioada de întrerupere a revelației”*.

ÎNCEPEREA INVITĂRII LA ISLAM

Odată cu venirea revelației, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) împărtășea profețiile întâi celor în care avea încredere, invitându-i la Islam. Primi musulmani își făceau rugăciunile în ascuns. Această situație a continuat în jur de trei ani. Între timp numărul persoanelor convertite la Islam a crescut până la peste trei zeci.

PRIMII MUSULMANI

Primele persoane care au acceptat credința în Allah și în Profetul Său devenind musulmani au fost după cum urmează: întâi soția sa fidelă, *Khatija (Pacea asupra sa!)*, apoi dintre copii *Ali (Pacea asupra sa!)*, mai apoi sclavul ulterior eliberat, *Zeyd bin Harise (Pacea asupra sa!)* iar dintre nobili *Abu Bakr (Pacea asupra sa!)*.

PRIMUL HEJIRA ÎN ABISINIA

Persecuțiile politeiștilor față de musulmani pe zi ce trecea erau din ce în ce mai frecvente. Musulmanii nu își puteau face rugăciunile în libertate și nici versetele Coranului nu le puteau citi. De aceea profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) le-a dat voie musulmanilor să emigreze în Abisinia, care era un loc mai sigur pentru musulmani.

În al cincilea an de profeție al lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!) primul grup de musulmani, format din unsprezece bărbați și patru femei, au ieșit pe ascuns din Mecca, apoi au traversat marea Roșie după care au ajuns în Abisinia. Printre ei se afla și Osman cu soția sa, Rukiye (Pacea asupra lor!), care era fiica profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Musulmanii, care au fost foarte bine întâmpinați acolo, au dus o viață sigură și pașnică.

Musulmanii, auzind că primii plecați au fost întâmpinați bine, un an mai târziu au format un al doilea grup de opt zeci de persoane care a emigrat acolo. În fruntea acestui grup se afla fratele lui Ali (Pacea asupra sa!), Jafer Tayyar (Pacea asupra sa!).

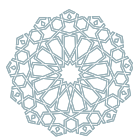
COMPORTAMENTUL REGELUI NEGEAȘI AL ABISINIEI FAȚĂ DE MUSULMANI

Politeiștii din Mecca s-au simțit deranjați de faptul că musulmanii trăiesc în pace în Abisinia. Iar pentru a-i întoarce înapoi, politeiștii au trimis doi mesageri și multe cadouri lui Negeași, regele Abisiniei. Mesagerii i-au cerut lui Negeași să îi predea pe musulmani pentru a-i duce înapoi. Negeași, care era creștin, i-a chemat pe musulmani pentru a-l informa despre Islam. După ce a ascultat ambele părți, le-a dat dreptate musulmanilor, mesagerii întorcându-se cu mâinile goale înapoi în Mecca.

De atunci Negeași a început a-i ocroti și mai mult pe musulmani. Musulmanii se înțelegeau foarte bine cu locuitori Abisiniei.

UNITATEA IV

CHEMAREA LA ISLAM

Subiecte:

- Chemarea publică la Islam
- Persecuțiile politeiștilor asupra musulmanilor
- Ce mai mari dușmani ai lui Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Motivele pentru care neamul Qorayș a devenit dușmanul Islamului
- Apelul politeiștilor la Abu Talib și răspunsul Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Convertirea la Islam a lui Hamza și Omar

PROPOVĂDUIREA ISLAMULUI

După ce Profetul (Pacea fie asupra sa!) a făcut invitația la Islam în secret timp de trei ani, a început în mod deschis perioada de propovăduire a Islamului prin următoarele versete care înseamnă:

„Și să-i previi tu pe oamenii care-ți sunt cei mai apropiați! Și coboară aripa ta pentru cei care te urează dintre credincioși. Iar de nu ți se vor supune ei, atunci spune: „Eu sunt fără de nici o vină pentru ceea ce faceți voi.”¹

1 Sura Aș-Șu'ara, 26/214-216

“Vestește, dară, limpede ceea ce ți se poruncește și nu-i băga în seamă pe politeiști.”²

Profetul (Pacea fie asupra sa!) întâi și-a adunat rudele la el acasă și a dat un ospăț. El le-a transmis poruncile primite de la Allah și i-a invitat la Islam. Unchiul său, Abu Lahab, s-a opus profetului și a împrăștiat adunarea.

După un timp profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), pentru a-și extinde invitația, s-a urcat pe dealul Safa. De aici s-a adresat tuturor oamenilor din Mecca. Cei care i-au auzit vocea s-au adunat în jurul dealului.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) i-a întrebat pe cei adunați acolo:

— Dacă v-aș spune că în spatele dealului este o armată inamică, m-ați crede?

Toți deodată au spus:

— Da, te-am crede. Deoarece nu te-am auzit niciodată mințind.

După care profetul (Pacea fie asupra sa!) le-a spus așa:

— “Atunci să știți că Allah m-a ales ca profet. Mi-a trimis cuvântul Său, printr-un înger. Și mi-a poruncit să invit oamenii la Islam, adevărata religie. Allah este unul. Nu există alt Dumnezeu în afară de El. Iar eu sunt profetul Său trimis vouă și tuturor oamenilor.”

Abu Lahab, care era acolo, s-a ridicat și a început a spune cuvinte jignitoare la adresa profetului. Apoi participanții acestei întâlniri s-au împrăștiat. Astfel nu s-a putut obține niciun rezultat din această întâlnire.

PERSECUȚIILE POLITEIȘTILOR FAȚĂ DE MUSULMANI

Politeiștii, pentru a-i îndepărta pe musulmani de religia lor și a stinge lumina Islamului, se comportau violent cu ei chinându-i și torturându-i.

² Sura Al-Hijr 15/94

Umayya b. Halef, unul dintre cei mai mari dușmani ai Islamului, după ce l-a întins pe Bilal-i Habeși pe nisipul fierbinte, i-a pus o grămadă de pietre pe piept și l-a ținut sub soare ore întregi, spunându-i:

— *”Dacă nu renunți să fii musulman, așa te voi ucide”*. Iar când a văzut că nu poate obține rezultate în felul acesta, i-a pus o frânghie de gât lui Bilal și l-a târât prin Mecca dintr-o parte în alta. În ciuda acestei torturi violente, Bilal (Pace asupra sa!) striga: *”Allah este unul, Allah este unul”*. În cele din urmă Abu Bakr (Pace asupra sa!) l-a cumpărat pe Bilal, acesta își câștigă astfel libertatea, fiind salvat de tiranul Umayya.

Ammar bin Yasir, unul dintre primii musulmani, a fost așezat pe nisip fierbinte și bătut până la leșin, mama sa, Sumeyye, a fost ucisă de o suliță aruncată de Abu Jahil, iar tatăl său, Yasir, a murit din cauza torturilor făcute de politeiști. Yasir și soția sa Sumeyye (Pace asupra lor!) au primit titlul de primi martiri ai Islamului.

Habbab bin Eret a fost întins pe jar aprins, iar Abu Fukayha a fost legat cu o frânghie de picioare și târât pe nisipul fierbinte, amândoi au suferit chinuri insuportabile din cauza credințelor sale. În afară de aceștia, mulți alți musulmani au fost persecutați de politeiști. În ciuda acestor torturi credincioșii adevărați nu au renunțat la credința lor. Și nu s-au îndepărtat de Islam.

Unul dintre cele mai mari servicii făcute Islamului de către Abu Bakr, a fost acela de a cumpăra foarte mulți sclavi și servitoare pentru a-i scăpa de torturile făcute din cauză că au acceptat a fi musulmani.

CEI MAI MARI DUȘMANI AI LUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Politeiștii nu ezitau să-i tortureze atât pe profet, cât și pe musulmani.

Cei care au fost cei mai mari dușmani ai profetului sunt după cum urmează:

1. *Abu Lahab*: Deși era unchiul profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!), era cel mai mare dușman al Islamului. Opunându-se profetului chiar din prima zi. Iar soția lui punea spini în calea profetului cu orice ocazie. Sura Al-Masad a fost trimisă legat de aceștia. Când Abu

Lahab a aflat că musulmanii au câștigat bătălia de la Bedr, a murit de inimă rea.

Uteybe, fiul lui Abu Lahab, l-a atacat o dată pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), trăgându-l de guler și rupându-i cămașa. Fiind foarte supărat din cauza acestui fapt, profetul Muhammed s-a rugat spunând astfel: *“O, Allah Fă ca una din animalele tale feroce să dea năvală asupra lui Uteybe.”* Allah a acceptat ruga profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). În timp ce Uteybe se îndrepta spre Damasc, un leu i-a ieșit în cale și l-a sfâșiat. Astfel el a fost pedepsit pentru insulta adusă profetului.

2. *Abu Jahl*: Era cel mai dușmănos față de profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). El i-a chinuit mult pe musulmani. El a fost cel care a ucis-o pe mama lui Ammar b. Yasir din cauza credinței sale. Și el și-a găsit pedeapsa fiind ucis în bătălia de la Bedr.

3. *As b. Vail*: Acest om care se afla în fruntea dușmanilor profetului, după ce l-a omorât pe Kasîm, fiul profetului, l-a batjocorit spunând că *”Descendența lui Muhammed a fost întreruptă”*, fapt care l-a supărat pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), deja îndurerat de moartea fiului său.

Versetul din sura Kewser, *“Cel ce te urăște va fi fără copii”*, a fost trimis din acest motiv. As b. Vail, în timp ce trecea printr-un pas montan din apropierea orașului Mecca, animalul pe care îl călărea l-a aruncat jos apoi la mușcat de picior, iar el a murit din cauza acestei răni.

4. *Velid b. Mugire*

5. *Umeyye İbni Halef*

6. *Utbe b. Rebia* a fost și el, de asemenea, unul dintre dușmanii principali ai profetului.

MOTIVELE PENTRU CARE NEAMUL QORAYȘ A DEVENIT DUȘMANUL ISLAMULUI

1. Islamul a anulat diferențele dintre clasele sociale, declarând că oamenii sunt la fel ca dinții unui pieptan și că sclavii și stăpânii sunt egali în fața lui Allah. Nobilii neamului Qorayș nu au acceptat această egalitate devenind dușmani ai Islamului, temându-se că își vor pierde pozițiile sociale.

2. Mecca era centrul comercial al arabilor. În Ka'baa, care se afla în orașul Mecca, se aflau aproximativ 360 de idoli. Ei credeau că lucrul care îi atrăgea pe arabi acolo erau idolii, iar când Islamul va desființa idolii, nimeni nu va mai veni la Mecca, iar comerțul care le asigura existența, va dispărea.

3. Închinarea la idoli se înrădăcinase, în Arabia, de secole. Națiunile primitive, care aveau dificultăți în a distinge binele de rău, nu puteau renunța cu ușurință la ceea ce au văzut de la strămoșii lor, de aceea erau dușmanii noutăților. Religia Islamică a interzis închinarea la idolii cu care erau obișnuiți arabii și a adus credința într-un singur Dumnezeu.

4. La arabi, pentru a fi președintele națiunii, nu se căutau calități precum merit, virtute sau talent. Ci erau necesare doar două condiții. Una dintre ele era ca persoana să aibă mulți copii, iar cealaltă, să fie bogat.

Profetul Muhammed nu îndeplinea niciuna dintre acestea. De aceea au spus că nu-l pot accepta ca lider. În plus, de-a lungul timpului a existat o rivalitate continuă între hașemiți și omeiazi pentru șefia tribului. Întrucât Muhammed (Pacea fie asupra sa!) provine din ramura hașemită din neamul Qorayș, majoritatea celor care i s-au împotrivit erau dintre omeiazi.

APELUL POLITEIȘTILOR LA ABU TALIB

Unchiul său, Abu Talib, îl iubea foarte mult pe profet. El și-a ajutat și protejat întotdeauna nepotul pe perioada răspândirii Islamului. Persoanele renumite dintre politeiști au apelat la Abu Talib și i-au spus amenințându-l: *“Ori îți convingi nepotul să renunțe la răspândirea Islamului, ori încetezi să îl mai protejezi.”*

Când Abu Talib i-a explicat situația nepotului său, Muhammed (Pacea fie asupra sa!), el i-a răspuns astfel: *“Eu am obligația de la Allah de a transmite religia adevărată. Eu nu fac nimic de unul singur. Eu sunt mesagerul lui Allah. O, unchiul meu, dacă pentru a renunța la această datorie mi-ar da soarele în mână dreaptă și luna în mână stângă, tot nu voi renunța la ea.”*

Când Abu Talib a auzit acest răspuns, el l-a asigurat că va continua să-l protejeze, spunând: „*Vezi-ți de treaba ta, fiul meu, atâta timp cât eu voi trăii, ei nu-ți pot face nimic*”.

CONVERTIREA LUI HAMZA LA ISLAM

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și-a continuat datoria în ciuda tuturor dificultăților, iar numărul musulmanilor creștea pe zi ce trecea.

Era în al șaselea an al profeției. Într-o zi profetul stătea pe dealul Safa, iar Abu Jahil, care trecea pe acolo, l-a înjurat. Profetul nu a răspuns comportamentului său impertinent. Văzând acest eveniment trist, o femeie i-a povestit ce s-a întâmplat lui Hamza, unchiul profetului. Hamza nu devenise încă musulman. Dar era foarte supărat din cauza acestei insulte adusă fiului fratelui său. Imediat s-a dus la locul unde se adunau politeiștii neamului Qorayș și, lovindu-l în cap cu arcul său pe Abu Jahil, l-a întrebat:

— *Tu ești cel care l-a înjurat și l-a rănit pe fiul fratelui meu?*

După acest incident Hamza a acceptat Islamul și s-a alăturat profetului.

CONVERTIREA LUI OMAR LA ISLAM

Faptul că Hamza (Pacea asupra sa!) a devenit musulman și ca pe zi ce trecea musulmanii deveneau mai puternici, devenise un lucru îngrijorător pentru politeiști. De aceea, pentru a găsi o soluție acestei situații, s-au adunat într-un locul numit „*Daru'n-Nedwe*”. După ce au revizuit situația, la propunerea lui Abu Jahil, au decis să-l omoare pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Iar pentru a îndeplinii această decizie teribilă l-au însărcinat pe Omar, care era cel mai curajos dintre ei. Omar, pe atunci în vârsta de 33 de ani, și-a luat sabia și s-a dus să-l omoare pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

Musulmanii s-au adunat acasă la Arqam. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) se afla și el acolo. Omar s-a întâlnit pe drum cu Nuaym. Nuaym l-a întrebat: „*O, Omar, unde te duci?*” Omar i-a răspuns:

— *Mă duc să-l elimin pe Muhammed, cel care a întors oamenii națiunii unul împotriva celuilalt.* Nuaym când i-a spus lui Omar:

— *Ai preluat o treabă dificilă.* Omar, răstindu-se la el, l-a întrebat:

— *Și tu ești de partea lui Muhammed?* Nuaym i-a spus:

— *O, Omar tu lasă-mă pe mine și uită-te la cumnatul tău, Said și la sora ta, Fatma care au devenit musulmani.* Apoi Omar și-a schimbat drumul și s-a dus acasă la sora lui, spunând:

— *Întâi îi voi elimina pe ei.* În acel timp sora și cumnatul său citeau versete din sura Ta-ha, care doar ce îi fuseseră trimise profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Când au văzut că Omar a venit înarmat, s-au speriat și au ascuns paginile pe care erau scrise versete Coranice.

Omar, când a intrat înăuntru, i-a întrebat ce citeau. Iar ei au spus: “*Nimic*”. Furia lui Omar a crescut ridicându-și cumnatul de guler și apoi trântindu-l de pământ, a început să-l bată spunând: “*Deci este adevărat ce am auzit?*” De asemenea i-a tras o palmă peste față și lui Fatma, care încerca să își salveze soțul. Biata femeie a căzut, curgându-i sânge din gură și nas. Cu curajul dat de credință, Fatma i-a spus lui Omar următoarele:

— *Să-ți fie frică de Allah. Uite ce îi faci unei femei. Eu și soțul meu am devenit musulmani. Și nu ne vom întoarce din asta chiar dacă ne tai capul.*

Omar i-a spus:

— *Aduceți-mi ceea ce citeați.* Sora lui a scos paginile și i le-a dat. Omar a început a le citi cu atenție și pe cât citea inima a început a i se împlânzi. Armonia unică a Coranului, măreția sensului său, dulceața și frumusețea lecturii i-au cucerit inima lui Omar. De acum inima lui Omar era deschisă Islamului. S-a dus la profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). A îngenunchiat în fața lui, a spus mărturia (kelime-i șehadeh) devenind musulman. Cei prezenți s-au bucurat foarte mult pentru această convertire. Spunând împreună mărturia (kelime-i șehadeh).

Odată cu convertire lui Omar la Islam, musulmani au devenit și mai puternici. Omar a întrebat:

— *Câți oameni sunt de partea noastră?*

— *Cu tine patruzeci.*

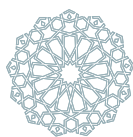

La cererea lui Omar, toți musulmanii cu profetul (Pacea fie asupra sa!) în frunte s-au dus spre Ka'baa. Acolo și-au făcut rugăciunea (namaz) împreună, în aer liber. Pe de altă parte politeiștii au rămas uimiți când au aflat că Omar, pe care l-au trimis să-l omoare pe profet, a devenit musulman.

Inima lui Omar, care își propusese să îl omoare pe profet, lipsită de îndurare și mai tare decât o piatră, a fost înmuiată de versetele citite în casa surori sale, luminându-i sufletul întunecat. Sentimentele de dușmănie pe care le avea față de profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-au transformat în prietenie.

UNITATEA V

BOICOTUL ȘI ANII DE TRISTEȚE

Subiecte:

- Boicotul politeștilor față de musulmani
- Moartea lui Abu Talib și a lui Khatija
- Călătoria la Taif
- Pactele de la Akabe
- Minunea Miraj
- Darul de la Miraj, Rugăciunea (namaz)

BOICOTUL POLITEȘTILOR FAȚĂ DE MUSULMANI

Convertirea lui Hamza și a lui Omar la Islam și răspândirea acestuia pe zi ce trecea, i-a speriat pe politești. De aceea aceștia s-au adunat și au decis să îi boicoteze pe musulmani, plănuiind astfel:

“De acum încolo se vor rupe toate legăturile avute cu rudele profetului, cu hașemiți, cu musulmanii și cu cei de partea musulmanilor, nu se va mai vorbi cu ei, nu vor mai face comerț împreună și nu se vor mai încheia căsătorii cu aceștia.

Mansur bin Ikrima a scris această înțelegere, apoi împreună au atârnat-o de peretele Ka'baa-ului.

Această decizie de boicotare a durat trei ani. În această perioadă musulmanii au suferit foarte mult. Politeștii au făcut tot posibilul să nu

aducă mâncare sau băutură în cartierul în care musulmanii se refugiase-ră. Musulmanii au îndurat foame, sete și tot felul de neazuri, de dragul Islamului. Au fost nevoiți să mănânce frunze de copaci pentru a supraviețui. Situația copiilor care plângeau de foame era sfâșietoare.

Dar nici cu aceste comportamente inumane politeiștii nu au obținut niciun rezultat, neputând împiedica răspândirea luminii Islamului. Între timp, o molie a mâncat textul pactului care a fost atârnat pe peretele Ka'baa-ului, distrugând toate cele scrise, în afară de cuvântul „Allah”. În plus mâna lui Mansur b. Ikrima, cu care a scris acest pact, a paralizat. În acea perioadă în loc de ”Besmele” se folosea ”Bismikeallahumme”.

În cele din urmă câțiva dintre politeiști au fost copleșiți de milă și au rupt acel pact crud. Astfel boicotul s-a terminat iar musulmanii au scăpat de un mare neaz. Boicotul făcut musulmanilor a durat din al șaptelea an al profeției până în al zecelea an.

MOARTEA LUI ABU TALIB ȘI A LUI KHATIJA

Odată cu sfârșitul boicotului, profetul și musulmanii au răsuflat ușor. Dar nu după mult timp, unchiul profetului, Abu Talib (Pace asupra sa!) și câteva zile mai târziu soția sa, Khatija, au murit.

Abu Talib l-a iubit și l-a protejat pe profet ca pe propriul său fiu. Pe de altă parte, Khatija (Pace asupra sa!), soția lui loială și devotată, a fost prima care a crezut în profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), ajutându-l și consolându-l în cele mai grele perioade ale vieții sale. Profetului i-a părut foarte rău că a pierdut aceste două persoane valoroase, care l-au susținut întotdeauna. Din acest motiv anul acesta a fost numit ”*anul tristeții*”.

După moartea lui Abu Talib și a lui Khadija politeiștii au amplificat tortura profetului. Într-o zi, în timp ce mergea pe stradă, un om infam a aruncat cu pământ în profet. Când fica lui, Fatma, și-a văzut tatăl așa, s-a întristat și a plâns în timp ce curăța pământul aruncat asupra lui. Văzându-și fica plângând, profetul (Pacea fie asupra sa!) și-a exprimat încrederea în Allah spunându-i: „*Nu plânge copila mea, Allah Atotputernicul îți va proteja tatăl*”.

CĂLĂTORIA LA TAIIF

După moartea lui Abu Talib și a lui Khadija, când politeiștii au sporit tortura profetului, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) împreună cu Zeyd Ibn Harise, unul dintre primii musulmani, s-au dus la Taif, pentru a invita oamenii din Taif la Islam. Oamenii din Taif nu au acceptat Islamul cerându-i profetului să plece de acolo. Ba chiar au aruncat cu pietre în el ca să îl gonească. Din cauza pietrelor aruncate, picioarele i-au fost rănite și au început a sângera. Abia mai putea merge. Zeyd a încercat să-l protejeze pe profet de pietre folosind drept scut propriul corp.

Apoi s-au adăpostit sub o vie de pe marginea drumului, iar după ce profetul s-a odihnit puțin, s-au întors întristați la Mecca. Profetul, în timpul acestei călătorii, a întâmpinat cea mai grea situație din viața sa. Dar nu și-a pierdut speranța din cauza acestei întâmplări. Nu a renunțat niciodată. Și-a continuat datoria.

PACTELE DIN ZONA AKABE

Profetul i-a invitat pe oamenii din Mecca la Islam ani de zile, dar s-au confruntat întotdeauna cu mari dificultăți datorită atitudinii încăpățănate a mecanilor. Totuși această atitudine a lor nu l-a împiedicat pe profetul Islamului să-și îndeplinească datoria. Lumina Islamului continuând să lumineze omenirea. Iar pentru aceasta Allah Atotputernicul a deschis un nou orizont, pregătind un mediu mai favorabil pentru răspândirea Islamului. Acest mediu era orașul Medina.

În al unsprezecelea an al profeției sale, în perioada sezonului de pelerinaj, Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a ieșit în afara orașului Mecca. S-a întâlnit cu un grup format din șase persoane care veneau de la Medina. Le-a spus că el este profet. Le-a recitat Coran și le-a povestit despre poruncile lui Allah. El i-a invitat să devină musulmani.

Oamenii din Medina erau oameni pașnici. Au decis că ceea ce le-a spus Profetul este rezonabil și adevărat, devenind musulmani. Când au ajuns în Medina, s-au străduit mult pentru răspândirea Islamului.

Primul Pact de la Akabe (al 12-lea an al profeției):

Anul următor un grup de 12 persoane din Medina, care veniseră la Mecca, s-au întâlnit cu profetul în apropierea orașului Mecca într-un loc numit Akabe. Liderul lor era Esad b. Zurare. Printre ei se aflau și

cinci persoane care deveniseră musulmani cu un an înainte. Aceștia au jurat loialitate, supunându-se profetului, promițând că: *“Nu-i vor aduce asociați lui Allah, nu vor fura, nu vor face zina(adulter), vor evita minciuna și calomnierea și că nu se vor opune profetului.”* Acesta a fost numit primul pact de la Akabe.

Oamenii din Medina au cerut pe cineva care să îi învețe Islamul. Profetul (Pacea fie asupra sa!) l-a trimis pe Mus'ab să îndeplinească această datorie. Mus'ab a contribuit foarte mult în predarea și răspândirea Islamului în Medina.

Al-II-lea Pact de la Akabe (al 13 lea an al profeției):

În anul acesta un grup de 75 de musulmani din Medina au venit la Mecca. Doi dintre aceștia erau femei. După ce s-au întâlnit cu profetul în locul numit Akabe, a avut loc al doilea pact de la Akabe. Conform acestuia, oamenii din Medina au promis că vor proteja profetul așa cum își protejează propriile soții și fice. Toți au dat mâna cu profetul supunându-i-se.

După aceea profetul le-a cerut să aleagă 12 persoane drept reprezentanți pentru ei. Iar ei au ales 12 persoane drept reprezentanți. Cu toții i-au promis profetului că: *“Se vor supune și în zilele bune dar și în cele rele, că vor spune întotdeauna adevărul și că nu le va fi frică de nimic pe calea lui Allah.”*

Pacturile de la Akabe reprezintă un rol important în răspândirea Islamului.

MINUNEA MIRAJ (MIRAÇ)

Miraj, conform dicționarului, înseamnă - a fi ridicat undeva sus, iar Îsra înseamnă - călătorie nocturnă. Cu un an și jumătate înainte de migrație, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), în a 27-a noapte a lunii Rejeb, a fost dus de la Masjid al-Haram din Mecca la Masjid al-Aqsa din Ierusalim și de acolo a fost ridicat în ceruri pentru a vedea Împărăția divină.

Politeiștii nu au crezut în evenimentul miraculos, care a fost o lucrare a puterii infinite a lui Allah și una dintre cele mai mari minuni ale profetului Muhammed. Deoarece ei erau incapabili să înțeleagă măreția și puterea lui Allah Atotputernicul. Ei aveau gânduri și supersti-

ții limitate, nu se ridicau la nivelul necesar pentru a înțelege Miracolul Înălțării.

Credincioșii au crezut și au acceptat fără îndoială Înălțarea. Când i-au povestit lui Abu Bakr despre Miraj, el a spus: *“Dacă Muhammed a spus așa ceva atunci este adevărat”* confirmându-l pe Profet. Din acest motiv i s-a dat titlul de *“Siddîk”*, care înseamnă *“cel devotat”*.

DARUL DE LA MĪRAJ, RUGĂCIUNEA (NAMAZ)

Așa cum orice persoană atunci când se întoarce dintr-o călătorie aduce cadouri rudelor și profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) din călătoria sfântului miracol a adus vești bune și importante, dar și daruri.

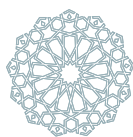
În noaptea înălțării profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a ajuns în cel mai înalt și măreț loc, în fața lui Allah, unde a primit, fără niciun intermediar, revelația divină. În acest loc i s-au revelat trei lucruri:

1. *Ultimele două versete din Sura Al-Baqara, (Amenerrasulu).*
2. *Vestea că cei care nu aduc asociați lui Allah vor intra în Rai.*
3. *Darul Miraj-ului Rugăciunea de cinci ori pe zi (namaz).*

Rugăciunea, una dintre condițiile Islamului și stâlpul religiei, a devenit farz (obligatorie) în noaptea de Miraj.

UNITATEA VI

HEJIRA ȘI PRIMII ANI ÎN MEDINA

Subiecte:

- Emigrarea Profetului de la Mecca la Medina
- Întâmpinarea Profetului la Medina
- Construirea Moscheii Profetului
- Frăția dintre Ansar și Muhajiri
- Școala Profetului și Ashab-i Suffa

EMIGRAREA PROFETULUI DE LA MECCA LA MEDINA (622)

Migrația profetului Muhammed de la Mecca la Medina în istoria Islamului se numește „*Hejira*”.

Din cauză că presiunile și persecuțiile politeiștilor asupra musulmanilor au continuat, profetul le-a permis musulmanilor să migreze de la Mecca la Medina. Musulmanii au început să migreze, în grupuri, la Medina. De dragul credinței ei și-au părăsit patria, bunurile și casele în care s-au născut și au crescut. S-au îndreptat către lumina speranței ce ardea în Medina.

Împreună cu profetul (Pacea fie asupra sa!) în afară de Abu Bakr, Ali (Pacea asupra lor) și încă câțiva musulmani, nu a mai rămas nimeni în Mecca. Profetul Muhammed și-a îndeplinit datoria în ciuda tuturor dificultăților și a împlinit 13 ani de profeție în Mecca.

Din cauză că oamenii din Medina au devenit musulmani iar musulmanii din Mecca au migrat la Medina, politeiștii se temeau de formarea unei puternice comunități islamice. S-au adunat în secret într-un loc numit „*Daru'n-Nedwa*” pentru a distruge Islamul din rădăcini, iar la propunerea lui Abu Jahil, au decis să-l omoare pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Pentru a pune în aplicare această decizie teribilă, au ales câte un tânăr din fiecare trib. Acești tineri înarmați au înconjurat casa profetului și au început să aștepte ca el să iasă din casă.

Această decizie de al omorî, luată în secret de politeiști, a fost transmisă de Allah profetului prin îngerul Jibril, dându-i permisiunea de a migra. Profetul Muhammed l-a așezat pe Ali (Pacea asupra sa!) în patul său, a ieșit din casă trecând printre politeiștii care i-au înconjurat casa și s-a dus acasă la Abu Bakr (Pacea asupra sa!). Astfel Allah și-a protejat profetul. Politeiștii înarmați nu l-au putut vedea.

După ce s-au făcut pregătirile de drum, profetul împreună cu Abu Bakr au plecat în acea noapte către muntele Sevr, care se află la o oră jumate distanță de Mecca și acolo s-au ascuns într-o peșteră. În acea dimineață s-a înțeles că profetul a plecat. Apoi politeiștii au început să-l caute peste tot. Au promis că oricine îl găsește pe Muhammed va fi răsplătit cu o sută de cămile.

Cei care îl căutau pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) au urmat urmele lăsate pe drum ajungând până în fața peșterii. Au văzut că un păianjen își întinsese pânza la intrarea peșterii. Deși au vrut să intre în peșteră și să vadă dacă e cineva înăuntru, unul dintre ei a spus: „*Dacă ar fi intrat cineva, nu ar fi fost o pânză de păianjen și cuibul unui porumbel aici*”, după care s-au întors și au plecat.

Când politeiștii au ajuns în fața peșterii, Abu Bakr (Pacea asupra sa!) îngrijorat a spus:

— *O să ne vadă, o, profet al lui Allah.*

Profetul i-a spus astfel:

— *Nu te întrista, Allah este cu noi.*

Faptul că în fața peșterii păianjenul și-a întins pânza iar porumbelul și-a făcut cuib în care a și ouat, este o minune. Allah Atotputernicul și-a protejat iubitul profet prin aceste minuni, iar o forță secretă i-a respins pe dușmanii care ajunseseră la gura peșterii.

Profetul Muhammed împreună cu Abu Bakr, după ce au stat trei zile în aceea peșteră, au plecat spre Medina. Un luptător, care era pe urmele lor, pe nume Suraka, le-a dat de urmă și i-a găsit. Și-a înaintat ca-

lul cu toată puterea asupra lor. S-a apropiat de ei. Și chiar în acel moment picioarele calului au alunecat, iar el a căzut la pământ. S-a ridicat și din nou a înaintat calul asupra lor. Dar de această dată picioarele calului s-au scufundat în nisip până la genunchi, împotmolindu-se acolo unde era. O putere ascunsă îi întorcea calul înapoi. Suraka, când a văzut acestea, s-a speriat. Regretând ceea ce a făcut, și-a cerut iertare de la profet, apoi a plecat, spunându-le celor care veneau din urmă că: *“Eu i-am căutat, dar nu este nimeni acolo”* întorcându-i înapoi. Suraka mai târziu a devenit musulman.

Profetul Muhammed și-a finalizat călătoria istorică ce a durat o săptămână, ajungând în satul Kuba de lângă Medina, într-o zi de luni. Aici a fost întâmpinat cu o mare iubire.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a rămas acolo mai mult de zece zile. Aici a construit Moscheea Kuba. În timp ce moscheea se construia, a cărat pietre cu propriile mâini. Muncind la fel ca ceilalți muncitori. Aceasta este prima moschee construită în istoria Islamului. Ali, care a părăsit Mecca la trei zile după profet, l-a ajuns din urmă.

ÎNTÂMPINAREA PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!)

LA MEDINA

Profetul împreună cu musulmanii de acolo au plecat într-o vineri de la Kuba la Medina. Era deja amiază când au ajuns în regiunea ce aparținea neamului Salimoğullari. Profetul Muhammed i-a anunțat pe musulmani că rugăciunea de vineri de acum este obligatorie. Acolo au făcut prima rugăciune de vineri. După rugăciune profetul și-a continuat călătoria spre Medina.

Oamenii din Medina, într-o bucurie de sărbătoare, s-au aliniat pe ambele părți ale drumului pentru a-l întâmpina pe acest onorabil oaspete. Când profetul trecea pe acolo cei prezenți spuneau: *“Bine ai venit, o, profet al lui Allah”* i-ar cei mici strigau cu bucurie *“A venit profetul lui Allah”*.

Profetul Muhammed, care a fost primit cu mare iubire în Medina, a fost oaspetele lui Khalid b. Zeyd adică Abu Eyyub Ansari, la care a stat timp de aproximativ șapte luni.

CONSTRUIREA MOSCHEII PROFETULUI

Lângă casa lui Abu Eyyub Ansari se afla un teren viran. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a cumpărat acest teren și a construit o moschee și camere în jurul ei, în care să locuiască. Apoi s-a mutat aici din casa în care era musafir.

Acesta este „*Masjid al-Nabawi*” din Medina, care este vizitat astăzi de către musulmani. Și la construirea acestei moscheii profetul a muncit cărând chirpici.

FRĂȚIA DINTRE ANSAR ȘI MUHAJIRI

Musulmani care au emigrat de la Mecca la Medina se numeau „*Muhajiri*”, iar locuitorii orașului Medina care i-au ajutat pe musulmani se numeau „*Ansar*”.

Muhajirii, care și-au părăsit casele și bunurile emigrând, au fost ajutați de cei din Medina din toate punctele de vedere. Ei i-au îmbrățișat, i-au adăpostit în casele lor, și și-au împărțit pâinea cu ei.

În istoria lumii nu a existat nicio altă comunitate care să se iubească atât de mult și să fie atât de uniți unii cu ceilalți. Acest eveniment reprezintă un exemplu pentru întreaga lume, fiind cea mai frumoasă operă a frăției islamice.

Profetul (Pacea fie asupra sa!) i-a făcut pe fiecare dintre Muhajiri frați cu unul dintre Ansar. Această frăție era mai presus decât frăția de sânge.

Ansarii și Muhajirii, întotdeauna amintiți cu respect în istoria Islamului, au făcut mari servicii religiei Islamice.

ȘCOALA PROFETULUI ȘI ASHAB-I SUFFA

Partea acoperită din lateralul Moscheii Profetului se numea „*Suffa*”, iar cei care se adăposteau acolo se numeau „*Ashab-i Suffa*”.

Aici se adăposteau cei care nu aveau unde să locuiască sau cei care nu aveau pe nimeni. Când acești oameni găseau de muncă, munceau câștigându-și existența. Iar când nu găseau de lucru, profetul și cei bogați dintre companionii săi, le satisfăceau nevoile. Cei care se căsătoreau se mutau în altă casă, formându-și un cămin.

Cei de aici erau întotdeauna în preajma profetului Muhammed și beneficiau tot timpul de cunoștințele sale. Își petreceau zilele învățând

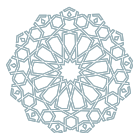
lucruri noi despre religie și făcând rugăciuni. Școala Suffa este prima instituție de educație și instruire din Islam, iar primul profesor al companionilor era chiar profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Abu Hurayra, care a relatat cele mai multe hadisuri ale profetului Muhammed, a fost educat în această școală.

Printre absolvenții școlii Suffa se numără și mari personalități de cultură și teologie, care, înțelegând foarte bine religia Islamică, Coranul și hadisurile, au contribuit la răspândirea acestora. Ei au fost desemnați să explice Islamul în alte ținuturi.

Din acest motiv, acest loc numit Suffa, a fost prima școală înființată în istoria Islamului. Cei care au fost educați în această școală au avut roluri importante în răspândirea Islamului și în predarea religiei.

UNITATEA VII

ASALTURILE NECREDINCIOȘILOR ASUPRA
MUSULMANILOR ȘI BĂTĂLIILE DUSE ÎNTRE ACEȘTIA
(I)

Subiecte:

- Motivele bătăliei de la Bedr
- Bătălia de la Bedr și rezultatele sale
- Motivele bătăliei de la Uhud
- Bătălia de la Uhud și rezultatele sale
- Motivele bătăliei Hendek (Șanțul)
- Bătălia de la Hendek și rezultatele sale
- Pactul de la Hdaybiye
- Rezultatele pactului de la Hdaybiye
- Scrisorile de invitație la Islam trimise conducătorilor țărilor învecinate
- Cucerirea Haybarului
- Vizita la Ka'baa (Răscumpărare pentru pelerinajul mic, Umra)

MOTIVELE BĂTĂLIEI DE LA BEDR

Chiar și după ce profetul s-a stabilit la Medina împreună cu muhajirii, politeiștii din Mecca nu au renunțat la dușmănia lor. Au venit până în apropierea orașului Medina furând cămilele musulmanilor ce erau la păscut. Politeiștii i-au trimis vești lui Abdullah Ibn Ubayy, cerându-i

să-l omoare pe Muhammed (Pacea fie asupra sa!) sau să-l scoată din Medina. Iar dacă nu va face ceea ce i-au spus, vor ataca Medina. Pe de altă parte au trimis o mare caravană comercială la Damasc în pregătirea unui război cu musulmanii.

Musulmanii trebuiau să fie atenți la aceste pericole și să fie precauți. Pentru a preveni punerea în mișcare a caravanei, profetul, în al doilea an după migrație; în luna Ramadan, a ieșit la drum cu o armată de 305 de persoane. Auzind acest lucru, politeiștii din Mecca au năvălit asupra Medinei cu o armată de 1000 de persoane. Când au ajuns în locul numit Bedr s-au oprit și au preluat controlul apei din aceea zonă.

Musulmanii au părăsit Medina nu pentru a se război, ci pentru a împiedica punerea în mișcare a caravanei comerciale a politeiștilor.

Au auzit că o mare armată inamică venea din Mecca. Ulterior, profetul, după ce s-a consultat cu companionii săi, a decis să se întâlnească cu armata inamică.

Armata Islamică ajunsă la Bedr a trebuit să se oprească într-o zonă nisipoasă, unde nu se afla nicio sursă de apă, deoarece politeiștii, care ajunseseră înaintea, invadaseră locul unde era apa. Dar ajutorul lui Allah n-a întârziat. În acea noapte a plouat torențial. Astfel musulmanii au scăpat de problema lipsei de apă.

Profetul Muhammed întotdeauna a încercat să răspândească religia Islamică cu cuvinte și îndrumări bune și nu a forțat niciodată pe nimeni. Cu toate acestea Allah le-a permis musulmanilor să lupte împotriva atacurilor politeiștilor.

BĂTĂLIA DE LA BEDR ȘI REZULTATELE SALE (624)

Politeiștii erau superiori musulmanilor ca număr și înzestrare cu armament. Din acest motiv păreau încrezători că vor câștiga războiul, fără a ține cont de forța spirituală a musulmanilor. Aceasta era de fapt o bătălie între adevăr și minciună, credință și necredință. Viitorul Islamului depindea de această bătălie.

În dimineața zilei următoare cele două armate s-au confruntat și a început bătălia. În acel moment profetul a ridicat mâinile spre cer rugându-se astfel:

"O, Doamne! Acordă-mi azi ajutorul promis." Apoi s-a prosternat și l-a implorat pe Allah Atotputernicul astfel: *"O, Allah! Dacă această mână de musulmani va pieri azi, nu va mai rămâne nimeni pe pământ care să te slujească."*

Allah a acceptat ruga profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

Musulmanii au luptat eroic cu puterea pe care au primit-o prin creștința lor și, cu ajutorul lui Allah, au învins armata inamică mult superioară lor. Dușmanii au fugit de pe câmpul de luptă, lăsând în urma lor 70 de morți și 70 de prizonieri. Abu Jahil, cel mai mare dușman al Islamului, se afla și el printre cei morți. Astfel bătălia s-a încheiat cu victoria decisivă a musulmanilor. În această bătălie 14 dintre musulmani au devenit martiri.

Armata islamică s-a întors la Medina cu bucuria victoriei. Profetul Muhammed a poruncit ca prizonierii să fie tratați bine. Unii dintre prizonieri au fost eliberați pentru răscumpărare.

Prizonierii care nu aveau posibilitatea de a plăti răscumpărarea, dar știau să scrie și să citească, au fost eliberați după ce fiecare dintre ei au învățat câte zece persoane dintre musulmani să scrie și să citească. Acest comportament al profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) ne arată că Islamul acorda mare importanță alfabetizării și cunoașterii.

MOTIVELE BĂTĂLIEI DE LA UHUD

Înfrângerea politeiștilor în bătălia de la Bedr a provocat o mare tristețe în Mecca iar politeiștii au început să poarte doliu. Abu Lahab, cel mai mare dușman al profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a murit din cauza acestei tristeți.

Politeiștii au pregătit o armată de 3000 de oameni pentru a răzbu-
na înfrângerea grea de la Bedr. Multe femei ale căror rude au fost ucise în bătălia de la Bedr s-au alăturat armatei. Această armată, condusă de Abu Sufyan, a plecat brusc din Mecca și s-a stabilit pe muntele Uhud, aproape de Medina.

Unchiul profetului, Abbas, nu era încă musulman în acea perioadă și se afla în Mecca. El, în secret, l-a informat pe profet printr-o scrisoare, că politeiștii se îndreaptă către Medina (Abbas, unchiul său, care îl iubea foarte mult pe profet, a devenit ulterior musulman).

BĂTĂLIA DE LA UHUD ȘI REZULTATELE SALE (625)

După cum se menționase în scrisoare, s-a înțeles că armata inamică a ajuns la muntele Uhud și s-a stabilit aici. Apoi profetul a discutat situația cu companionii săi și cu o forță de 1000 de oameni au pornit spre muntele Uhud, unde se afla armata inamică. Pe drum, când 300 de ipocriți au părăsit armata întorcându-se înapoi, musulmanii au rămas în număr de 700.

Când musulmanii au ajuns la locul unde se afla armata inamică, s-au întors cu spatele la muntele Uhud și au intrat pe câmpul de luptă; în partea stângă a armatei islamice se afla o vale. Pentru a preveni un atac inamic din acea parte, profetul a plasat aici cincizeci de arcași și le-a poruncit astfel: *“Indiferent dacă inamicii înving sau sunt învinși, până nu primiți ordine de la mine, să nu părăsiți acest loc. Iar când vin călăreții inamici, trageți cu săgeți.”*

Lupta eroică a musulmanilor a dus la înfrângerea inamicilor. Femeile din armata inamică au început să fugă spre munți. Cu toate acestea războiul nu a fost câștigat pe deplin. Rezultatul final trebuia obținut prin urmărirea inamicului.

Musulmanii, crezând că au câștigat războiul, au început să adune prada lăsată de dușmani.

Văzând acestea, cei 50 de arcași (cu excepția câtorva) și-au părăsit locurile ne ascultându-și comandanții, ignorând faptul că profetul le-a spus să nu își părăsească locurile decât la ordinele sale.

Plecarea arcașilor din acel loc a fost în favoarea politeiștilor. S-au readunat rapid și au atacat din valea abandonată de arcași. Musulmanii se aflau într-o situație foarte dificilă în fața acestui atac. Această lipsă de atenție a musulmanilor a făcut ca bătălia să fie pierdută și ca mulți eroi islamici să fie martirizați, printre care și Hamza, unchiul profetului. Profetului i-a fost rănită fața și spart dintele. Chiar și în cel mai aprins moment al bătăliei, profetul, ștergându-și sângele de pe față, s-a rugat spunând astfel: *“O, Allah, iartă-mi comunitatea... Deoarece ei nu știu ce fac.”*

Iată compasiunea și dragostea din inima profetului față de oameni.

La bătălia de la Uhud 70 de musulmani au devenit martiri. Iar dintre politeiști au murit 22 de persoane. În timpul războiului femeile

din armata islamică au făcut mari sacrificii, distribuind apă soldaților și pansând răniții.

Ani mai târziu când profetul Muhammed a trecut prin locul în care a avut loc bătălia de la Uhud, amintindu-și de acea zi dureroasă, s-a adresat oamenilor de lângă el astfel: *“O, voi musulmanilor! De acum încolo nu se mai percepe ca voi să vă închinați la idoli. Nu mă îngrijorez deloc în această privință. De ceea ce îmi este teamă, este ca voi să adorați viața lumească.”*

În această bătălie politeiștii au fost victorioși dar s-au retras din zona Uhud înainte de a putea obține rezultatul pe care îl așteptau. Musulmanii, după ce s-au readunat, au urmărit o perioadă dușmanii. Însă politeiștii nu-și puteau permite să lupte din nou. Ei și-au continuat drumul spre Mecca. De asemenea musulmanii s-au întors la Medina.

CE SĂ LUĂM AMINTE LEGAT DE BĂTĂLIA DE LA UHUD?

Odată ce musulmanii au fost victorioși la începutul bătăliei, de ce au fost învinși în final?

Există lecții importante pentru musulmani în acest sens.

Neascultarea celor vârstnici, neascultarea comandanților, părăsirea locului de gardă, care este o datorie foarte sacră, în interes personal, determină o armată să piardă războiul și nu numai cei care comit această greșală vor avea de suferit, ci întreaga națiune.

Așa s-a întâmplat în bătălia de la Uhud. Faptul că unitatea de arcași așezați în vale nu a respectat ordinul profetului și a părăsit locul de gardă încercând să adune prada de război, a făcut ca armata islamică să fie înfrântă și ca musulmanii să cadă în dezastru.

Această întâmplare istorică este un avertisment pentru musulmani.

MOTIVELE BĂTĂLIEI HENDEK (ȘANȚUL)

După emigrarea la Medina profetul a făcut o înțelegere cu evreii care locuiau acolo. Evreii din neamul Nadiroğulları, care locuiau lângă Ku-ba, după bătălia de la Uhud, au început să-i deranjeze pe musulmani, având tendința de a încălca tratatele încheiate cu musulmanii, și nu numai, ba chiar au pregătit un complot pentru a-l ucide pe profet. După care evreii au fost expulzați din casele lor și exilați.

Nobilii evreilor, folosindu-se de această scuză, s-au dus la Mecca și au încheiat un acord cu politeiștii. La doi ani după bătălia de la Uhud politeiștii au plecat spre Medina cu o armată aflată sub comanda lui Abu Sufyan, de zece mii de persoane. După ce a aflat despre această situație, profetul, ca întotdeauna, a făcut o evaluare a situației împreună cu companioni săi și a decis să protejeze Medina adoptând o altă tactică de război împotriva inamicilor.

BĂTĂLIA DE LA HENDEK ȘI REZULTATELE SALE (626)

După ce a auzit că politeiștii se îndreaptă către Medina cu o armată mare, Profetul a discutat situația cu companioni săi. Pentru a apăra Medina din interior prevenind intrarea inamicilor, au decis să sape un șanț în jurul orașului. Ca urmare a muncii constante a musulmanilor și în special a profetului, șanțul a fost săpat în șase zile.

Când armata inamică a ajuns în fața orașului Medina, au rămas surprinși când au văzut șanțul. Au căutat un loc prin care să treacă dar nu au găsit. Musulmanii vegheau orașul zi și noapte împiedicând atacurile inamicilor. Și profetul însuși stătea până dimineața de veghe.

Pe măsură ce asediul continua, foametea și dificultățile au început să se facă resimțite în Medina. Musulmanii au suferit mult din această cauză. Deoarece era iarnă, frigul și foametea i-au copleșit.

Trecuseră douăzeci și șapte de zile de la începerea asediului. În ultima zi a asediului, profetul l-a implorat pe Allah astfel:

“O, Allah! Cel care a trimis Coranul... Cel care tragi dușmanii la răspundere repede! Împrăștie acea mulțime de dușmani... Învinge-i... Slăbește-le voința, o, Allah...”

Când profetul și-a terminat rugăciunea, pe fața lui s-au văzut semne de bucurie. Rugăciunea sa a fost acceptată.

I-a vestit pe musulmani că Allah îi va ajuta.

Spre seară un vânt foarte puternic s-a declanșat pe partea inamicilor. Acest vânt, care în scurt timp s-a transformat într-o furtună mare, a început a sufla nisipul și pământul în fața și ochii dușmanilor, smulgându-le corturile. Cratițele cu mâncare s-au răsturnat stingându-le focul. Forțele naturii luptau la propriu cu armata inamică. Această situație i-a speriat rău de tot. Nu au mai rezistat. Armata de zece mii de persoane

a fost înfrântă. În acea noapte au fugit în frică și groază, lăsând în urma lor multe alimente și bunuri.

Dimineața furtuna s-a potolit, iar în împrejurimile orașului Medina nu a mai rămas niciun dușman. Musulmanii i-au mulțumit lui Allah, Cel care i-a salvat. Politeiștii din Mecca, ne obținând niciun rezultat din bătăliile de la Bedr, Uhud și Hendek, și-au dat seama că nu pot stinge lumina Islamului și nu i-au mai atacat pe musulmani.

PACTUL DE LA HUDEYBIYE (628)

Musulmanilor care au migrat de la Mecca la Medina, li se făcuse dor de locul în care s-au născut și de casele lor. Voiau să viziteze Ka'baa cea sfântă. În al șaselea an al migrației profetul a ieșit la drum spre Mecca cu încă 1400 de oameni pentru a vizita Ka'baa. Meccani, când au auzit acest lucru, s-au decis să nu îi primească pe musulmani în Mecca.

De aceea musulmanii s-au oprit în locul numit Hudeybiye. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) l-a trimis ca mesager la Mecca pe Osman, pentru a le transmite că vor să viziteze Ka'baa. Oamenii din Mecca nu le-au permis musulmanilor să viziteze Ka'baa, cerându-le să amâne vizita pe anul următor. După lungi negocieri s-a încheiat un tratat între musulmani și politeiști.

Condițiile acestui tratat au fost enumerate astfel:

1. Musulmanii anul acesta se vor întoarce la Medina fără a vizita Ka'baa.
2. Anul viitor vor putea veni în Mecca, dar nu vor putea sta mai mult de trei zile.
3. Musulmanii vor veni la Mecca fără arme.
4. Musulmanii nu vor putea duce pe niciunul dintre musulmanii din Mecca la Medina și oricine din Medina care dorește să rămână în Mecca, va putea rămâne.
5. Dacă unul dintre musulmanii sau politeiștii din Mecca va ajunge în Medina, el va fi întors. Dacă unul dintre musulmani trece în zona Qoraysh, el nu va fi predat.
6. Triburile arabe se vor putea uni cu orice tabără doresc.

După acest tratat profetul împreună cu ceilalți musulmani s-a întors la Medina fără a vizita Ka'baa.

REZULTATELE PACTULUI DE LA HUDEYBIYE

Condițiile tratatului păreau prea dure pentru musulmani la prima vedere. Dar în ciuda acestui fapt, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a acceptat aceste condiții. Deoarece știa că acest pact le va fi de mare folos musulmanilor în viitor. Într-adevăr așa s-a și întâmplat. În drum spre Medina, profetului i-a fost revelat Sura Al-Fath. În această sura Allah Atotputernicul a vestit musulmanilor o cucerire și o victorie mare. Prin acest tratat politeștii din Mecca au recunoscut pentru prima dată existența musulmanilor.

Nu după mult timp unii oameni din Mecca au devenit musulmani, după care au venit la Medina. Dar, conform tratatului, politeștii au cerut ca ei să fie trimiși înapoi. De atunci, cei care deveneau musulmani și reușeau să fugă din Mecca, deoarece nu puteau merge nici la Medina, au început să se adune undeva între Mecca și Medina. Acesta era un punct de trecere important pentru caravanele comerciale ale mecanilor.

Între timp musulmanii au format o comunitate puternică în această zonă. În fața acestei situații mecanilor le era teamă că rutele lor comerciale vor fi puse în pericol. De aceea au trimis un mesager profetului pentru a-l informa că, dacă doresc, musulmanii Meccani ar putea merge la Medina, cerând ca acest articol al tratatului să fie schimbat. Profetul a acceptat această cerere. Astfel articolul tratatului, care la început era în dezavantajul musulmanilor, a fost schimbat la cererea politeștilor.

Odată cu tratatul de la Hudaibiye tensiunea dintre musulmani și politești a scăzut. Posibilele pericole ce puteau veni din partea politeștilor au dispărut, musulmanii găsind pace. Vocea Islamului a început să fie auzită în împrejurimi. Oameni importanți din Mecca au venit la Medina și au devenit musulmani. Datorită acestui tratat musulmanii au început să se înmulțească și să devină mai puternici, făcând Islamul să se răspândească peste tot.

SCRISORILE DE INVITAȚIE LA ISLAM TRIMISE CONDUCĂTORILOR ȚĂRILOR ÎNVECINATE

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis ca profet pentru toată omenirea. Din acest motiv, după tratatul de la Hdaybiye, profetul și-a început misiunea de a propovădui Islamul întregii lumii. Profetul a trimis mesageri atât împăratului bizantin cât și conducătorilor Iranului, Egiptului, Abisiniei, Omanului și Bahrainului. A trimis scrisori de invitație la Islam. Profetul a cerut să i se facă o ștampilă din argint pe care scria *"Muhammedu'r Rasulullah"*. Fiecare scrisoare era pecetluită cu această ștampilă.

Conducătorul Abisiniei, când a primit scrisoarea de invitație la Islam, a acceptat Islamul, devenind musulman. Împăratul bizantin și conducătorul Egiptului i-au tratat bine pe mesagerii profetului, dar aceștia nu au acceptat Islamul. Conducătorul Iranului, pe de altă parte, s-a comportat lipsit de respect când a citit scrisoarea profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și a rupt-o cu mare mânie. Nu după mult timp acest conducător a fost ucis de fiul său, astfel fiind pedepsit pentru lipsa de respect față de profet.

CUCERIREA HAYBERULUI (628)

Hayberul era un loc în drum spre Siria unde locuiau evreii. Aici se aflau șapte castele. Unii dintre evreii expulzați din Medina locuiau aici. Evreii din Hayber pregătiseră un plan pentru a ataca Medina. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) le-a trimis un mesager prin care le-a propus o înțelegere. Dar evreii nu au acceptat propunerea profetului. Au încheiat un acord cu arabii ghatafani pentru a-i ataca pe musulmani. Înainte ca ei să atace, musulmanii au acționat rapid, pornit la drum cu o armată de 1600 de oameni. În trei zile au ajuns la Hayber. Când evreii i-au văzut pe musulmani, s-au ascuns în cetățile lor.

Aici profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a rugat la Allah, astfel:

"O, Doamne! Noi vrem binele acestei țări, acestor oamenii din această țară, și binele la tot ce este în această țară. Ne încredințăm în Tine de răul poporului său și de tot ce este în el."

Într-o primă fază profetul Muhammed le-a propus un acord. Însă evreii nu au acceptat această propunere. Apoi a început războiul. Du-

pă 10 zile de lupte violente, castelele au fost cucerite unul câte unul. Ali (Pace asupra sa!) a dat dovadă de mare eroism în acest război. La un moment dat, când scutul i-a căzut din mână, a continuat să se lupte, folosind o ușă drept scut. În această bătălie 10 dintre musulmani au devenit martiri. 93 de evrei au fost omorâți.

Unele femei musulmane au participat la acest război iar cu ceea ce câștigau tricotând ajutau soldații, luându-le medicamente bolnavilor și distribuindu-le apă pe câmpul de luptă.

Evreii disperați au cerut pace. Ei au cerut să rămână pe pământurile lor și să se ocupe cu agricultura, propunând să dea jumătate din produsele lor musulmanilor. Cerința le-a fost acceptată. Profetul Muhammed s-a comportat frumos cu evreii. Însă evreii dând un ospăț, au încercat să-l otrăvească pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!). Allah l-a informat pe profetul său ca acea mâncare este otrăvită, iar profetul a scos mâncarea ce o avea în gură astfel a fost salvat de la otrăvire.

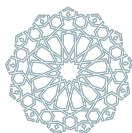
VIZITA LA KA'BAA (Vizita de răscumpărare) (629)

În conformitate cu tratatul de la Hudeybiye semnat cu un an înainte, musulmanii în acest an vor putea merge la Mecca să viziteze Ka'baa. Profetul Muhammed împreună cu 2000 de musulmani au plecat din Medina spre Mecca. Când au văzut Ka'baa, au rostit împreună Takbir. Au vizitat în mod corespunzător Ka'baa și au ieșit din ihram. A doua zi profetul a intrat în Ka'baa. La prânz Bilal-i Habeși a recitat strigarea la rugăciune cu glasul său dulce și puternic. Două mii de musulmani au făcut rugăciunea în congregație.

Musulmanii au stat trei zile la Mecca după care au plecat. În timpul acestei vizite meccani i-au urmărit cu atenție pe musulmani. Curățenia și bunele maniere ale musulmanilor au avut un efect pozitiv asupra lor. Dragostea pentru Islam a început să înflorească în interiorul lor. Nobili neamului Qorayș, Khalid b. Velid și Amr b. As s-au dus la Medina și au devenit musulmani.

UNITATEA VIII

ASALTURILE NECREDINCIOȘILOR ASUPRA
MUSULMANILOR ȘI BĂTĂLIILE DUSE ÎNTRE ACEȘTIA
(II)

Subiecte:

- Cucerirea orașului Mecca
- Bătălia de la Huneyn
- Bătălia de la Awtas și asediul de la Taif
- Bătălia de la Tebuk
- Dărmarea moscheii Dîrar (Lectură)
- Caracteristicile acestor bătălii
- Abu Bakr (Pacea asupra sa!) conducătorul pelerinajului
- Pelerinajul de adio
- Predica de adio
- Fragmente din istorica Predică de Adio a Profetului Muhammed (Citește și gândește)
- Îmbolnăvirea și moartea Profetului (Pacea fie asupra sa!)
- Evenimentele întâmplare după moartea Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Copiii Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)
- Așere-i Mubeșșere – Cei vestiți cu Raiul
- Companionii Profetului
- Luminarea omenirii prin moralitatea și comportamentul Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!)

CUCERIREA ORAȘULUI MECCA (630)

Meccani au încălcat tratatul de la Hudeybiye. Profetul Muhammed le-a transmis un mesaj prin care le-a cerut să respecte condițiile tratatului. Însă mecanii au insistat în nerespectarea condițiilor tratatului. Când negocierile au eșuat, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), în al optulea an al migrației, a decis să cucerească orașul Mecca și, pregătind o armată de 10.000 de oameni, a plecat spre Mecca.

Locuitorii orașului Mecca nu aveau puterea de a lupta cu această armată. Armata islamică a intrat în Mecca din patru ramuri. Profetul Muhammed voia să cucerească orașul Mecca fără a vărsa sânge. De aceea le-a spus soldaților astfel:

“Să nu cumva să vărsați sânge și să nu va implicați armele în luptă.”

Așa au și făcut. Orașul Mecca a fost cucerit fără a se vărsa sânge. Profetul Muhammed a mers la Harem-i Șerif și a curățat Ka'baa de idoli apoi a ținut o predică importantă oamenilor adunați acolo. Profetul în această predică a vorbit despre unicitatea lui Allah, despre egalitatea dintre oameni și despre faptul că disputele de sânge din trecut au fost anulate, recitând următorul verset:

O, voi, oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie. Și va-m făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor și Bineștiutor.”¹

Cei care ascultau aceste vorbe, erau cei care au încercat să-l omoare pe profet, cei care i-au torturat pe primii musulmani, încercând din toate puterile să stingă lumina Islamului. Iar acum erau cu capul plecat, așteptând decizia ce va fi luată în numele lor.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) i-a întrebat:

— O, oameni ai comunității Qorays! Ce credeți că vom face cu voi?

Ei au spus: — Tu ești un frate nobil și onorabil.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și-a arătat măreția și aici. Iertându-i, le-a spus astfel:

— “Azi nu veți fi dojeniți, sunteți liberi cu toții.”

¹ Sura Al-Hujurat, 49/13

Profetul Muhammed, care a cucerit Mecca, a cucerit și inimile oamenilor prin mila și iertarea sa profundă. El a dat omenirii cea mai frumoasă lecție de morală și virtute. În ziua în care orașul Mecca a fost cucerit, chemarea la rugăciunea de amiază a fost făcută de Bilal-i Habeși de pe acoperișul Ka'baa-ului. După ce rugăciunea a fost făcută, profetul Muhammed a urcat pe dealul Safa. Acolo s-au adunat și noii musulmani. Mai întâi bărbații și apoi femeile au jurat credință (adică i-au promis profetului că i se vor supune).

BĂTĂLIA DE LA HUNEYN (630)

Odată cu cucerirea orașului Mecca, Ka'baa a fost curățată de idoli iar majoritatea politeiștilor au devenit musulmani. Lumina Islamului se răspândea rapid în întreaga lume.

În apropiere de orașul Mecca locuia un trib numit Havazin. Acesta era un trib mare care se închina la idoli. După ce idolii din Mecca au fost nimiciți, ei au crezut că urmează să fie nimiciți și ai lor idoli, de aceea au decis să lupte cu musulmanii. O armată de 20.000 de oameni s-a adunat în locul numit Huneyn aflat între Mecca și Taif, pentru a ataca musulmanii.

Profetul Muhammed nu se întorsese încă de la Mecca la Medina. Dar când a auzit despre această pregătire a inamicului, a strâns o armată de 12.000 de oameni și s-a dus în locul numit Huneyn, unde se afla armata inamică.

Armata inamică s-a pus la pândă într-o vale îngustă. Musulmanii, încrezându-se în numărul lor mare, nu luaseră măsurile necesare pentru bătălie. În amurgul dimineții, când armata islamică trecea prin acea vale, a fost atacată prin surprindere de armata inamică, ce aștepta acolo. Armata musulmanilor s-a destrămat, începând să se împrăștie. Această situație era foarte periculoasă pentru viitorul Islamului.

Pe câmpul de luptă a rămas un singur erou care a rezistat curajos atacurilor necruțătoare ale armatei inamice. Acela era Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a început să adune musulmanii ce se împrăștiaseră. Auzindu-i vocea, armata islamică s-a regrupat, atacând armata inamică. Armata inamică a fost surprinsă în fața

acestui atac neașteptat. S-au împrăștiat încercând să fugă. După scurta perioadă de înfrângere de la începutul bătăliei, musulmanii au fost foarte fericiți deoarece au câștigat lupta. Armata inamică a fugit de la locul bătăliei lăsând în urma lor nenumărați prizonieri, oi și argint.

Această bătălie a fost câștigată datorită curajului, determinării și perseverenței profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!).

BĂTĂLIA DE LA AWTAS ȘI ASEDIIUL DE LA TAIF (630)

Musulmanii i-au urmărit pe inamicii care fugiseră de la Huneyn până în locul numit Awtas. Acolo i-au prins în timp ce încercau să se regrupeze și, doborându-i, au obținut o victorie decisivă. Armata inamică nu și-a mai putut revenii după acest atac. În această bătălie 4 dintre musulmani au devenit martiri. Iar dintre ceilalți au murit 70 de persoane.

Aseidiul de la Taif

Malik b. Awf care a fost liderul politeiștilor în bătălia de la Huneyn, a fugit și s-a refugiat în castelul Taif. Armata islamică a înconjurat castelul Taif. Locuitorii din Taif s-au apărat închizându-se în castel. Aseidiul a durat o lună, dar nu l-au putut cuceri deoarece castelul era solid. De aceea musulmanii au renunțat la asediu întorcându-se înapoi. Mai târziu oamenii din Taif au încetat să se mai închine idolilor și s-au convertit la Islam.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) l-a lăsat pe Muaz b. Jebel în Mecca pentru a-i învăța Coran și regulile religiei Islamice pe mecarii care doar ce deveniseră musulmani, iar el împreună cu companionii săi s-au întors la Medina.

BĂTĂLIA DE LA TEBUK (630)

Tebuk era un loc ce se afla între Medina și Damasc. După cucerirea orașului Mecca, Islamul a început să se răspândească foarte rapid.

Imperiul bizantin a început să se pregătească de război pentru a împiedica răspândirea islamului. Arabii creștini s-au alăturat imperiului bizantin.

După ce au auzit despre acest lucru, musulmanii au început să recruteze voluntari. Abu Bakr și Osman au oferit o mare asistență pentru echiparea armatei. De asemenea femeile au contribuit și ele donân-

du-și bijuteriile. Profetul a plecat de la Medina cu o armată de 30.000 de persoane pentru a slăbi forțele inamice. Au traversat în căldura verii sute de kilometri prin deșert, ajungând la Tebuk. Inamicii s-au închis în castelele lor, evitând lupta. Deoarece nu a venit nimeni să confrunte armata musulmanilor, nu a mai fost nevoie de război, iar armata Islamică s-a retras. Astfel, inamicul a fost suprimat și s-a obținut rezultatul dorit.

DĂRMAREA MOSCHEII DÎRAR

Ipocriții, pentru a împărți comunitatea ce mergea la moscheea Kuba, pentru a-i distruge pe musulmani și pentru a-i pregăti loc lui Abu Amir, un dușman al Islamului, au construit o moschee în apropierea orașului Medina.

”Abu Amir”, pe care îl așteptau, a participat la războaiele Uhud și Huneyn împotriva profetului, dar când a văzut ca nu au niciun rezultat, a fugit în Damasc. De acolo le-a trimis un mesaj ipocriților spunându-le astfel: ”Înarmați-vă cât puteți și pregătiți-vă, apoi construiți-mi un templu. Eu mă duc la împăratul bizantin după care voi veni cu o armată mare și îl voi izgoni pe Muhammed și comunitatea sa din Medina. ”

La încurajarea acestui om, ipocriții au construit Moscheea Dîrar. Ipocriții vroiau să se adune aici, susținând că nu pot merge la Moscheea Profetului din cauza bătrâneții și a bolii. Această clădire, ce semăna cu o moschee, era de fapt un loc al corupției, construit pentru a distruge musulmanii.

Ipocriții l-au invitat pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) să facă deschiderea moscheei ce o construiseră. Allah l-a trimis pe îngerul Jibril informându-l pe profet că moscheea a fost construită cu scopuri răutăcioase pentru a-i separa pe musulmani. Apoi, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), după ce s-a întors de la Tebuk, a poruncit ca aceea moschee să fie arsă și demolată. Astfel ipocriții nu au reușit să își atingă scopul. Abu Amir a murit într-o stare mizerabilă în Damasc.

CARACTERISTICILE ACESTOR BĂTĂLII

Profetul Muhammed a invitat oamenii la Islam cu vorbe frumoase și nu a fost nepoliticos sau jignitor cu nimeni, pe când politeștii le-au făcut tot felul de rele profetului și celor care credeau în el. Din cauza cre-

dințelor lor religioase, mulți musulmani au fost persecutați, iar unii au fost uciși nemilos.

Musulmanii au suportat această tortură inumană timp de treisprezece ani. În cele din urmă și-au părăsit locul unde s-au născut și au crescut fiind nevoiți să migreze la Medina. Dar nici la Medina nu au avut pace. În fața acestei situații musulmanii nu au avut altă opțiune, decât să lupte pentru a se proteja. În al doilea an al migrației au fost trimise versete prin care războiul a fost permis. Înțelesul acelor versete fiind astfel:

“Li s-a îngăduit să se apere acelor care sunt atacați, căci ei sunt nedreptățiți. Cu siguranța Allah este în stare să îi ajute.”²

“Luptați pe calea lui Allah împotriva acelor care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta. Căci Allah, nu-i iubește pe cei care încep lupte.”³

Fie în acest verset, fie în bătăliile ținute de profetul Muhammed, se regăsesc următoarele trăsături:

1. Bătăliile ținute de profetul Muhammed nu erau cu scop de a ataca. Deoarece Islamul este religia păcii.

2. Aceste bătălii au fost bătălii defensive pentru a proteja viața, religia și bunurile musulmanilor de atacurile inamice. Deoarece oamenii care sunt expuși nedreptății și violului au dreptul să se apere.

ABU BAKR (Pace asupra sa!) CONDUCĂTORUL PELERINAJULUI (631)

În al 9-lea an al migrației, când a început sezonul hajj-ului, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) l-a trimis pe Abu Bakr (Pace asupra sa!) drept conducător al hajj-ului împreună cu cei 300 de oameni, care s-au adunat pentru a merge la hajj. Iar în urma lui l-a trimis pe Ali (Pace asupra sa!).

Ali (Pace asupra sa!) i-a explicat cum să îndeplinească îndatoririle de pelerinaj, transmițându-i următoarele:

“De acum încolo este interzis ca cei care se închină la idoli să facă hajj și ca înconjurul Ka'baa-ului să se facă fără îmbrăcăminte.”

Pentru prima dată în istoria Islamului, în acest an, pelerinajul a fost efectuat conform principiilor religioase.

² Sura Al-Hajj, 22/39

³ Sura Al-Baqara, 2/190

PELERINAJUL DE ADIO (632)

După cucerirea orașului Mecca, Islamul s-a răspândit rapid. Credința în unicitatea lui Allah s-a așezat ferm în inimile oamenilor. Oamenii, văzând că mântuirea este în Islam, au început de la sine în grupuri să devină musulmani. Văzând rezultatul favorabil al unei lupte onorabile de 23 de ani, profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), în al zecelea an al migrației, a fost la pelerinaj cu peste o sută de mii de musulmani.

La muntele Arafat profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a ținut renumita predică musulmanilor, care erau acum în număr de aproximativ 124 de mii de persoane. Aceasta se numește *“Predica de Adio”*. După această predică au fost revelate următoarele versete ce au următorul înțeles:

*“În ziua aceasta am desăvârșit religia voastră. Și am împlinit harul Meu asupra voastră. Și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi.”*⁴

Profetul și-a luat rămas bun de la musulmanii de aici, deoarece a înțeles că se apropie călătoria spre viitor și că nu va mai putea face un alt pelerinaj de acum înainte. De aceea pelerinajul profetului a fost numit *“Pelerinajul de Adio”*.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!), după ce și-a îndeplinit datoria pelerinajului, s-a întors la Medina împreună cu ceilalți musulmani.

PREDICA DE ADIO

În această predică au fost declarate principiile egalității și în adevăratul sens al cuvântului au fost puse bazele păcii și fericirii. În acea perioadă, întrucât nu exista niciun dispozitiv precum un difuzor, care să transmită sunetul departe, fiecare propoziție rostită de profet a fost repetată cu voce tare de către altcineva, astfel făcându-se imediat auzită de întreaga adunare. Această predică, cu mult înainte de declarația universală a drepturilor omului, a introdus dispoziții importante care protejează drepturile omului.

Aceste prevederi din predica de adio sunt după cum urmează:

1. Au fost eliminate toate tradițiile ignoranței din perioada de dinainte de Islam.

⁴ Sura Al-Maide, 5/3

2. Toți oamenii sunt egali. Un om poate fi mai presus decât celălalt doar prin respectul față de Allah.

3. Viața, bunurile și onoarea sunt sacre, fiind protejate de orice fel de profanare.

4. Bunurile încredințate trebuiesc returnate proprietarilor de drept.

5. Orice fel de dobândă este haram.

6. Vendeta a fost interzisă.

7. Bărbații le vor da drepturile femeilor, iar femeile vor respecta drepturile bărbaților. Atât bărbații cât și femeile se vor feri de zina (întreținerea relațiilor sexuale fără a fi căsătorit/adulter).

8. Toți musulmanii sunt frați. A încălca drepturile fratelui său musulman este haram.

9. Servitorii vor fi tratați frumos.

CITEȘTE ȘI GÂNDEȘTE

Fragmente din istorica Predică de Adio a profetului Muhammed

O, voi, oamenilor!

Ascultați-mă bine! Nu știu, dacă după acest an mă voi mai reuni vreodată cu voi aici.

O, voi, oamenilor! Așa cum aceste zile și această lună sunt sacre, iar acest oraș (Mecca) este un oraș binecuvântat iar viețile, bunurile și onoarea voastră sunt la fel de sacre, fiind ocrotite de orice fel de profanări.

O, voi, companionilor! Mâine vă veți întâlnii Stăpânul (Allah) și cu siguranță veți fi trași la răspundere pentru situația și acțiunile voastre din ziua de azi. După mine (după ce eu nu voi mai fi), să nu cumva să vă întoarceți la vechile desfrânări și să vă omorâți unii pe alții. Cei prezenți să le transmită această poruncă celor absenți. Este posibil, ca persoana care a preluat această poruncă de la voi, să o respecte și să o înțeleagă mai bine decât persoana care a auzit-o aici.

O, voi, companionilor! Celui căruia i s-a încredințat un lucru să îl înapoieze proprietarului de drept. Orice fel de dobândă a fost interzisă, se află sub picioarele mele. Dar datoria inițială trebuie plătită. Nu persecutați dar nici nu va lăsați persecutați. Prin porunca lui Allah cămătă-

ria (luarea sau darea dobânzilor) a fost interzisă. Această tradiție rămasă din perioada ignoranței, se află sub picioarele mele.

O, voi, companionilor! Vendetele care au avut loc în perioada ignoranței și ele au fost interzise.

O, voi, oamenilor! Astăzi șeytanul și-a pierdut pentru totdeauna puterea de a-și restabili influența și dominația pe aceste meleaguri ale voastre. Dar dacă voi, în afară de aceste lucruri pe care vi le-am interzis, îl urmăriți prin faptele pe care voi le considerați mici, chiar și acelea îl vor mulțumi. Evitați-le pentru a vă proteja religia.

O, voi, oamenilor! Vă recomand să respectați drepturile femeilor și să vă temeți de Allah în această privință. Femeile v-au fost încredințate vouă de către Allah, iar promițând în numele lui Allah ați făcut ca cinstea și onoarea lor să vă fie permise. Voi aveți drepturi asupra soțiilor voastre, iar ele au drepturi asupra voastră. Dreptul vostru asupra femeilor este că acestea să nu încalce casa familiei pentru nicio persoană care vă displace.

O, voi, credincioșilor! Vă încredințez ceva de care, dacă vă țineți strâns, nu vă veți pierde niciodată calea. Acea încredințare este Coranul, cartea lui Allah. O, voi, credincioșilor! Ascultați-mă și memorați bine! Musulmanii sunt frați unul cu celălalt, deci toți musulmanii sunt frați. Nu este permisă încălcarea drepturilor ce aparțin fraților voștri musulmani. Dreptul lor vă este permis doar dacă vi-l dau de bună voie și cu inimă bună.

O, voi, companionilor! Nu vă torturați. Aveți drepturi și față de voi înșivă.

O, voi, oamenilor! Allah a specificat și a dat dreptul fiecăruia în Coran. Nu este nevoie să lăsați testament moștenitorului.

O, voi, oamenilor! Allah este unul. Tatăl vostru este unul, cu toții sunteți fii lui Adam. Iar Adam este din pământ. Cel mai prețios dintre voi în fața lui Allah, este cel care îl respectă cel mai mult. Arabul nu are superioritate față de cei care nu sunt arabi decât prin respectul față de Allah. O, voi, oamenilor, mâine vă vor întreba despre mine, ce veți spune?

“ — Mărturisim că ți-ai îndeplinit datoria de mesager a lui Allah și că ne-ai dat voință și sfaturi” (după această mărturie profetul Muham-

med a ridicat degetul arătător către cer, apoi l-a îndreptat către comunitate spunând astfel): Fi martor, o, Allah! Fi martor, o, Allah! Fi martor, o, Allah.

ÎMBOLNĂVIREA ȘI MOARTEA PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!)(632)

Profetul Muhammed și-a îndeplinit Hajj-ul de Adio apoi s-a întors la Medina, iar după un timp scurt s-a îmbolnăvit. El și-a dat seama că misiune sa a luat sfârșit și că i-a venit timpul de a părăsi această lume. Pe zi ce trecea boala i se agrava. Deși era bolnav, mergea la moschee după recitarea ezanului și își făcea rugăciunea împreună cu comunitatea. Dar, cu trei zile înainte de a muri, boala i sa agravat. Și nu a mai putut merge la moschee. I-a poruncit lui Abu Bakr (Pacea asupra sa!) să fie imam și să facă rugăciunile zilnice cu comunitatea.

Fiica lui, Fatma, îl vizita în fiecare zi. Pe patul de moarte i-a dat următorul sfat fiicei sale:

“O, Fatma, fiica profetului, caută să faci fapte bune care te vor salva de responsabilitatea Zilei de Apoi. Faptul că ești fiica profetului nu te va ajuta cu nimic. Eu nu te pot scăpa de groaza acelei zile.”

Într-una din zilele când boala i se agravase, le-a spus companionilor săi: “Voi mă veți întâlni din nou. Iar locul unde ne vom întâlni va fi marginea bazinului Kewser. Cel care vrea să se întâlnească cu mine acolo, să își ferească limba și mâinile de vorbe și fapte inutile. Am fost anunțat că mi s-a îndeplinit termenul de pe această lume. Sunt bucuros deoarece îl voi întâlni pe Allah. Și sunt trist deoarece mă voi despărții de comunitatea mea. Eu am fost informat. Mă duc la Allah.”

Cu două zile înainte de a muri, cu ajutorul companionilor a fost la moschee. Încet încet a urcat în minber (anvon). S-a întors cu față către comunitate și le-a zis:

O, voi, musulmanilor! Dacă v-am făcut rău unuia dintre voi, sunt gata să accept răsplata lui.

— Dacă am lovit pe cineva, uitați aici îmi este spinarea, să vină să mă lovească.

— Cel care are de luat ceva de la mine, acestea îmi sunt bunurile, să vină să își ia dreptul.”

Pe 8 iunie, luni dimineața, când boala profetului s-a ameliorat cât de cât, el s-a dus la moschee. Și-a îndeplinit în congregație rugăciunea din Zorii Zilei, stând jos, urmându-l pe Abu Bakr. După ce a plecat de la moschee și a ajuns acasă, boala i sa agravat din nou. În acea dimineață s-a rugat spunând astfel: *“O, Allah! Ușurează-mi durerea morții. Ia-mi sufletul cu îndurare.”* Avea lângă el un vas cu apă rece. Își băgă mâna în el și își umezi fața pentru a se răcorii.

Într-un final, aproape de amiază, și-a ridicat mâna. Ținând degetul arătător în sus, a spus: *“La împărăția Supremă, la Prietenul Preamăreț”* Acestea i-au fost ultimele cuvinte.

Profetul lui Allah și-a predat sufletul la vârsta de 63 de ani (pe 12 Rebiu’l-evvel într-o zi de luni, în anul 10 după Hejira/ 8 iunie 632 e. n.).

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a fost îngropat în Medina. Locul unde se află mormântul său se numește *“Ravza-i Mutabhara”*. Profetul Muhammed și-a petrecut din cei 23 de ani de profeție, 13 la Mecca și 10 la Medina. El a trudit pentru fericirea omenirii. Și-a îndeplinit datoria de ultim profet într-un mod corespunzător, apoi a părăsit această lume.

Tot ce deține această lume, reprezintă contribuția sa!

Lui îi este datoare omenirea, lui îi este dator fiecare.

Acestui nevinovat îi sunt datori toți oamenii.

O, Allah, adună-ne pe noi în lumea de apoi grăind aceste vorbe.

Mehmet Akif ERSOY

CE EVENIMENTE AU APĂRUT DUPĂ MOARTEA PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!)

Moartea profetului a provocat o durere profundă în rândul musulmanilor. Orașul Medina era îndoliat. Unii dintre companioni nu au vrut să accepte moarte lui. În acel moment a venit Abu Bakr. El a deschis fața profetului, l-a sărutat și a început să plângă. Apoi ținând un scurt discurs, i-a calmat pe companioni.

În aceeași zi, după lungi discuții, Abu Bakr (Pacea asupra sa!) a fost ales drept primul Calif. Marți, a doua zi, musulmanii s-au adunat la moschee și au declarat supunere față de Abu Bakr.

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a fost îngropat a doua zi, adică marți, în locul unde a murit.

Profetul, când s-a îmbolnăvit, avea doar șapte dirhami. El a dat acești bani de pomană săracilor. Când a murit nu avea bani deloc, deci nu a lăsat niciun ban drept moștenire.

Cea mai mare moștenire lăsată de el este lumina Islamului, care scoate lumea din întuneric și principiile moralității și a virtuții care ajută omul să găsească fericirea și pacea reală.

Ferițiți sunt cei care urmează calea luminoasă arătată de Coran și trasată de profetul Muhammed.

Numai prin fericirea sa
Dreptatea absolută s-a văzut în lume,
Apoi și-a întins aripile la pământ.
Fiind îndurare pentru întreaga omenire.
Moralitatea sa venind pe timp de primăvară
Decorând pământul și aprinzând lumina,
El este cel care a răspândit virtutea pe pământ
Dând viață omenirii,
Nu există în istorie o astfel de persoană,
A cărui vis să dăinuie în fiecare limbaj
Preluând cuvântul din natura sa.
Era om, dar mai presus decât un înger!

Mustafa Fehmi GERÇEKER

COPIII PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!)

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) a avut șapte copii. Trei băieți și patru fete.

Numele băieților erau Kasîm, Abdullah și Ibrahim.

Numele fetelor erau Zeyneb, Rukiye, Ummu Gulsum și Fatma.

Șase dintre aceștia cu soția sa Hhatija (Pacea asupra sa!), iar Ibrahim cu Mariye (Pacea asupra sa!).

Kasîm și Abdullah au murit la vârste mici, înainte ca Muhammed să devină profet. Profetul (Pacea fie asupra sa!) s-a întristat foarte tare la moartea celor doi fii. Una dintre denumirile profetului era Abu'l

Kasîm. Adică tatăl lui Kasîm. Profetului (Pacea fie asupra sa!) îi plăcea foarte mult această denumire. Prin această denumire găsea consolare, deoarece era menționat băiatul său, pe care îl pierdu-se la o vârstă fragedă.

Celălalt băiat, Ibrahim, s-a născut după hejira, la Medina. Și el a decedat la o vârstă fragedă. La moarte fiului său, profetul a vărsat lacrimi spunând:

“Lacrimile curg, inima se întristează. Nu putem spune altceva decât vorbe dragi lui Allah. O, Ibrahim, suntem îndurerăți din cauza pierderii tale.”

În ziua când a murit Ibrahim a fost eclipsă de soare. Unii au spus că: *“Din cauza decedării lui Ibrahim a fost eclipsa”*. Profetul a afirmat că această gândire este greșită și a spus:

“Fără îndoială soarele și luna sunt două semne ale versetelor lui Allah. Acestea nu sunt umbrite din cauza morții sau a vieții cuiva.”

Fetele profetului au crescut toate și s-au măritat. În afară de Fatma (Pacea fie asupra sa!), toate cele trei fete au murit înaintea profetului. Cea mai mică fată, Fatma, s-a căsătorit cu Ali (Pacea fie asupra lor!). Neamul profetului a continuat prin Fatma.

AȘERE-Î MÜBEŞŞERE – CEI VESTIȚI CU RAIUL

Zece dintre companionii profetului (Pacea fie asupra sa!) au fost vestiți cu Raiul. Aceștia sunt numiți *“Așere-i Mubeşşere”*. Adică *“cele zece persoane vestite cu Raiul”*.

Numele lor sunt:

1. Abu Bakr (Pacea asupra sa!) 2. Omar (Pacea asupra sa!) 3. Osman (Pacea asupra sa!) 4. Ali (Pacea asupra sa!) 5. Talha (Pacea asupra sa!) 6. Zubeir (Pacea asupra sa!) 7. Abdurrahman b. Avf (Pacea asupra sa!) 8. Sa'd b. Ebi Vakkas (Pacea asupra sa!) 9. Said b. Zeyd (Pacea asupra sa!) 10. Ebu Ubeyde b. Cerrah (Pacea asupra sa!)

COMPANIONII PROFETULUI (Pacea fie asupra sa!)

Cei care l-au văzut pe profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) și au murit drept musulmani sunt numiți *“Ashab”*.

Ashab-ul este de două feluri:

1. *Emigranți*: Musulmanii care au plecat de la Mecca la Medina pentru a scăpa de persecuțiile necredincioșilor și pentru a-și îndeplini îndatoririle religioase fără teamă, sunt numiți "*Muhajir*".

2. *Sprijinatorii*: Oamenii din Medina de atunci, care acordau tot felul de ajutor musulmanilor care veneau din Mecca, sunt numiți "*Ansar*".

Au fost numiți "*Ansar*" adică sprijinatorii, deoarece i-au ajutat pe muhajiri.

LUMINAREA OMENIRII PRIN MORALITATEA ȘI COMPORTAMENTUL PROFETULUI MUHAMMED (Pacea fie asupra sa!)

Cel mai iubit slujitor al lui Allah, ultimul și cel mai mare profet, Muhammed (Pacea fie asupra sa!) s-a născut ca un soare al fericirii. Așa cum pământul uscat este reînviat cu apă, Allah Atotputernicul a redat viață lumii prin profetul Muhammed.

Datorită luminii credinței pe care a pus-o în inimi, credințele false au fost șterse, cunoașterea a înlocuit ignoranța, adevărul și dreptatea au înlocuit cruzimea, iar dragostea față de ființele umane a înlocuit ura și dușmănia, fiind înființată o adevărată frăție islamică. Femeia și-a găsit valoarea pe care o merita în familie și în societate.

Profetul Muhammed a arătat oamenilor căile de a fi fericți pe această lume și pe lumea cealaltă. Deoarece profetul însuși a pus în practică principiile morale pe care le-a predat, a devenit cel mai bun exemplu pentru omenire.

Inima profetului era plină de iubire față de semenii. Era atât de milostiv încât de fiecare dată când avea ceva le dădea săracilor, iar el rămânea flămând. El a arătat afecțiune și compasiune nu numai oamenilor, ci și animalelor. I-a dat unei pisici însetate să bea apă cu propriile sale mâini și a poruncit oamenilor să se comporte bine cu animalele.

Profetul iubea foarte mult copiii, îi lua în brațe și îi mângâia dându-le afecțiune.

Un om care l-a văzut pe profetul Muhammed că iubește și pupă un copil, i-a spus: "*Eu am zece copii. Dar pe nici unul dintre ei nu l-am pupat*".

Profetul i-a spus: "*Nu există îndurare pentru cei care nu sunt îndurători.*"

Chiar și atunci când își făcea rugăciunea, el a tolerat astfel de comportamente ale iubiților săi nepoți Hasan și Huseyin, care se urcau pe umerii săi pentru a se juca și aștepta ca ei să-și finalizeze jocurile.

El era foarte modest. Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) nu făcea nici un fel de diferențe între cel bogat și cel sărac, ci se ducea chiar dacă cel care l-a invitat era un servitor. El stătea la masă cu cei săraci și nevoiași și mergea în casele celor mai săraci oameni și îi întreba despre bunăstarea lor.

Îi vizita pe cei bolnavi și se ruga pentru ei. Când mergea la o adunare, stătea pe locul pe care îl găsea gol și nu își întindea picioarele către alte persoane.

Un bărbat a venit să-l viziteze pe profetul Muhammed și când a intrat, în prezența sa, a început să tremure de emoții. La care profetul (Pacea fie asupra sa!) i-a spus așa: *"Prietene, nu mai tremura! Eu nu sunt un împărat. Sunt băiatul unei femei din neamul Qorayș care mănâncă pâine uscată."*

Își cosea hainele singur, își repara pantofii, mergea la piață și cumpăra lucrurile de care avea nevoie și le aducea acasă, nefind povară pentru nimeni.

Profetul Muhammed era un lider de familie exemplar. Se comporta foarte frumos cu femeile și le ajuta la treburile casei. El a poruncit așa:

"Cel mai bun dintre voi este cel care se comportă cel mai bine cu femeile."

Profetului îi plăceau musafirii și îi ospitalia chiar el în persoană. El i-a tratat în același mod și pe non-musulmanii care veneau să-l viziteze.

El nu a spus niciodată cuvinte rele nimănui, nu a rănit și nu a cerat pe nimeni.

Enes, care l-a slujit pe profet timp de zece ani, a spus astfel: *"Profetul niciodată nu mi-a spus nici măcar 'of'. Și nu m-a certat niciodată pentru un lucru pe care l-am făcut sau nu l-am făcut."*

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) era mereu cu zâmbetul pe buze și avea vorba dulce. Când alții vorbeau îi asculta fără a le întrerupe vorba. Nu reproșa nimănui defectele văzute.

El avea un stil de viață simplu și curat. Își menținea tot timpul corpul curat și era atent ca și hainele să îi fie curate. Folosea miswak pentru a-și curăța dinții. Nu agreea deloc murdăria. Le spunea persoanelor din comunitate să vină curate la moschee.

O dată le-a spus unora ce veniseră la moschee murdari astfel: *“Era mai bine dacă veneați după ce vă spălați.”*

Profetul Muhammed (Pacea fie asupra sa!) spunea mereu adevărul. Se ținea tot timpul de promisiunea făcută și nu îi iubea pe cei mincinoși. Din cauza dreptății și încrederii ce o acorda, el a fost numit *“Muhammedu’l-Emin”* adică *“Muhammed cel de încredere”*.

El era cel mai darnic dintre oameni. Atunci când cineva îi cerea ceva, el nu întorcea pe nimeni cu mâna goală și le spunea: *“Eu doar împart, cel care dă este Allah.”* Cu toate acestea nu agrea cerșetorii și pentru a scăpa de această situație, le arăta căi de muncă pentru ca fiecare să se întrețină singur.

El nu se răzbuna pe nimeni, îi plăcea iertarea. Ba chiar le făcea bine chiar și celor care îi făceau rău. Nu uita niciodată binele ce i se făcea și îi pomenea mereu pe cei care făceau bine. El i-a tratat pe bătrâni cu respect și le-a arătat afecțiune și compasiune celor mici. Când își vedea frații de lapte se ridica în picioare apoi își întindea haina pe pământ și le cerea să ia loc.

Profetului Muhammed (Pacea fie asupra sa!) nu îi plăcea să stea degeaba și nici lenevitul. Când moscheea a fost construită, a ajutat la căratul pietrelor muncind cot la cot cu ceilalți. Deși comunitatea îi cerea să se odihnească, el continua să muncească.

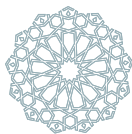
În timpul unei călătorii făcută cu companionii săi, ei s-au oprit într-un loc pentru a se odihni, apoi au împărțit munca între ei pentru a pregăti mâncarea.

Profetul a spus: *“Atunci eu voi aduna lemne pentru foc”*, în timp ce companionii munceau, el nu a vrut să stea degeaba.

Profetul Muhammed, chiar și atunci când a avut o situație financiară bună, a trăit în cel mai modest mod, dăruind ceea ce avea nevoiașilor, astfel asigurând dreptatea socială nu numai prin vorbe ci și fiind un exemplu pentru oameni, prin acțiunile sale.

Fericiți sunt cei ce îi urmează calea.

RUGĂCIUNILE ABLUȚIUNII

1. La începerea abluțiunii după, Euzu besmele, se citește următoarea rugăciune:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَ جَعَلَ الْإِسْلَامَ نُورًا

Citire: *El-hamdu lillahillezi jealel'mae tahuran we jealel'islame nura.*

Înțelesul: Mulțumire fie lui Allah, cel care a creat apa curată și Islamul lumină pură.

2. Când se ia apă în gură se spune:

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا

Citire: *Allahumme'skini min hawdi nebiyyike ke'sen la ezmeu ba'de-hu ebeda.*

Înțelesul: O, Allah! Dă-mi să beau un vas cu apă din bazinul profetului, în așa fel încât să nu îmi mai fie sete niciodată.

3. Când se trage apă în nas se spune:

اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي رَائِحَةَ نَعِيمِكَ وَ جَنَّتِكَ

Citire: *Allahumme la tahrिमni rayihate neimike we jennatik.*

Înțelesul: O, Allah! Nu mă priva de binecuvântările Tale și nici de parfumul Raiului.

4. Când se spală fața se spune:

اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

Citire: *Allahumme beyyid wejhi binurike yewme tebyeddu wujuhun we tesweddu wujuh.*

Înțelesul: O, Allah! Luminează-mi fața în ziua când unele fețe vor al-bii iar unele se vor înnegri.

5. Când se spală brațul drept se spune:

اللَّهُمَّ آعْظِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَحَاسِبْنِي حِسَابًا يَسِيرًا

Citire: *Allahumme ea'tini kitabi biyemini we hasibni hisaben yesira.*

Înțelesul: O, Allah! Dă-mi cartea mea pe partea dreaptă și ușurează-mi socoteala.

6. Când se spală brațul stâng se spune:

اللَّهُمَّ لَا تُعْطِ كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي وَلَا تُحَاسِبْنِي حِسَابًا شَدِيدًا

Citire: *Allahumme la tu'ti kitabi bişimali we la min werai zahri we la tuhasibni hisaben şedida.*

Înțelesul: O, Allah! Nu-mi da cartea mea din stânga sau din spate, și nu mă supune unei socoteli aspre.

7. Când se umezește capul se spune:

اللَّهُمَّ غَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ

Citire: *Allahumme gaşşini birahmetike we enzil aleyye min berakeatik.*

Înțelesul: O, Allah! Acoperă-mă cu îndurarea Ta și coboară din bel-sugurile Tale asupra mea.

8. Când se spala urechile se spune:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

Citare: *Allahummejalni minellezine yestemiunel'kawle fe yettebiune ehseneh.*

Înțelesul: O, Allah! Fă-mă dintre cei care aud vorba dreaptă (divină) și urmează cel mai frumos cuvânt.

9. Când se umezește ceafa se spune:

اللَّهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

Citare: *Allahumme ea'tik rakabeti minennar.*

Înțelesul: O, Allah! Ferește-mi corpul de focul Iadului.

10. Când se spală picioarele:

اللَّهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمَيَّ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تُزَلُّ فِيهِ الْأَقْدَامُ

Citare: *Allahumme sebbit kademeyye alessirati yewme tezillu fihil'ek-dam.*

Înțelesul: O, Allah! În ziua în care picioarele vor aluneca de pe calea cea dreaptă, ține-mă ferm pe acea cale.

RUGĂCIUNILE CARE SE RECITĂ ÎN TIMPUL NAMAZULUI

Subhaneke:

Se recită în timpul rugăciunii stând drept în picioare.

Situațiile în care se recită:

1. Se recită la prima unitate a fiecărei rugăciuni (namaz), după Takbir.
2. La sunnah al rugăciunii de după amiază, la a treia unitate înainte de Fatiha.
3. La sunnah al rugăciunii de noapte la a treia unitate înainte de Fatiha.
4. Dacă rugăciunea Terawih se face câte patru unități, la a treia unitate se va recita înainte de Fatiha.
5. La rugăciunea funerară se va recita după primul Takbir.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَجَلَّ ثَنَّاؤُكَ
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

Citare: *Subhanekeallahumme we bi hamdik we tebarakesmuk we teala jedduk (we jelle senauk) we la ilahe gayruk.*

Înțelesul: O, Allah! Tu ești pur și departe de lipsuri. Astfel Te laud și Te preaslăvesc. Binecuvântat este numele Tău. Existența Ta este mai presus de orice. Nu există alt dumnezeu în afară de Tine.

NOTĂ: Expresia din paranteză “*We jelle senauk*” se spune doar la rugăciunea funerară.

Ettehiyyatu

Situațiile în care se recită:

La fiecare așezare din timpul rugăciunii.

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Citire: *Ettehiyyatu lillahi wessalewatu wettayyibat. Esselamu aleyke
eyyuhen-Nebiyu we rahmetullahi ve berakeatuh. Esselamu aleyna we ala
ibadillahis-Salihin.*

*Eshedu en la ilahe illallah we eshedu enne Muhammeden abduhu we
Rasuluh.*

Înțeles: Toate faptele bune rostite, făcute fizic sau material sunt pentru Allah. O, Profetule! Fie ca pacea, îndurarea și binecuvântările lui Allah să fie asupra ta.

Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor robilor evlavioși ai lui Allah.

Eu mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah. Și mărturisesc că Muhammed (Pacea fie asupra sa!) este robul și Trimisul Său”.

Allahumme Salli și Allahumme Barik

Situațiile în care se recită:

1. La așezarea de la sfârșitul tuturor rugăciunilor, după Ettehiyyatu,
2. La prima așezare, la sunnah al rugăciunii de după amiază (ikindi) și cea de nopate (yatsî), după Ettehiyyatu,
3. La prima așezare a rugăciunii Terawih, dacă aceasta se face din patru unități, după Ettehiyyatu,
4. La rugăciunea funerară se va recita după al doilea Takbir.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Citire: *Allahumme salli ala Muhammedin we ala ali Muhammed. Kema salleyte ala İbrahim we ala ali İbrahim. İnneke hamidun mejid.*

Înțelesul: O, Allah! Miluiește-l pe Muhammed și pe familia lui Muhammed. Așa cum l-ai miluit pe Ibrahim și pe familia lui Ibrahim. Cu siguranță Tu ești demn de laudă și măreție.

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Citire: *Allahumme barik ala Muhammedin we ala ali Muhammed. Kema barakte ala İbrahim we ala ali İbrahim. İnneke hamidun mejid.*

Înțelesul: O, Allah! Binecuvântează-l pe Muhammed și pe familia lui Muhammed. Așa cum l-ai binecuvântat pe Ibrahim și pe familia lui Ibrahim. Cu siguranță Tu ești demn de laudă și măreție.

Rabbena atina și Rabbenagfirli:

Situațiile în care se recită:

1. La ultima așezare a rugăciunilor, după Allahumme salli și Allahumme barik,
2. Cei care nu știu rugăciunile Kunut vor recita în locul lor, la rugăciunea Vitru, versetul “Rabbena atina”.
3. La rugăciune funerară după al treilea Takbir, cei care nu știu rugăciunile ce trebuiesc recitate, vor recita în locul lor versetul “Rabbena atina”.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Citire: *Rabbena atina fid'dunya haseneten we fil'ahirati haseneten we kina azabennar. Birahmetike ya Erhamerrahimin.*

Înțelesul: O, Allah! Fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Lumea de Apoi. Și apără-ne pe noi de chinul focului.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

Citire: *Rabbenagfirli we li-valideyye we lil-Muminine yewme yekumul'hisab.*

Înțelesul: Domnul nostru! Iartă-mă pe mine, pe părinții mei și pe cei dreptcredincioși în Ziua când se va face socoteală (Ziua de Apoi).

Rugăciunile Kunut:

La a treia unitate a rugăciunii Vitr, după recitarea Fatiha-ului și a unei sura, se ridică mâinile pentru Takbir apoi se leagă din nou și se recită rugăciunile Kunut.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ ۖ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوبُ
إِلَيْكَ ۖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ ۖ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَلَا
نَكْفُرُكَ ۖ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ ۖ

اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ ۖ وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ ۖ
نَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشَى عَذَابَكَ ۖ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ ۖ

Citire: *Allahumme inna nesteinuke we nestagfiruke we nestehdik. We nu'minu bike we netubu ileyk. We netewekkelu aleyke we nusni aleykel-hayra kullehu neşkuruke we la nekfuruke we nahleu we netruku men yeffuruk.*

Allahumme iyyake na'budu we leke nusalli we nesjudu we ileyke ne'sa we nahfidu nerju rahmeteke we nahşa azabeke inne azabeke bilkuffari mulhik.

Înțelesul: O, Allah! Cerem de la Tine ajutor, iertarea păcatelor și călăuzire spre căile dragi Ție. Avem credință în Tine și de la Tine ne cerem iertare. Ție ne încredințăm. Te laudăm pe Tine și suntem recunoscători pentru toate binecuvântările date. Ție îți mulțumim. Nu negăm nici o binefacere și nici nu le știm de la altcineva. Ne îndepărtăm de cei necredincioși și nerecunoscători față de binefacerile Tale.

O, Allah! Noi doar pe Tine te slăvim. Ne închinăm doar Ție și doar pentru Tine ne prosternăm. Doar spre tine înaintăm, încercând să agonisim ceea ce ne aparține de Tine. Îndeplinim cu bucurie prevederile Tale. Dorim ca îndurarea să se mărească și să continue. Ne este teamă de pedeapsa Ta, care cu siguranță îi va prinde pe cei necredincioși.

SURA-URILE CARE SE RECITĂ ÎN TIMPUL RUGĂCIUNII

Sura Fatiha:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ
﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
﴿٧﴾

Se recită în timpul rugăciunii stând drept în picioare.

Citire: *Elhamdu lillahi rabbil'alemin. Errahmanir'rahim. Maliki yew-middin. İyyake nâbudu we iyyake neste'in, İhdinessiratal mustekim. Sira-tallezine en'amte aleyhim gayrilmagdubi aleyhim we leddallin.*

Înțelesul: Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor, Cel Milostiv, Îndurător, în Ziua de Apoi Stăpânul Cărmuitor. O, Allah!

Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor. Pe drumul drept Tu fii-ne Călăuzitor, drumul celor cu care fost-ai Tu dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat și nici al rătăciților.

Sura Al-Fil:

Această sura și cele care vor urma se recită stând drept în picioare, după sura Fatiha.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

Citare: *Elem tera keyfe fe'ale rabbuke biashabilfil. Elem yej'al keydehum fi tadril. We ersele aleyhim tayran ebabil. Termihim bihijaratın min sijjil. Feje'alehum ke'asfin me'kul.*

Înțelesul: (O, Muhammed!) Oare n-ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului? (Cei care au venit să dărâme Ka'baa) Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert? Și a trimis peste ei păsări în stoluri, ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars! Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.

Sura Qurayş:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلَاF قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

Citare: *Li'i lafi Qurayş'in. Ilafihim rihleteşşitai wessayf. Felya'budu rabbe hazelbeyt. Ellezi et'amehum min ju'in we amenehum min hawf.*

Înțelesul: Pentru obiceiul (neamului) Qurayş, obiceiul lor pentru călătoria de iarnă și cea de vară, Să-L adore ei pe Stăpânul acestei Case, care-i hrănește, păzindu-i de foame și-i ferește pe ei de spaimă!

Sura Al-Ma'un:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَخْصُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣﴾ قَوْلُ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

Citire: Eraeytellezi yukezzibu biddin. Fezalikellezi, yedu'ul yetim. We la yehuddu ala ta'amilmiskin. Feweylun lilmusallin. Ellezine hum an salatihim sahun. Ellezine hum yuraune. We yemne'unel ma'un.

Înțelesul: (O Muhammed!) Îl vezi tu pe cel care tăgăduiește Judecata! El este acela care-l alungă pe orfan (cu asprime) și nu îndeamnă la hrănirea sărmanului. Și vai acelora care fac Rugăciunea; fiind fără de grijă față de Rugăciunea lor. Care sunt numai fățarnici. Și opresc de la ajutor.

Sura Al-Kewser:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ
الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

Citire: *Înna ea'taynakelkewser. Fesalli lirabbike wenhar. Înne șanieke huwel'ebter.*

Înțelesul: (O Muhammed!) Noi ți-am dat ție prisosință. Deci împlinește Rugăciunea pentru Domnul tău și jertfește. Cel care te urăște va fi fără copii.

Sura Al-Keafirun:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدُ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

Citire: *Kul ya eyyuhel keafirun. La ea'budu ma tea'budun. We la entum abidune ma ea'bud. We la ene abidun ma abedtum. We la entum abidune ma ea'bud. Lekum dinukum weliye din.*

Înțelesul: (O Muhammed!) Spune: O voi necredincioși! Eu nu ador ceea ce adorați voi, Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu. Eu nu voi adora ceea ce adorați voi, Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!

Sura An-Nasr:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

Citire: *İza jae nasrullahi welfeth. We raeytennase yedhulune fi dinillahi efwaja. Fesebbih bihamdi rabbike westagfirh. İnnehu keane tewwaba.*

Înțelesul: Când vine biruința lui Allah și cucerirea și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete, atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător (cu cel care se căiește)!

Sura Al-Mesed:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا
حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

Citire: *Tebbet yeda ebi lehebin we tebb. Ma agna anhu maluhu we ma keseb. Seyesla naran zate leheb. Vemraetuh hammaletelhatab. Fi ji diha hablun min mesed.*

Înțeles: Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el! Averea lui să nu-i fie de nici un folos și nici ce a agonisit! Va arde în Focul cu flăcări, Împreună cu muierea lui, aducătoare de vreascuri, care va avea la gâtul ei o funie de fire (de palmier).

Sura Al-Ihlas:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

Citire: *Kul huwallahu ehad. Allahussamed. Lem yelid we lem yuled. We lem yekun lehu kufuwen ehad.*

Înțelesul: (O Muhammed!) Spune: El este Allah Cel Unic! Allah-us-Samed!(Allah nu depinde de nimeni și nimic, dar totul depinde de Allah) El nu zămisleşte și nu este născut. Și El nu are pe nimeni egal.

Sura Al-Falaq:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

Citire: *Kul e'uzu birabbilfelak. Min şerri ma halak. We min şerri gasikin iza wekab. We min şerrinneffasati fil'ukad. We min şerri hasidin iza based.*

Înțelesul: Spune: Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor, împotriva răului (venind) de la ceea ce El a creat și împotriva răului întunericului care se așterne și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri și împotriva răului pizmuitorului, când pizmuiește.

Sura An-Nas:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

Citire: *Kul e'uzu birabbinnas. Melikinnas. Ilabinnas. Min şerrilweswasilhannas. Ellezi yuwesvisu fi sudurinnas. Mineljinneti wennas.*

Înțelesul: Spune: Eu caut adăpost la Domnul oamenilor, Stăpânul oamenilor, Dumnezeu Oamenilor împotriva răului ademenitorului fugar care șoptește în piepturile oamenilor, dintre djini și oameni.

EXPLICAREA ABLUȚIUNII CU IMAGINI

1. Întâi se suflă mânecile până peste coate (dacă este cazul) apoi se face intenția spunând: *“Intenționez să fac abluțiunea de dragul lui Allah”*. Apoi se spune *“Euzu billahi mineşşey-tanirrajim, Bismillahirrahmanirrahim”*.

(Imaginea: 1)

Imaginea: 1

Imaginea: 2

2. Se spală mâinile până la încheieturi de trei ori. Se ține cont de spălarea între degete. Se mișcă inelele dacă este cazul pentru a pătrunde apa sub ele.

(Imaginea: 2)

3. Cu mâna dreaptă se va lua de trei ori apă în gură și se va clăti bine gura de fiecare dată.

(Imaginea: 3)

Imaginea: 3

4. Cu mâna dreaptă se va trage apă în nas de trei ori.

(Imaginea: 4)

Imaginea: 4

5. Se va curăța nasul apoi se va sufla cu mâna stângă.

(Imaginea: 5)

Imaginea: 5

6. Se va spăla fața cu ambele mâini, începând de la terminarea părului până la lobul urechilor și până sub bărbie, de trei ori.

(Imaginea: 6)

Imaginea: 6

7. Brațul drept se va spăla până peste cot, de trei ori.

Se va freca bine brațul asigurând umezirea completă a acestuia, fără a lăsa locuri uscate.

(Imaginea: 7)

Imaginea: 7

8. Brațul stâng se va spăla până peste cot, de trei ori.

Se va freca bine brațul asigurând umezirea completă a acestuia, fără a lăsa locuri uscate.

(Imaginea: 8)

Imaginea: 8

Imaginea: 9

10. Se vor umezi mâinile după care, cu degetele arătătoare se va umezi interiorul urechilor, iar cu degetele mari se va umezi spatele urechilor. (*Imaginea: 10*)

Imaginea: 10

11. Fără a uda din nou mâinile, cu dosul celorlalte trei degete, se va umezi ceafa.

(*Imaginea: 11*)

Imaginea: 11

12. Piciorul drept se va spăla de trei ori, inclusiv călcâiul. Se va începe de la vârful degetelor spălând bine, asigurând pătrunderea apei printre degete. (*Imaginea: 12*)

Imaginea: 12

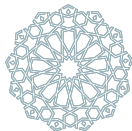
Imaginea: 13

13. Piciorul stâng se va spăla de trei ori, inclusiv călcâiul. Se va începe de la vârful degetelor asigurând pătrunderea apei printre degete.

După terminarea abluțiunii se va spune, cu fața către kîbla, în picioare, Kelime-i Şehadeh (mărturia).

EXPLICAREA RUGĂCIUNII (NAMAZ/SALAH) CU IMAGINI

S-au dat ca exemplu două unități obligatorii ale Rugăciunii din Zorii Zilei, ilustrând mișcările diferite la bărbați și femei. Nu este necesar a se ilustra și modul de efectuare a celorlalte rugăciuni, deoarece mișcările sunt același.

Cum se fac cele două unități obligatorii ale Rugăciunii din Zorii Zilei:

Prima unitate (rekat) :

1. Stând drept în picioare cu o distanță de patru degete între ele și direcționați cu fața către Kîbla

2. Se recită Ikameh. (Pentru bărbați)

Intenția:

3. “*Intenționez, de dragul lui Allah, să fac două unități obligatorii ale Rugăciunii din Zorii Zilei.*”

Takbirul de început:

4. *Spunând* “Allahu Ekber”

Bărbații, în timp ce rostesc takbirul, vor ridica mâinile cu palmele către Kîbla atingând cu degetele mari lobul urechilor.
(*Imaginea: 1*)

Imaginea: 1

Imaginea: 2

Statul drept în picioare:

5. După rostire takbirului, mâinile se vor împreuna. Când se stă în picioare, privirea trebuie să fie către locul de prosternare (Sejde).

Stând drept în picioare vom recita în ordine;

- a) Subhaneke,
- b) Euзу-besmele,
- c) Sura Fatiha
- d) Încă o sura din Coran.

Imaginea: 3

Femeile, când rostesc Takbirul, vor ridica mâinile cu palmele către Kîbla, astfel degetele mâinilor să fie în drept cu umerii.

(Imaginea: 2)

Bărbații vor așeza mâna dreaptă peste mâna stângă, înconjurând încheietura mâini stângi cu degetul mare și degetul mic de la mâna dreaptă, punându-le sub brâu. (Imaginea: 3)

Femeile vor așeza mâna dreaptă peste mâna stângă, punându-le pe piept. Nu vor cuprinde încheietura mâinii stângi ca la bărbați. (Imaginea: 4)

Imaginea: 4

Ruku (plecăciunea):

7. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face plecăciunea (ruku), apoi vom spune de trei ori “*Subhane Rabbi’el-azim*”. În poziția de Ruku privirea va fi către picioare.

Imaginea: 5

Bărbații, la ruku, vor pune mâinile pe genunchi, cu degetele separate, ținând spatele drept. Genunchii și coatele le vor ține drepte. (Imaginea: 5)

Femeile, la ruku, se vor apleca mai puțin ca bărbații. Măinile (fără a separa degetele) le vor pune deasupra genunchilor, ținând genunchii dreptii. (Imaginea: 6)

Imaginea: 6

Ridicarea (îndreptarea) de la Ruku:

8. În timpul ridicării vom spune: “*Semiallahu limen hamideh*”, iar în poziția de drepți vom spune “*Rabbena leke'l-hamd*”.

Îndreptarea bărbaților de la Ruku.

(Imaginea: 7)

Imaginea: 7

Îndreptarea femeilor de la Ruku.

(Imaginea: 8)

Imaginea: 8

Sejde (Prosternarea):

9. Spunând “*Allahu Ekber*” vom face prosternarea (*sejde*). La *sejde* întâi vom pune jos genunchii, apoi mâinile, apoi fruntea și nasul. La *sejde* capul trebuie să fie poziționat între mâini și în dreptul lor. În poziția de *sejde* nu vom ridica picioarele de la sol. Iar privirea trebuie să fie spre nas. Aici vom recita de trei ori” *Subhane Rabbiye'l-ala*”.

Bărbații vor ține coatele îndepărtate de trunchiul corpului și ridicate de la sol.

Picioarele le vor ține cu vârful pe podea iar degetele de la picioare le vor îndrepta către Kibla.

(Imaginea: 9)

Imaginea: 9

Imaginea: 10

Așezarea între două sejdeuri:

10. Spunând “*Allahu Ekber*” ne ridicăm de la sejde și ne vom așeza. În poziția aceasta privirea va fi către poală iar mâinile le vom ține pe coapse cu degetele aproape de genunchi. Aici vom sta un moment, cât să spunem “*SubhanAllah*”.

Imaginea: 11

Femeile vor ține coatele aproape de corp.

Picioarele le vor ține cu vârfurile pe podea iar degetele de la picioare le vor îndrepta către Kîbla.

(Imaginea: 10)

Bărbații se vor așeza pe piciorul stâng pe care îl vor ține culcat, iar piciorul drept ridicat cu degetele de la picior îndreptate către Kîbla.

(Imaginea: 11)

Imaginea: 12

Femeile se vor așeza cu picioarele scoase spre dreapta. (Imaginea: 12)

11. Spunând *“Allahu Ekber”* vom face a doua oară prosternarea (sejde) și vom recita de trei ori *“Subhane Rabbiye’l-ala”*.

12. Spunând *“Allahu Ekber”* ne vom ridica în picioare (pentru a face a doua unitate) așezând mâinile una peste cealaltă.

(Imaginea: 3-4)

Când ne ridicăm de la sejde: Întâi vom ridica capul, apoi mâinile, apoi din poziția de îngenunchere ne vom ridica în picioare.

Ceea ce am făcut de la Tekbirul de început până aici se numește o unitate *“Rekat”*.

A doua unitate:

1. *Stând drepti în picioare vom recita în ordine;*

a) Besmele

c) Sura Fatiha

d) Încă o sura din Coran.

2. *La fel ca la prima unitate vom spune “Allahu Ekber” apoi vom face plecăciunea la Ruku, spunând de trei ori “Subhane Rabbiye’l-azim”.*

(Imaginea: 5-6)

3. *Apoi ne îndreptăm spunând: “Semiallahu limen hamideh”, iar în poziția de drepti vom spune “Rabbena leke’l-hamd”.*

(Imaginea: 7-8)

4. *Spunând “Allahu Ekber” vom face prosternarea (sejde). Aici vom spune de trei ori “Subhane Rabbiye’l-ala”.*

(Imaginea: 9-10)

5. *Spunând “Allahu Ekber” ne vom ridica de la sejde și ne vom așeza cu mâinile pe coapse. Aici vom sta un moment cât să spunem “SubhanAllah”.*

(Imaginea: 11-12)

6. *Apoi spunând “Allahu Ekber” vom face a doua prosternare (sejde) recitând de trei ori “Subhane Rabbiye’l-ala”.*

Imaginea: 13

Bărbații se vor așeza pe piciorul stâng, pe care îl vor ține culcat, iar piciorul drept îl vor ține ridicat cu degetele îndoite către Kibla.

(Imaginea: 13-14)

Ka'de-i ahire (așezarea finală a rugăciunii):

7. Spunând "*Allahu Ekber*" ne vom ridica din poziția de sejde și ne vom așeza.

În poziția de șezut, privirea va fi către poală iar mâinile le vom ține pe coapse, cu degetele aproape de genunchi.

8. După așezare vom recita în ordine;

- a) Ettehiyyatu,
- b) Allahumme salli,
- c) Allahumme barik,
- d) Rabbenataina și Rabbenagfirli.

Imaginea: 13

Imaginea: 13-14

Imaginea: 15

Salutul (selamul) spre partea dreaptă:

9. Întâi vom întoarce capul spre dreapta spunând: “*Esselamu aleykum we rahmetullah*” . În timpul salutului (selamului) privirea va fi către umeri.

Salutul către dreaptă la bărbați.

(Imaginea: 16)

Imaginea: 16

Salutul către dreaptă la femei.

(Imaginea: 17)

Imaginea: 17

Salutul (selamul) spre partea stângă:

10. Apoi vom întoarce capul spre stânga spunând: “*Esselamu aleykum we rahmetullah*” . În acest fel vom completa două unități (rekat) de rugăciune.

Salutul către partea stângă la bărbați.

(Imaginea: 18)

Imaginea: 18

Imaginea: 19

Salutul către partea stângă la femei.

(Imaginea: 19)

RUGĂCIUNEA

Când ne rugăm ridicăm mâinile în dreptul pieptului. Mâinile se vor deschide cu palmele către cer, puțin înclinate una către cealaltă.

(Imaginea: 20-21)

Un băiat care se roagă.

(Imaginea: 20)

Imaginea: 20

O fată care se roagă.

(Imaginea: 21)

Imaginea: 21

